

Napoleon Hill

CALEA SPRE BOGĂȚIE

Cheia pentru
soluționarea
problemelor,
depășirea eșecurilor
și siguranța
financiară

Napoleon Hill

CALEA SPRE BOGĂȚIE

Cheia pentru
soluționarea
problemelor,
depășirea eșecurilor
și siguranța
financiară

Napoleon Hill

CALEA SPRE BOGĂȚIE

Cheia pentru
soluționarea
problemelor,
depășirea eșecurilor
și siguranța
financiară

Napoleon Hill

CALEA SPRE BOGĂȚIE

Napoleon Hill

CALEA SPRE BOGĂȚIE

EDIȚIE ACTUALIZATĂ
PENTRU SECOLUL XXI

Traducere din limba
engleză de Cora Radulian

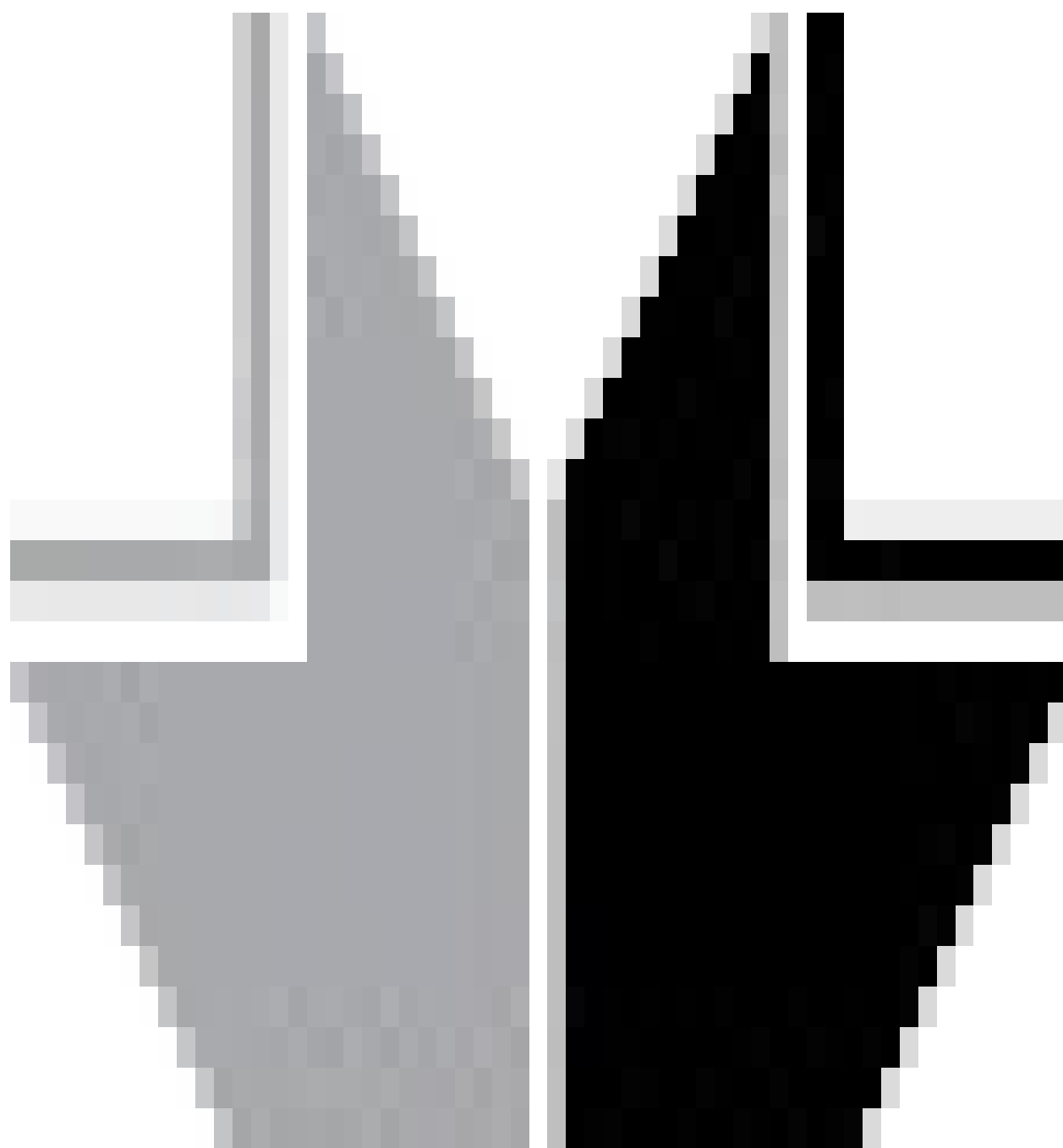
The Master-Key to Riches

Napoleon Hill

Copyright © 2014 JMW Group

Drepturi deținute exclusiv de JMW Group Inc.,

jmwgroup@jmwgroup.net

LITTE

Editura Litera

Tel: 0374.82.66.35, 021 319 63 90; 031 425 16 19

E-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Calea spre bogăție

*Cheia pentru soluționarea problemelor,
depășirea eșecurilor și siguranța financiară*

Napoleon Hill

Copyright © 2018 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Gabriela Mitrovici

Copertă: Claudia Pascu

Tehnoredactare și prepress: Ofelia Coșman

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HILL, NAPOLEON

Calea spre bogăție: Cheia pentru soluționarea problemelor,
depășirea eșecurilor și siguranța financiară / Napoleon Hill;

trad.: Cora Radulian – București: Litera, 2018

ISBN 978-606-33-2618-9

ISBN EPUB 978-606-33-4869-3

I. Radulian, Cora (trad.)

159.9

Gândește!

Acum multe secole, un filosof foarte înțelept de la curtea lui Cresus, regele Persiei, spunea:

Mi se amintește mereu, o, rege, și învață bine această lecție, că există o roată pe care se învârt toate treburile omenirii, iar mecanismul său este astfel construit încât are grijă ca nici un om să nu fie mereu norocos.

Există o „roată a vieții” care controlează destinul fiecăruia dintre noi! Ea funcționează prin puterea gândului.

Volumul de față a fost conceput cu scopul de a te ajuta să stăpânești și să controlezi această mare roată, astfel încât să-ți dea din abundență tot ce-ți dorești, inclusiv cele Douăsprezece Mari Bogății ale vieții descrise în capitolul al doilea.

Nu uita, tu, care începi studiul acestei filosofii, că aceeași roată care „are grijă ca nici un om să nu fie mereu norocos” poate la fel de bine să se asigure că nimeni nu va fi mereu ghinionist, cu condiția ca fiecare persoană să devină stăpânul propriei gândiri și s-o direcționeze spre atingerea unui scop major definit în viață.

Prolog

„Dăruiesc și las moștenire poporului american cea mai mare parte din uriașa mea avere, care constă în filosofia împlinirii individuale, prin care mi-am acumulat toate bogățiile.“

Astfel începe testamentul unuia dintre cei mai bogați oameni pe care i-a dat vreodată cea mai bogată națiune de pe Pământ, iar acum fragmentul de mai sus servește ca deschidere a prologului unei povești care ar putea foarte bine marca cel mai important punct de cotitură din viețile tuturor celor care citesc această carte.

Povestea a început spre sfârșitul toamnei anului 1908, când Andrew Carnegie a apelat la un om de încredere, ale cărui integritate și judecată le respecta, și i-a încredințat ceea ce domnul Carnegie numea „cea mai mare parte“ din uriașa sa avere, cu înțelegerea ca moștenirea să fie prezentată poporului american.

Acum, cu peste 100 de ani mai târziu, povestea sa a fost scrisă în scopul de a te informa că ai și tu dreptul la o parte din această uriașă avere și de a-ți aduce la cunoștință condițiile în care poți beneficia de ea.

Ca să nu faci și tu ceea ce mulți dintre noi ar face absolut natural – anume să tragi concluzia greșită că pentru a avea parte de această uriașă avere, condițiile sunt atât rigide încât nu le-ai putea respecta –, lasă-ne să-ți spulberăm îngrijorarea, spunându-ți că aceste condiții pot fi îndeplinite foarte bine de orice adult cu un nivel de inteligență mediu și că nu există șmecherii sau false speranțe nici legate de condițiile impuse, nici de această promisiune.

Pentru a afla dacă aceste promisiuni sunt ceva de care ai nevoie sau ceva ce-ți dorești, lasă-mă să-ți spun ce făgăduiește moștenirea:

•O descriere clară a formulei prin care poți beneficia pe deplin de Marea Cheie a Bogățiilor – o cheie care ar trebui să deschie ușile către soluționarea tuturor problemelor tale, care te va ajuta să-ți transformi toate eșecurile din trecut în

bunuri neprețuite și te va conduce spre obținerea celor Douăsprezece Mari Bogății ale vieții, inclusiv siguranța economică.

- Un inventar al vastelor bogății pe care Andrew Carnegie le-a oferit spre a fi distribuite celor îndreptățiți să le primească, împreună cu instrucțiuni detaliate privitoare la modul cum îți poți însuși și folosi pe deplin partea ta din ele.

- O descriere a mijloacelor prin care poți beneficia pe deplin de educația, experiența și aptitudinile tehnice ale celor de a căror cooperare ai nevoie pentru a-ți atinge scopul principal în viață, oferindu-ți astfel un mijloc practic prin care poți depăși dezavantajele unei educații inadecvate și poți atinge cele mai înalte scopuri în viață la fel de bine ca aceia care au fost binecuvântați cu o educație formală.

- Privilegiul de a folosi filosofia succesului, care a fost alcătuită pe baza experiențelor de viață, prin metoda încercării și erorii, prin care au trecut peste 500 de oameni de succes, printre care se numără Henry Ford, Thomas A. Edison, William Wrigley, Jr., Cyrus H.K. Curtis, J. Ogden Armour, Elbert Hubbard, Charles M. Schwab, F.W. Woolworth, Frank A. Vanderlip, Edward Bok, dr. Alexander Graham Bell, Clarence Darrow și Luther Burbank. Un plan clar, prin care orice salariat poate promova la un venit superior, cu acordul și cooperarea depline ale angajatorului său.

- Un plan clar, prin care oricine lucrează pentru alții poate începe o afacere sau o profesie proprie, cu șanse de succes peste medie. Un plan clar, prin care orice om de afaceri își poate transforma clienții ocazionali în clienți permanenți care, prin cooperarea lor voluntară, pot aduce alți clienți noi ocazionali ce vor deveni la rândul lor clienți permanenți. Un plan clar, prin care orice persoană care vinde asigurări de viață sau orice alt serviciu ori produs util își poate transforma cumpărătorii în lucrători benevoli care vor ajuta la găsirea de noi clienți. Un plan clar, prin care orice angajator își poate transforma angajații în prieteni personali, în condiții care-i vor permite să facă afacerea mai profitabilă pentru sine și

pentru salariați.

Ai aici expunerea clară a promisiunii mele, iar prima condiție cu care poți beneficia de toate acestea este să citești această carte de două ori, rînd cu rînd, și să gîndești în timp ce citești!

Nimic nu se întîmplă în absența unui scop clar! Nu întîmplător au ajuns Statele Unite să fie cunoscute drept „cea mai bogată și mai liberă” țară din lume. Este o țară a abundenței datorită unor scopuri clare, inteligibile, fiecare dintre ele fiind clar definite.

Dorința de belșug poate fi egoistă, dar cu toții știm că este o dorință normală. Andrew Carnegie a înțeles acest lucru când s-a decis să-și doneze uriașa avere, dar, fiind îndrumat de înțelepciunea pe care a acumulat-o într-o viață de experiențe practice în relațiile interumane, el și-a protejat darul, însoțindu-l de anumite condiții pe care toți cei care primesc orice părticică din el trebuie să le respecte.

Domnul Carnegie a adoptat o metodă nouă de distribuire a bogățiilor sale deoarece a recunoscut slăbiciunea oamenilor, care doresc să primească ceva fără să dea nimic în schimb. El știa că oamenii din toate domeniile de activitate au căutat, din cele mai vechi timpuri, o „țară în care să curgă lapte și miere”.

Mai știa că, sub orice formă, darul bogățiilor, dacă nu este însoțit de vreun fel de plată, face de obicei mai mult rău decât bine celui care-l primește. Prin urmare, a adăugat cu înțelepciune la darul său anumite condiții prin care cei care-l primesc sunt protejați împotriva acestei slăbiciuni obișnuite, de a dori ceva fără să dea nimic în schimb.

Aprofundând istoria, domnul Carnegie și-a dat seama că dorința omului de a primi ceva fără a da nimic în schimb a fost obiectivul căutării unor iscoade care au fost trimise înainte de Moise și Iosua, deoarece, după ce munciseră ca sclavi în Egipt timp de mai mulți ani, producând cărămizi fără să folosească paie, copiii lui Israel scăpaseră de faraoni și așteptau, după o perioadă îndelungată petrecută în sălbăticie, o ocazie de a traversa marea spre Pământul Făgăduinței.

Descrierea strălucitoare a abundenței din acea țară a servit drept stimulent care le-a permis conducătorilor, în pofida unei puternice opoziții, să-i țină pe oameni

uniți până ce și-au atins obiectivul.

O variantă echivalentă a acestei povești se găsește în exodul populației oprimate din Vechea Anglie către Lumea Nouă. Acești renegați au venit aici nu doar în căutarea bogăției materiale, ci și a unei țări care oferea o mulțime de ocazii de manifestare a inițiativei personale, asigura libertatea credinței, libertatea cuvântului, iar scopul esențial al exodului lor a servit drept garanție a succesului celui mai extraordinar pas făcut vreodată de un grup de oameni în istoria modernă.

Acești oameni au creat o țară a abundenței. Bogăția a venit din eforturile lor pur și simplu pentru că strădaniile lor se bazau pe o filosofie sănătoasă, pe un obiectiv constructiv pe care Andrew Carnegie l-a recunoscut secole mai târziu și, pe lângă faptul că l-a transformat într-o uriașă avere personală, le-a lăsat tuturor oamenilor de astăzi un set de reguli simple, o cheie universală, prin care oricine poate dobândi bogății.

Prin truda pionieratului lor de pe parcursul anilor, descendenții acelor pelerini ai progresului au construit o civilizație cum nu se mai văzuse până atunci în istoria lumii; o cultură care depășește cea mai măreață cultură a tuturor timpurilor; standarde de viață mai înalte decât cunoscute până atunci omenirea; facilități, confort, obiecte de lux, oportunități accesibile până și celei mai modeste persoane, așa cum lumea nu mai cunoscuse. Toate aceste avantaje au fost rezultatul unei fundații sănătoase – pietrele de temelie ale unei democrații abia înmugurite; ceva nou sub soare; o formă modificată de stat perfect, care era menită succesului deoarece era practică.

Nu mai existase până atunci o asemenea civilizație în întreaga istorie a umanității. Au existat multe perioade în istorie în care progresul unei civilizații era anunțat în termeni elogioși, dar în fiecare caz doar un procent relativ mic din populație beneficia de avantajele respectivei civilizații.

Diferența dintre toate aceste perioade din trecutul îndepărtat și prezentul de care ne bucurăm noi acum constă în faptul că masele de oameni din trecut erau sub talpa suveranilor, dintre care mulți erau tirani, în timp ce noi ne bucurăm de un standard de viață pe care nu-l cunoșteau nici măcar regii în acele vremuri.

Prin urmare, noi reprezentăm diferența dintre erele culturale ale trecutului și cultura din prezent. Studiază, dacă vrei, tabloul avantajelor de care se bucură

americani în prezent, chiar dacă aparțin păturii celei mai sărace și umile. Educația gratuită, distracția gratuită, radioul, automobilul, avionul, rețeaua de autostrăzi gratuite, modurile avansate de comunicare, libertatea religioasă. Acestea și alte mii de avantaje, refuzate țăranilor din trecut, sunt acum proprietatea comună a tuturor locuitorilor Americii.

Această deosebire, datorată diferenței fundamentale în motive și obiective, a devenit posibilă datorită dezvoltărilor practice ale stilului de viață american, care nu au existat vreodată nici în Europa și nici în altă parte a Vechii Lumi.

În America bărbații și femeile sunt liberi să urmeze ceea ce le dictează propria conștiință; au libertate religioasă, libertatea cuvântului, libertatea presei, libertatea convingerilor politice, libertatea exercitării depline a propriei inițiative personale, indiferent de chemarea fiecăruia, și sunt protejați de o formă de guvernământ care le garantează roadele muncii lor.

Această situație a izvorât din faptul că independența, viața, libertatea și căutarea fericirii constituie baza dezvoltării Americii, programul său de prosperitate fiind obiectivul fiecărui cetățean.

Pe măsură ce muncitorii au început să-și manifeste inițiativa personală ca indivizi, mai apoi ca grup și mai târziu, pentru un plus de siguranță și protecție, sub formă de corporații al căror capital era finanțat de lucrători și nelucrători, angajații au deprins arta vânzării, arta concurenței, au cunoscut binecuvântările inițiativei individuale și necesitatea producției oneste pentru a justifica arta publicității.

Toți acești factori combinați au justificat o producție mai mare la costuri mai mici, tot mai mulți oameni își permit să achiziționeze bunuri de consum americane și din ce în ce mai mulți sunt implicați în procesul de fabricație.

Pe scurt, aceasta este esența sistemului american – sunt foarte clare credința, chibzuiala, cooperarea, încrederea oamenilor unul în altul, inițiativa personală și corectitudinea în relațiile interpersonale.

La descrierea acestei relatări a drumului către bogății în stilul de viață american, este necesar ca și cititorul să contribuie cu o parte a poveștii, prin intermediul propriilor gânduri și comparând afirmațiile noastre cu propriile experiențe. În plus, cititorul trebuie să aibă o imagine clară a istoriei surselor americane ale avuției pentru a se asigura că-și însușește partea care i se cuvine din acele

comori.

În acest spirit abordăm descrierea Cheii Universale, din a cărei folosire vin toate bogățiile cunoscute poporului american.

Trebuie să știi din start că atunci când vorbim despre „bogății” ne gândim la toate bogățiile, nu doar la cele reprezentate de solduri bancare și lucruri materiale.

Ne gândim la bogăția independenței și libertății, din care America are mai mult decât orice altă nație.

Ne gândim la bogăția relațiilor dintre oameni, prin care fiecare cetățean își poate exercita pe deplin privilegiul inițiativei personale în orice direcție alege; la bogățiile sistemului liberei inițiative, care i-a atras industriei americane invidia întregii lumi, și la bogățiile presei libere, ale școlilor publice gratuite și ale lăcașelor de cult libere.

Prin urmare, când vorbim despre „bogății” ne referim la viața abundentă accesibilă pretutindeni locuitorilor din Statele Unite și care poate fi obținută cu un efort minim.

Între timp, trebuie să înțelegi foarte bine că nu vom oferi nimănui sugestii privind natura bogățiilor spre care ar trebui să tindă, nici legate de cantitatea în care ar trebui să încerce să le obțină.

Din fericire, modul de viață american oferă din abundență toate formele de bogăție, suficiente în calitate și cantitate pentru a satisface toate dorințele umane rezonabile, dar sperăm sincer că într-un fel sau altul fiecare cititor va tinde să obțină cota lui, nu doar din lucrurile care pot fi cumpărate cu bani, ci și din cele care nu pot fi cumpărate cu bani!

Nu-i vom spune nimănui cum să-și trăiască viața, dar știm, pentru că i-am observat atât pe bogații, cât și pe săracii Americii, că bogățiile materiale nu garantează singure fericirea.

Încă nu am găsit o persoană cu adevărat fericită care să nu fie implicată într-o formă de serviciu de care beneficiază alții. Cunoaștem de asemenea mulți oameni care dețin bogății materiale, dar care nu au găsit fericirea.

Facem aceste observații nu pentru a ține predici, ci pentru a le atrage atenția celor care, având în vedere abundența deosebită de bogății materiale din America, consideră că li se cuvin și care au pierdut din vedere lucrurile neprețuite ale vieții, care se obțin doar prin intermediul bogățiilor imateriale menționate.

Deși poporul american se bucură de cel mai ridicat standard de viață din întreaga lume, noi nu suntem mulțumiți de acesta și ne propunem să îți arătăm cum credem că poate fi ridicat și mai mult.

În următoarele câteva pagini vei vedea cum poți contribui și tu la îmbunătățirea vieților tuturor celor cu care ai legături apropiate.

Capitolul 1. Începutul tuturor bogățiilor

Erau adunați în cea mai mare sală de conferințe din cel mai mare hotel din lume. Un loc în care ținuseră discursuri toți marii oratori motivaționali ai vremurilor noastre. Astăzi, însă, un public mai numeros ca oricând venise să întâlnească un singur om. Fuseseră atrași de perspectiva de a învăța cum pot atinge și ei nivelul de succes al vorbitorului. Reclamele care promovaseră evenimentul nu dezvăluiau numele vorbitorului, dar se zvonea că acesta avea o avere de miliarde de dolari. Conducători ai marilor națiuni îi cereau sfatul. Șefi ai celor mai mari corporații internaționale îi cereau părerea. Dar astăzi el dorea să vorbească în fața unui public mai larg, a oamenilor care, la fel cum a fost și el odată, erau curioși să afle secretele care-i diferențiază pe cei care-și pot atinge potențialul maxim în viață de cei care abia reușesc doar să se descurce.

Era un vorbitor unic, pentru că nu exista taxă de participare și nici un fel de altă cerință care să condiționeze participarea la conferință. În orice caz, celor care au ales să rămână li s-a cerut să semneze un angajament că vor împărtăși gratuit informațiile pe care le vor afla până la sfârșitul conferinței.

Nimeni nu știa ce temă va avea discursul. În orice caz, fuseseră invitați să participe oameni din toate domeniile de activitate. Erau doctori, avocați, stomatologi, șoferi de taxi, comercianți, ingineri, lucrători în construcții și profesori de școală, așteptând să audă ce ar putea spune vorbitorul care să le arate calea spre bogății.

Erau acolo clerici aparținând fiecărei religii, cu speranța că vor putea aduna din mesajul vorbitorului idei inspirate pe care le-ar putea transmite membrilor congregațiilor lor.

Reporterii erau mai numeroși decât albinele, cu o grămadă uriașă de camere îndreptate spre podiumul pe care urma să ia cuvântul vorbitorul. Echipete de reporteri ai programelor de știri se înghesuiau în apropierea scenei.

Încetul cu încetul, cortina care acoperea scena a început să se ridice și un bărbat bine îmbrăcat, în costum business închis la culoare, a pășit spre podium, ridicând mâna pentru a cere să se facă liniște. Zgomotul a încetat și un ssssst! în semn de

tăcere s-a răspândit prin public.

Introducerea a fost succintă. Bărbatul a spus pur și simplu: „Doamnelor și domnilor, am onoarea să vi-l prezint pe cel mai bogat om din lume. El a venit să vă vorbească despre Marea Cheie a Bogățiilor“. În acel moment un bărbat înalt, cu mai multe foi de hârtie în mâini, a pășit vioi pe platformă.

Era îmbrăcat impecabil, într-un costum bleumarin, cu o cămașă în dungi albastre și aurii și o cravată aurie. Butonii săi cu diamante străluceau în luminile scenei. Arăta, într-un cuvânt, bogat.

Părul său grizonant era des și elegant. Părea să aibă în jur de șaizeci de ani.

A rămas tăcut câteva clipe, în timp ce blițurile aparatelor de fotografiat scânteiau. Apoi, lent, cu o voce care impunea atenție, a început să vorbească:

Ceea ce sunt pe cale să spun astăzi e posibil ca unora să li se pară o scamatorie, dar te îndemn să mă asculți până la capăt. Ai venit aici în căutarea Cheii Universale a Bogățiilor! Ai venit datorită acelei dorințe umane de a avea lucruri mai bune în viață, dorință pe care o au toți oamenii. Unii vor siguranță economică, pe care doar banii le-o pot oferi.

Unii își doresc o fructificare a talentelor lor pentru a avea bucuria de a-și crea propriile bogății.

Unii caută calea ușoară spre îmbogățire, cu speranța că o vor găsi fără să dea nimic în schimb; și aceasta e o dorință frecvent întâlnită. Este însă o dorință pe care sper să o modific, pentru binele tău, deoarece din experiență am învățat că niciodată nu primești ceva fără să dai nimic în schimb.

Există o singură cale sigură spre bogății, iar aceasta poate fi urmată doar de către cei care dețin ceea ce eu numesc Marea Cheie a Bogățiilor.

Publicul a rămas tăcut. Felul de a vorbi al omului părea exagerat și pompos. Dacă nu ar fi fost reputația lui bine-cunoscută, mulți ar fi ales să părăsească sala. Totuși, știau că acest om avea multe de oferit și au decis să-și ignore scepticismul, afundându-se în schimb și mai mult în fotoliile lor. Iată mesajul său:

Această Cheie Universală este un dispozitiv ingenios cu ajutorul căruia cei care îl posedă pot deschide ușa în spatele căreia vor găsi soluția tuturor problemelor lor. Puterile ei magice le depășesc pe cele ale lui Houdini însuși.

Deschide ușa sănătății puternice.

Deschide ușa iubirii și a romantismului.

Deschide ușa prieteniei, dezvăluind trăsăturile de personalitate și caracter care îți aduc prietenii durabile.

Dezvăluie metoda prin care fiecare necaz, eșec, dezamăgire, eroare de judecată și înfrângere din trecut pot fi transformate în bogății de o valoare neprețuită.

Reînvie speranțele pierdute ale tuturor celor care o posedă și dezvăluie formula prin care se poate „intra în rezonanță cu“ și beneficia de marele rezervor de Inteligență Infinită, prin acea stare de spirit cunoscută sub denumirea de credință. Îi ridică pe cei modești pe poziții de putere, faimă și avere.

Se întoarce în timp și le readuce spiritul tânăr celor îmbătrâniți înainte de vreme.

Oferă metoda prin care cineva își poate stăpâni total și complet propria minte, ceea ce-i dă un control de netăgăduit asupra emoțiilor inimii și a puterii gândirii.

Trece peste deficiențele celor care au avut o pregătire inadecvată în cadrul învățământului formal și-i aduce efectiv la același nivel de oportunitate de care se bucură cei care au beneficiat de o educație mai bună.

Și, în cele din urmă, deschide, una câte una, ușile către ceea ce eu numesc cele Douăsprezece Mari Bogății ale vieții, pe care le voi descrie în detaliu într-o clipă.

Ascultă cu atenție ceea ce am să spun. Ascultă nu doar cu urechile ciulite, ci cu mintea deschisă și cu inima înflăcărată, și nu uita că nu poți auzi ceea ce nu ești pregătit să auzi. Această pregătire constă din multe lucruri, printre ele numărându-se sinceritatea scopului, modestia, recunoașterea completă a realității că nimeni nu le știe pe toate, a faptului că toate cunoștințele omenirii la un loc au fost insuficiente pentru a ne salva de la distrugere reciprocă prin războaiele

purtate între noi sau pentru a ne împiedica să înșelăm și să furăm roadele muncii altora. Voi vorbi despre fapte concrete și voi descrie multe principii despre care mulți nu au mai auzit până acum, deoarece ele le sunt cunoscute doar celor care s-au pregătit să accepte sfaturile pe care le am de oferit unui număr inițial mic, dar în continuă creștere de oameni care au dobândit gradul de membru al Frăției.

Obținerea gradului de membru al Frăției

Această Frăție este alcătuită din bărbați și femei cu diverse stiluri de viață, de toate naționalitățile și religiile. Scopul ei este să dezvăluie beneficiile disponibile prin intermediul spiritului de împărtășire a înțelepciunii universale. Frăția nu este o sectă și nu are caracter comercial. Membrii ei lucrează individual. Nu are lideri autorizați, dar toți cei care se califică pentru obținerea gradului de membru al Frăției devin propriii lor lideri. Singura condiție obligatorie pentru a deveni membru este ca toți cei care se califică să intre în Frăție să împărtășească cu ceilalți beneficiile pe care le obțin în urma acestei învățături.

Frăția pregătește bărbați și femei să relaționeze unul cu altul ca frați și surori. Recunoaște enorma abundență de bogății materiale disponibile tuturor și oferă un plan rațional prin care fiecare poate primi o parte din aceste bogății, în funcție de talentele sale, manifestate printr-un serviciu util.

Nu privește cu ochi buni ideea de prea mult pentru cei puțini și prea puțin pentru cei mulți, dar îi descurajează, de asemenea, pe cei care se străduiesc să obțină ceva fără să dea nimic în schimb. Și descurajează acumularea bogățiilor de către indivizi a căror lăcomie îi inspiră să-și dorească mai mult decât pot folosi pentru propria siguranță economică, îndemnându-i să ofere ocazii prin care și alții să poată ajunge la o asemenea siguranță.

Frăția are o sarcină copleșitoare în fața ei. Civilizația trebuie să trăiască și să meargă înainte, nu înapoi. Trebuie să învățăm să trăim împreună, astfel încât să putem merge braț la braț, să muncim și să culegem roadele care ni se cuvin, fără sărăcie, fără greutăți, fără teamă sau îngrijorare.

Membrii Frăției au învățat să facă acest lucru fără a se priva de vreuna dintre

bucuriile vieții și fără a sacrifica vreunul dintre drepturile lor ca indivizi. Ei au descoperit că drumul Frăției este singura cale către fericire durabilă.

Am venit să vorbesc despre Frăție și să pun în mâinile tale ceea ce eu numesc cele Douăsprezece Mari Bogății.

Numeroasele euri care te ghidează

Înainte să descriu cele Douăsprezece Mari Bogății, permite-mi să-ți dezvălui câteva dintre cele pe care le ai deja, bogății de care cei mai mulți oameni probabil că nici nu sunt conștienți.

Mai întâi, trebuie să recunoști că fiecare persoană este alcătuită din mai multe personalități, deși probabil te privești drept o singură personalitate. Tu, ca toți ceilalți oameni, ai cel puțin două personalități distincte, iar mulți au chiar mai multe.

Mai întâi e sinele pe care-l recunoști când te privești în oglindă. Apoi mai este sinele fizic. Acesta este însă doar sălașul în care trăiește celălalt sine al tău. În acel sălaș există cel puțin doi indivizi care sunt mereu în conflict unul cu celălalt.

Unul este o persoană negativistă, care gândește, se mișcă și trăiește într-o atmosferă de teamă și îndoială, în sărăcie și boală. Acest sine se așteaptă să dea greș în orice și, într-adevăr, e arareori dezamăgit. Se gândește mereu la acele circumstanțe ale vieții pe care nu ți le dorești, dar pe care se pare că ești forțat să le accepți – sărăcie, lăcomie, superstiție, teamă, îndoială, grijă și boală fizică.

Iar al doilea se numește „celălalt sine“, o persoană pozitivă, care gândește în termeni de bogăție, sănătate puternică, iubire și prietenie, realizare personală, viziune creatoare, servicii oferite celorlalți și care te ghidează negreșit spre primirea tuturor acestor binecuvântări. Doar acest sine este capabil să recunoască și să-și însușească cele Douăsprezece Mari Bogății. Doar acest sine este capabil să primească Marea Cheie a Bogățiilor.

Acestea despre care vorbesc nu sunt personalități imaginare. Sunt reale, deoarece

au fost dezvăluite prin investigații științifice de o autenticitate ireproșabilă. Poate ai auzit despre Martin Seligman, un renumit psiholog și cercetător clinician care a studiat timp de peste 25 de ani efectele optimismului (gândirea pozitivă). Cercetarea sa este doar un exemplu științific dintre multe altele disponibile, ce a demonstrat puterea pe care o au gândurile noastre asupra propriului destin.

Așadar, ai multe alte bunuri inestimabile de care poate că nu ești conștient, bogății ascunse pe care nici nu le-ai recunoscut, nici nu le-ai folosit. Printre acestea este o stație radio modernă de emisie-recepție atât de puternică, încât poate capta și transmite vibrații dinspre și către orice altă parte a lumii, având inclusiv capacitatea potențială de a ajunge în cosmos și a intra în legătură cu puterea Inteligenței Infinite.

Stația ta radio funcționează automat și în permanență, atât când dormi, cât și când ești treaz. Și este mereu sub controlul uneia sau alteia dintre cele două personalități majore ale tale, personalitatea negativă sau cea pozitivă. Când personalitatea ta negativă preia controlul, stația ta radio preia doar vibrațiile gândurilor negative transmise de sute de milioane de alte personalități negative din întreaga lume. Le acceptă, acționează în baza lor și le traduce în echivalentele lor fizice, adică în situațiile de viață pe care nu ți le dorești.

Când personalitatea ta pozitivă preia controlul, captează doar vibrațiile gândurilor pozitive transmise de milioane de alte personalități pozitive din întreaga lume și le traduce în echivalentele lor fizice în termeni de prosperitate, sănătate puternică, iubire, speranță, încredere, împăcare și fericire, respectiv valorile vieții pe care tu le cauți, la fel ca orice altă persoană normală.

Obligația de a împărtăși din bogăția ta

De ce ar trebui să crezi ceea ce-ți spun? De ce ai avea încredere că îți ofer lecțiile de care ai nevoie ca să reușești? După cum știi, sunt considerat unul dintre cei mai bogați și mai influenți bărbați din lume. Totuși, nu m-am născut bogat.

M-am născut în sărăcie și ignoranță. Educația mea formală s-a limitat la cunoștințele obținute la o școală primară de la țară. Și, în ce mă privește, întregul

meu univers nu se întindea mai departe de regiunea înapoiată în care m-am născut. Apoi iubirea a intrat în inima mea și, odată cu ea, influența celei mai extraordinare persoane pe care aş fi sperat să o cunosc vreodată. Ea mi-a devenit soție și călăuză, pentru că venea din altă lume decât mine – una despre care nici nu bănuiam că există. Era o femeie cultă și educată. De la ea am învățat câteva dintre secretele biologiei și chimiei, astronomiei și fizicii. Ea a pătruns adânc în sufletul meu și a descoperit „celălalt sine al meu“, de care habar nu aveam.

Pas cu pas, cu răbdare și dragoste, m-a ridicat pe un plan superior de înțelegere, până când în cele din urmă am fost pregătit să primesc marele dar pe care ți-l voi împărtăși în speranța că vei deveni la fel de bogat ca mine.

Odată cu acea binecuvântare a venit și o responsabilitate, constând din obligația de a dezvălui secretele așa-numitei Chei Universale unui număr cât mai mare de oameni pregătiți să o primească. Permite-mi, însă, să te avertizez că această Cheie poate fi păstrată doar de cei care acceptă obligația de a o împărtăși celorlalți. Nimeni nu o poate folosi în mod egoist, doar pentru îmbogățirea personală.

Fondatorii Rotary Club trebuie să fi recunoscut beneficiile împărtășirii, pentru că au adoptat-o ca motto: „A servi mai presus de tine“. Și fiecare observator atent trebuie să fi recunoscut că toate succesele individuale durabile au avut la început parte de influența benefică a unui alt individ, printr-o oarecare formă de împărtășire.

Marea mea ocazie a constat în disponibilitatea soției mele de a-mi împărtăși cunoștințele pe care le dobândise, la care se adaugă cunoștințele pe care le-am câștigat din principiile care mi-au făcut accesibilă Marea Cheie a Bogățiilor.

Oportunitatea ta poate consta foarte bine în disponibilitatea mea de a-ți împărtăși aceste cunoștințe. Nu uita, însă, că nu am venit să-ți dau doar bogății materiale. Am venit să-ți împărtășesc cunoștințele cu care poți dobândi bogății – toate bogățiile – prin manifestarea propriei inițiative personale. Acesta este cel mai mare dintre toate darurile! Și este singurul fel de dar la care ar trebui să se aștepte oricine este binecuvântat cu avantajele unei mari națiuni cum este cea americană. Pentru că aici avem orice formă potențială de bogăție disponibilă umanității. Le avem din abundență.

Prin urmare, presupun că și tu vrei să te îmbogățești.

Hai să devenim parteneri în îndeplinirea dorințelor tale, pentru că eu am găsit calea către toate bogățiile. De aceea sunt pregătit să-ți fiu ghid.

Am parcurs calea dură către bogății înainte să aflu că există o cale scurtă și sigură, pe care aș fi putut să o urmez dacă aș fi fost îndrumat așa cum sper să te îndrum pe tine.

Înainte să începem călătoria noastră către tărâmul bogățiilor trebuie să facem inventarul lor, ca să ne asigurăm că știm adevărata natură a bogățiilor. Este important să fii pregătit să recunoști bogățiile atunci când îți ies în cale.

Unii cred că bogățiile constau doar în bani. Dar averile durabile, în sens mai larg, pot consta în multe alte valori decât cele ale lucrurilor materiale și aș putea adăuga că, fără restul valorilor imateriale, simpla posesie a banilor nu îți va aduce fericirea pe care unii cred că o oferă.

Când vorbesc despre „bogății” mă gândesc la bogățiile mai mari aflate în posesia unor oameni care au determinat viața să-i recompenseze în termenii lor, ajungând astfel la o viață pe deplin fericită. Eu le numesc cele „Douăsprezece Bogății ale vieții” și doresc să ți le împărtășesc sincer, dacă ești pregătit să le primești, integral sau parțial.

Poate te surprinde disponibilitatea mea de a împărtăși, așa că îți voi spune că această Cheie Universală a Bogățiilor le permite posesorilor ei să adune în propriul cufăr de comori tot ce e de valoare și să împartă totul cu ceilalți. Acesta este unul dintre cele mai ciudate lucruri în viață, dar pe care trebuie să-l recunoști și respecti dacă speră să devii la fel de bogat ca mine.

Capitolul 2. Cele douăsprezece bogății ale vieții

Venise momentul unei pauze. În timp ce publicul s-a ridicat de pe scaune, echipajele de televiziune au început să împacheteze. Aveau tot ce le trebuia pentru a include o mică știre în telejurnalul de seară și nu credeau că ar mai fi ceva demn de transmis. Câțiva oameni s-au decis să se îndrepte spre ușă, dar mulți s-au întors pe scaunele lor, intrigati și curioși să audă ce va spune în continuare acest om fascinant.

În timpul pauzei vorbitorul părăsise scena. Când a revenit, avea în mână o diagramă însoțită de o listă de articole. Mai mulți oameni din public și-au luat stilourile și au început să copieze lista. În timp ce publicul mângălea grăbit, bărbatul a reînceput să vorbească.

„Așa cum am menționat înainte de pauză“, a început el, „poate cea mai mare dintre toate bogățiile pe care le posedă fiecare dintre noi este o atitudine mentală pozitivă. Toate bogățiile, de orice natură, încep cu o anumită stare de spirit și să ne amintim că starea de spirit este singurul lucru asupra căruia orice persoană are dreptul de control deplin, incontestabil. Este extrem de semnificativ faptul că nici unul dintre noi nu avem control asupra a nimic altceva în afară de puterea de a ne modela propriile gânduri și de avantajul de a le adapta la orice model dorim.

Atitudinea mentală este importantă, deoarece convertește creierul într-un soi de electromagnet care atrage echivalentele gândurilor, aspirațiilor și scopurilor dominante pe care le ai. Atrage, de asemenea, omoloagele temerilor, grijilor și îndoielilor tale.

O atitudine mentală pozitivă este punctul de pornire al dobândirii tuturor bogățiilor, indiferent dacă e vorba de bogății de natură materială sau de bogății imateriale. Ea atrage bogățiile prieteniei adevărate și bogățiile pe care le găsești în speranța viitoarelor realizări. Îți oferă bogățiile pe care le-ai putea descoperi în lucrarea naturii, cum ar fi nopțile cu lună, stelele care plutesc pe cer, frumoasele peisaje și orizonturile îndepărtate.

Atrage bogățiile pe care le găsești în munca pe care ai ales-o, unde se poate manifesta cel mai înalt plan al sufletului uman.

Atrage bogățiile armoniei în relațiile cu cei de acasă, când toți membrii familiei conlucrează în spiritul unei cooperări binevoitoare.

Creează bogățiile eliberării de frică și ale entuziasmului, atât activ, cât și pasiv.

Inspiră bogățiile cântecului și râsului, precum și bogățiile autodisciplinei, prin intermediul căreia îți poți determina mintea să îți servească oricărui scop final dorit, dacă știi să o controlezi printr-un obiectiv major clar.

Stârnește bogățiile jocului, prin care poți lăsa deoparte toate greutatea vieții și să devii din nou ca un copil.

Și bogățiile descoperirii „celuilalt sine“ al tău – acel sine care respinge ideea eșecului permanent.

Dezvoltă bogățiile credinței în univers, fiecare minte individuală fiind o proiecție de o clipă a acestuia.

Și bogățiile meditației, conexiunea prin care oricine poate extrage oricât vrea din marea rezervă universală de Inteligență Infinită.

Acestea și toate celelalte bogății încep cu o atitudine mentală pozitivă. Prin urmare, nu prea avem de ce să ne mirăm că o atitudine mentală pozitivă ocupă primul loc pe lista celor „Douăsprezece Bogății“.

Apoi a descris celelalte unsprezece bogății, care sunt incluse aici într-o formă succintă.

2. Sănătatea fizică puternică:

Sănătatea puternică începe cu „conștientizarea sănătății“ creată de o minte care gândește în termeni de sănătate, nu în termeni de boală. Aceasta necesită cumpănare în alimentație și activitate fizică constantă.

3. Armonia în relațiile interumane:

Armonia în relațiile cu ceilalți izvorăște din armonia cu tine însuși. După cum a spus Shakespeare, există beneficii în respectarea acestei reguli. „Iar mai presus de-orice: nu te minți/ Pe tine însuși. Și de-aci urmează,/ Ca noaptea după zi, că nimănui/ Nu vei putea să-i fii de rea-credință.“¹

4. Eliberarea de frică:

Nici un om care se teme de ceva nu este liber. Teama este o prevestitoare a răului și oriunde apare poți găsi o cauză care trebuie eliminată înainte să poți deveni bogat în adevăratul sens al cuvântului. Cele șapte frici fundamentale care se formează cel mai adesea în mințile noastre sunt (1) teama de SĂRĂCIE, (2) teama de CRITICĂ, (3) teama de BOALĂ, (4) teama de a PIERDE IUBIREA cuiva, (5) teama de a-ți PIERDE LIBERTATEA, (6) teama de BĂTRÂNEȚE și (7) teama de MOARTE.

5. Speranța de realizare:

Cea mai mare dintre toate formele de fericire rezultă din speranța de a-ți îndeplini o dorință încă nerealizată. Cel care nu poate privi spre viitor cu speranța de a deveni persoana care-și dorește să fie sau cu convingerea că-și va atinge obiectivul pe care nu a reușit să-l atingă în trecut este mai sărac decât se poate descrie în cuvinte.

6. Capacitatea de a crede:

Credința este legătura dintre gândirea conștientă și universul nemărginit. Este solul fertil al grădinii minții umane unde pot fi produse toate bogățiile vieții. Este „elixirul etern“ care dă putere creatoare și acțiune impulsurilor gândirii. Credința este baza tuturor așa-numitelor miracole și a multor mistere care nu pot fi explicate de regulile logicii sau științei. Este „substanța chimică“ spirituală care, atunci când este amestecată cu rugăciunile, stabilește o legătură directă și imediată cu Dumnezeuul fiecăruia.

Credința este puterea care transmută energiile obișnuite ale gândirii în echivalentul lor spiritual.

7. Dorința de a-ți împărți norocul:

Cei care nu au învățat să împartă nu au învățat adevărata cale către fericire, pentru că fericirea vine doar împărțind. Toate bogățiile pot fi înfrumusețate și înmulțite prin simplul proces al împărțirii lor acolo unde pot fi de folos altora. Spațiul pe care-l ocupi în inima celorlalți este determinat tocmai de serviciile pe care le faci printr-o formă de împărțire a norocului tău.

Bogățiile care nu sunt împărțite, indiferent dacă sunt materiale sau imateriale, se ofilesc și mor ca trandafirul pe o tulpină tăiată, pentru că una dintre primele legi ale naturii este că lipsa de activitate și nefolosirea duc la degradare și moarte, iar această lege se aplică posesiunilor materiale, la fel cum se aplică celulelor vii ale fiecărui corp fizic.

8. Munca de plăcere:

Nimeni nu e mai bogat decât cel care a descoperit munca de plăcere și e angajat în mod activ în practicarea ei. Munca este cea mai înaltă formă a expresiei omenești a dorinței. Este legătura dintre cererea și oferta tuturor nevoilor umane, precursorul oricărui progres și mijlocul prin care imaginația capătă aripi și devine acțiune. Toate activitățile de plăcere sunt sfinte, deoarece aduc bucuria exprimării de sine.

9. O minte deschisă la orice:

Toleranța, care este printre cele mai înalte atribute ale unui intelect superior, este manifestată doar de persoana care are o minte deschisă la orice, în fiecare clipă. Și doar cel cu mintea deschisă devine cu adevărat educat și este, așadar, pregătit să primească marile bogății ale vieții.

10. Autodisciplina:

Cel care nu reușește să se autodisciplineze nu va reuși să stăpânească absolut nimic altceva. Cei care se stăpânesc pot deveni stăpânii propriului destin pe pământ. Cea mai înaltă formă de autodisciplină constă în a manifesta umilință după ce ai dobândit cele mai mari bogății sau ai atins ceea ce se numește de obicei „succes“.

11. Capacitatea de a-i înțelege pe ceilalți:

Cei care se pricep să-și înțeleagă semenii recunosc întotdeauna că toți oamenii se aseamănă în mod fundamental între ei pentru că au evoluat pornind de la aceleași origini și că toate activitățile umane sunt inspirate de unul sau mai multe dintre cele nouă forțe motivaționale fundamentale, și anume:

1. Emoția IUBIRII
2. Dorința de SEX
3. Dorința de CÂȘTIGURI MATERIALE
4. Dorința de AUTOCONSERVARE
5. Dorința de LIBERTATE A TRUPULUI ȘI MINȚII
6. Dorința de AUTOEXPRIMARE
7. Dorința de continuare a VIEȚII DUPĂ MOARTE
8. Emoția FURIEI
9. Emoția FRICII

Cei care vor să înțeleagă ce îi motivează pe ceilalți trebuie să înțeleagă mai întâi ce-i motivează pe ei înșiși.

Capacitatea de a-i înțelege pe ceilalți elimină multe dintre cauzele obișnuite ale fricțiunilor dintre oameni. Este fundația tuturor prieteniiilor. Este baza armoniei și cooperării. Are o importanță fundamentală pentru orice lider, care trebuie să știe cum să se folosească de cooperarea prietenească.

12. Siguranța economică:

Ultima, dar nu cea din urmă dintre cele Douăsprezece Bogății ale vieții este siguranța economică.

Siguranța economică nu este obținută exclusiv prin posesia banilor. Este obținută prin serviciile pe care le prestezi, pentru că serviciile utile pot fi convertite în toate formele nevoilor umane, cu sau fără folosirea banilor.

Henry Ford avea siguranță economică, nu întrucât controla o avere uriașă în bani, ci pentru motivul mai bun că oferea locuri de muncă profitabile pentru milioane de bărbați și femei și, de asemenea, primele automobile sigure unui număr și mai mare de oameni. Serviciul pe care-l presta i-a adus banii pe care-i controla. Acesta este modul în care trebuie obținută orice siguranță economică durabilă.

Îți voi prezenta principiile prin care pot fi obținuți banii și toate celelalte forme de bogăție, dar mai întâi trebuie să fii pregătit să aplici aceste principii. Minte ta trebuie să fie în starea necesară pentru acceptarea bogățiilor, la fel cum solul trebuie pregătit pentru plantarea semințelor. Poate ai auzit expresia: „Când elevul e pregătit, cu siguranță se va ivi și profesorul“.

Asta nu înseamnă că lucrurile de care ai nevoie vor apărea fără motiv, pentru că este o diferență enormă între „nevoile“ tale și disponibilitatea ta de a primi. Dacă nu reușești să înțelegi această deosebire vei rata beneficiile majore pe care voi încerca să ți le transmit.

Provocarea de a îmbrățișa idei noi

Ți s-ar putea părea ciudat la început, dar asta nu trebuie să te descurajeze, pentru că toate ideile noi par stranii. Dacă te îndoiești că această abordare este practică, fă-ți curaj din faptul că mie mi-a adus bogății din abundență.

Progresul umanității a fost mereu lent, deoarece oamenii sunt reticenți la acceptarea de idei noi.

Când Samuel Morse a anunțat descoperirea telegrafului, în loc să-l întâmpine cu bucurie, lumea l-a respins. Nimeni nu mai văzuse un asemenea sistem; era neortodox; era nou și de aceea producea suspiciune și îndoială.

Lumea l-a sfidat și pe Marconi când a îmbunătățit sistemul lui Morse. Același lucru s-a întâmplat și cu bărbatul căruia în prezent îi recunoaștem genialitatea inegalabilă: Thomas A. Edison. Pe vremea lui nu a fost apreciat, ba a fost chiar ridiculizat pentru becul său electric. A întâmpinat lumea cu bucurie trăsura fără cai a lui Ford? Nu, nici pe departe, și el a avut parte de aceeași experiență!

Așa că nu a fost nici o surpriză când legendarii Wilbur și Orville Wright au prezentat absurdul lor aparat de zbor. De fapt, reporterii de la ziare au refuzat să participe la o demonstrație a funcționării aceluia ridicol avion.

Radioul, în loc să fie recunoscut ca un miracol, așa cum era, a fost considerat o jucărie pentru amuzamentul copiilor și nimic mai mult.

Menționez aceste exemple pentru cazul în care ai presupus că, întrucât istoria i-a venerat pe acești titani, și oamenii care trăiau pe vremea lor gândeau la fel.

Nu, ceea ce propuneau ei era nou, neobișnuit. Ceea ce-ți propun eu este la fel de revoluționar și te avertizez să nu te descurajezi. Neobișnuitul nu merită întotdeauna suspiciune și respingere. Urmărește-mi gândul, acceptă-mi filosofia și poți fi sigur că va funcționa și în cazul tău, la fel cum a funcționat pentru mine.

Servindu-ți drept ghid, voi fi recompensat pentru eforturile mele strict proporțional cu beneficiile pe care le primești tu. Legea eternă a compensației asigură acest echilibru. Recompensa mea poate nu va veni direct de la tine, dar ea va veni, într-o formă sau alta, pentru că o parte din marele Plan Cosmic este ca nici un serviciu util să nu fie prestat de cineva fără o justă recompensă. „Fă ce ai de făcut“, a spus Emerson, „și vei avea puterea“.

În afară de perspectiva recompensei pe care ar urma s-o primesc pentru încercarea mea de a te servi, mai există problema obligației pe care o am față de lume pentru toate binecuvântările cu care m-a copleșit. Nu am obținut bogățiile pe care le am fără ajutorul multor alora. Am observat că toți cei care acumulează averi durabile au urcat pe scara opulenței având cele două mâini întinse; una în sus, pentru a primi ajutor de la cei care au ajuns deja în vârf, și una în jos, pentru a-i ajuta pe cei care urcă în continuare.

Așadar lasă-mă să te atenționez că, dacă mergi pe calea spre îmbogățire, și tu trebuie, la rândul tău, să avansezi cu brațele întinse, să oferi și să primești ajutor. Este un fapt bine cunoscut că nimeni nu poate obține succesul durabil sau acumula bogății durabile fără a-i ajuta pe alții care caută să-și atingă scopurile dorite. Pentru a PRIMII trebuie mai întâi să DAI! Îți transmit acest mesaj astăzi ca să pot dăruir!

Următorul pas pe care trebuie să-l faci în procesul de „condiționare“ a propriei minți pentru a primi bogății este să înveți cele nouă practici pentru primirea recompenselor vieții.

Acestea îmi servesc când sunt treaz și-mi servesc când dorm. M-au protejat împotriva fricii, invidiei, lăcomiei, îndoielii, indeciziei și a amânării. M-au inspirat să acționez în baza inițiativei mele personale, mi-au păstrat imaginația activă, mi-au dat scopul major clar definit și credința că-i pot asigura îndeplinirea. Acestea au fost elementele „condiționării“ minții mele, care mi-au clădit atitudinea mentală pozitivă!

E momentul pentru o pauză de prânz, dar când vei reveni, aș dori să ți le împărtășesc, ca să-ți ofere și ție aceleași recompense.

Hamlet, în traducerea lui Ion Vinea (n.trad.)

Capitolul 3. Cele nouă practici prin care primești recompense în viață

Participanții la conferință s-au strâns în zona din spate a sălii. Câțiva s-au îndreptat spre scenă, curioși să-i adreseze întrebări vorbitorului invitat, dar acesta dispăruse deja.

O oră mai târziu, erau cu toții înapoi. De această dată nimeni nu mai plecase acasă. Erau cu toții mult prea interesați să afle care sunt cele nouă practici ce i-ar putea ajuta să obțină Marea Cheie a Bogățiilor.

La câteva clipe după ce oamenii au luat loc, vorbitorul și-a făcut apariția pe podium.

„Mă bucur că v-ați întors cu toții“, a spus el. „Am promis că voi împărtăși acele practici pe care le folosesc pentru a-mi păstra viziunea pozitivă asupra vieții. Le prezint pe rând. Prima este recunoștința. Exersează recunoștința pentru toate lucrurile pe care le-ai primit de la viață. În fiecare zi îmi exprim recunoștința pentru ceea ce am primit. Spun:

„Astăzi a fost o zi frumoasă.

Mi-a oferit un trup și o minte sănătoase.

Mi-a dat hrană și îmbrăcăminte.

Mi-a adus o altă zi în care am ocazia să le fiu de folos celorlalți.

Mi-a dat liniștea sufletească și m-a eliberat de toate temerile.

Pentru toate aceste binecuvântări sunt recunoscător.“

Apoi este practica PROSPERITĂȚII MATERIALE. În fiecare zi trebuie să-ți armonizezi mintea cu conștientizarea bogăției și a belșugului, eliberat de teama de sărăcie și mizerie.

A treia este practica SĂNĂTĂȚII FIZICE PUTERNICE. Fii conștient în fiecare zi de modul în care-ți tratezi corpul, de ceea ce mănânci și de felul în care-ți gestionezi stresul. Fiind conștient de starea sănătății tale vei putea s-o prețuiești și s-o menții.

A patra, practica LINIȘTII SUFLETEȘTI. Încearcă să-ți păstrezi mintea liberă de toate inhibițiile și limitările autoimpuse, oferind astfel trupului și minții odihnă deplină.

Apoi vine practica SPERANȚEI. Fii recunoscător pentru îndeplinirea dorințelor de azi și pentru promisiunea împlinirii scopurilor de mâine.

În al șaselea rând, practică CREDINȚA, orice ar însemna asta pentru tine. Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru îndrumarea pe care mi-a dat-o, pentru că m-a inspirat să fac ceea ce m-a ajutat și pentru că m-a împiedicat să fac ceea ce, dacă aș fi făcut, s-ar fi dovedit păgubos pentru mine.

Apoi, practica IUBIRII. Aceasta nu include doar iubirea romantică, ci și iubirea de țară, iubirea față de familie, iubirea față de prieteni și iubirea față de întreaga omenire. Simte-te inspirat să-ți împarți toate bogățiile cu toți cei pe care-i întâlnești. Fii conștient de toată iubirea din viața ta, care-ți face viața dulce și-ți îmbunătățește relațiile cu ceilalți.

A opta este practica ROMANTISMULUI. Ce ar fi de spus aici este că romantismul este cel care ne păstrează spiritul tânăr, în pofida trecerii anilor.

În cele din urmă, practica ÎNȚELEPCIUNII GENERALE, care transformă într-un bun durabil, de o valoare inestimabilă, toate eșecurile, înfrângerile, erorile de judecată și de acțiune din trecut, toate temerile, greșelile, dezamăgirile și vicisitudinile de orice natură. Pentru mine, aceste incidente au evoluat în disponibilitatea și capacitatea mea de a-i inspira pe alții să preia frâiele propriei minți și să-și folosească puterea minții pentru a obține bogățiile vieții. Înțelepciunea îmi oferă privilegiul de a împărți toate lucrurile cu care am fost binecuvântat cu cei care sunt pregătiți să le primească, îmbogățindu-mi și

multiplicându-mi astfel propriile binecuvântări cu scopul de a le fi de folos celorlalți.

Sunt recunoscător pentru înțelepciunea generală, care mi-a dezvăluit adevărul că nici o experiență umană nu trebuie să devină o datorie; că toate experiențele pot fi transpuse în servicii utile; că puterea gândului este singura putere asupra căreia ai controlul deplin; că puterea gândului poate fi tradusă în fericire după cum vrei; că nu există limite ale puterii gândului în afara celor care există în propria minte.

Aceste nouă practici îți pregătesc mintea ca să primești beneficiile celor Douăsprezece Bogății. Ele servesc drept mijloc prin care îți poți păstra mintea fixată asupra lucrurilor pe care le dorești și o poți ține la distanță de lucrurile pe care nu le dorești. Ele îți oferă imunitate permanentă împotriva tuturor formelor de atitudine mentală negativă; distrug astfel atât sămânța de gândire negativă, cât și rădăcinile pe care acea sămânță le-ar putea prinde în solul minții tale. Ele te ajută să-ți păstrezi mintea axată pe scopul tău major în viață și să dai totul pentru atingerea aceluia scop. Te mențin împăcat cu tine însuși, împăcat cu lumea și în armonie cu propria conștiință.

Aceste practici dezvăluie existența aceluia „al doilea sine“ care gândește, evoluează, planifică, dorește și acționează la imboldul unei puteri ce respinge ideea imposibilului. Și au dovedit, în mod repetat, că fiecare nenorocire poartă în ea sămânța unui beneficiu echivalent. De aceea, când nenorocirea te copleșește, așa cum i s-a întâmplat oricui în viață, nu ești îngrozit de ea, ci începi imediat să cauți acea „sămânță a unui beneficiu echivalent“ și să o pui la germinat, transformând-o într-o floare complet înflorită a oportunității. Așa mă ajută aceste practici să-mi păstrez atitudinea pozitivă.

Cum se folosesc cele Douăsprezece Bogății

Să continuăm povestea descriind filosofia pe care trebuie să o adopți pentru a dobândi cele Douăsprezece Bogății.

Am descris o metodă de pregătire a minții pentru primirea bogățiilor. Acesta este

însă doar începutul poveștii. Mai trebuie să-ți explic cum poți intra în posesia bogățiilor și cum le poți valorifica pe deplin.

Povestea începe cu viața lui Andrew Carnegie, un mare filantrop care a fost produsul caracteristic al sistemului american al liberei inițiative. Domnul Carnegie a dobândit cele Douăsprezece Bogății, din care partea financiară a fost atât de imensă, încât viața lui nu a fost suficient de lungă pentru a-i permite să o doneze integral, așa că a transmis o mare parte din ea celor care au folosit-o în beneficiul omenirii. Domnul Carnegie a fost, de asemenea, binecuvântat cu învățăturile celor nouă practici. Practica Înțelepciunii Generale i-a servit atât de bine, încât l-a inspirat nu numai să-și doneze toate bogățiile materiale, ci și să le ofere oamenilor o filosofie de viață completă, prin care și ei să poată dobândi bogății.

Acea filosofie cuprinde șaptesprezece principii ce corespund în toate privințele prevederilor marii Constituții a Statelor Unite și sistemului american al liberei inițiative.

Alcătuirea acestei filosofii a necesitat douăzeci de ani de muncă în care au fost implicați domnul Carnegie și peste cinci sute de alți mari lideri americani, fiecare dintre ei contribuind cu tot ceea ce a învățat pe parcursul unei vieți de practică în sistemul american al liberei inițiative.

Domnul Carnegie a explicat motivul pentru care a inspirat formularea unei filosofii a realizării personale, afirmând:

„Mi-am câștigat banii prin eforturile altor oameni și-i voi da înapoi oamenilor cât de repede găsesc modalități de a face acest lucru fără a le inspira dorința de a obține ceva fără să dea nimic la schimb. Dar partea cea mai mare a bogățiilor mele o reprezintă cunoștințele cu care am dobândit atât părțile materiale, cât și pe cele imateriale ale averii mele. Prin urmare, este dorința mea ca aceste cunoștințe să fie organizate într-o filosofie și să fie puse la dispoziția tuturor celor care caută o ocazie de autodeterminare.“

Aceasta este filosofia pe care domnul Carnegie a fost inspirat să le-o dăruiască oamenilor care mi-au furnizat și mie cele Douăsprezece Bogății și ocazia de a dobândi tot ce am obținut în viață. Și este filosofia pe care trebuie să o adopți și să o aplici și tu dacă speri să accepți bogățiile pe care doresc să le împart cu tine.

Înainte să descriu principiile acestei filosofii, aș vrea să-ți povestesc pe scurt ce a

reușit deja să realizeze pentru alți oameni din peste jumătate de lume:

A fost tradusă în patru dintre principalele dialecte indiene și a fost pusă la dispoziția a peste 2 000 000 de locuitori ai Indiei.

A fost tradusă în limba portugheză, în beneficiul locuitorilor Braziliei, unde a ajutat un număr de peste 1 500 000 de oameni.

A fost publicată în ediție specială pentru a fi distribuită în Marea Britanie, unde a ajutat un număr de peste 2 000 000 de oameni.

A beneficiat de ea cel puțin un om din fiecare oraș, metropolă și sat din Statele Unite, însumând în total aproximativ 20 000 000 de oameni.

Și poate deveni foarte bine mijlocul de a aduce un spirit mai bun de cooperare amiabilă între toți oamenii din lume, întrucât nu este fundamentată pe nici o dogmă sau marcă comercială, ci constă în principiile de bază ale oricăror succese durabile și ale tuturor realizărilor umane constructive, în toate domeniile de activitate.

Susține toate religiile, dar nu face parte din nici una!

Este atât de universală ca natură, încât duce oamenii inevitabil spre succes, orice ocupație ar avea.

Dar mai important pentru tine decât toate aceste dovezi este faptul că filosofia e atât de simplă, încât poți începe să o practici chiar din această clipă, din locul în care ești.

Cele șaptesprezece principii vor servi ca hartă sigură ce duce direct la sursa tuturor bogățiilor, indiferent dacă sunt imateriale sau materiale. Urmează instrucțiunile și asumă-ți toate responsabilitățile care vin odată cu posesia marilor bogății. Și, mai presus de orice, nu uita că bogățiile durabile trebuie împărțite cu ceilalți; că există un preț pe care trebuie să-l plătești pentru tot ce dobândești.

Marea Cheie a Bogățiilor nu va fi dezvăluită prin nici unul dintre cele șaptesprezece principii, deoarece secretul ei constă în combinarea tuturor acestora. Aceste principii reprezintă șaptesprezece uși prin care trebuie să treci ca să ajungi în camera interioară în care este încuiată sursa tuturor bogățiilor.

Marea Cheie a Bogățiilor va descuia ușa acelei încăperi și se va afla în mâinile tale după ce vei fi pregătit să o primești. Pregătirea ta va consta în asimilarea și aplicarea primelor cinci dintre aceste șaptesprezece principii, pe care le voi descrie mâine pe larg.

Capitolul 4. Definirea clară a scopului

După o noapte de somn bun, publicul s-a întors în fotoliile din sală. Mulți păreau obosiți. Petrecuseră noaptea recitindu-și notițele pe care le luaseră în cursul primei zile. Unii se gândiseră la viețile pe care le duseseră până atunci, întrebându-se dacă urmaseră sau nu vreunul dintre aceste principii. Alții zâmbeau cu un aer cunoscător, realizând că multe dintre succesele pe care le dobândiseră deja puteau fi atribuite uneia sau alteia dintre practicile pe care le menționase vorbitorul. Majoritatea erau intrigati și recunoscători pentru ceea ce învățaseră deja. Seminarul nu fusese deloc așa cum își imaginaseră și se simțeau norocoși că participă la el.

Fix la ora 9:00, vorbitorul a intrat în sală, din culise. Răspândeă în jurul lui calm și încredere. Avea un microfon portabil și a coborât treptele scenei, ajungând să stea exact în fața publicului. Și-a dres vocea și a reînceput să vorbească:

Este impresionant să-ți dai seama că toți marii lideri, din toate domeniile de activitate și din toate perioadele istoriei, au deprins arta de a fi lider folosindu-și aptitudinile bazate pe un scop major clar.

Nu e mai puțin impresionant să observăm că aceia care sunt considerați ratați nu au un asemenea scop, ci se învârt în cerc, ca un vapor fără cârmă, revenind mereu cu mâinile goale în punctul de plecare. O parte dintre aceste „eșecuri” încep cu un scop major clar, la care renunță în momentul în care suferă o înfrângere temporară sau înfruntă o opoziție acerbă. Ei renunță la luptă și abandonează proiectul, fără să știe că există o filosofie a succesului, la fel de sigură și precisă ca regulile matematicii, și nu bănuiesc niciodată că înfrângerea temporară este doar un poligon de testare care se poate dovedi o binecuvântare mascată, dacă nu e acceptată ca fiind decisivă.

Una dintre marile tragedii ale civilizației este că 98 din 100 de persoane trec prin viață fără să-și stabilească măcar vag un scop major clar! Andrew Carnegie este cel care și-a dat seama de această tragedie care l-a inspirat să influențeze vreo 500 de mari lideri americani din industrie să colaboreze la formularea acestei

filosofii a realizării individuale.

Primul test al domnului Carnegie, pe care l-a aplicat tuturor colaboratorilor pe care-i avea în vedere pentru o promovare pe posturi superioare, a fost determinarea măsurii în care aceștia sunt dispuși să facă un efort suplimentar. Al doilea test a fost să stabilească dacă aceștia aveau sau nu fixat în mintea lor un scop definit, inclusiv dacă aveau sau nu pregătirea necesară pentru atingerea aceluia scop.

„Când i-am cerut domnului Carnegie pentru prima dată să mă promoveze“, a spus Charles M. Schwab, unul dintre angajații săi, „el mi-a zâmbit larg și mi-a răspuns: «Dacă știi sigur ce-ți dorești, eu nu pot face nimic ca să te opresc să obții»“.

Domnul Schwab știa ce vrea. Era cea mai importantă slujbă din subordinea lui Carnegie. Iar domnul Carnegie l-a ajutat să o obțină.

Unul dintre lucrurile ciudate legate de cei care acționează fixați pe scopul dorit este promptitudinea cu care lumea se dă la o parte pentru ca ei să poată trece, chiar venindu-le în ajutor pentru a-și îndeplini scopurile.

Cum a găsit Andrew Carnegie angajatul perfect

Povestea de la baza filosofiei este dramatică și demonstrează importanța pe care o acordă Andrew Carnegie definirii unui scop major clar.

El își dezvoltase deja marele concern al oțelului și acumulasă o avere uriașă în bani când a început să fie interesat de modurile în care ar putea să-și folosească averea. Odată ce a recunoscut că partea cea mai bună a bogățiilor sale consta în cunoștințele cu ajutorul cărora le acumulasă și în înțelegerea relațiilor interpersonale, scopul său major în viață a devenit acela de a inspira pe cineva să formuleze o filosofie prin care cunoștințele sale să fie transmise tuturor celor care doresc să le cunoască.

Pe atunci domnul Carnegie era deja destul de vârstnic și a recunoscut că pentru

această treabă era nevoie de un om tânăr, care dispunea de timpul necesar și avea disponibilitatea de a petrece douăzeci de ani sau mai mult pentru a cerceta motivele care stau la baza realizării individuale.

După ce a discutat cu peste 250 de posibili asociați despre care bănuia că au aptitudinile necesare, întâmplător a întâlnit un tânăr care fusese trimis de o revistă să-i ia un interviu în care omul de afaceri să-și povestească realizările. Cu spiritul său pătrunzător, domnul Carnegie își dădea rapid seama de caracterul unui om, fler care l-a ajutat în acest caz să realizeze că tânărul pe care-l avea în față ar fi putut avea calitățile pe care le căuta de multă vreme, așa că a conceput un plan ingenios pentru a-l testa.

Mai întâi i-a relatat tânărului povestea realizărilor sale. Apoi a început să-i sugereze că lumea ar avea nevoie de o filosofie practică a realizării individuale, care i-ar permite și celui mai modest muncitor să acumuleze bogății în orice cantitate și orice formă ar dori.

Timp de trei zile și trei nopți a elaborat această idee, descriindu-i tânărului cum ar putea fi structurată o asemenea filosofie. Când a încheiat povestea, domnul Carnegie era pregătit să facă testul, pentru a stabili dacă a găsit sau nu persoana potrivită pentru materializarea ideii sale.

„Acum deții ideea mea legată de o nouă filosofie de viață“, spuse el, „și aș dori să-ți pun o întrebare legată de ea la care aș vrea să-mi răspunzi printr-un simplu «da» sau «nu». Întrebarea este următoarea:

Dacă-ți dau ocazia să formulezi prima filosofie din lume a realizării personale și te prezint celor care pot și vor să colaboreze cu tine în acest demers, îți dorești această oportunitate și vei duce proiectul până la capăt?“

Tânărul și-a dres vocea, a șovăit câteva clipe, după care a răspuns cu o propoziție succintă, ce urma să-i dea ocazia să-și proiecteze influența pozitivă în toată lumea.

„Da“, a exclamat, „nu numai că preiau proiectul, ci îl voi și duce până la capăt!“

Asta a fost clar. Era omul pe care-l căuta domnul Carnegie – scopul fusese clar definit.

Mulți ani mai târziu tânărul a aflat că domnul Carnegie avea un cronometru în

mână când i-a pus întrebarea și că-i acordase exact 60 de secunde să răspundă. Dacă pentru a răspunde ar fi avut nevoie de mai mult timp, oferta ar fi fost retrasă. Pentru a răspunde tânărul a avut nevoie, de fapt, de 29 de secunde.

Domnul Carnegie a explicat motivul pentru care l-a cronometrat.

„Din experiența mea“, a spus el, „pe o persoană care nu poate lua prompt o decizie, odată ce i s-au explicat toate datele necesare luării respectivei decizii, nu te poți baza că va materializa nici o hotărâre pe care ar putea-o lua. Am descoperit, de asemenea, că toți cei care iau decizii cu promptitudine au de obicei capacitatea de a-și urmări clar scopul și în alte situații“.

Primul obstacol al testului domnului Carnegie fusese trecut cu brio, dar mai urma unul.

„Foarte bine“, a spus Carnegie, „ai una din cele două calități importante de care va avea nevoie persoana care formulează filosofia pe care am descris-o. Acum voi afla dacă o ai pe a doua.“

Dacă îți dau ocazia să formulezi filosofia, ești dispus să-ți dedici douăzeci de ani din timpul tău pentru a cerceta motivele succesului și eșecului uman, fără să fii plătit și câștigându-ți singur existența pe parcurs?“

Întrebarea l-a șocat. El presupusese că, întrucât fusese ales de domnul Carnegie pentru o treabă atât de importantă, ar fi urmat să fie plătit din uriașa avere a acestuia.

În orice caz, și-a revenit rapid din șoc, întrebându-l pe domnul Carnegie de ce nu dorește să ofere banii necesari pentru o sarcină atât de importantă.

„Nu este vorba de indisponibilitatea de a da bani“, a replicat domnul Carnegie, „dar este dorința mea să aflu dacă ai capacitatea nativă de a face un efort suplimentar, prestând un serviciu înainte să încerci să-ți primești plata pentru el“.

Apoi a continuat, explicând că oamenii cu cel mai mare succes în toate domeniile de activitate au fost mereu aceia care și-au făcut obiceiul de a presta mai multe servicii decât cele pentru care erau plătiți. El a atras, de asemenea, atenția asupra faptului că subvențiile financiare, indiferent dacă sunt acordate unor persoane sau grupuri de persoane, fac adesea mai mult rău decât bine.

Și i-a amintit tânărului că i se dăduse o ocazie care fusese retrasă unui număr de peste 250 de persoane, unele dintre ele fiind mult mai vârstnice și cu mai multă experiență decât el. A încheiat spunând:

„Dacă profiți la maximum de ocazia pe care ți-o dau, e foarte probabil să o transformi în bogății atât de fabuloase ca natură încât să umbrească, prin comparație, averea mea materială, pentru că această ocazie îți oferă calea de a pătrunde în intimitatea gândirii celor mai inteligente minți ale nației americane, să profiți de experiențele celor mai mari lideri din industria americană și e foarte probabil să-ți permită să-ți pui amprenta pentru totdeauna asupra întregii lumi civilizate, îmbogățind astfel oameni care încă nici nu s-au născut.“

Domnul Carnegie găsisese persoana pe care o căutase atât de multă vreme, iar aceasta primise de la el prima lecție legată de definirea unui scop clar și de disponibilitatea de a face un efort suplimentar.

Douăzeci de ani mai târziu, aproape în aceeași zi, filosofia despre care domnul Carnegie spunea că stă la baza bogăției sale a fost finalizată și prezentată lumii într-o ediție în opt volume.

„Ce s-a întâmplat cu omul care și-a petrecut 20 de ani fără să fie plătit?“, m-ai putea întreba. „Ce recompensă a primit pentru munca depusă?“

Un răspuns complet la această întrebare ar fi imposibil, pentru că nici măcar el nu cunoaște valoarea totală a beneficiilor primite. Mai mult, unele dintre aceste beneficii sunt atât de flexibile ca natură încât vor continua să-l ajute pe tot parcursul vieții sale.

Dar, pentru satisfacția celor care măsoară bogățiile exclusiv în valori materiale, se poate afirma că lucrarea scrisă de acest om, și rezultatul cunoștințelor dobândite prin aplicarea principiului de a face un efort suplimentar au produs deja un profit estimat de peste trei milioane de dolari. Timpul petrecut efectiv cu scrierea cărții a fost de patru săptămâni.

De ce sunt aceste principii atât de eficiente

Definirea unui scop clar și obiceiul de a face un efort suplimentar reprezintă împreună o forță care depășește imaginația celor mai creativi oameni, deși acestea sunt doar două dintre cele șaptesprezece principii ale realizării personale.

Menționez aceste două principii împreună cu un motiv. Vreau să arăt cum sunt interconectate principiile acestei filosofii, la fel ca verigile unui lanț, și cum această combinație de principii duce la dezvoltarea unei puteri extraordinare, care nu poate fi obținută aplicând doar unul dintre ele.

Vom analiza acum puterea definirii unui scop clar și principiile psihologice din care este derivată această putere.

Prima premisă:

Punctul de pornire al tuturor realizărilor individuale constă în adoptarea unui scop definit și a unui plan clar pentru atingerea acestuia.

A doua premisă:

Toate realizările sunt rezultatul unui motiv sau al unei combinații de motive, dintre care există nouă forțe motivaționale fundamentale care guvernează toate acțiunile voluntare. (Aceste motive au fost descrise anterior, în capitolul al doilea.)

A treia premisă:

Orice idee, plan sau scop dominant păstrezi în minte, prin repetarea gândului, încărcat de emoție datorită dorinței arzătoare de a-l realiza, este preluat de partea subconștientă a gândirii tale și acționezi în consecință, mergând până la apogeul său logic, prin orice mijloace naturale care ți-ar putea sta la dispoziție.

A patra premisă:

Orice dorință, plan sau scop dominant păstrezi în partea conștientă a minții, dublat de încrederea ta absolută în realizarea sa, este preluat și aplicat de partea subconștientă a minții. Nu există vreo consemnare cunoscută a vreunei astfel de dorințe care să fi rămas neîndeplinită.

A cincea premisă:

Puterea gândului este singurul lucru asupra căruia orice persoană are controlul deplin, de netăgăduit – fapt care, pentru unii, ar putea sugera nevoia unei relații apropiate între mintea omului și Inteligența Infinită, unite prin credință.

A șasea premisă:

Poți accesa gândirea subconștientă prin credință și-i poți da instrucțiuni ca și cum ar fi o persoană sau o entitate în sine.

A șaptea premisă:

Un scop definit, însoțit de credință absolută, este o formă de înțelepciune, iar înțelepciunea în acțiune produce rezultate pozitive.

Avantajele majore ale definirii clare a unui scop

Definirea clară a scopului dezvoltă încredere în sine, inițiativă personală, imaginație, entuziasm, autodisciplină și concentrarea eforturilor, toate acestea fiind condiții sine qua non ale obținerii succesului material.

Te determină să-ți organizezi timpul și să-ți planifici toate eforturile zi de zi,

astfel încât acestea să ducă la atingerea scopului major definit în viață al cuiva.

Te face să recunoști mai rapid ocaziile legate de scopul tău major definit și-ți insuflă curajul necesar pentru a acționa atunci când îți apar ocaziile.

Inspiră cooperarea altor persoane.

Pregătește calea pentru exercitarea pe deplin a acelei stări de spirit cunoscute sub denumirea de credință, determinându-te să gândești pozitiv și să-ți eliberezi mintea de limitările fricii, îndoielii și indeciziei.

Îți oferă conștientizarea succesului, fără de care nimeni nu poate obține succesul durabil, indiferent de chemarea sa.

Distruge obiceiul nimicitor de a amâna.

În cele din urmă, duce direct la dezvoltarea și întreținerea continuă a primeia dintre cele Douăsprezece Bogății, o atitudine mentală pozitivă.

Acestea sunt caracteristicile majore ale Definirii clare a scopului, deși are multe alte calități și utilizări și este legată direct de fiecare dintre cele Douăsprezece Bogății, deoarece acestea pot fi atinse doar prin unicitatea scopului.

Compară principiul Definirii clare a scopului cu fiecare dintre cele Douăsprezece Bogății, una câte una, și observă cât de important este pentru atingerea fiecăreia dintre ele. Apoi fă un inventar al oamenilor cu realizări extraordinare pe care i-a produs America și observă că fiecare a pus accentul pe un scop major ca obiect al eforturilor sale.

Henry Ford s-a concentrat pe realizarea primelor automobile accesibile, sigure. Thomas Edison și-a dedicat eforturile invențiilor științifice, iar Andrew Carnegie, producerii și comercializării oțelului. F.W. Woolworth s-a concentrat asupra primelor magazine universale, iar Philip Armour, asupra ambalării și distribuirii cărnii. William Randolph Hearst s-a concentrat asupra publicării ziarelor, iar Alexander Graham Bell, asupra inventării primului telefon.

În prezent, fiecare atlet olimpic se antrenează propunându-și un scop major.

În trecutul istoric al Statelor Unite, națiunea americană a depins de scopurile majore ale lui Jefferson, Lincoln, Washington, Patrick Henry și Thomas Paine,

care și-au dedicat viețile și în unele cazuri averile libertății tuturor americanilor.

Această listă poate fi lărgită până la a include numele fiecărui mare lider american care a contribuit la crearea stilului de viață american, pe care-l cunoaște și de care beneficiază populația din prezent.

Curând vei afla de un principiu care este cheia tuturor marilor realizări și care a fost răspunzător pentru mărețul mod de viață american, pentru sistemul liberei inițiative, bogățiile și libertatea americanilor. Mai întâi însă trebuie să te asiguri că știi ce îți dorești în viață.

Cum se stabilește un scop major definit

Procedura stabilirii unui scop major definit este simplă, dar importantă. Dacă urmezi acești pași, vei începe să culegi roadele eforturilor tale.

a) Așterne pe hârtie într-o formă completă, clară și definită scopul tău major în viață, semnează-l și memorează-l; apoi repetă-l cu glas tare cel puțin o dată pe zi, chiar mai frecvent, dacă e posibil. Repetă-l de mai multe ori, punându-ți astfel întreaga credință în Inteligența Infinită.

b) Scrie un plan clar, definit, prin care intenționezi să-ți începi calea către atingerea obiectivului reprezentat de scopul tău major definit. În acest plan, stabilește-ți timpul maxim permis pe care-l vei dedica atingerii scopului tău și descrie cu exactitate ce intenționezi să dai în schimb pentru atingerea scopului tău. Nu uita că nu vei primi nimic niciodată dacă nu dai ceva la schimb și că totul are un preț care trebuie plătit dinainte, sub o formă sau alta.

c) Fă-ți planul suficient de flexibil pentru a-l putea modifica în orice moment în care simți că trebuie să faci acest lucru. Nu uita că Inteligența Infinită, care acționează în fiecare atom al materiei și în fiecare ființă sau obiect neînsuflețit, îți poate prezenta un plan cu mult superior oricărui plan pe care îl poți crea tu. De aceea, fii pregătit ca în orice moment să recunoști și să adopți orice plan superior care-ți poate veni în minte.

d) Păstrează strict pentru tine scopul tău major și planurile tale de a-l atinge, exceptând situația în care vei primi instrucțiuni suplimentare destinate îndeplinirii planului, din descrierea principiului Minții Supreme, care urmează.

Nu face greșeala să presupui că, dacă nu poți înțelege aceste instrucțiuni, principiile descrise aici nu sunt sănătoase. Urmează instrucțiunile cu strictețe; urmează-le în bună credință și nu uita că, procedând astfel, copiezi procedura multora dintre cei mai mari lideri pe care i-a dat America.

Aceste instrucțiuni nu necesită nici un efort pe care să nu-l poți depune cu ușurință. Nu-ți solicită timp și nici vreo abilitate pe care un om obișnuit să nu o aibă. Decide acum ce dorești de la viață și ce ai să dai în schimb. Decide încotro te îndrepti și cum vei ajunge acolo. Apoi pornește din locul în care te afli acum. Începe cu orice mijloace de atingere a scopului pe care le ai la îndemână. Vei descoperi că, în măsura în care folosești aceste mijloace, ți se vor dezvălui altele mai bune.

Aceasta a fost experiența tuturor celor pe care lumea i-a recunoscut ca oameni de succes. Majoritatea au pornit de la condiții modeste, având ca să-i ajute doar puțin mai mult decât dorința înflăcărată de a atinge un scop definit.

O asemenea dorință ascunde în ea o magie durabilă!

Ideile care duc la succes încep cu definirea clară a scopului

Este bine cunoscut faptul că ideile reprezintă singurele bunuri care nu au valoare fixă. Este la fel de bine cunoscut faptul că ideile reprezintă începutul tuturor realizărilor.

Ideile reprezintă fundația tuturor averilor, punctul de pornire al tuturor invențiilor. Ele au cucerit cerul de deasupra noastră și apele oceanelor care ne înconjoară; ele ne-au permis să descătușăm și să folosim atmosfera în sine, prin care creierul nostru poate să comunice cu alt creier prin telepatie.

Fonograful nu a fost decât o idee abstractă până ce Edison nu a structurat-o, definindu-și un scop clar, pe care l-a transmis subconștientului său, de unde a fost proiectat în marele rezervor al Inteligenței Infinite, de unde i-a fost transmis înapoi un plan realizabil. Iar el a tradus acest plan realizabil într-o mașină care a funcționat.

Filosofia realizării individuale a început ca o idee în mintea lui Andrew Carnegie. Și-a susținut ideea prin definirea unui scop clar, iar acum filosofia este disponibilă, în beneficiul milioaneilor de oameni din întreaga lume industrializată. Orice idee care e păstrată în minte, accentuată, temută sau venerată începe să îmbrace dintr-odată cea mai convenabilă și mai adecvată formă fizică disponibilă.

Ceea ce oamenii cred, despre care vorbesc sau de care se tem, indiferent dacă este bun sau rău, are un mod foarte clar de a se materializa într-o formă sau alta. Cei care se luptă să se elibereze de limitările sărăciei sau ale suferinței nu trebuie să uite acest mare adevăr, pentru că se aplică atât unui individ, cât și unei întregi națiuni.

Autosugestia: legătura dintre mintea conștientă și cea subconștientă

Există un principiu de lucru prin care gândurile, ideile, planurile, speranțele și scopurile plasate în mintea conștientă își croiesc drum în partea subconștientă a minții, de unde sunt culese și duse până la finalizarea lor logică, printr-o lege a naturii pe care o voi descrie mai târziu. Pentru a recunoaște acest principiu și a-l înțelege trebuie să recunoști, de asemenea, motivul pentru care definirea clară a unui scop este începutul tuturor realizărilor.

Poți transfera mai rapid gândurile din partea conștientă în cea subconștientă a minții prin simplul proces de „intensificare” sau stimulare a vibrațiilor gândirii, prin credință, teamă sau orice altă emoție foarte intensă, cum ar fi entuziasmul sau o dorință arzătoare bazată pe un scop clar definit. Gândurile dublate de credință au prioritate față de toate celelalte în ceea ce privește claritatea și viteza

cu care sunt transmise subconștientului și cu care sunt puse în practică. Viteza cu care funcționează puterea credinței i-a făcut pe mulți să fie convinși că anumite fenomene sunt rezultatul unor miracole.

Psihologii și oamenii de știință își dau seama că nu există fenomene miraculoase, de aceea susțin că tot ce se întâmplă este rezultatul unei cauze clare, deși al unei cauze care nu poate fi explicată. Oricum ar fi, se știe că toți cei capabili să-și elibereze mințile de toate limitările autoimpuse, prin atitudinea mentală cunoscută sub denumirea de credință, găsesc în general soluția tuturor problemelor în viață, indiferent de natura lor.

Psihologii recunosc, de asemenea, că Inteligența Infinită, deși nu se pretinde că rezolvă automat ghicitori, îndeplinește orice idee clar definită, transpunând-o într-o concluzie logică, un țel, un scop, o dorință care este transmisă subconștientului printr-o atitudine mentală de credință perfectă.

În orice caz, Inteligența Infinită nu încearcă niciodată să modifice, să schimbe sau să altereze în alt mod vreun gând care-i este transmis și nu se știe să fi acționat vreodată în baza unei simple dorințe sau a unei idei, gând sau scop neclare. Acest adevăr, bine înrădăcinat în mintea ta, îți va da suficientă putere să rezolvi problemele zilnice cu mult mai puțin efort decât alocă majoritatea oamenilor pentru a se îngrijora de problemele lor.

Așa-numitele „presimțiri“ sunt adesea semnale care indică faptul că Inteligența Infinită se străduiește să ajungă la mintea conștientă și s-o influențeze, dar vei observa că de obicei apar ca răspuns la o idee, un plan, un scop, o dorință sau o teamă transmisă subconștientului.

Toate „presimțirile“ ar trebui tratate cuviincios și studiate atent, deoarece ele transmit adesea, fie integral, fie parțial, informații de cea mai mare importanță pentru cel care le primește. Aceste „presimțiri“ își fac adesea apariția la mai multe ore, zile sau săptămâni după ce gândul care le-a inspirat a ajuns în rezervorul Inteligenței Infinite. Între timp, individul adesea uită gândul inițial care le-a inspirat.

Acesta este un subiect profund, adânc, despre care până și cei mai înțelepți știu foarte puțin. Devine un subiect auto-revelator doar în urma meditației și a gândirii.

Dacă înțelegi principiul funcționării gândirii pe care l-am descris, vei avea un

indiciu privind motivul pentru care meditația îți aduce uneori ceea ce dorești, în timp ce alteori îți aduce ceea ce nu dorești. Acest gen de atitudine mentală se poate obține doar prin pregătire și autodisciplină. Vom învăța mai târziu în cursul seminarului cum să dezvoltăm această atitudine mentală.

Unul dintre cele mai profunde adevăruri din lume este acela că treburile tuturor oamenilor, indiferent dacă e vorba despre circumstanțe ale gândirii în masă sau ale gândirii individuale, se modelează astfel încât să se conformeze tiparului exact al acelor gânduri. Oamenii de succes dobândesc succesul doar pentru că au deprins obiceiul de a gândi în termeni de reușită. Definirea clară a scopului poate și ar trebui să-ți ocupe integral mintea, astfel încât să nu mai ai timp și spațiu pentru a te gândi la eșec.

Un alt adevăr profund constă în faptul că toți cei care au fost înfrânți și care se recunosc înfrânți pot, inversând poziția „pânzelor” minții lor, să transforme stihiiile adversității în sufluri de putere egală care-i vor duce înainte, spre succes. Așa cum a spus un poet:

Un vapor navighează spre est, celălalt spre vest,

Împinse de aceeași suflare,

Orientarea pânzelor, nu vântul puternic este

Cea care le ordonă încotro să se îndrepte.

Unora, care se mândresc că au ceea ce lumea numește „cap limpede și practic”, această analiză a principiului Definirii clare a scopului li se poate părea abstractă sau impracticabilă. Există o putere mai mare decât puterea gândirii conștiente, iar aceasta este adesea imperceptibilă minții limitate. Acceptarea acestui adevăr este esențială pentru atingerea culmii succesului oricărui scop definit pe baza dorinței unor realizări importante.

Fiecare circumstanță din viața oricui este urmarea unei cauze clare, indiferent dacă e o circumstanță care aduce eșecul sau una care aduce succesul. Multe dintre circumstanțele vieții fiecăruia sunt rezultatul unor cauze asupra cărora

persoana respectivă are sau poate deține controlul. Acest adevăr evident dă importanță maximă principiului Definirii clare a scopului. În cazul în care circumstanțele din viețile oamenilor nu sunt cele pe care le doresc, acele împrejurări pot fi schimbate prin schimbarea atitudinii lor mentale și formarea unor obiceiuri de gândire noi și mai dezirabile.

Cum duce la succes Definirea clară a scopului

Dintre toți marii industriași americani care au contribuit la dezvoltarea sistemului industrial, nici unul nu a fost mai spectaculos decât regretatul Walter Chrysler. Povestea sa ar trebui să umple de speranță inima fiecărui tânăr care aspiră să obțină renume sau avere și servește ca dovadă a puterii ce se poate obține prin acționarea în conformitate cu un scop clar definit.

La început, Chrysler era mecanic de tren în Salt Lake City, Utah. Făcând economii, adunase ceva mai mult de 4 000 de dolari, pe care intenționa să-i folosească pentru a porni propria afacere. Privind atent în jur, a decis că industria automobilelor era de viitor, așa că a hotărât să intre în acel domeniu. Intrarea sa în afaceri a fost dramatică și inedită în același timp.

Cu prima sa mișcare și-a șocat prietenii și și-a uluit rudele, deoarece și-a investit toate economiile într-un automobil. Când mașina a ajuns în Salt Lake City, și-a mai șocat o dată prietenii desfăcând-o piesă cu piesă, până ce bucățile erau împrăștiate prin tot atelierul.

Apoi a început să le reasambleze.

A repetat această operație de atâtea ori încât unii dintre prietenii săi au crezut că și-a pierdut mințile, pentru că nu înțelegeau scopul acestei acțiuni. Vedeau ce face prietenul lor cu automobilul, dar nu vedeau planul care căpăta formă în mintea lui Walter Chrysler. El își făcea mintea să conștientizeze automobilul! Saturând-o cu scopul său clar definit! Chrysler observa atent fiecare detaliu al mașinii. Când și-a terminat de desfăcut în bucăți și recompus automobilul, îi cunoștea toate punctele forte și toate punctele slabe.

Pe baza acelei experiențe a început să proiecteze automobile, înglobând toate punctele forte ale mașinii pe care o cumpărase și omițând toate slăbiciunile. Și-a făcut treaba atât de bine încât, în momentul în care automobilele Chrysler au început să iasă pe piață, au făcut senzație în întreaga industrie a automobilelor. A câștigat faimă și a făcut avere rapid și precis, pentru că știa unde vrea să ajungă încă dinainte să înceapă și s-a pregătit cu scrupulozitate pentru aventura sa.

Observă-i pe acești oameni care acționează având scopuri clar definite oriunde îi găsești și vei fi impresionat de ușurința cu care atrag cooperarea prietenească a celorlalți, înlătură obstacolele și obțin ceea ce-și doresc.

Studiază-l atent pe Walter Chrysler și observă cât de hotărât a dobândit cele Douăsprezece Bogății ale vieții și le-a valorificat la maximum. A dezvoltat mai întâi cea mai importantă dintre toate bogățiile, atitudinea mentală pozitivă. Asta i-a oferit un teren fertil pe care să planteze și să cultive sămânța scopului său major definit, construirea unor automobile de calitate. Apoi a dobândit, rând pe rând, alte bogății: o sănătate fizică robustă, armonie în relațiile interumane, eliberarea de teamă, speranța de realizare, capacitatea de a crede, disponibilitatea de a-și împărtăși bogățiile cu care a fost binecuvântat, munca de plăcere și mintea deschisă pe toate subiectele, autodisciplina, capacitatea de a-i înțelege pe oameni și, în cele din urmă, siguranța financiară.

Unul dintre cele mai ciudate lucruri legate de succesul lui Walter Chrysler constă în ușurința cu care l-a obținut. Nu avea un capital de pornire substanțial. Pregătirea sa era limitată. Nu avea susținători bogați care să-l ajute să-și pornească afacerea. A avut însă o idee practică și suficientă inițiativă personală pentru a începe să o dezvolte din postura în care se afla. Tot ceea ce avea nevoie pentru a-și materializa scopul major definit părea să-i cadă pur și simplu în brațe, aproape miraculos, imediat ce era pregătit – situație care nu este neobișnuită în cazul celor care acționează având în minte un scop clar definit.

Edward Bok, un renumit lider pe vremea lui, era un emigrant care, la începutul secolului XX, a făcut istorie urmând aceste principii. A venit în America la vârsta de șase ani, fără să cunoască limba. Ocupând inițial postul modest de băiat de serviciu pentru Western Union, a ajuns să editeze The Ladies Home Journal și să-l transforme în prima revistă din lume cu un milion de abonați. Campion al cauzelor sociale, a ajutat la conservarea cascadei Niagara și a creat bursa „Woodrow Wilson” pentru profesori de literatură la Princeton.

Bok a realizat toate acestea cu ajutorul ideilor sale practice și cu suficientă inițiativă personală pentru a le dezvolta. Tot ceea ce avea nevoie pentru a-și materializa scopul major definit părea să-i cadă pur și simplu în brațe, aproape miraculos, imediat ce era pregătit – situație care nu este neobișnuită în cazul celor care acționează având în minte un scop clar definit.

Toate marile dorințe ale lui Bok au devenit țelurile sale. El a dorit într-adevăr să fie recunoscut ca un important cetățean american, ambiție alimentată de numărul uriaș de ocazii pe care i le oferea țara adoptivă. Și-a atins scopul.

Permite-mi să subliniez că fiecare dintre scopurile lui Bok a fost creat de el, în propria minte, și fiecare a fost atins prin propriile eforturi și pe merit. El nu a depins de „intervenții” norocoase, nu s-a așteptat să primească ceva fără să dea nimic în schimb, ci și-a croit singur destinul printr-o planificare atentă, pe baza scopului clar definit.

La fel ca Walter Chrysler, Bok și-a condiționat mintea pentru succes, dobândind toate cele Douăsprezece Bogății.

Două milioane de dolari în mai puțin de o oră

La scurtă vreme după publicarea cărții *Think and Grow Rich* [Gândește și vei fi bogat] (interpretarea într-un singur volum a unei părți din filosofia lui Andrew Carnegie privind filosofia realizării individuale), editorul a început să primească o mulțime de comenzi de carte de la librării situate în și în apropiere de Des Moines, Iowa.

În comenzi se solicita expedierea urgentă a cărții. Cauza creșterii bruște a cererii cărții a fost un mister timp de mai multe săptămâni, până când editorul a primit o scrisoare de la Edward P. Chase, un comis voiajor care vindea asigurări de viață și reprezenta Compania de Asigurări Sun Life, în care acesta scria:

Vă scriu pentru a-mi exprima aprecierea plină de recunoștință față de cartea

dumneavoastră Gândește și vei fi bogat. I-am urmat sfaturile cu strictețe. Ca urmare mi-a venit o idee care a avut drept urmare vânzarea unei polițe de asigurare în valoare de peste două milioane de dolari – cea mai mare vânzare unică de acest tip efectuată vreodată în Des Moines.

Propoziția esențială din scrisoarea domnului Chase este a doua: „I-am urmat sfaturile cu strictețe“. A acționat în baza ideii sale având un scop clar definit, ceea ce l-a ajutat să câștige mai mulți bani într-o oră decât majoritatea agenților de asigurări de viață în cinci ani de efort continuu. Printr-o singură propoziție succintă, domnul Chase a relatat întreaga poveste a unei tranzacții financiare care l-a ridicat în categoria agenților de asigurări de viață și l-a făcut să devină membru al asociației comerciale Million Dollar Round Table².

La un moment dat, în timp ce citea cartea, mintea domnului Chase a intrat în legătură cu mintea autorului cărții, iar acel contact i-a ascuțit mintea atât de puternic și de intens, încât s-a născut o idee. Ideea era să vândă o poliță de asigurare de viață mai mare decât și-ar fi imaginat vreodată. Vânzarea acelei polițe a devenit imediat scopul său major în viață. A acționat în baza acelui scop fără ezitare sau întârziere, iar obiectivul său a fost atins în mai puțin de o oră.

Cum mi-am descoperit propria putere personală

După cum a spus cândva Andrew Carnegie, persoana care este motivată de un scop major definit și care acționează în baza acestuia cu forțele spirituale ale ființei sale îi poate concura pe cei care sunt nehotărâți și-i poate depăși cu mare clasă. Nu contează dacă respectivul vinde asigurări de viață sau sapă șanțuri.

O idee definită, puternică, atunci când e proaspătă în mintea ta, îți poate schimba biochimia minții atât de mult încât preia calitățile spirituale care resping ideea eșecului sau a înfrângerii. Slăbiciunea majoră a celor mai mulți oameni, așa cum declara adesea domnul Carnegie, este că recunosc obstacolele pe care trebuie să le depășească, fără a-și da însă seama de puterea spirituală pe care o au și care le-ar permite să le elimine oricând doresc.

Îmi amintesc, de parcă ar fi fost ieri, circumstanțele momentului în care mi-am dat seama de puterile spirituale de care dispun. Și destul de ciudat este faptul că recunoașterea acestui fapt a venit din aceeași carte care l-a inspirat pe Edward P. Chase să se ridice pe treptele superioare ale succesului în profesia pe care a ales-o, *Gândește și vei fi bogat*.

Soția mea mi-a adus cartea și mi-a cerut să o citesc. În clipa în care mâinile mele au atins copertele cărții, înainte să o fi deschis, am simțit un ciudat fior al inspirației care m-a determinat să deschid cartea pe sărite și să o citesc. Înainte să fi terminat primul capitol mi-am dat seama că un capriciu al destinului mi-a pus cartea în mâini. Am luat-o cu mine în pat și am citit-o de la un capăt la altul înainte să adorm. A doua zi dimineață m-am trezit un alt om. Pur și simplu renăscusem! Nehotărârea și îndoiala dispăruseră pentru totdeauna.

În șase ani care au trecut parcă în zbor acea idee mi-a permis să-mi proiectez influența în beneficiul a milioane de oameni dintr-o mare parte a lumii. În sfârșit dobândisem arta binecuvântată de a-mi împărți bogățiile cu ceilalți. Și eu primisem cele Douăsprezece Bogății pe deplin, în forma cea mai generoasă. Mai mult, descoperisem „celălalt sine“ al meu – acel sine pe care nu-l cunoscusem niciodată. Am descoperit, de asemenea, existența celor nouă practici care mă îndrumă în tot ce fac.

Am fost atât de entuziasmat de schimbarea vieții mele, încât părea obligatoriu să-l întâlnesc pe autorul cărții și să-i mulțumesc personal pentru norocul meu. A fost extrem de dificil să-l găsesc, de parcă aș fi căutat acul în carul cu fân, pentru că acesta se pensionase și trăia izolat de lume. Editorul nu-mi putea da adresa lui, așa că l-am căutat de la o adresă la alta, până l-am localizat într-un final, după ce traversasem de trei ori continentul.

Dorința mea fierbinte de a-l întâlni pe autor se datora în principal faptului că aveam sentimentul că acesta nu-și epuizase toate cunoștințele pe subiectul realizării individuale în pasajele cărții *Gândește și vei fi bogat*. Această presupunere a mea era corectă, pentru că am descoperit că în această carte menționase doar trei dintre cele șaptesprezece principii ale filosofiei succesului și că scrisese un curs cu totul nou, în care erau prezentate toate cele șaptesprezece principii.

Aplicând principiul Depunerii efortului suplimentar – un principiu în care cred cu ardoare –, i-am sugerat autorului să-mi permită să îndeplinesc o parte extrem

de importantă din scopul meu major definit în viață: aceea de a ajuta la împărtășirea acestei filosofii unei lumi bolnave la acea vreme, atunci când avea cel mai mult nevoie de ea. I-am spus autorului, așa cum îți spun acum și ție, că aș fi preferat să am privilegiul să fiu autorul acelei filosofii decât să fi fost președinte al Statelor Unite. Și, pe lângă asta, aș fi preferat să am privilegiul de a ajuta la răspândirea acestei lucrări în întreaga lume decât să am toată bogăția lumii. Acest privilegiu mi-a fost acordat.

Mi-am exercitat privilegiul în diverse moduri. Mai întâi, am transmis filosofia, deși în formă succintă, printr-o serie de programe la radio, care au fost difuzate de mai multe ori pe săptămână.

Apoi, am ajutat la răspândirea filosofiei sub formă de lecții tipărite, pe care le-am distribuit oamenilor la chioșcurile de ziare și prin librăriile din toată țara.

Apoi am ajutat la realizarea de filmări pentru prezentări la reuniunile companiilor și le-am distribuit oamenilor, cu cooperarea conducătorilor acestora.

Pe lângă aceste puncte de desfacere pentru filosofie, am ajutat la organizarea unei serii de grupuri de studiu particulare la nivel național, în cadrul cărora este prezentată filosofia. Scopul meu este să colaborez cu instituțiile religioase din țară, ajutând la asigurarea mijloacelor prin care filosofia poate fi pusă la dispoziția enoriașilor.

Am stabilit, de asemenea, împreună cu autorul filosofiei să scrie o carte pentru copii, în care filosofia să fie interpretată în termeni care să le capteze micuților imaginația. Această carte va fi distribuită în librării și va fi disponibilă pentru a fi folosită în școlile publice.

În afară de asta, sper să am și alte contribuții, pe măsură ce apar ocazii, care să ducă la distribuirea acestei filosofii pe o scară atât de mare încât să fie disponibilă fiecărui om care își caută locul în lume.

Astfel am avut privilegiul de a dezvălui angrenajele interne ale unei minți care fusese inspirată de un scop major clar definit în viață și, deși sarcina poate părea vastă, permite-mi să te asigur că toată contribuția mea va fi o muncă de plăcere.

Compensația mea constă într-o recompensă din ce în ce mai mare pe care o cunoaște doar omul care a descoperit binecuvântatul privilegiu de a dobândi bogății împărtășindu-și norocul cu ceilalți. Bogățiile – adevăratele bogății ale

vieții – cresc proporțional cu scopul și anvergura beneficiului pe care îl aduc celor cu care sunt împărtășite. Știu că acest lucru este adevărat, pentru că m-am îmbogățit împărtășind. Nu i-am făcut nimănui vreun bine, de vreun fel, fără să fi primit ceva în schimb, dintr-o sursă sau alta, primind de zece ori mai mult decât am contribuit în folosul celorlalți.

Împărțindu-mi bogățiile cu ceilalți, nu caut să fiu glorificat, pentru că donațiile mele sunt anonime, exceptând rarele situații când trebuie să-mi dezvălui identitatea. În loc să caut glorificarea numelui meu, prefer să-mi glorific sufletul printr-un serviciu util, în folosul celorlalți. Bogățiile pe care le dăruiesc se adaugă la averea mea și la starea mea de bine.

Cum să-ți găsești scopul major definit

Unul dintre cele mai ciudate dintre toate adevărurile care mi-au fost dezvăluite este faptul că metoda cea mai sigură de a-ți rezolva problemele personale este să găsești pe cineva care are o problemă mai mare și să-l ajuți să o rezolve, prin aplicarea obiceiului de a face un efort suplimentar.

Aceasta este o formulă simplă, dar are farmec și magie și nu dă greș niciodată. În orice caz, nu-ți poți însuși formula prin simpla acceptare a mărturiei mele privind temeinicia ei. Trebuie să o adopți și să o aplici în felul tău. Apoi va trebui să depui mărturie în privința temeiniciei acesteia. Vei descoperi că sunt multe ocazii în jurul tău.

Ai putea începe cu organizarea unui Club al Frăției printre vecinii sau colegii tăi de birou, intrând în rolul de lider și învățător al grupului. Aici vei învăța un alt mare adevăr, respectiv acela că metoda cea mai bună de a-ți însuși principiile filosofiei succesului este să-i înveți pe alții. Când începi să predai ceva, începi să înveți mai multe despre ceea ce predai. Acum abia studiezi această filosofie, dar poți deveni maestru al ei predând-o mai departe, altora. Prin urmare, recompensa ta va fi asigurată din start.

Indiferent de domeniul în care lucrezi, aceasta este marea ta ocazie de a te regăsi pe tine însuși ajutându-i pe alții să-și ajusteze relațiile în pace și armonie.

Managerul care-i îndrumă pe adepți prin această filosofie va avea parte de încrederea și cooperarea deplină a acelor adepți.

Dacă nu ți-ai definit încă un scop major clar în viață, iată o ocazie să faci acest lucru. Poți începe chiar de unde ești, ajutând la propagarea acestei filosofii în rândurile celor care au nevoie de ea. A venit momentul în care nu numai că e benefic pentru individ să-și ajute vecinul să-și rezolve problemele personale, ci e și imperativ ca fiecare dintre noi să procedeze astfel, ca un mijloc de autoconservare.

În cazul în care casa vecinului tău ar lua foc, te-ai oferi voluntar să ajuți la stingerea focului, chiar dacă nu ai fi prieten cu acesta, pentru că bunul-simț te-ar convinge că astfel îți salvezi propria casă.

Pe de altă parte, cei care au o filosofie de viață sănătoasă vor fi înconjurați de o mulțime de ocazii care nu existau în urmă cu un deceniu. Cei care încearcă să se descurce fără să aibă un scop major definit vor întâmpina dificultăți mult mai mari decât ar putea gestiona omul obișnuit. Cele mai lucrative ocazii ale lumii de azi și de mâine vor ajunge la cei care se pregătesc pentru a deveni lideri în domeniul pentru care au chemare. Iar leadershipul, în orice domeniu de activitate, necesită ca fundație o filosofie sănătoasă. Vremurile leadershipului de tipul „încercărilor succesive“ au apus pentru totdeauna. Îndemânarea, tehnica și înțelegerea celorlalți sunt necesare în lumea noastră aflată în continuă schimbare.

Ia seama, dacă nu ai un scop major definit: pentru a afla care este locul tău în această lume în schimbare, pregătește-te pentru noile ocazii și valorifică-le la maximum.

Dacă aș avea privilegiul să fac acest lucru, aș alege fără să clilesc pentru tine un scop major definit adecvat în toate privințele calificărilor și nevoilor tale și aș putea crea pentru tine un plan simplu prin care ți-ai putea atinge acel scop; dar te pot sluji mai bine învățându-te cum să faci singur acest lucru. Pe parcurs, ideea pe care o cauți ți se va dezvălui. Aceasta a fost experiența majorității celor care au studiat această filosofie. Când îți va veni această idee, o vei recunoaște, pentru că ar trebui să vină cu o asemenea forță încât să fie imposibil să o ratezi. Poți fi sigur de acest lucru, cu condiția să te afli sincer în căutarea ei.

Una dintre trăsăturile imponderabile ale acestei filosofii este că îți inspiră idei noi, îți dezvăluie prezența ocaziilor prin care să te promovezi care au fost trecute

anterior cu vederea și te inspiră să acționezi din proprie inițiativă pentru a îmbrățișa și valorifica la maximum asemenea oportunități. Această trăsătură a filosofiei nu este întâmplătoare. A fost concepută să producă un anumit efect, deoarece este evident că o ocazie pe care ți-o creezi pentru tine sau o idee cu care poți fi inspirat de propria gândire este mai benefică decât una pe care ai împrumuta-o de la alții, pentru că procedura prin care un individ creează idei utile duce negreșit la descoperirea sursei din care poți obține și alte idei, când e necesar.

Deși este foarte benefic să ai acces la o sursă din care să obții inspirația necesară pentru a-ți crea propriile idei, iar încrederea în sine este un bun de o valoare neprețuită, poate sosi o vreme când vei avea nevoie să te bazezi pe resursele minții altora. Iar acea vreme va veni, cu siguranță, pentru cei care aspiră să devină lideri la nivelul cel mai înalt al realizării personale.

Cum să-ți descătușezi puterea personală

În continuare, îți voi dezvălui mijloacele prin care poate fi obținută puterea personală, prin unirea mai multor minți direcționate spre atingerea unor scopuri precise.

Prin aceeași metodă, Carnegie a inaugurat marea epocă a oțelului, dând Americii cea mai mare industrie a sa, deși nu avea capitalul cu care să pornească o afacere și avea o pregătire extrem de precară.

Prin aceleași mijloace a devenit Thomas A. Edison cel mai mare inventator al tuturor timpurilor, deși nu avea cunoștințe personale de fizică, matematică, chimie, electronică sau în multe alte domenii științifice, toate fiind esențiale în munca lui ca inventator.

Ar trebui să-ți dea speranță faptul că știi că lipsa de educație, lipsa capitalului de lucru și lipsa aptitudinilor tehnice nu trebuie să te descurajeze în încercarea de a-ți stabili orice țintă posibilă drept scop major în viață, pentru că această filosofie oferă o cale prin care orice scop rațional poate fi atins de orice om cu aptitudini medii.

Singurul lucru pe care nu-l poate face cartea este să aleagă scopul în locul tău! Dar, după ce ți-ai stabilit propriul scop, această filosofie te poate ghida negreșit spre atingerea acestuia. Aceasta este o promisiune fără rezerve. Nu-ți pot spune ce să-ți dorești sau cât de mult succes să speri că obții, dar pot și îți voi dezvălui formula prin care se poate obține succesul.

Responsabilitatea ta majoră în acest moment este să afli ce-ți dorești în viață, încotro te îndrepti și ce vei face odată ajuns acolo. Aceasta este o răspundere pe care doar tu ți-o poți asuma, iar din cauza tendinței de amânare, este o responsabilitate pe care 98 dintr-o sută de oameni nu și-o asumă niciodată. Acesta este motivul principal pentru care doar doi dintr-o sută de oameni pot fi considerați ca fiind de succes. Succesul începe cu definirea clară a unui scop!

Existența unui singur scop este un bun de o valoare inestimabilă – pentru că foarte puțini au așa ceva. Totuși, este un bun pe care ți-l poți însuși într-o clipă.

Hotărăște ce vrei de la viață, decide să obții acel lucru, fără a accepta înlocuitori, și hop! Vei fi intrat în posesia unuia dintre cele mai neprețuite bunuri disponibile ființelor umane.

Dar dorința ta trebuie să nu fie o dorință simplă sau o speranță!

Trebuie să fie o dorință arzătoare și trebuie să devină atât de clar o dorință obsesivă, încât să fii dispus să plătești orice preț pentru a o atinge. Prețul poate fi mare sau mic, dar trebuie să-ți condiționezi mintea să-l plătești, indiferent de mărime.

În clipa în care îți alegi scopul major definit în viață, vei observa o situație ciudată, respectiv faptul că modurile și mijloacele de a atinge acel scop vor începe imediat să ți se arate.

Ocazii neașteptate se vor ivi în calea ta.

Vei beneficia de cooperarea celorlalți, iar prietenilor li se va părea că lucrurile se petrec ca prin minune. Temerile și îndoielile tale vor începe să dispară, iar încrederea în sine le va lua locul.

Asta ar putea părea, pentru neinițiați, o promisiune fantezistă, dar nu și pentru persoana care a terminat cu nehotărârea și și-a ales un scop clar în viață. Nu vorbesc doar din observațiile altora, ci și din propria experiență. M-am

transformat dintr-un ratat posomorât într-un om de succes de excepție și mi-am câștigat astfel dreptul de a-ți oferi această certitudine privind așteptările pe care le poți avea dacă urmezi harta furnizată de această filosofie.

Când ajungi la acel moment inspirator în care îți alegi scopul major definit, nu te descuraja dacă rudele sau prietenii cei mai apropiați te numesc „visător“.

Amintește-ți doar că visătorii au fost precursorii tuturor progreselor umane.

Ei ne-au dat marele sistem american al liberei inițiative.

Ei ne-au dat bunul nostru cel mai de preț, privilegiul de a savura libertatea personală și dreptul de a visa oricând vrem.

Ei ne-au dat cea mai mare forță aeriană și cea mai mare forță navală din lume.

Au împins mai departe frontierele civilizației și au făcut din modul de viață american un model glorios, invidiat de restul lumii.

Cristofor Columb a visat o lume necunoscută, a pornit pe un ocean necartografiat și a descoperit o lume nouă. Copernic a visat o lume nevăzută și, cu ajutorul unui telescop improvizat, a dezvăluit-o, spulberând o mare parte a temerilor și superstițiilor. Edison a visat o lampă alimentată cu electricitate, a început să lucreze la visul său și, în pofida faptului că s-a lovit de zece mii de eșecuri, a dat lumii becul.

Prin urmare, nu permite nimănui să te descurajeze să visezi, dar asigură-te că îți susții visele prin acțiuni bazate pe Definirea clară a scopului. Șansele tale de succes sunt la fel de mari ca ale celor dinaintea ta. În multe privințe, șansele tale sunt mai mari, pentru că ai acum acces la cunoașterea principiilor realizării personale pe care milioane de oameni de succes din trecut au fost nevoiți să le dobândească pe calea cea lungă și grea.

Cei înțelepți își împart cu generozitate majoritatea bogățiilor. Ei își acordă încrederea cu parcimonie și au mare grijă să nu o investească greșit. Și când vorbesc despre scopurile și planurile lor, în general o fac prin fapte, nu prin vorbe. Cei înțelepți ascultă mult și vorbesc cu mare precauție, deoarece știu că numai ascultând poți învăța ceva valoros, în timp ce atunci când vorbești nu poți învăța nimic! Înțeleptul, când nu știe sigur dacă să vorbească sau nu, păstrează tăcerea.

Schimbul de gânduri prin intermediul vorbirii este unul dintre cele mai importante mijloace prin care oamenii adună informații utile, fac planuri pentru a-și atinge scopul major în viață și găsesc căi și mijloace de a-și pune aceste planuri în aplicare. Iar discuțiile din jurul „mesei rotunde” reprezintă o trăsătură extraordinară printre cei aflați pe cele mai înalte trepte ale succesului. Dar acestea sunt foarte diferite de discuțiile sterile în care unii își deschid mințile în fața oricui vrea să intre.

Timpul ne forțează, din nou, să facem o pauză pentru prânz. Când vei reveni, îți voi dezvălui o metodă sigură prin care poți face schimb de gânduri cu ceilalți, fiind destul de sigur că vei obține atât cât ai dat sau chiar mai mult. Prin această metodă nu numai că poți vorbi liber despre cele mai prețuite planuri ale tale, ci va fi chiar profitabil pentru tine să faci asta.

Asociație profesională a agenților de asigurări din SUA care au vândut polițe de asigurare în valoare de minimum un milion de dolari. (n.red.)

Capitolul 5. Obiceiul de a face un efort suplimentar

În sala de mese se auzea un zumzet de încântare, participanții discutau despre ceea ce învățaseră în acea dimineață. Dobândirea unui scop major definit era un obiectiv important, care urma să pună pe calea realizării orice individ dedicat. Sesiunea de după-amiază promitea să ofere chei mai fascinante spre succes, iar în respectiva după-amiază aproape toți veniseră pregătiți să ia notițe. Când au revenit în sală, au fost surprinși să găsească o masă plină cu notițe scrise de mână, adresate fiecărui participant. Pe fiecare era scris:

Fă un efort suplimentar și vei primi categoric multe recompense pentru tine și pentru ceilalți.

Nu erau semnate, dar toți știau de la cine erau bilețelele. Erau impresionați de faptul că vorbitorul își făcuse timp să recunoască fiecare persoană din sală în parte; gestul său i-a făcut pe toți mai nerăbdători să asculte următorul principiu pe care el urma să-l împărtășească.

Când au luat loc în sală, vorbitorul a venit pe scenă din spatele cortinei, a privit în jurul lui prin sală și a afișat un zâmbet larg. Evident, se simțea bine, iar entuziasmul său era cu adevărat contagios.

A început:

Un important principiu al succesului în toate domeniile și în toate meseriile este disponibilitatea de a face un efort suplimentar, ceea ce înseamnă prestarea mai multor servicii sau a unor servicii mai bune decât cele pentru care ai fost plătit și oferirea lor cu o atitudine mentală pozitivă.

Caută oriunde vrei un singur argument solid împotriva acestui principiu și nu-l vei găsi, și nici nu vei găsi vreo situație în care s-a obținut un succes durabil fără aplicarea măcar parțială a acestui principiu.

Acest principiu nu este creația rasei umane. Face parte din lucrarea naturii, deoarece este evident că fiecare ființă vie cu o inteligență mai redusă decât a omului e forțată să aplice principiul pentru a supraviețui.

Mulți pot ignora principiul, dacă doresc, dar nu pot face asta și în același timp să se bucure de roadele succesului durabil. Observă cum aplică natura acest principiu în producerea alimentelor care cresc din pământ, situație în care fermierul e obligat să facă un efort suplimentar, defrișând terenul, arându-l și plantând semințele în momentul propice din an, acțiuni pentru care nu există o plată în avans.

Dar observă că, dacă își face treaba în armonie cu legile naturii și muncește atât cât trebuie, natura preia ștafeta de unde se termină munca fermierului, germinează sămânța plantată și o dezvoltă, transformând-o în cultură.

Mai observă cu atenție următorul lucru important: pentru fiecare sămânță de grâu plantată de fermier în sol, natura produce poate o sută de grăunțe, permițându-i astfel fermierului să beneficieze de legea randamentelor crescătoare.

Natura face un efort suplimentar, producând suficient din toate pentru nevoile ei, împreună cu un surplus pentru evenimente neprevăzute și pierderi; de exemplu, fructele copacilor, florile din care se dezvoltă fructele, broaștele din iaz și peștii din mări. Dacă acest lucru nu ar fi adevărat, toate speciile de viețuitoare ar dispărea curând.

Unii cred că animalele și păsările din junglă trăiesc fără să muncească, dar oamenii atenți știu că acest lucru nu este adevărat. Este adevărat că natura asigură sursele de hrană pentru fiecare vietate, dar fiecare creatură trebuie să muncească înainte să consume acea hrană.

Astfel vedem că natura descurajează obiceiul pe care l-au dobândit unii de a încerca să obțină ceva fără să dea nimic în schimb.

Avantajele obiceiului de a face un efort suplimentar sunt clare și inteligibile. Hai să examinăm o parte dintre ele și să ne convingem:

- Obiceiul atrage asupra ta atenția favorabilă a celor care pot și-ți vor furniza

ocaziile de avansare.

- Are tendința de a te face indispensabil, în multe relații interpersonale diferite, permițându-ți astfel să ceri mai mult decât compensația medie pentru serviciile personale. Duce la dezvoltarea mentală și la aptitudini fizice și perfecțiune în mai multe forme de îndeletnicire, crescându-ți astfel capacitatea de a obține câștiguri financiare.

- Te protejează împotriva pierderii slujbei, atunci când locurile de muncă sunt puține, și te pune în postura de a cere cel mai bun post. Îți permite să profiți de faptul că ești observat, deoarece majoritatea oamenilor nu practică acest obicei.

- Duce la dezvoltarea unei atitudini mentale pozitive, esențială pentru succesul durabil.

- Tinde să dezvolte o imaginație bogată, alertă, deoarece este un obicei care te inspiră să cauți încontinuu căi din ce în ce mai bune de a presta servicii.

- Dezvoltă importanta calitate a inițiativei personale.

- Dezvoltă încrederea în sine și curajul.

- Servește acumulării încrederii celorlalți în integritatea ta.

- Ajută la dezvoltarea distructivului obicei al amânării. Dezvoltă definirea clară a unui scop, asigurându-l pe individ împotriva obiceiului frecvent întâlnit de a nu-și fixa nici un obiectiv.

Există un motiv și mai important pentru respectarea obiceiului de a face un efort suplimentar. Îți oferă singurul motiv logic pentru a cere o compensație mai mare.

Dacă un angajat nu oferă mai multe servicii decât cele pentru care este plătit, atunci evident că primește doar atât cât merită. Acel angajat trebuie să presteze volumul de servicii necesar pentru a acoperi salariul, ca să-și păstreze slujba.

Dar ai mereu posibilitatea de a presta un serviciu în plus ca un mijloc de acumulare a bunăvoinței și de a oferi un motiv just pentru a cere să fii plătit mai bine, să ocupi un post mai important sau ambele.

Ce legătură are obiceiul de a face un efort suplimentar cu cele Douăsprezece Bogății

Obiceiul de a face un efort suplimentar este doar unul dintre cele șaptesprezece principii ale filosofiei succesului, pe care domnul Carnegie le-a recomandat celor care sunt în căutarea bogățiilor, dar să vedem cum anume este acesta legat direct de cele Douăsprezece Bogății.

Mai întâi, acest obicei este legat inseparabil de dezvoltarea celei mai importante dintre cele Douăsprezece Bogății, o atitudine mentală pozitivă. Când cineva devine stăpânul propriilor emoții și învață binecuvântata artă a autoexprimării prin intermediul serviciilor utile oferite celorlalți, acea persoană se apropie mult de dezvoltarea unei atitudini mentale pozitive.

Cu o atitudine mentală pozitivă drept constructor al tiparului adecvat de gândire, celelalte Douăsprezece Bogății intră în acel tipar la fel de normal și de inevitabil cum noaptea urmează după zi. Recunoaște acest adevăr și vei înțelege de ce obiceiul de a face un efort suplimentar oferă beneficii care depășesc cu mult

acumularea bogățiilor materiale. Vei înțelege, de asemenea, de ce acestui principiu i se acordă primul loc în filosofia domnului Carnegie a realizării individuale.

Să constatăm acum că îndemnul de a presta mai multe servicii și mai bune decât cele pentru care ești plătit este paradoxal, deoarece este imposibil pentru oricine să presteze astfel de servicii fără a primi recompensa adecvată. Recompensa poate veni în multe forme și din multe surse diferite, unele dintre ele fiind surse ciudate și neașteptate, dar faptul că vor veni e cert.

E posibil ca lucrătorul care prestează acest gen de servicii să nu primească întotdeauna recompensa adecvată din partea persoanei pentru care prestează serviciul, dar acest obicei îi va atrage multe ocazii de avansare, printre care surse noi și mai favorabile de angajare. Astfel, plata sa va veni în mod indirect.

Ralph Waldo Emerson avea acest adevăr în minte când a spus (în eseul său despre Compensații din 1841):

Dacă servești un stăpân nerecunoscător, servește-l mai mult. Fă-l pe Dumnezeu să-ți fie dator. Fiecare lovitură va fi răsplătită. Cu cât este amânată mai mult plata, cu atât mai bine pentru tine, pentru că dobânda compusă la dobânda compusă reprezintă rata de creștere a acestui tezaur.

Vorbind încă o dată în termeni care par paradoxali, nu uita că cel mai profitabil timp pe care-l poți dedica muncii este cel pentru care nu primești compensația financiară direct sau imediat. Nu uita, există două forme de răsplată disponibile pentru salariați. Una este salariul în bani. Cealaltă este aptitudinea dobândită din experiențele prin care ai trecut, o formă de compensare care adesea depășește remunerația, pentru că aptitudinea și experiența sunt cele mai importante capitaluri de bază ale muncitorului, prin care acesta poate promova la un salariu mai mare și poate primi responsabilități mai mari.

Acesta este un bun privitor la care nu poate fi înșelat nici un lucrător, oricât ar fi de egoist sau de lacom angajatorul lui imediat. Este „dobânda compusă la dobânda compusă“ menționată de Emerson.

Exact acest gen de beneficiu i-a permis lui Charles M. Schwab să avanseze pas cu pas de la poziția sa inițial modestă de zilier până la cea mai înaltă funcție pe care o avea de oferit angajatorul său; acesta a fost bunul său de preț care i-a adus domnului Schwab un bonus de peste zece ori mai mare decât salariul său. Bonusul în valoare de milioane de dolari pe care l-a primit domnul Schwab a fost plata pentru că a depus cele mai mari eforturi în toate posturile pe care le-a ocupat – o situație, să nu uităm, pe care el o controla în întregime. Și era o situație care nu ar fi existat dacă nu ar fi urmat sfatul de a face un efort suplimentar.

Iar aici trebuie să observăm că toți cei care respectă obiceiul de a face un efort suplimentar îl supun, în consecință, pe cumpărătorul serviciilor lor unei obligații duble de a le plăti o compensație justă; una fiind obligația bazată pe simțul dreptății, cealaltă bazându-se pe teama de a nu-și pierde un angajat valoros.

Și înțelegem, de asemenea, la ce se gândea un mare lider din industrie când a spus: „Personal, nu sunt atât de interesat de o lege care să prevadă minimum 40 de ore de muncă pe săptămână, cât de modul în care aş putea înghesui 40 de ore într-o singură zi“.

Același om a spus: „Dacă aş fi obligat să-mi risc șansele de succes pe un singur principiu dintre cele șaptesprezece ale realizării individuale, aş miza totul, fără ezitare, pe principiul de a face un efort suplimentar“.

Din fericire, nu a fost obligat să facă alegerea, deoarece cele șaptesprezece principii ale realizării individuale sunt legate între ele ca verigile unui lanț. Prin urmare, ele se contopesc într-un mediu cu o putere foarte mare, prin coordonarea utilizării lor. Omiterea oricăruia dintre aceste principii ar slăbi din puterea întregului demers, la fel cum îndepărtarea unei singure verigi ar slăbi lanțul.

Fiecare dintre aceste principii reprezintă, prin folosirea sa, o calitate definită și pozitivă a minții, iar fiecare circumstanță care se bazează pe puterea gândului necesită utilizarea unei combinații a acestor principii.

Cele șaptesprezece principii pot fi asemănate cu literele alfabetului, prin combinarea cărora poate fi exprimată întreaga gândire umană. Literele individuale ale alfabetului exprimă prea puțin sau aproape nimic, dar când sunt combinate în cuvinte, ele pot exprima orice idee poți concepe.

Cele șaptesprezece principii reprezintă „alfabetul“ realizării individuale, prin care pot fi exprimate toate talentele în forma lor cea mai înaltă și mai binefăcătoare, iar ele furnizează mijloacele prin care poți obține Marea Cheie a Bogățiilor.

Câțiva dintre cei care au beneficiat de pe urma obiceiului de a face un efort suplimentar

Nimeni nu întreprinde vreodată vreo acțiune fără consecințe. Să vedem dacă putem dezvălui consecințele care vor justifica obiceiul de a face un efort suplimentar observând câțiva oameni care au fost inspirați de acest principiu.

Acum mulți ani, o doamnă în vârstă se plimba printr-un magazin universal din Pittsburgh, evident pierzând timpul. Trecea de la o teighea la alta, fără să-i acorde cineva vreo atenție. Toți vânzătorii o remarcaseră ca pe un „observator“ ciudat, care nu are intenția să cumpere nimic. Și-au făcut un scop din a privi în altă parte când ea se oprea la teighelele lor.

În final, doamna a ajuns la o teighea în spatele căreia se afla un tânăr care a întrebat-o dacă o poate servi cu ceva. „Nu“, a spus ea, „îmi omoram timpul, așteptând să treacă ploaia ca să pot merge acasă“.

„Foarte bine, doamnă“, a spus tânărul zâmbind, „îmi permiteți să vă aduc un scaun?“ Și l-a adus fără să mai aștepte răspunsul ei. După ce ploaia a încetat, tânărul a luat-o pe bătrâna doamnă de braț, a însoțit-o până în stradă și și-a luat la revedere. Înainte să plece, doamna i-a cerut cartea de vizită.

Câteva luni mai târziu, patronul magazinului a primit o scrisoare prin care i se cerea să-l trimită pe acel tânăr în Scoția pentru a prelua o comandă de mobilare a unei case. Proprietarul magazinului a trimis un răspuns în scris prin care-și cerea scuze, dar tânărul nu lucrează în departamentul de mobilă. În orice caz, a explicat că ar fi bucuros să trimită un „om cu experiență“ care să se ocupe de comandă.

A primit un răspuns în care se preciza că nu se dorește colaborarea cu altcineva în afara tânărului respectiv. Scrisorile erau semnate de Andrew Carnegie, iar „casa“ pe care dorea să o mobilizeze era castelul Skibo din Scoția. Bătrâna doamnă era mama domnului Carnegie. Tânărul a fost trimis în Scoția. El a primit o comandă de mobilare a castelului în valoare de mai multe sute de mii de dolari, împreună cu o ofertă de parteneriat cu magazinul. Mai târziu a devenit proprietar pe jumătate din magazin.

Acum câțiva ani, editorul unei reviste a fost invitat să țină o cuvântare la un colegiu din Davenport, Iowa. El a acceptat invitația solicitând tariful său obișnuit modest, la care se adăugau cheltuielile de transport. În timp ce se afla la colegiu, a cules suficiente idei pentru mai multe articole pe care intenționa să le scrie ulterior în revista sa. Când a fost anunțat să ridice suma pentru cheltuielile de transport a refuzat, spunând că a fost plătit deja suficient de bine prin poveștile pe care putea să le scrie acum. A luat trenul înapoi spre Chicago, cu impresia că a fost bine răsplătit pentru călătoria sa.

Vestea refuzului său de a accepta plata cheltuielilor de transport a ajuns la urechile studenților la jurnalism în fața cărora ținuse discursul, deoarece acesta era un exemplu de experiență jurnalistică reală. În următoarea săptămână, editorul a început să primească de la Davenport mai multe cereri de abonare la revista sa. Până la sfârșitul săptămânii primise mai multe mii de dolari în numerar pentru abonamente. Apoi a urmat o scrisoare de la președintele colegiului, care-i explica faptul că abonamentele erau ale studenților săi. În următorii doi ani studenții și absolvenții colegiului au trimis peste 50 000 de dolari pentru abonamente la revista tânărului editor. Povestea a fost atât de impresionantă încât a fost publicată într-o revistă de largă circulație în întreaga lume anglofonă, ceea ce a dus la mai multe cereri de abonare, de la persoane din mai multe țări diferite.

Prin urmare, prestând un serviciu fără să accepte recompensa, editorul a făcut legea randamentelor crescătoare să lucreze în folosul său, aducându-i un câștig de peste 500 de ori mai mare, în raport cu investiția sa. Obiceiul de a FACE UN EFORT SUPLIMENTAR nu este un vis iluzoriu. Dă roade, și încă foarte frumoase!

Mai mult, nu se uită niciodată! La fel ca alte tipuri de investiții, obiceiul de a

FACE UN EFORT SUPLIMENTAR aduce adesea dividende pe parcursul întregii vieți.

Să vedem ce s-a întâmplat când altcineva a neglijat o ocazie de a FACE UN EFORT SUPLIMENTAR. Către sfârșitul unei după-amiezi ploioase, un vânzător de automobile stătea la biroul lui, în showroom-ul filialei din New York a unei bine-cunoscute companii producătoare de mașini de lux. Ușa s-a deschis și a intrat un bărbat, legănând stilat un baston.

Agentul de vânzări a ridicat ochii de pe ziar și i-a aruncat o privire rapidă nou-venitului, categorisindu-l imediat drept un alt privitor prin vitrine, care nu face decât să-ți risipească din timpul valoros. S-a întors la ziarul său și a luat o nouă sorbitură din cafea, fără să se obosească să se ridice de pe scaun.

Bărbatul cu baston s-a plimbat prin salon, privind relaxat când o mașină, când alta. În cele din urmă, s-a apropiat de agentul de vânzări care ședea și citea, s-a sprijinit în baston și l-a întrebat nonșalant care este prețul a trei automobile diferite. Fără a ridica privirea de pe ziar, „agentul de vânzări“ a mormăit prețurile.

Bărbatul cu baston s-a întors la cele trei modele pe care le privise, a lovit cauciucurile fiecăreia dintre ele, apoi s-a întors la agentul de vânzări indolent și a spus: „Ei bine, nu prea știu dacă o voi lua pe aceasta, pe aceea, pe cealaltă de acolo sau dacă nu le voi cumpăra pe toate trei“.

Agentul de vânzări a trecut la următoarea pagină a ziarului și a zâmbit superior. „Sigur“, a spus. Apoi bărbatul cu baston a spus: „Ei bine, cred că m-am decis. Fă-mi o factură pentru limuzina decapotabilă“. Și-a scos un carnet de cecuri, a completat un cec și i l-a dat agentului de vânzări, care, acum, foarte sprinten, își pusese în cele din urmă ziarul deoparte, după care a ieșit din magazin. Când agentul de vânzări a văzut numele de pe cec, s-a albit la față și a crezut că vede stele verzi. Numele de pe cec era cel de pe muzeul din josul străzii elegante. Și-a dat seama, mult prea târziu, că dacă ar fi făcut un efort suplimentar, i-ar fi putut vinde într-adevăr cu ușurință trei dintre mașinile din showroom-ul său lui Harry Payne Whitney Freely, fără să ofere nimic în afară de cele mai bune servicii de care era capabil, dar indolența l-a costat – un lucru pe care mulți l-au învățat prea târziu.

Cu peste patruzeci de ani în urmă, un alt agent de vânzări ocupa un post similar

Într-un magazin de bricolaj. Într-o zi în care nu prea se făceau vânzări, acesta a observat că în magazin erau o mulțime de mărunțișuri demodate, care nu se vindeau. Având mai mult timp la dispoziție, a montat o masă specială în mijlocul magazinului. A încărcat-o cu câteva dintre produsele sale care nu se vindeau, punându-le prețul modic de 10 cenți pe articol. Spre surprinderea sa și a proprietarului magazinului, obiectele s-au vândut ca pâinea caldă. Legendarul concept american de magazin cu produse la prețuri între cinci și zece cenți a fost inventat pe loc de tânărul Frank W. Woolworth. Nu a făcut altceva decât UN EFORȚ SUPLIMENTAR, iar cu ideea sa a câștigat o avere și un loc important în istoria afacerilor americane. Mai mult, aceeași idee i-a îmbogățit pe mulți alții și variante ale ei sunt la baza multora dintre sistemele de comercializare profitabile din America.

Nimeni nu i-a spus tânărului Woolworth să-și exercite dreptul la inițiativa personală. Nimeni nu l-a plătit să facă acest lucru; totuși, acțiunea sa i-a adus câștiguri din ce în ce mai mari pentru eforturile depuse.

Este ceva la acest obicei de a face mai mult decât munca pentru care ești plătit care lucrează în avantajul tău chiar când dormi. Odată ce începe să lucreze, bogățiile se strâng atât de rapid încât pare de-a dreptul magic, la fel ca lampa lui Aladin, care-ți aduce în ajutor o armată de spiriduși încărcăți cu saci cu aur.

Într-o zi, un tânăr reporter la ziar a fost trimis să-l intervieveze pe Andrew Carnegie pentru a scrie o poveste despre uluitoarele sale realizări din lumea industrială.

În timpul interviului, Carnegie i-a sugerat că dacă ar avea viziunea de a FACE UN EFORȚ SUPLIMENTAR, depunând timp de douăzeci de ani o muncă neprofitabilă, ar putea dobândi o avere comparabilă cu aceea a marelui magnat al oțelului. Reporterul a acceptat acea provocare și a trecut la lucru. După douăzeci de ani de muncă „neprofitabilă“, aproape în aceeași zi, reporterul a dat lumii rezultatele nete ale ceea ce învățase între timp despre metodele lui Andrew Carnegie de acumulare a bogățiilor, precum și ale ceea ce a învățat din metodele altor aproximativ cinci sute de oameni care au acumulat bogății mari prin simpla metodă a EFORTULUI SUPLIMENTAR.

În prezent, acele informații sunt transmise sub formă de carte practic în fiecare țară vorbitoare de limbă engleză din lume, unde servește multor milioane de oameni ce doresc să afle secretul realizării prin exercitarea inițiativei personale.

A fost tradusă în mai multe limbi străine. Este menită să-i ajute pe cei care nu se tem să facă mai mult decât munca pentru care sunt plătiți și care doresc să-și transforme cota din oportunitatea americană într-o formă de bogăție.

Recompensa pe care acest fost reporter de ziar o primește acum pentru cei douăzeci de ani de muncă „neprofitabilă” îi aduce bogății suficiente pentru a-i acoperi toate nevoile. Printre cele mai mari dintre acestea se numără liniștea sufletească, inestimabilele prietenii din toată lumea și acea formă de fericire durabilă ce este norocul tuturor care au descoperit munca viselor lor, care le place și în desfășurarea căreia sunt angajați activ.

Îți amintești că Charles M. Schwab a fost la început un muncitor care nu se temea să facă un efort suplimentar. Câțiva ani mai târziu, vagonul său particular era tras pe o linie separată la oțelăria pe care o conducea în Pennsylvania. Era o dimineață rece, geroasă. Când a coborât din vagon, a fost întâmpinat de un tânăr cu un carnet în mâini, care i-a explicat grăbit că era un asistent al biroului general al oțelăriei și că a coborât ca să-l întâmpine și să vadă dacă domnul Schwab avea nevoie de cineva care să ia notițe, dacă dorea să se trimită vreun mesaj sau alte asemenea. „Cine ți-a cerut să mă întâmpini?”, a întrebat domnul Schwab. „Nimeni”, răspunse tânărul. „Am văzut biletul prin care era anunțată sosirea dumneavoastră, așa că am coborât să vă întâmpin, sperând că vă pot fi cumva de ajutor.”

Gândește-te la asta! A coborât sperând să poată face ceva pentru care nu era plătit în plus. Și a coborât din proprie inițiativă, fără să i se ceară acest lucru.

Domnul Schwab i-a mulțumit politicos pentru sollicitudine, dar a spus că nu are nevoie de ajutor pe moment. După ce a notat cu atenție numele tânărului, l-a trimis pe flăcău înapoi la lucru.

În acea noapte, când vagonul particular al lui Schwab a fost legat la trenul de noapte pentru întoarcerea sa în New York, l-a luat cu el pe tânărul dornic să-l ajute. Acesta fusese detașat, la cererea domnului Schwab, să lucreze în New York, ocupând unul dintre posturile de asistent personal al magnatului oțelului. Numele flăcăului era Williams. Acesta a rămas în serviciul domnului Schwab mulți ani, perioadă în care i-au venit una după alta ocaziile de promovare, fără să le solicite.

Este ciudat modul în care astfel de oportunități îi urmăresc pe oamenii care își

fac un obicei din a FACE UN EFORT SUPLIMENTAR, dar acest lucru se întâmplă întotdeauna, foarte sigur. În final, în calea tânărului Williams a apărut o ocazie pe care nu o putea ignora. A devenit președinte și unul dintre principalii acționari ai uneia dintre cele mai mari companii de produse farmaceutice din Statele Unite – slujbă care i-a adus o avere mult mai mare decât avea nevoie.

Această întâmplare este dovada clară a ceea ce se poate întâmpla și a ceea ce s-a întâmplat pe tot parcursul anilor prin stilul de viață american.

Aici este locul adecvat pentru a-ți reaminti un lucru important legat de obiceiul de a FACE UN EFORT SUPLIMENTAR, muncind mai mult decât ești plătit. Este ciudata influență pe care o are asupra celor care îl practică. Cel mai mare beneficiu extras din acest obicei nu îl au cei cărora li se prestează serviciul. Îl au cei care prestează serviciul, sub forma unei schimbări a „atitudinii mentale“, care le dă o influență mai mare în fața altor oameni, mai multă încredere în sine, mai multă inițiativă, mai mult entuziasm, o viziune mai largă și o mai mare claritate a scopului. Toate acestea sunt calitățile care aduc succesul.

„Fă ce ai de făcut și vei avea puterea“, a spus Emerson. Ah da, puterea! Ce putem face în lumea noastră fără putere? Trebuie însă să fie genul de putere care-i atrage pe alți oameni în loc să-i respingă. Trebuie să fie forma de putere care prinde viteză pe baza legii creșterii randamentelor, prin a cărei acțiune acțiunile și faptele tale se întorc multiplicat din belșug.

Tu, care lucrezi pentru un salariu, ar trebui să înveți mai mult despre acest proces de semănare și recoltare. Atunci ai înțelege de ce nimeni nu poate continua să planteze la infinit sămânța unui serviciu inadecvat, dar să recolteze o plată crescută. Ar trebui să știi că există un moment în care trebuie să înceteze obiceiul de a cere plata integrală pentru ziua de muncă dacă ai muncit prost în acea zi.

Iar dacă nu ești salariat, dar dorești să obții mai mult din lucrurile mai bune în viață, hai să vorbim puțin. De ce nu devii înțelept și nu începi să obții ceea ce dorești pe calea simplă și sigură? Da, există o cale simplă și sigură de a progresa în orice vrei de la viață, iar secretul acesteia poate fi cunoscut doar de cei care decid să DEPUNĂ UN EFORT SUPLIMENTAR. Secretul nu poate fi descoperit în nici o altă manieră, deoarece este înfășurat în acel efort suplimentar.

Găleata cu aur de la „capătul curcubeului“ nu este o simplă poveste! Capătul

acelui efort suplimentar este locul unde se termină curcubeul, iar acolo este ascunsă comoara.

Puțini oameni ajung vreodată la „capătul curcubeului“. Când ajungem acolo unde credeam că se termină curcubeul, descoperim că mai e mult până la capăt. Problema celor mai mulți dintre noi este că nu știm cum să urmăm curcubeul. Cei care cunosc secretul știu că poți ajunge la capătul curcubeului doar FĂCÂND UN EFORT SUPLIMENTAR.

Spre sfârșitul unei după-amiezi, William C. Durant, fondatorul concernului General Motors, a intrat în banca sa după program și a solicitat un serviciu care de obicei s-ar fi soluționat în timpul programului de lucru.

Bărbatul care i-a făcut serviciul era Carol Downes, un funcționar bancar de rang inferior. Nu numai că l-a servit eficient pe domnul Durant, ci a făcut un efort suplimentar și a acționat cu politețe. L-a făcut pe domnul Durant să simtă că este o reală plăcere pentru el să-l servească. Întâmplarea părea banală, iar în sine era de mică importanță. Ceea ce nu știa însă domnul Downes era că politețea sa urma să aibă repercusiuni de natură extinsă.

A doua zi domnul Durant i-a cerut lui Downes să vină la biroul său. În cursul acelei vizite i-a oferit un loc de muncă pe care Downes l-a acceptat. I s-a dat o masă într-un birou principal, unde lucrau aproape o sută de oameni. La început, salariul său a fost modest.

La sfârșitul primei zile, când a bătut gongul, anunțând sfârșitul zilei de lucru, Downes a observat că toți își luau pălăriile și vestoanele și se precipitau spre ușă. El a rămas liniștit, așteptând ca toți ceilalți să părăsească biroul. După ce au plecat cu toții, a rămas la biroul său, întrebându-se de ce se grăbeau atât de mult să plece de îndată ce se termina programul.

Cincisprezece minute mai târziu, domnul Durant a deschis ușa biroului său, l-a văzut pe Downes așezat în continuare la birou și l-a întrebat dacă înțelege că avea privilegiul de a se opri din lucru la ora 5:30.

„O, da“, a răspuns Downes, „dar nu voiam să fiu călcat în picioare de iureșul celorlalți“. Apoi l-a întrebat pe domnul Durant dacă-l poate ajuta cu ceva. I s-a răspuns că ar putea găsi un creion pentru magnatul motoarelor. El a făcut rost de creion, l-a ascuțit și i l-a dus domnului Durant. Acesta i-a mulțumit și i-a urat „noapte bună“.

A doua zi, la sfârșitul programului Downes a rămas din nou la biroul lui, până ce a trecut „iureșul“. De această dată, însă, el aștepta cu un scop. În scurt timp domnul Durant a ieșit din biroul lui și l-a întrebat din nou pe Downes dacă înțelege că 5:30 era ora de închidere.

„Da“, a zâmbit Downes, „înțeleg că e ora de plecare pentru ceilalți, dar nu am auzit pe nimeni spunând că trebuie obligatoriu să plec de la birou la ora oficială de încheiere a programului, așa că am ales să rămân aici, în speranța că v-aș putea fi de folos cât de cât“.

„Ce speranță neobișnuită“, exclamă Durant. „De unde ți-a venit ideea?“

„Din scena la care sunt martor la sfârșitul programului zi de zi“, a răspuns Downes. Domnul Durant a mormăit un răspuns pe care Downes nu l-a auzit prea bine și s-a întors în biroul său.

De atunci încolo, Downes a rămas la biroul său în fiecare zi după încheierea programului până când îl vedea pe domnul Durant că pleacă. Nu a fost plătit ca să rămână peste program. Nimeni nu i-a cerut să facă acest lucru. Nimeni nu i-a promis ceva dacă rămâne peste program și, după cum ar fi spus cineva care l-ar fi observat ocazional, își pierde timpul.

Câteva luni mai târziu, Downes a fost chemat în biroul domnului Durant și informat că fusese ales să meargă până la o nouă fabrică pe care acesta o achiziționase recent, pentru a supraveghea instalarea utilajelor. Imaginează-ți! Un fost funcționar bancar devenit expert în utilaje în câteva luni.

Fără să crâcnească, Downes a acceptat sarcina și a plecat la drum. Nu a spus: „Ei bine, domnule Durant, nu știu nimic despre instalarea utilajelor“. Nu a spus: „Nu e treaba mea“ sau „Nu sunt plătit să instalez utilaje“. Nu, a mers la muncă și a făcut ce i s-a cerut să facă. Mai mult, a mers la lucru afișând o „atitudine mentală“ plăcută.

Trei luni mai târziu treaba era încheiată. A fost atât de bine făcută, încât domnul Durant l-a chemat pe Downes în biroul său și l-a întrebat unde a învățat despre utilaje. „A“, a explicat Downes, „nu am învățat niciodată, domnule Durant. Pur și simplu am privit împrejur, am găsit oameni care știau cum se procedează, i-am pus la treabă, iar ei au făcut ceea ce trebuia“.

„Splendid“, a exclamat domnul Durant. „Există două tipuri de oameni valoroși.

Pe de o parte, sunt cei care pot face ceva, și anume foarte bine, fără să se plângă că sunt exploatați. Pe de altă parte, sunt cei care-i pot determina pe alții să facă lucrurile bine, fără să se plângă. Tu ești de ambele tipuri, într-un singur ambalaj“.

Downes i-a mulțumit pentru compliment, întorcându-se să plece.

„Așteaptă o clipă“, i-a cerut Durant. „Am uitat să-ți spun că ești noul director al fabricii pe care ai utilat-o, iar pentru început salariul ți s-a dublat.“

Următorii zece ani de asociere cu domnul Durant i-au adus lui Carol Downes între zece și douăsprezece milioane de dolari, o sumă uriașă la acea vreme. A devenit un sfetnic intim al regelui motoarelor și s-a îmbogățit ca urmare a acestui fapt.

Principala problemă a celor mai mulți dintre noi este că vedem oameni care „au ajuns la nivel înalt“ și-i evaluăm în momentul triumfului lor, fără a ne obosi să aflăm cum sau de ce au ajuns acolo.

Nu e nimic extrem de dramatic în povestea lui Carol Downes. Întâmplările menționate au avut loc în cadrul serviciului zilnic, fără să fi fost observate măcar în trecere de omul obișnuit, care lucra alături de Downes. Și nu ne îndoim că mulți dintre colegi îl invidiau pentru că aveau impresia că este favorizat de domnul Durant, că e împins în față printr-un fel de noroc, sau orice ar fi fost, pretext pe care cei care nu reușesc îl folosesc ca scuză pentru a justifica lipsa progreselor lor.

Ei bine, ca să fim sinceri, exista o „preferință“ pentru Downes la domnul Durant! Downes a creat acea „preferință“, prin propria inițiativă.

A creat-o FĂCÂND UN EFORT SUPLIMENTAR într-o problemă banală cum ar fi ascutirea unui creion atunci când i s-a cerut doar un simplu creion.

El a creat această preferință rămânând în fiecare seară la biroul său „în speranța“ că i-ar putea fi de folos angajatorului său după trecerea „iureșului“ de la 5:30.

A creat-o folosindu-și dreptul la proprie inițiativă și găsind oameni care înțelegeau cum să instaleze utilajele în loc să-l întrebe pe domnul Durant unde sau cum să găsească asemenea oameni.

Urmărește pas cu pas aceste întâmplări și vei descoperi că succesul lui Downes s-a datorat exclusiv propriei inițiative. Mai mult, povestea constă într-o serie de mici sarcini bine executate, având „atitudinea mentală” potrivită.

Poate că erau alți o sută de oameni care lucrau pentru domnul Durant și care s-ar fi descurcat la fel de bine ca Downes, dar problema lor era că ei căutau „capătul curcubeului” fugind de fapt de el în iureșul de la ora 5:30 din fiecare după-amiază.

La mulți ani după aceea un prieten l-a întrebat pe Carol Downes cum a câștigat ocazia pe care a primit-o de la domnul Durant. „A”, a răspuns acesta cu modestie, „mi-am făcut obiceiul să-i ies în față ca să mă remarce. Când el privea în jur, dorind un mic serviciu, apela la mine, deoarece eram singurul la vedere. Cu timpul s-a obișnuit să apeleze la mine”.

Iată rezultatul! Domnul Durant „s-a obișnuit” să apeleze la Downes. Mai mult, a descoperit că Downes ar putea și și-ar asuma responsabilitățile FĂCÂND UN EFORT SUPLIMENTAR.

Ce păcat că nu prind toți oamenii ceva din acest spirit de asumare de răspunderi mai mari! Ce păcat că nu încep să vorbească mai mulți dintre noi despre „privilegiile” modului de viață american și mai puțin despre lipsa de oportunități din America!

Există cineva care trăiește în America în prezent și care ar susține serios că lui Carol Downes i-ar fi fost mai bine dacă ar fi fost forțat prin lege să se alăture iureșului nebun și să plece de la serviciu la ora 5:30 după-amiaza? Dacă ar fi făcut acest lucru, ar fi primit salariul standard pentru genul de muncă pe care o desfășura, dar nimic mai mult. De ce ar fi primit mai mult?

Destinul lui era în propriile mâini. Era înfășurat în singurul privilegiu pe care ar trebui să-l aibă fiecare cetățean: dreptul la inițiativă personală, prin exercițiul căruia și-a făcut un obicei din a FACE MEREU UN EFORT SUPLIMENTAR. Asta e toată povestea. Nu există nici un alt secret al succesului lui Downes. El recunoaște acest lucru, dar o știu și toți cei care cunosc bine circumstanțele progresului lui de la sărăcie la bogăție.

Există un singur lucru pe care nimeni nu pare să-l știe: de ce sunt atât de puțini

bărbați și femei care, ca și Carol Downes, descoperă puterea implicită a ideii de a face mai mult decât munca pentru care sunt plătiți? Acest lucru poartă în sine sămânța tuturor marilor realizări. Este secretul succesului notabil și totuși este atât de puțin înțeles încât majoritatea oamenilor îl privesc ca pe un truc isteț cu care angajații încearcă să obțină mai mult de lucru de la angajatorii lor.

Acest spirit al indifferenței față de obiceiul de a FACE UN EFORT SUPLEMENTAR a fost dramatic exprimat de un „atoateștiutor“, care a candidat cândva pentru a ocupa o slujbă la Henry Ford. Domnul Ford l-a întrebat pe bărbat ce experiență are, ce obiceiuri și alte lucruri de rutină și a fost mulțumit de răspunsuri.

Apoi l-a întrebat: „Cât de mulți bani vrei pentru serviciile tale?“ Bărbatul a răspuns evaziv, așa că domnul Ford a spus în cele din urmă: „Ei bine, să presupunem că începi acum să ne arăți ce poți face, și te plătim cât meriți după ce te vom fi testat“. Domnul Atoateștiutor a exclamat: „Păi primesc mai mult decât atât acolo unde sunt angajat acum“. Nu ne îndoim că spunea adevărul.

Asta explică foarte bine de ce sunt atât de mulți oameni care nu avansează în viață. Ei „primesc mai mult decât merită“ acolo unde sunt angajați și nu învață să avanseze crescându-și valoarea!

O poveste foarte cunoscută, numită „Mesaj către Garcia“, descrie cum l-a însărcinat președintele William McKinley pe un tânăr soldat pe nume Rowan să transmită un mesaj din partea guvernului Statelor Unite lui Garcia, căpetenia rebelilor în timpul războiului hispano-american, a cărui localizare nu era cunoscută precis.

Tânărul soldat a luat mesajul, și-a croit drum prin jungla cubaneză, l-a găsit în fine pe Garcia și i-a livrat scrisoarea. Asta a fost toată povestea, e vorba doar despre un simplu soldat care și-a îndeplinit ordinele în condiții dificile și a făcut ce avea de făcut – nu s-a întors înapoi cu o scuză.

Povestea a înflăcărat imaginații și s-a răspândit în toată lumea. Simplul fapt că un om face ceea ce i s-a spus, și o face bine, a devenit o știre de maximă importanță. A Message to Garcia a fost tipărită sub formă de broșură, iar vânzările au atins tirajul maxim în rândurile publicațiilor de acest fel, ridicându-se la peste zece milioane de exemplare. Această poveste unică l-a făcut pe autorul ei renumit, ca să nu mai spunem cât de mult l-a ajutat să se

îmbogățească.

Povestea se bucura de popularitate deoarece avea în ea ceva din puterea magică care-i învăluie pe cei care fac ceva și o fac bine.

Întreaga lume vorbește despre acești oameni atât de rar întâlniți. Ei sunt doriți și e nevoie de ei în toate domeniile de activitate. Industria americană a avut mereu slujbe princiare pentru cei care pot și vor să-și asume responsabilități și care fac ce au de făcut având „atitudinea mentală” corectă, adică FAC UN EFORT SUPLIMENTAR.

Andrew Carnegie a ridicat nu mai puțin de patruzeci de asemenea oameni, inclusiv Charles Schwab, de la nivelul de jos al zilierilor la rangul de milionari. El a înțeles valoarea celor care erau dispuși să FACĂ UN EFORT SUPLIMENTAR. Oriunde găsea câte unul, își aducea „descoperirea” în cercul interior al afacerii sale și-i dădea ocazia să câștige „atât cât valora”.

Charles M. Schwab a început să lucreze pentru Carnegie ocupând modestul post de șofer plătit cu ziua. Dar, pas cu pas, a urcat până în vârful ierarhiei și a devenit mâna dreaptă a lui Carnegie. Oamenii fac lucruri sau se abțin de la a face lucruri dintr-un motiv. Cel mai solid motiv pentru obiceiul de a FACE UN EFORT SUPLIMENTAR este faptul că le aduce, tuturor celor care-l practică, dividende durabile, în prea multe privințe pentru a le putea menționa.

Nu se știe să fi existat cineva care să aibă succes în permanență fără să facă mai mult decât munca pentru care era plătit. Practicarea acestui obicei își are echivalentul în legile naturii. Principiul este susținut de o gamă impresionantă de dovezi care-i atestă trăinicia, furnizate de cei care s-au obișnuit să FACĂ UN EFORT SUPLIMENTAR. Se bazează pe bun-simț și dreptate.

Cea mai bună dintre toate metodele de testare a solidității acestui principiu este să-l pui în practică în cadrul obiceiurilor tale zilnice. Există câteva adevăruri pe care nu le putem învăța decât din experiența proprie.

Unii vor spune: „Deja muncesc mai mult decât sunt plătit, dar angajatorul meu, atât de egoist și de lacom, nu va recunoaște serviciul pe care-l prestez”. Știm cu toții că doar cei lacomi doresc mai multe servicii decât cele pentru care sunt dispuși să plătească.

Angajatorii egoiști sunt ca bucățile de lut în mâna unui olar. Prin lăcomia lor ei

pot fi determinați să-l recompenseze pe cel care prestează pentru ei mai multe servicii decât este plătit.

Angajatorii lacomi nu vor să piardă serviciile unui om care-și face un obicei din A FACE UN EFORT SUPLIMENTAR. Ei cunosc valoarea acestui gen de angajat. Iată, deci, ranga și punctul de sprijin cu care angajatorii pot fi forțați să renunțe la lăcomia lor.

Cel isteț va avea grijă să-i devină indispensabil unui angajator lacom, muncind mai mult și mai bine decât orice alt angajat. Angajatorii lacomi vor „da orice“ numai să nu se despartă de un asemenea angajat. Prin urmare, pretinsa lăcomie a angajatorilor devine un avantaj extraordinar pentru cel care se obișnuiește să FACĂ UN EFORT SUPLIMENTAR.

Am văzut această tehnică aplicată de cel puțin o sută de ori ca mijloc de manipulare a angajatorilor lacomi, prin exploatarea propriei lor slăbiciuni. Nu am văzut nici măcar o situație în care să nu funcționeze!

Uneori angajatorul lacom nu s-a mișcat atât de repede pe cât se aștepta angajatul, dar asta s-a dovedit a fi o alegere nefericită pentru angajator, deoarece respectivul angajat atrăsese între timp atenția unui concurent care i-a făcut o ofertă mai bună pentru serviciile sale și le-a obținut.

Cei care FAC UN EFORT SUPLIMENTAR nu pot fi nicicum înșelați. Dacă ei nu primesc recunoașterea corespunzătoare de la o sursă, aceasta vine de bunăvoie de la o altă sursă – de obicei, când se așteaptă mai puțin. Cei care FAC UN EFORT SUPLIMENTAR și o fac cu „atitudinea mentală“ potrivită nu petrec niciodată mult timp căutându-și o slujbă. Nu sunt nevoiți să o facă, deoarece slujba îi caută mereu pe ei. Crizele economice vin și pleacă, afacerile merg bine sau prost, țara poate fi în război sau în vreme de pace, dar cei care prestează mai multe servicii și mai bune decât munca pentru care sunt plătiți devin indispensabili și astfel se asigură împotriva șomajului.

Salariile mari și indispensabilitatea sunt surori gemene. Așa au fost mereu și așa vor fi mereu!

Consecințele obiceiului de a face un efort suplimentar nu se simt doar la nivel personal, ci aduc și profituri firmei tale. De fapt, depunerea efortului suplimentar face ca o afacere să fie profitabilă.

Efortul suplimentar face afacerea profitabilă

Multe companii includ conceptul de efort suplimentar în misiunea companiei lor. Una dintre liniile aeriene populare în America este o asemenea companie. Fondatorul a făcut totul corect, iar în consecință compania este cunoscută pentru listele sale de așteptare cu aplicanți dornici să se alăture firmei. Unul dintre principalele ingrediente ale succesului acestei companii îl constituie spectaculoasele sale servicii pentru clienți.

Chiar fondatorul acesteia spune: „Știu că pare simplu, dar continui să le spun tuturor să respecte legea de aur a serviciilor: Servește-i pe ceilalți așa cum ai vrea să fii servit tu însuși. Îi voi întreba pe angajații noștri: «Vă place să mergeți la un restaurant sau magazin universal și să întâlniți vânzători care vă tratează cu indiferență, cărora nu le pasă de nevoile și de dorințele voastre, care vă tratează de parcă ați fi obiecte?» Ei bine, toți trebuie să dea un răspuns. «Nu, nu ne place asta.» Apoi le spun: «Ei, atunci nu fiți ipocriți. Oferiți servicii mai bune. Prestați serviciul așa cum ați dori să vă fie prestat vouă»“.

Povestea revelatoare a lui Edward Choate

Unii oameni inteligenți, iar alții înțelepți au descoperit calea către bogății prin aplicarea deliberată a principiului Efortului suplimentar pentru a obține câștiguri financiare.

Dar cei care sunt cu adevărat înțelepți își dau seama că răsplata cea mai importantă pe care o pot obține prin acest principiu vine în termenii prieteniei care durează pe parcursul vieții, în relațiile interpersonale armonioase, în efectuarea unei munci de plăcere, în capacitatea de a-i înțelege pe oameni, în disponibilitatea de a împărtăși cu ceilalți bogățiile cu care ai fost binecuvântat, toate acestea numărându-se printre cele Douăsprezece Bogății ale vieții.

Edward Choate este unul dintre cei care au recunoscut acest adevăr și care au găsit Marea Cheie a Bogățiilor. El a trăit în Los Angeles, California, unde vindea asigurări de viață.

La începutul carierei sale de agent de asigurări de viață câștiga puțin din eforturile sale și nu bătea recorduri în domeniul său. Printr-o inițiativă nefericită în afaceri, și-a pierdut toți banii și a ajuns la baza scării sociale, fiind forțat să o ia de la capăt.

Am spus „o inițiativă nefericită în afaceri“, dar poate ar fi trebuit să spun: „o inițiativă fericită în afaceri“, deoarece pierderea banilor l-a determinat să se oprească, să privească în jur, să asculte, să se GÂNDEASCĂ și să se întrebe de ce soarta părea să-i ridice pe unii pe treptele înalte ale realizării și să-i condamne pe alții la o înfrângere temporară sau la un permanent eșec.

Meditând, a început să studieze filosofia realizării personale, pe care Andrew Carnegie l-a ajutat să o contureze prin intermediul coloratei sale cariere. Când domnul Choate a ajuns la lecția referitoare la EFORTUL SUPLIMENTAR a fost scuturat de un fior al înțelegerii pe care nu-l mai resimțise niciodată până atunci, și și-a dat seama că pierderea bogățiilor materiale poate duce la sursa unor bogății mai mari, constând din forțele spirituale ale cuiva.

În urma acestei descoperiri, domnul Choate a început să-și însușească, una câte una, cele Douăsprezece Bogății ale vieții, începând din capul listei, dezvoltându-și o atitudine mentală pozitivă.

Pentru moment, a încetat să se mai gândească la numărul de asigurări de viață pe care ar putea să le vândă și a început să privească în jur, căutând ocazii de a le fi de ajutor celor care erau împovărați de probleme pe care nu le puteau rezolva.

Prima sa ocazie a venit când a descoperit un tânăr în deșerturile Californiei, care eșuase în minerit și era muritor de foame. L-a luat pe tânăr la el acasă, l-a hrănit, l-a încurajat și l-a ținut în casa lui până ce acesta a găsit o slujbă bună.

Jucând rolul bunului samaritean, domnul Choate nici nu se gândea la vreun câștig material, pentru că era evident că un băiat lovit de sărăcie, cu moralul la pământ nu va deveni vreodată un posibil cumpărător de asigurări de viață.

Apoi alte ocazii de a-i ajuta pe cei mai puțin norocoși au început să se ivească atât de rapid, încât părea că domnul Choate devenise un magnet care-i atrăgea

doar pe cei care aveau de rezolvat probleme dificile.

Dar aparențele erau descurajante deoarece el trecea printr-o perioadă de testare, prin care își putea demonstra sinceritatea scopului de a-i ajuta pe ceilalți. O perioadă – să nu uităm – prin care trebuie să treacă, într-un fel sau altul, toți cei care aplică principiul Efortului suplimentar.

Apoi scena s-a schimbat, iar afacerile lui Edward Choate au început să ia o turnură la care probabil nici el nu se aștepta. Vânzările lui de asigurări de viață au început să urce din ce în ce mai mult, până au ajuns la un nivel înalt, care s-a permanentizat. Și, minunea minunilor, una dintre cele mai mari polițe pe care le-a scris vreodată la acea vreme a fost cumpărată de angajatorul tânărului din deșert, cu care se împrietenise. Vânzarea s-a făcut fără a fi solicitată de domnul Choate.

Alte vânzări au început să-i iasă în cale în aceeași manieră, până ce acesta a ajuns, fără să depună vreun efort extenuant, să vândă mai multe asigurări decât vânduse vreodată anterior printr-o muncă intensă.

Mai mult, tatona deja un domeniu al vânzării de asigurări de viață în care polițele pe care le vindea erau de valori foarte mari. Lideri cu mari responsabilități și afaceri financiare influente au început să apeleze la el pentru a-i cere sfatul în legătură cu problemele lor legate de asigurările de viață.

Afacerea sa s-a dezvoltat până i-a adus acea realizare atât de mult râvnită de toți agenții de vânzări de asigurări de viață: calitatea de membru pe viață al organizației Million Dollar Round Table. O asemenea distincție este obținută doar de cei care vând asigurări de cel puțin un milion de dolari pe an, timp de trei ani consecutiv.

Înainte de el au mai existat doar alți 57 de oameni care au avut această extraordinară realizare la acea vreme. Astfel, căutând bogății spirituale, Edward Choate a găsit și bogății materiale; le-a găsit într-o cantitate mai mare decât se așteptase vreodată. La șase ani după ce a preluat rolul bunului samaritean, domnul Choate vindea asigurări de viață în valoare de peste două milioane de dolari în primele patru luni ale anului.

Povestea realizării sale a început să se răspândească în toată națiunea. I-a adus invitații de a lua cuvântul la convențiile de asigurări de viață, dedicate altor agenți de asigurări de viață care doreau să afle cum reușise să se ridice pe o

poziție atât de invidiată în această profesie.

Le-a spus! Și contrar practicii uzuale a celor care au succes, a dezvăluit cu modestie ce l-a inspirat, recunoscând franc că realizările sale au fost rezultatul aplicării filosofiei altora.

Oamenii de succes obișnuiți au tendința să încerce să creeze impresia că succesul lor se datorează propriei istețimi sau înțelepciuni, dar ei nu recunosc întotdeauna meritele învățătorilor și mentorilor lor. Deoarece este evident pentru toți că nimeni nu ajunge să aibă un grad înalt de succes durabil fără cooperarea prietenoasă a celorlalți, nici nu ajunge vreodată la un succes durabil fără a-i ajuta pe ceilalți.

Edward Choate este atât de bogat în valori materiale cât are nevoie să fie. În orice caz, e mult mai bogat în valori spirituale, deoarece a descoperit, și-a însușit și a folosit în mod inteligent toate cele Douăsprezece Bogății ale vieții, dintre care banii reprezintă ultima bogăție și cea mai neimportantă.

Capitolul 6. Iubirea, adevăratul mijloc de emancipare

Vorbitorul s-a oprit pentru o clipă și a privit spre public. Părea să emane un val de căldură și încetul cu încetul un zâmbet i s-a întins pe toată fața. Publicul s-a foit în fotolii; câțiva s-au privit întrebători.

„Știu că poate părea inconfortabil“, a spus el, „dar în acest moment nu pot continua fără să vă învăț ceva ce consider că este cea mai mare lecție pe care o veți afla vreodată și poate una dintre cel mai dificil de învățat. Aș vrea să vorbesc cu voi despre subiectul Iubirii. Dacă aveți impresia că iubirea ar putea să nu fie prea relevantă la un seminar profesional, permiteți-mi să vă asigur că veți vedea foarte rapid care este legătura.

Ca ființe umane, a continuat el, iubirea este cea mai măreață experiență a noastră. Ne poate face să comunicăm cu Inteligența Infinită.

Când este amestecată cu emoțiile sexului și romantismului, te poate duce pe cele mai înalte piscuri ale realizării individuale, prin viziunea creatoare.

Emoțiile iubirii, sexului și romantismului sunt cele trei laturi ale eternului triumphi al realizării cunoscut sub denumirea de geniu. Natura nu creează geniile prin alte mijloace. Iubirea este o expresie exterioară a naturii spirituale a omenirii.

Sexul este pur biologic, dar asigură izvoarele de acțiune ale întregului efort creator, de la cea mai umilă creatură care se târăște pe pământ până la cele mai profunde dintre toate creațiile, ființele umane.

Când iubirea și sexul sunt completate de spiritul romantic, lumea se poate foarte bine înveseli, pentru că acestea sunt potențialele marilor lideri care sunt gânditorii profunzi ai omenirii.

Dragostea unește întreaga omenire. Elimină orice egoism, lăcomie, gelozie și invidie. Adevărata măreție nu se va găsi acolo unde nu sălășluiește dragostea.

Iubirea de care vorbesc nu trebuie confundată cu emoțiile sexului, deoarece, în cea mai înaltă și mai pură expresie a sa, iubirea este o combinație a triumghiului etern și totuși este mai măreață decât oricare dintre aceste trei părți componente ale sale.

Iubirea la care mă refer este „elanul vital” – factorul dătător de viață, izvorul de acțiune – al tuturor îndeletnicirilor creatoare care au ridicat omenirea la nivelul nostru prezent de rafinament și cultură.

Este singurul factor care trasează o linie de demarcație clară între oameni și toate creaturile pământului care ne sunt inferioare. Este singurul factor care determină pentru fiecare persoană volumul de spațiu pe care aceasta îl va ocupa în inima celorlalți.

Iubirea este fundația solidă pe care se poate clădi prima dintre cele Douăsprezece Bogății, o atitudine mentală pozitivă, și hai să fim atenți la faptul că nimeni nu va deveni vreodată cu adevărat bogat fără aceasta.

Iubirea este fundamentul tuturor celorlalte unsprezece bogății. Înfrumusețează toate bogățiile și le dă calitatea durabilității, iar dovada ar putea fi dezvăluită prin observarea fugitivă a tuturor celor care au dobândit bogății materiale, dar nu au primit iubire.

Obiceiul de a FACE UN EFORT SUPLIMENTAR duce la dobândirea acelui spirit al iubirii, pentru că nu există o expresie mai grandioasă a iubirii decât iubirea care este demonstrată prin serviciul prestat fără egoism, în beneficiul celorlalți. Emerson a avut viziunea acelui gen de iubire la care mă refer când a spus:

Cei care sunt capabili de modestie, de dreptate, de iubire, de aspirație se află deja pe platforma care comandă științele și artele, discursul și poezia, acțiunea și grația. Pentru că acela care sălășluiește în această beatitudine muritoare deja anticipează acele puteri speciale pe care oamenii le prețuiesc atât de mult.

Mărinimoșii știu foarte bine că aceia care dau timp, bani sau adăpost străinilor – dacă o fac din dragoste, și nu cu ostentație – îl fac pe Dumnezeu să le fie obligat, atât de perfectă este compensarea pe care o realizează universul. Într-un fel, timpul pe care aceștia par să-l irosească este răsplătit, iar durerile pe care le

suferă vor fi răsplătite. Acești oameni aprind flacăra iubirii umane și ridică standardele virtuții civice ale oamenilor.

Marile minți ale fiecărei epoci au recunoscut dragostea ca fiind eternul elixir ce unește inimile oamenilor și ne face pe toți responsabili unul pentru celălalt. Una dintre cele mai elevate minți pe care le-a dat vreodată națiunea americană, Robert Green Ingersoll, și-a exprimat opiniile despre iubire într-un poem clasic care va dăinui cât va exista timpul. Acesta a spus:

Iubirea este singurul arc de pe norul întunecat al existenței.

Este Luceafărul Dimineții și Luceafărul de Seară.

Strălucește asupra pruncului și-și aruncă razele pe mormântul tăcut.

Este mama artei, sursa de inspirație a poetului, patriotului și filosofului.

Este aerul și lumina fiecărui modelator de inimi din fiecare cămin, cărbune aprins care încinge fiecare foc al fiecărei inimi.

A fost prima care a visat la nemurire.

Vocea iubirii umple lumea cu muzică melodioasă.

Iubirea este magicianul, vrăjitorul care schimbă lucrurile nevrednice în bucurie și face din lut regi și regine.

Este parfumul acelei flori minunate, inima, iar fără acea pasiune sacră, acea beatitudine divină, nu suntem nici măcar bestii; dar cu ea, pământul este rai, iar noi suntem zei.

Iubirea e transfigurare. Ea înnobilează, purifică și glorifică.

Iubirea e revelație, creație. Din iubire lumea își împrumută frumusețea, iar cerurile gloria. Dreptatea, spiritul de sacrificiu, filantropia și mila sunt copiii iubirii.

Fără iubire pălește toată gloria, noblețea dispare, arta moare, muzica își pierde semnificația și se transformă în simple mișcări ale aerului, iar virtutea încetează să mai existe.

Dacă cineva este cu adevărat măreț, va iubi întreaga omenire! Va iubi binele și răul din întreaga omenire. Binele va fi iubit cu mândrie și bucurie. Răul va fi iubit cu milă și tristețe, pentru că acela va ști, dacă este într-adevăr măreț, că atât calitățile, cât și defectele oamenilor sunt adesea doar rezultatele circumstanțelor asupra cărora, din cauza ignoranței lor, au doar foarte puțin control.

Pentru a fi cu adevărat măreț, un om trebuie să fie milos, înțelegător și tolerant. Când este forțat să emită judecăți referitoare la alții, își va tempera imparțialitatea cu o blândă compasiune, luând mereu partea celor slabi, a celor neinformați și a celor loviți de sărăcie.

Astfel, el nu va face doar UN EFORT SUPLIMENTAR în adevăratul spirit al Frăției, ci va acționa din toată inima și cu grație. Iar dacă făcând un efort suplimentar o dată nu e suficient, îl va face și a doua oară, iar apoi a treia oară și a patra, ori de câte ori e necesar.

Mesajul vorbitorului era profund. După ce s-a oprit din vorbit și a părăsit scena, mulți au rămas în fotoliile lor, permițând vorbelor percutante ale acestuia să le pătrundă în suflet. Pe când părăseau sala de conferințe, era aproape miezul nopții.

Capitolul 7. Mintea supremă

Era foarte devreme dimineața când participanții la conferință au ajuns în sală. Erau deosebit de însuflețiți, deoarece li se spusese că lecția din acea zi avea să fie crucială pentru înțelegerea Cheii Universale a Bogățiilor. Unii fuseseră înviorați de lecția din seara precedentă și se întorseseră la casele lor pentru a se gândi la semnificația și expresia iubirii din propriile vieți. Alții nu erau siguri cum să se raporteze la lecția din seara trecută, sperând că a doua zi cuvântarea va reveni asupra câtorva dintre conceptele mai practice pe care vorbitorul le prezentase.

Totuși, lecția de azi părea să fie o continuare a temei de ieri. Când au intrat în sala mare, li s-a cerut să se așeze doi câte doi, fiecare persoană fiind îndemnată să ia loc alături de cineva la alegere. Celor care refuzau acest lucru li s-a cerut să plece, pentru că nu ar fi putut primi toate beneficiile lecției. Deși aceste metode păreau foarte misterioase, majoritatea au ales să respecte instrucțiunile pe care le dădea vorbitorul, având încredere că, la fel ca lecțiile pe care le învățaseră în zilele precedente, informațiile pe care erau pe cale să le primească aveau să fie inestimabile pentru obținerea succesului.

La aproape zece minute din momentul în care au luat cu toții loc, a apărut vorbitorul. De această dată, alături de el pe scenă a pășit o femeie. Părea să aibă vârsta lui, totuși era greu de spus dacă e soția, o colegă, o prietenă de încredere sau altă persoană importantă din viața lui. Participanții au presupus că vor afla răspunsul în scurt timp. Vorbitorul a apucat microfonul și mâna invitatei sale și au coborât împreună treptele laterale ale scenei, până au ajuns în intervalul din fața publicului.

Principiul Minții Supreme, a început vorbitorul, este baza tuturor marilor realizări, piatra de temelie de importanță majoră pentru orice progres uman, indiferent dacă e vorba despre progresul individual sau despre cel colectiv. Acesta oferă cheia atingerii marii puteri personale. Principiul Minții Supreme este definit ca o alianță a două sau mai multe minți, îngemănate într-un spirit al armoniei perfecte și cooperând în vederea atingerii unui scop definit. Cheia

puterii sale poate fi găsită în cuvântul „armonie“. Fără acel element, efortul colectiv poate reprezenta o cooperare, dar îi va lipsi puterea conferită de armonia furnizată prin coordonarea eforturilor.

Învățăturile de importanță majoră legate de principiul Minții Supreme sunt următoarele:

Premisa 1:

Principiul Minții Supreme este mijlocul prin intermediul căruia poți culege toate beneficiile experienței, instruirii, educației, cunoștințelor specializate și aptitudinilor native ale celorlalți, atât de complet, de parcă mințile lor ar fi în propria ta minte.

Premisa 2:

O alianță alcătuită din două sau mai multe minți, în spiritul totalei armonii, pentru atingerea unui scop definit, stimulează mintea fiecărui individ cu un grad înalt de inspirație și poate produce acea stare de spirit cunoscută sub denumirea de Credință. (O variantă mai lejeră a acestei stimulări și a puterii ei este resimțită în relația de prietenie apropiată și în relația de iubire.)

Premisa 3:

Fiecare creier uman este atât o stație de emisie, cât și una de recepție pentru exprimarea vibrațiilor gândirii, iar efectul însuflețitor al principiului Minții Supreme stimulează acțiunea de a gândi, prin ceea ce este cunoscut în mod normal ca telepatie, care operează prin al șaselea simț.

Astfel, sunt transpuse în realitate multe alianțe de afaceri și profesionale și arareori a atins cineva un nivel înalt al puterii durabile fără a aplica acest principiu al Minții Supreme prin care și-a garantat beneficiile altor minți.

Acest lucru este o dovadă suficientă a robusteții și importanței principiului Minții Supreme și este un fapt pe care îl putem observa cu toții, fără a ne forța prea tare puterea de observație și fără a fi mult prea creduli.

Premisa 4:

Atunci când este aplicat activ, principiul Minții Supreme are efectul de a te conecta cu secțiunea subconștientă a minții tale și cu secțiunile subconștiente ale minților aliaților – un fapt care poate explica multe dintre rezultatele aparent miraculoase obținute prin intermediul principiului Minții Supreme.

Premisa 5:

Cele mai importante relații interpersonale care beneficiază de aplicarea principiului Minții Supreme sunt următoarele:

- a) căsnicia;
- b) religia;
- c) relațiile legate de ocupația, profesia sau vocația ta.

Principiul Minții Supreme i-a permis lui Thomas A. Edison să devină un mare inventator în pofida lipsei sale de educație și a necunoașterii domeniului fizicii – circumstanță care le oferă speranță tuturor celor care consideră în mod greșit că au un handicap serios din cauza lipsei unei educații formale.

Cu ajutorul principiului Minții Supreme putem înțelege istoria și structura acestui pământ pe care trăim, prin intermediul cunoștințelor geologilor competenți.

Prin intermediul cunoștințelor și experienței chimistului, poți folosi practic chimia fără să fii chimist de profesie.

Cu ajutorul savanților, al tehnicienilor, fizicienilor și mecanicilor cu spirit practic poți deveni un inventator de succes fără să ai o pregătire profesională în vreunul dintre aceste domenii, la fel cum a făcut Edison.

Importanța alianțelor

Există două tipuri generale de alianțe ale Minții Supreme:

1. Alianța din motive pur sociale sau personale, cu rudele tale, cu sfătuitoarii religioși și cu prietenii, prin care nu urmărești câștigul sau vreun alt obiectiv material. Cea mai importantă alianță de acest tip este cea dintre soț și soție.
2. Alianțele pentru progresul afacerilor, profesional și economic, cuprinzând indivizi care au un motiv personal legat de obiectul alianței.

Să analizăm câteva dintre exemplele mai importante de putere care a fost atinsă prin aplicarea principiului Minții Supreme.

Ar trebui analizată mai întâi forma americană de guvernământ, așa cum a fost prevăzută inițial în Constituția Statelor Unite, pentru că este o formă de putere care îl afectează în mod vital pe fiecare cetățean al acestei țări și, într-o mare măsură, întreaga lume.

America iese în evidență din trei motive evidente:

1. Este cea mai bogată țară din lume.
2. Este cea mai puternică țară din lume.
3. Le oferă cetățenilor ei mai multă libertate personală decât orice altă națiune.

Bogății, libertate și putere! Ce combinație însuflețitoare de realități!

Sursa acestor beneficii nu e greu de stabilit, fiind axată pe Constituția Statelor Unite și pe sistemul american al liberei inițiative, acestea fiind atât de armonios coordonate încât le-au oferit oamenilor atât o putere spirituală, cât și o putere

economică nemaivăzute până acum în lume.

Forma de guvernământ americană este o uluitoare alianță a Minții Supreme, alcătuită din relația armonioasă a tuturor oamenilor națiunii, funcționând prin intermediul a 50 de grupuri separate cunoscute ca state. Esența Minții americane Supreme poate fi sesizată cu ușurință descompunând forma americană de guvernare și studiindu-i părțile componente, toate fiind sub controlul direct al unei majorități a populației.

Aceste părți sunt:

1. Ramura executivă a guvernului federal al Statelor Unite (reprezentată de președinte)
2. Ramura judiciară (reprezentată de Curtea Supremă de Justiție)
3. Ramura legislativă (reprezentată de parlamentul bicameral numit Congres)

Constituția americană a fost atât de înțelept structurată, încât puterea de la baza tuturor acestor trei ramuri ale guvernării este în mâinile poporului. Este o putere de care oamenii nu pot fi privați, exceptând situația în care ei înșiși neglijează să o folosească!

Puterea politică a americanilor este exprimată prin guvernul acestora. Puterea economică este păstrată și manifestată prin sistemul liberei inițiative. Iar totalul puterii acestora două este mereu direct proporțional cu gradul de armonie cu care sunt coordonate cele două. Puterea astfel obținută este proprietatea tuturor cetățenilor țării. Această putere le-a asigurat oamenilor cel mai înalt standard de viață la care a ajuns civilizația umană și care a făcut ca națiunea americană să fie într-adevăr cea mai bogată și mai liberă din lume.

Numim această putere „modul de viață american“!

O altă ilustrare a aplicării Minții Supreme în industrie poate fi găsită în mărețele sisteme americane de transport și comunicații. Cei care gestionează căile și liniile aeriene americane, sistemele de telefonie și telecomunicații au creat un serviciu care nu a fost egalat până acum în nici o altă țară. Eficiența lor și puterea rezultată constau integral în aplicarea principiului Minții Supreme sau în

coordonarea armonioasă a eforturilor.

Încă un exemplu de putere obținută prin intermediul principiului Minții Supreme poate fi găsit prin observarea relației dintre forțele armate ale Statelor Unite – forțele terestre, forțele navale și forțele aeriene. Aici, la fel ca oriunde, secretul puterii americane constă în coordonarea armonioasă a eforturilor.

Echipele sportive reprezintă un exemplu excelent de putere la care se ajunge prin armonia eforturilor.

Mărețul sistem american de comerț este un alt exemplu de putere economică dobândită prin principiul Minții Supreme.

Și fiecare industrie de succes este rezultatul aplicării Minții Supreme. Sistemul american al liberei inițiative în întregimea lui este o ilustrare extraordinară a puterii economice produse prin coordonarea amiabilă, armonioasă a eforturilor.

Andrew Carnegie a recunoscut sincer că întreaga sa avere a fost acumulată prin aplicarea acestui principiu, cu ajutorul căruia a creat una dintre cele mai mari organizații industriale pe care a cunoscut-o vreodată această națiune. Să nu uităm și faptul că Mentea sa Supremă a fost formată din întreaga sa organizație de muncitori uniți, de la cel mai simplu până la cel mai important.

Lucrătorii esențiali ai Minții sale Supreme, membrii echipei manageriale și de supervizare, au fost recrutați din masa membrilor, iar el a înțeles principiul Minții Supreme atât de profund, încât l-a inspirat pe fiecare muncitor să-și valorifice la maximum ocazia, propunându-și să obțină un post mai bun.

Omul căruia i-a încredințat organizarea filosofiei realizării individuale a beneficiat de ajutorul domnului Carnegie și al celei mai mărețe alianțe a Minții Supreme care a colaborat vreodată într-o astfel de acțiune.

Ea a cuprins peste 500 de lideri din industrie, de calibrul domnului Carnegie, iar alianța a continuat pe o perioadă de 20 de ani, în care toți membrii acesteia i-au oferit autorului filosofiei toate beneficiile întregii lor experiențe în industrie.

Această alianță a oferit lumii o uluitoare demonstrație de putere, care se poate obține cu ajutorul primelor trei principii ale filosofiei: (1) Obiceiul de a face un efort suplimentar, (2) Definirea clară a unui scop și (3) Mentea Supremă.

Scopul definit care i-a inspirat munca a fost acela de a le oferi tuturor o filosofie funcțională bazată pe experiențele celor care au dovedit că au reușit pe plan material. Era un scop lipsit de egoism, deoarece era îndreptat integral în beneficiul celorlalți.

Cei din spatele succesului întocmirii filosofiei erau deja oameni de succes, dar au recunoscut avantajele împărtășirii cunoștințelor lor și au recunoscut, de asemenea, dezavantajele unui sistem economic care a adus beneficii doar câtorva în defavoarea celor mulți.

Și fiecare persoană din această alianță a demonstrat înțelegerea principiului de a face un efort suplimentar, contribuind cu timpul și experiența ei, fără a cere bani și fără vreun alt preț, pentru ca oamenii din toată lumea să se bucure de beneficiile unei filosofii reprezentând fundația mărețului mod de viață american – o fundație care a făcut din America țara cea mai bogată și mai liberă din lume.

Pentru a ajunge la o înțelegere cuprinzătoare a puterii și beneficiilor acestei alianțe speciale a Minții Supreme, imaginează-ți ce ar însemna pentru tine să ai privilegiul de a alege 500 de lideri americani din industrie care ar accepta să-ți fie ghizi și instructori pe o perioadă de 20 de ani, fără costuri sau obligații.

Ai avea parte, prin intermediul colaborării unui grup atât de mare de lideri de succes, de beneficiul deplin al tuturor cunoștințelor și experienței care au rezultat din dezvoltarea sistemului american al liberei inițiative. Dacă ai folosi optim aceste cunoștințe, succesul tău ar fi inevitabil!

Cea mai modestă persoană poate beneficia de acest principiu, formând o alianță armonioasă cu oricine alege. Cea mai profundă și poate cea mai benefică aplicație a acestui principiu, pe care o poate face oricine, este alianța Minții Supreme din căsnicie, având în vedere că motivul care stă la baza acelei alianțe este Iubirea. Acest gen de alianță nu coordonează doar mințile soțului și soției, ci îngemănează și calitățile spirituale ale sufletelor lor. Beneficiile unei asemenea alianțe le aduc bucurie și fericire ambilor parteneri, dar le și binecuvântează profund copiii cu un caracter sănătos și-i înzestrează cu noțiunile fundamentale ale unei vieți de succes.

Exemplul suprem de principiu al Minții Supreme

Hai să întoarcem filele timpului înapoi cu aproape jumătate de secol și să vedem o familie a cărei relație a Minții Supreme a dus la construirea unui mare imperiu industrial, ce oferă în prezent locuri de muncă pentru milioane de bărbați și femei.

Scena se deschide în bucătăria din modesta lor locuință.

Soțul a conceput un model de motor cu gazolină încă nedefinitiv. Soția alimentează motorul cu gazolină, picătură cu picătură, cu ajutorul unei pipete. Soțul manipulează bujia cu care speră să aprindă gazolina. După săptămâni de efort neobosit – neobosit pentru că a fost susținut cu iubire –, gazolina se aprinde, iar volantul motorului rudimentar începe să se învârtă.

La începutul experimentului nu au fost cheltuiți bani; inițial nu a existat nimic în afară de scopul bine definit al celor doi oameni care au format o Minte Supremă în vederea atingerii acelui obiectiv.

Iar la baza experimentului nu a existat promisiunea vreunei recompense financiare imediate sau directe. A trebuit să fie desfășurat prin aplicarea principiului de a face un efort suplimentar.

Dar, ca rezultat al acestui efort, modelul a fost pus la punct și primul vehicul cu autopropulsie construit vreodată în America a devenit realitate.

Atunci Mintea Supremă a fost extinsă, pentru a include mecanici pricepuți și câțiva prieteni și cunoștințe care au contribuit cu mici sume de capital pentru producerea automobilelor.

În prezent, producția de automobile a ajuns la proporții fantastice în comparație cu modestele ei începuturi – produsul acelui parteneriat format din două persoane care s-au unit într-o Minte Supremă.

Bărbatul care a fost autorul acelei producții este unul dintre cei 500 din a căror experiență de-o viață a fost structurată filosofia realizării individuale, despre care nici nu mai trebuie să spunem că se numește Henry Ford.

Pe măsură ce producția de automobile marca Ford a crescut, Mentea Supremă a companiei a crescut până a inclus o veritabilă armată de mecanici, ingineri, chimiști, cercetători, experți financiari, o echipă de vânzări și mulți alți oameni care au desfășurat diverse genuri de activități ce necesită calificare, toate fiind esențiale pentru o operațiune atât de vastă.

Prin alianța care a format Mentea sa Supremă, Henry Ford și-a multiplicat creierul de mai multe mii de ori. Fără această alianță nu și-ar fi putut desfășura vastele activități industriale. Compania lui va continua să existe pentru că puterea pe care o asigură le aduce beneficii tuturor celor în cauză.

E momentul să observăm că nici o alianță care formează o Mente Supremă nu poate dura dacă nu le aduce beneficii tuturor participanților.

Studiază atent scopul alianței care formează Mentea ta Supremă înainte să o începi, tu, cel care vezi puterea din cooperarea eforturilor oamenilor. Dacă vei avea o putere durabilă, ai grijă să fie aplicată cu scopul de a le aduce beneficii tuturor celor implicați.

Puterea poate fi extrem de periculoasă sau poate servi glorificării anumitor oameni, în funcție de modul în care este folosită. Mentea Supremă este calea către marea putere și, la fel ca toate celelalte forme de putere, este supusă unei aplicări pozitive sau negative de către cei care-o stăpânesc.

Aceasta nu este pur și simplu exprimarea unui truism, pentru că evidențele faptelor omenirii sunt toate dovezi ale acestui adevăr. Fiecare mare filosof, încă de pe vremea lui Platon, Aristotel și Socrate și până în zilele lui William James și Ralph Waldo Emerson, a recunoscut această dualitate și a atras atenția asupra ei.

Electricitatea ne face treaba, cu condiția să ne adaptăm la natura sa; dar poate, de asemenea, ucide dacă este aplicată cu acest scop. Imaginația nu poate concepe nici un lucru bun care să nu poată fi transformat în ceva cu scop distructiv. Alimentele sunt necesare pentru întreținerea vieții și sunt bune când le folosim în mod adecvat. Dar utilizarea lor greșită sau în exces va face la fel de mult rău ca și cea mai puternică otrăvă.

Importanța utilizării responsabile a Minții Supreme

Acum ai o interpretare inteligibilă a celei mai mari surse de putere personală cunoscută omului – Mentea Supremă. Responsabilitatea pentru folosirea ei judicioasă ne aparține! Folosește-o așa cum a utilizat-o Henry Ford și vei fi binecuvântat, la fel cum a fost și el, cu privilegiul de a ocupa un loc important în lume, atât din punct de vedere geografic, cât și din punctul de vedere al relațiilor interumane amiabile și de cooperare, deoarece toată lumea știe că Henry Ford era mai iubit de colegii săi de breaslă decât orice alt industriaș.

Mentea Supremă a lui Ford a constatat nu numai în alianța sa armonioasă cu muncitorii și cu personalul tehnic, ci s-a extins cu mult dincolo de ei, incluzând masele de americani care au stat pe margine și l-au privit trecând; oameni ca mine și ca tine, care recunosc o afacere și o filosofie personală sănătoasă și respectă felul în care a utilizat-o oriunde poate fi observată.

Scoatem în evidență felul în care a folosit Henry Ford Mentea Supremă deoarece în întreaga istorie a Americii industriale nu există un exemplu mai bun decât el și realizările sale bazate pe stilul de viață american. Le-a adus beneficii aproape tuturor celor a căror viață a fost atinsă de influența lui și nu credem că și-a dat seama de măsura și anvergura influenței sale asupra vieții americanilor.

Puterea Minții Supreme sub controlul lui Henry Ford este o binecuvântare, nu un blestem sau un pericol, așa cum ar fi dacă ar fi exercitată de cineva cu mai puțină viziune decât avea el. Spun aceste lucruri despre Ford nu pentru a-l elogia, ci pentru a-i inspira pe toți cei care caută orice formă de ascensiune personală în stilul de viață american.

Într-o analiză a lui Henry Ford și a altor 500 de americani de excepție cu o paletă foarte largă de preocupări, bazată pe cele șaptesprezece principii ale acestei filosofii, Henry Ford i-a depășit pe toți ceilalți de departe. În ce privește primele trei principii – depunerea unui efort suplimentar, definirea clară a scopului și Mentea Supremă –, el a obținut peste 100%. Acest „peste“ arată că Ford a folosit în mod extraordinar toate cele trei principii – fapt care a fost stabilit prin observarea și analizarea cu atenție a realizărilor sale și a influenței acestora în bine pe plan mondial.

Și să nu uităm că primul membru al alianței Minții sale Supreme – soția sa – a ocupat locul principal în această alianță pe tot parcursul vieții. Influența ei

asupra lui a fost continuă și profundă! Atât de profundă, încât nu ar fi o exagerare să spunem că, dacă nu ar fi existat doamna Ford, nu ar fi existat marele imperiu industrial Ford pe care-l cunoaștem în prezent.

Henry Ford a făcut greșeli. Unele dintre ele au fost consecința unor erori de judecată, altele au fost rezultatul unor cauze care nu depindeau de el. Dar cei care cunosc toate faptele legate de viața sa profesională activă vor spune că a făcut doar două greșeli de importanță majoră, iar acestea au fost prompt remediate prin propriul plan și la inițiativa sa personală, de îndată ce au fost descoperite.

Ce record!

Copiază-l și vei aduce contribuții inestimabile la stilul de viață american. Mai mult, pentru tine recompensa va fi măsurată de dobânda compusă la dobânda compusă pentru fiecare acțiune și faptă.

Vorbitorul de pe scenă a tăcut. Cineva din public a ridicat timid o mână. Era prima întrebare pe care o primea de la începutul zilei.

„Scuzați-mă“, a spus participantul.

Vorbitorul a încuviințat din cap spre omul din public. „Vă rog“, a spus.

„Aș dori doar să aflu de ce ne-am așezat în perechi în această dimineață“, a întrebat el.

Vorbitorul și-a ridicat sprâncenele, recunoscând importanța întrebării. Aproape am uitat, a răspuns el. Mulțumesc. V-am cerut să vă așezați câte doi ca să puteți avea timp să cunoașteți mai bine un alt membru al publicului meu, să aflați ce puteți de la cel de alături și să-l vedeți, dacă vreți, ca pe un potențial membru al unei alianțe a Minții Supreme.

Deși căsnicia poate fi o alianță supremă, este doar o aplicație a lecției. Fiecare persoană pe care o întâlnești are capacitatea de a te ajuta în viitor în urmarea scopurilor tale. Până și faptul că îți rezervi doar câteva minute astăzi pentru a-ți cunoaște vecinul te va face să descoperi că fiecare are câte ceva de oferit celuilalt. Îți voi spune mai multe despre cum să realizezi principiul Minții

Supreme în lecția de mâine, așa cum se vede prin ochii unui înțelept învățător al acestei filosofii, însuși domnul Andrew Carnegie.

Între timp, te invit să începi să înțelegi care este scopul tău major definit și s-o faci chiar din acest moment. Rezervă-ți câteva minute ca să-i împărtășești acest scop major partenerului tău de azi. Lasă-l să te ajute să modelezi și să cizelezi scopul pe care-l ai, astfel încât să-ți servească în cel mai bun mod posibil.

Nu uita: nu te teme să îți fixezi scopuri înalte. Trăiești într-o țară a oportunităților, unde nimeni nu e limitat de calitatea, cantitatea sau natura bogățiilor pe care le poate acumula, cu condiția să fie dispus să dea la schimb o valoare corespunzătoare.

Înainte să-ți stabilești scopul în viață, memorează următoarele versuri de Jessie B. Rittenhouse, intitulate „Salariul meu“, din cartea sa The Door of Dreams, și învață pe de rost lecția pe care ți-o dau aceste rânduri:

M-am târguit pentru un bănuț cu viața

Și viața nimic în plus nu mi-a dat,

Cu toate acestea, am cerșit în seara

Când mi-am văzut belșugul împruținat.

Pentru că viața este un angajator cinstit,

Îți acceptă din start solicitările,

Dar de îndată ce salariul a fost stabilit,

Trebuie să îndeplinești sarcinile.

Am muncit pentru o leafă de slugă

Doar pentru a afla buimac

Că orice salariu aş fi cerut de la viaţă,

Viaţa cu plăcere mi-ar fi dat!

Oamenii de succes nu se târguiesc cu viaţa pentru sărăcie! Ei ştiu că există o putere prin care viaţa poate fi făcută să-i răsplătească conform pretenţiilor lor. Ei ştiu că această putere este la dispoziţia tuturor celor care intră în posesia Cheii Universale a Bogăţiilor. Ei cunosc natura acestei puteri şi anvergura ei nelimitată. Ei o ştiu sub forma unui cuvânt; cel mai important cuvânt al oricărei limbi!

Acest cuvânt le este cunoscut tuturor, dar secretele puterilor sale sunt înţelese de puţini.

Capitolul 8. Principiul minții Supreme analizat de Andrew Carnegie

Când am decis să împărtășesc aceste lecții, a început distinsul vorbitor, știam că cele mai neprețuite cuvinte pe care le voi găsi vor veni direct de la omul care a jucat un rol atât de important în încercarea sa de a defini succesul – Andrew Carnegie.

Într-o zi am avut privilegiul să răpesc câteva ore la rând din timpul domnului Carnegie, așa că am putut să-l întreb precis ce înțelegea prin principiul Minții Supreme, pentru a putea fi însușit și folosit de alții în atingerea propriului lor scop major definit.

„Descrieți, dacă doriți“, l-am rugat, „diversele forme de aplicare care pot fi folosite de cei cu aptitudini medii, în eforturile lor zilnice de a profita la maximum de ocaziile oferite de această țară“.

Iată ce mi-a răspuns domnul Carnegie:

„Privilegiile disponibile poporului american reprezintă o sursă de mare putere. Dar privilegiile nu apar ca ciupercile, din nimic. Ele trebuie create și întreținute prin aplicarea puterii.

Fondatorii formei americane de guvernământ, prevăzători și înțelepți, au pus bazele tuturor formelor de libertate, independență și bogății americane. Dar ei doar au construit fundația. Responsabilitatea adoptării și utilizării acestei fundații trebuie asumată de fiecare persoană care pretinde orice parte din această libertate și bogăție.“

Voi descrie acum câteva dintre utilizările individuale ale principiului Minții Supreme, în forma în care poate fi aplicat în dezvoltarea diverselor relații interumane ce pot contribui la atingerea scopului tău major definit.

Mai întâi aș dori să subliniez faptul că-ți poți atinge scopul major definit doar

printr-o serie de pași, că fiecare gând care-ți trece prin minte, fiecare tranzacție în care te angajezi în raport cu ceilalți, fiecare plan pe care-l concepi, fiecare greșeală pe care o faci au o amprentă vitală asupra capacității tale de a-ți atinge un scop ales.

Simpla alegere a unui scop major definit, chiar dacă e scris într-un limbaj clar și e foarte bine fixat în mintea ta, nu-ți va garanta atingerea cu succes a acelui obiectiv.

Scopul tău major trebuie susținut și urmărit printr-un efort continuu, iar cea mai importantă parte a acestui efort constă în tipul de relații pe care le ai cu ceilalți.

Având acest adevăr bine fixat în minte, nu-ți va fi dificil să înțelegi cât de necesar este să fii atent în alegerea asociațiilor, în special a celor cu care vei păstra legături personale strânse pe plan profesional.

Iată, deci, câteva dintre sursele relațiilor interumane, pe care, dacă ai un scop major definit, trebuie să le cultivi, organizezi și folosești pentru a avansa spre atingerea obiectivului ales:

În profesie: în afara relației din căsnicie sau a unui parteneriat important (care este cea mai importantă dintre toate relațiile Minții Supreme), nu există nici o formă de relație la fel de importantă ca aceea dintre un lucrător și cei cu care lucrează în cadrul unei profesii alese.

Toată lumea are tendința de a prelua particularitățile, convingerile, atitudinea mentală, punctul de vedere politic și economic, precum și alte trăsături de caracter ale celor mai extravertiți dintre cei cu care se asociază în timpul zilei de lucru.

Tragedia majoră a acestei tendințe rezidă în faptul că cel care gândește cel mai bine nu este întotdeauna și cel mai extravertit dintre asociații tăi cotidieni, iar foarte adesea acesta are o doleanță pe care se bucură să și-o facă publică printre colegi.

Pe de altă parte, cea mai extravertită persoană este adesea un individ care nu are un scop major definit propriu. De aceea această persoană își dedică mult timp denigrării celui care are un asemenea scop.

Cei care au un caracter integru, care știu exact ce își doresc au de obicei

înțelepciunea de a-și păstra sfaturile pentru ei și își pierd arareori timpul încercând să-i descurajeze pe ceilalți. Ei sunt atât de angajați în susținerea propriului scop, încât nu au timp de pierdut cu nimeni și nimic care nu contribuie într-un fel sau altul în beneficiul lor.

Dacă înțelegi că poți găsi în aproape fiecare grup de asociați persoane ale căror influență și cooperare pot fi utile, dacă ai un discernământ foarte bun și un scop major definit de atins, îți vei dovedi înțelepciunea stabilind relații de prietenie cu cei care pot fi, și care doresc să devină, reciproc benefici. Ceilalți trebuie evitați cu tact.

În mod natural, vei căuta să stabilești alianțele cele mai strânse cu cei care posedă trăsăturile de caracter, cunoștințele și personalitatea cu cel mai mare potențial de a-ți fi utile. Și, desigur, dacă ai discernământ, nu-i vei trece cu vederea pe cei care au poziții de rang superior, așteptând cu nerăbdare ziua în care vei deveni nu doar egalul unor astfel de persoane aflate în funcții cu putere, ci chiar le vei depăși, amintindu-ți între timp cuvintele lui Abraham Lincoln, care a spus: „Voi studia și mă voi pregăti, iar cândva șansa mea se va ivi“.

Persoana care are un scop major definit constructiv nu-și va invidia niciodată superiorii, ci le va studia metodele și va învăța să le acumuleze cunoștințele. Poți accepta ca pe o profeție întemeiată ideea că aceia care petrec timp găsindu-le defecte superiorilor lor nu vor deveni niciodată lideri de succes pe meritul lor.

Cei mai extraordinari soldați sunt cei care primesc și îndeplinesc ordinele superiorilor lor ierarhici. Cei care nu pot sau nu vor să facă acest lucru nu vor deveni niciodată lideri de succes în cadrul unor operațiuni miliare. Aceeași regulă este valabilă pentru orice alt domeniu de activitate. Dacă persoana în cauză nu reușește să-și imite superiorul, într-un spirit de armonie, nu va beneficia niciodată prea mult de asocierea cu acea persoană.

Nu mai puțin de o sută de persoane s-au ridicat în propria mea organizație și au ajuns mai bogate decât au nevoie. Ele nu au fost promovate din cauza proastei dispoziții sau a obiceiului de a le găsi defecte superiorilor sau subalternilor lor, ci au fost promovate pentru că și-au însușit și au folosit practic experiența tuturor celor cu care au intrat în contact.

Individul care are un scop major definit va evalua atent fiecare persoană cu care intră în contact și va privi fiecare astfel de persoană ca pe o sursă potențială de

cunoștințe sau de influențe utile pe care acel individ le poate împrumuta și folosi în scopul avansării.

Dacă o persoană privește în jur la locul de muncă, va descoperi că acest loc al muncii zilnice este literalmente o sală de clasă în care poate primi cea mai importantă dintre toate educațiile – cea care rezultă din observare și experiență.

Studiază în permanență

Cineva ar putea întreba: „Cum pot exploata la maximum acest gen de școlarizare?”

Răspunsul poate fi aflat studiind cele nouă forțe motivaționale fundamentale care-i determină pe oameni să acționeze voluntar. Adesea le acordăm cu împrumut celorlalți experiența, cunoștințele și cooperarea noastră, deoarece ni s-a dat un motiv suficient ca să facem acest lucru. Cei care relaționează cu colegii de la locul de muncă adoptând atitudinea mentală potrivită față de aceștia au mai multe șanse să învețe de la ei decât cei care sunt conflictuali, iritabili, nepoliticoși sau care neglijează micile gesturi de curtoazie care există între toți oamenii cultivați.

Dacă dorești să înveți de la cei care știu mai multe decât tine despre diverse subiecte și a căror cooperare o cauți și-ți este necesară, ține minte vechea zicală: „Poți prinde mai multe muște cu miere decât cu oțet”.

Educația: Educația nimănui nu se încheie vreodată.

Dacă ai un scop major definit de proporții notabile trebuie să rămâi un perpetuu elev și să înveți din orice sursă posibilă, în special din acele surse de unde poți obține cunoștințe specializate și experiență legată de scopul tău major.

Bibliotecile publice sunt gratuite. Ele oferă o gamă largă de cunoștințe organizate pe fiecare subiect. Ele transmit, în toate limbile, ansamblul

cunoștințelor umane pe fiecare subiect. Persoana de succes care are un scop major definit face eforturi și-și ia obligația de a citi cărți legate de acel scop, acumulând astfel cunoștințe importante care vin din experiențele precursorilor.

Un program de lectură ar trebui planificat atent, ca o dietă zilnică, pentru că și cunoștințele reprezintă o hrană, fără de care nu ne putem dezvolta la nivel mental.

Persoana care-și petrece tot timpul liber citind tabloide nu se îndreaptă spre vreo realizare măreață.

Același lucru se poate spune despre cei care nu includ în programul lor zilnic o formă de lectură care să le ofere cunoștințele ce pot fi folosite în atingerea unui scop major. Lectura la întâmplare poate fi plăcută, dar este arareori utilă pentru ocupația cuiva.

Lectura nu este însă singura sursă de instruire. Dacă-ți alegi bine colegii, poți stabili alianțe care îți îmbogățesc viața pur și simplu prin conversații obișnuite cu oameni extraordinari.

Cluburile de afaceri și cele profesionale îți oferă ocazia de a stabili alianțe cu mari beneficii educaționale, cu condiția să alegi acele cluburi și acei asociați apropiați din acele cluburi care au un obiectiv clar definit în minte. Prin acest gen de asociere mulți au stabilit atât cunoștințe de afaceri, cât și sociale de mare valoare pentru ei în îndeplinirea obiectivului lor major.

Nimeni nu poate trece cu succes prin viață dacă nu are obiceiul de a cultiva prietenii. Cuvântul „contact“, folosit de obicei în legătură cu cunoștințele personale, este un cuvânt important. Dacă o persoană include în programul său zilnic obiceiul de a-și lărgi lista de persoane de contact, această practică îi va aduce mari beneficii, în moduri care nu pot fi anticipate. Va veni timpul când acești cunoscuți vor fi pregătiți și dornici să dea ajutor, dacă persoana în cauză a reușit să se vândă bine.

Toată lumea are nevoie de o sursă prin care se poate asocia cu vecini în condiții care vor permite un schimb de gânduri de dragul înțelegerii și prieteniei reciproce, dincolo de toate considerațiile legate de câștigul financiar. Cei care se închid într-o cochilie devin introvertiți și curând vor fi niște egoiști și cu vederi înguste în materie de viață.

Fă-ți datoria civică

Alianțele politice: Este atât datoria, cât și privilegiul unui cetățean american să fie interesat de politică și să-și exercite astfel dreptul de a sprijini prin votul său bărbați și femei destoinici în funcții publice.

Partidul politic de care aparții este mult mai puțin important decât problema exercitării privilegiului de a vota. Dacă politica devine mânăjită cu practici necinstite, nu e de blamat nimeni în afara oamenilor în a căror putere stă ținerea departe de funcții a oamenilor incorecți, de rea-credință și ineficienți.

Pe lângă privilegiul de a vota și de datoria implicită, nu ar trebui să treci cu vederea beneficiile pe care le poți avea în urma unui interes activ pentru politică, prin „contacte” și alianțe cu oameni care pot deveni utili în atingerea scopului tău major definit.

În multe ocupații, profesii și afaceri, influența politică devine un factor precis și important în promovarea intereselor. Afaceriștii și profesioniștii, bărbați și femei, ar trebui, desigur, să nu negligeze posibilitatea de a-și promova interesele prin alianțe politice active.

Cel care este atent, care înțelege necesitatea de a face un efort și a căuta în orice direcție posibilă aliați prietenoși pe care îi poate folosi pentru a-și atinge scopul major în viață, va folosi pe deplin privilegiul de a vota.

Dar motivul principal pentru care fiecare cetățean ar trebui să aibă un interes activ pentru politică, și cel pe care aș dori să-l subliniez mai presus de celelalte, este faptul că dacă cetățeanul responsabil nu-și exercită dreptul de vot, politica va intra într-un declin și va deveni un rău care va distruge națiunea.

Părinții națiunii americane și-au dedicat viețile și averile pentru a le oferi tuturor oamenilor privilegiile libertății și independenței în urmărirea propriului scop ales în viață. Iar cel mai important dintre aceste privilegii este acela de a ajuta, prin vot, la păstrarea continuității instituției guvernării pe care fondatorii națiunii au stabilit-o pentru a proteja acele privilegii.

Tot ce merită să ai are un preț precis.

Îți dorești libertate personală și independență individuală! Foarte bine, poți proteja acest drept formând o Minte Supremă prin aliere cu alți concetățeni onești și patrioți și preocupându-te să alegi în funcții publice doar oameni onești. Și nu e nici o exagerare să afirmi că e posibil ca aceasta să fie cea mai importantă alianță a Minții Supreme pe care orice cetățean o poate stabili.

Strămoșii tăi ți-au asigurat libertatea și independența personală prin voturile lor. Nu ar trebui să faci mai puțin pentru urmașii tăi și generațiile care vor veni după ei!

Fiecare cetățean onest are suficientă influență asupra vecinilor și colaboratorilor pentru a le permite acestor cetățeni să influențeze cel puțin alți cinci oameni să-și exercite dreptul la vot. Dacă respectivul cetățean nu-și exercită această influență, poate fi în continuare un cetățean onest, dar nu poate fi numit cu adevărat un cetățean patriot, pentru că patriotismul are un preț ce constă în obligația de a-l exercita.

Relaționează cu cei asemenea ție

Alianțele sociale: aici este un teren fertil, aproape nelimitat, pentru cultivarea de „contacte” prietenoase. Această posibilitate este disponibilă îndeosebi cuplului căsătorit, care înțelege arta de a-ți face prieteni prin activități sociale.

Un asemenea cuplu poate transforma o casă și activitățile sociale într-un bun neprețuit pentru amândoi, dacă ocupația unuia sau ambilor membri ai cuplului necesită creșterea numărului de prieteni.

Mulți dintre cei a căror etică profesională le interzice promovarea propriei persoane își pot folosi eficient privilegiile sociale, cu condiția să aibă parteneri cu o înclinație spre activități sociale.

Soțului unei avocate i s-a recunoscut meritul de a fi ajutat-o să-și clădească unul

dintre cele mai profitabile cabinete de avocatură într-un oraș din Vestul Mijlociu al Statelor Unite, prin simplul fapt că le distra, prin intermediul activităților sociale, pe soțiile altor afaceriști bogați. Posibilitățile acestei ecuații sunt infinite.

Unul dintre avantajele majore ale alianțelor prietenești cu oameni care activează în diverse domenii constă în faptul că asemenea contacte îți oferă ocazia de a purta discuții la mese rotunde, care te ajută să acumulezi cunoștințe pe care le poți folosi în vederea atingerii unui scop major definit.

Când cunoști suficient de multe și variate persoane, ele pot deveni o sursă valoroasă de informații pe o gamă largă de subiecte, ducând astfel la o formă de interacțiune intelectuală esențială pentru dezvoltarea flexibilității și versatilității necesare în multe profesii.

Când se reunește un grup de profesioniști și intră într-o discuție la masa rotundă pe orice subiect, acest gen de exprimare spontană și acest schimb de idei îmbogățesc gândirea tuturor participanților. Toți avem nevoie să ne întărim ideile și planurile cu noi elemente de gândire, care pot fi dobândite doar prin discuții deschise și sincere cu oameni ale căror experiență și educație diferă de ale noastre.

Pentru a deveni liderul decident și pentru a te menține în această poziție înaltă, trebuie să acumulezi continuu elemente noi în propriul bagaj de cunoștințe, prin însușirea gândurilor și ideilor celorlalți, prin contacte personale și prin lectură.

Orice minte care vrea să se mențină în permanență strălucitoare, ageră, receptivă și flexibilă trebuie alimentată continuu din depozitele altor minți. Dacă această reînnoire este neglijată, mintea se va atrofia, la fel cum se întâmplă cu un braț care este scos din uz. Această involuție este conformă cu legile naturii. Studiază planul naturii și vei descoperi că fiecare viețuitoare, de la cea mai mică insectă până la complicata mașinărie a unei ființe umane, crește și rămâne sănătoasă doar prin utilizare constantă.

Dezbaterile de la masa rotundă nu-ți îmbogățesc doar bagajul de cunoștințe utile, ci îți dezvoltă și extind puterea minții. Dacă te oprești din studiu în momentul în care termini o formă oficială de învățământ nu vei deveni niciodată o persoană educată, oricâte cunoștințe ai fi acumulat în școală.

Viața, în sine, este o școală extraordinară și oricine îți inspiră gândirea este un învățător. Omul înțelept știe acest lucru; mai mult, acesta include în rutina de zi

cu zi contactarea altor minți, cu scopul dezvoltării proprii minți, prin schimbul de idei.

Schimbul profitabil de idei utile

Vedem, prin urmare, că principiul Minții Supreme are un domeniu nelimitat de aplicații practice. Este mijlocul prin care individul își poate crește puterea minții cu ajutorul cunoștințelor, experienței și atitudinii mentale a altor minți.

Așa cum exprima cineva atât de bine această idee: „Dacă îți dau unul dintre dolarii mei la schimb pentru unul de-al tău, fiecare dintre noi nu va avea mai mult decât la început; dar dacă îți dau un gând la schimb pentru unul dintre gândurile tale, fiecare dintre noi va fi câștigat un profit de sută la sută, raportat la timpul investit“.

Nici o formă de relație umană nu e la fel de profitabilă ca schimbul de idei utile și poate fi surprinzător, dar este adevărat că din mintea celei mai modeste persoane poți extrage idei de primă mărime sau de maximă importanță.

Lasă-mă să ilustrez ce vreau să spun prin povestea unui predicator care a luat din mintea unui grădinar analfabet, care lucra pentru biserica sa, o idee ce a dus la atingerea scopului său major definit.

Numele predicatorului era Russell Conwell, iar scopul său major era fondarea unui colegiu pe care dorea de multă vreme să-l înființeze. Tot ce-i trebuia erau banii necesari, o sumă netă de puțin mai mult de un milion de dolari, care pe atunci însemna foarte mult.

Într-o zi reverendul Russell Conwell s-a oprit să discute cu grădinarul care era ocupat să tundă gazonul din curtea bisericii. Cum stăteau ei acolo purtând o conversație lejeră, reverendul Conwell a observat în trecere că iarba din jurul curții bisericii era mult mai verde și mai bine întreținută decât propriul lor gazon, intenționând ca remarca lui să fie o dojană blândă la adresa bătrânului grădinar.

Cu un zâmbet larg pe față, bătrânul grădinar a replicat: „Da, domnule, acea iarbă

pare mai verde, dar numai pentru că suntem noi atât de obișnuiți cu iarba de pe partea aceasta a gardului“.

Nu era nimic strălucitor în remarcă sa, deoarece nu era menită să fie mai mult decât alibiul grădinarului pentru lene, dar a plantat în mintea fertilă a lui Russell Conwell sămânța unei idei – gândește-te, doar o micuță sămânță de gând – care a dus la soluția problemei sale majore.

Pornind de la acea neînsemnată remarcă, s-a născut ideea unei predici pe care preotul a compus-o și predicat-o de peste 4 000 de ori. A numit-o „Hectare de Diamante“. Ideea centrală a prelegerii sale era următoarea: nu trebuie să cauți oportunitatea undeva la distanță, ci o poți găsi exact acolo unde stai, recunoscând faptul că iarba de pe cealaltă parte a gardului nu este mai verde decât cea de unde stai.

Predica a adus în timpul vieții lui Russell Conwell un venit de peste șase milioane de dolari. A fost publicată sub formă de carte și a devenit un bestseller la nivelul întregii națiuni americane pentru mulți ani după aceea și se vinde chiar și în prezent. Banii au fost folosiți pentru a înființa și întreține Universitatea Temple din Philadelphia, Pennsylvania, una dintre cele mai importante instituții de învățământ din Statele Unite.

Ideea în jurul căreia a fost structurată acea predică a făcut mai mult decât să finanțeze construirea universității. A îmbogățit mințile a milioane de oameni, influențându-i să caute oportunitatea exact acolo unde erau. Filosofia predicii este la fel de valabilă și în prezent ca și atunci când i-a venit pentru prima dată în minte unui grădinar analfabet.

Ține minte: fiecare creier activ este o potențială sursă de inspirație din care poți procura o idee, sau doar sămânța unei idei, de valoare inestimabilă pentru rezolvarea problemelor personale sau atingerea unui scop major în viață.

Uneori ideile extraordinare răsar din minți modeste, dar în general ele vin din mințile celor mai apropiați de tine, cu care relația Minții Supreme a fost stabilită și întreținută în mod deliberat.

Experiența lui Carnegie cu Mintea Supremă

Vorbitorul a spus că Andrew Carnegie a făcut o pauză după ce i-a relatat această poveste și că pe față i s-a întipărit o expresie gânditoare, de parcă și-ar fi amintit ceva cu totul deosebit. Când industriașul cu renume mondial i-a aruncat vorbitorului o privire insistentă, acesta din urmă și-a dat seama că Andrew Carnegie urma să-i dezvăluie propria poveste legată de Mintea Supremă.

Cea mai profitabilă idee din propria carieră mi-a venit într-o după-amiază, când mă plimbam agale pe un teren de golf împreună cu Charlie Schwab. Când ne-am terminat loviturile la gaura a treisprezecea, Charlie a ridicat privirea cu un zâmbet rușinat pe față și a spus: „Sunt cu trei lovituri înaintea ta la această gaură, Șefu’; dar tocmai mi-a venit o idee care ar trebui să-ți ofere o grămadă de timp liber ca să joci golf“.

Curiozitatea m-a determinat să-l întreb care este natura ideii. Mi-a dat-o într-o propoziție scurtă, fiecare cuvânt al ei valorând, în linii mari, câte un milion de dolari. „Unește toate fabricile tale de producere a oțelului“, mi-a spus, „într-o singură mare corporație și vinde-o bancherilor de pe Wall Street“.

În timpul jocului nu s-a mai vorbit nimic pe acest subiect, dar în acea seară am început să sucesc și să răsucesc în minte sugestia lui. Înainte să merg la culcare în acea noapte, transformasem sămânța acelei idei într-un scop major definit. În săptămâna următoare l-am trimis pe Charlie Schwab la New York pentru a ține o cuvântare în fața unui grup de bancheri de pe Wall Street, printre care se număra și J. Pierpont Morgan.

Esența și substanța cuvântării era un plan de creare și organizare a concernului United States Steel Corporation, prin care îmi reuneam toate fabricile de producere a oțelului și mă retrăgeam din afaceri cu mai mulți bani decât ar avea nevoie vreodată cineva.

Permite-mi să subliniez un lucru: ideea lui Charlie Schwab nu s-ar fi născut niciodată și nu aș fi beneficiat niciodată de rezultatele ei dacă nu mi-aș fi făcut un obiectiv din a-mi încuraja asociații să vină cu idei noi. Această încurajare a fost asigurată printr-o Minte Supremă apropiată și continuă formată împreună cu membrii organizației mele de afaceri, printre care se număra Charlie Schwab.

„Contact“, permite-mi să repet, este un cuvânt important!

Este mult mai important dacă-i adăugăm cuvântul „armonios“! Prin relații armonioase cu mințile celorlalți, putem folosi pe deplin capacitatea lor de a crea idei. Cei care trec cu vederea acest fapt extraordinar se condamnă astfel pe vecie la sărăcie și lipsuri.

Nimeni nu este suficient de inteligent pentru a-și proiecta influența până departe în lume fără a beneficia de cooperarea prietenoasă a altora. Ia cu tine acasă acest gând, deoarece este suficient, în sine, pentru a deschide ușa succesului pe cele mai înalte trepte ale realizării individuale.

Prea mulți oameni caută succesul la distanță, departe de locul în care se află, și ei îl caută mult prea frecvent prin planuri alambicate, bazate pe credința în noroc sau în „miracole“ care speră să-i favorizeze.

Așa cum a formulat atât de eficient Russell Conwell, unii oameni par să considere că iarba e mai verde pe cealaltă parte a gardului față de locul în care se află și nu observă „hectarele de diamante“ sub forma unor idei și oportunități care le parvin prin mințile asociaților lor zilnici.

Mi-am găsit „hectarele de diamante“ exact acolo unde stăteam, privind strălucirea unui furnal cu oțel incandescent. Îmi amintesc foarte bine prima zi în care am început să mă vând pe ideea de a deveni un lider în marea industrie a oțelului, în loc să rămân ajutor pe „hectarele de diamante“ ale altcuiva.

La început, ideea mea nu era foarte definită. Era mai mult o dorință decât un scop clar. Dar am început să o readuc în mintea mea și să o încurajez să mă acapareze, până ce a sosit ziua în care ideea a început să mă conducă în loc să fiu nevoit să o conduc eu pe ea.

În acea zi am început să-mi lucrez propriile „hectare de diamante“ și am fost surprins să aflu cât de rapid un scop major definit poate găsi o cale de a se transpune în echivalentul lui fizic.

Cel mai important lucru este să știi ce vrei.

Următorul lucru important este să începi să sapi după diamante exact acolo unde ești, utilizând orice instrumente ai la îndemână, chiar dacă sunt doar instrumentele gândirii. Pe măsură ce folosești cu credință uneltele pe care le ai la

îndemână, alte instrumente mai bune îți vor ajunge în mână, exact atunci când ești pregătit să le primești.

Cei care înțeleg principiul Minții Supreme și îl folosesc vor găsi instrumentele necesare mai repede decât cei care nu cunosc acest principiu.

Fiecare minte are nevoie de legături de prietenie cu alte minți pentru a-și alimenta expansiunea și creșterea. Persoana cu discernământ care are un scop major definit în viață alege cu cea mai mare atenție tipurile de minți cu care să se asocieze cel mai intim, recunoscând că preluăm o parte clară din personalitatea fiecărei persoane cu care ne asociem.

Nu aș da prea mult pe oamenii care în domeniul lor de activitate nu caută compania celor care știu mai mult. Oamenii se ridică la nivelul superiorilor lor sau coboară la nivelul inferiorilor lor, în funcție de modul în care și-au ales asociații.

În cele din urmă, mai e un gând pe care fiecare profesionist care lucrează ca salariat ar trebui să-l recunoască și să-l respecte. Acesta rezidă în faptul că o slujbă este, și ar trebui să fie, o școlarizare pentru a urca la un nivel mai înalt în viață, pentru care profesionistul este plătit în două moduri importante: primul, prin remunerații primite direct, și al doilea, prin experiența dobândită la locul de muncă. Și adesea devine adevărată afirmația că plata cea mai importantă nu constă în fluturașul de salariu, ci în experiența dobândită din munca desfășurată!

Această plată suplimentară dobândită din experiența în muncă depinde în mare măsură de atitudinea mentală cu care lucrătorii se raportează la colegi, atât la cei aflați deasupra lor în ierarhie, cât și la cei de dedesubt. Dacă atitudinea lor este pozitivă și cooperantă și dacă respectă obiceiul de a face un efort suplimentar, progresele lor vor fi sigure și rapide.

Astfel observăm că aceia care avansează nu folosesc în mod practic doar principiul Minții Supreme, ci aplică și principiul de a face un efort suplimentar și pe cel de a-ți determina clar un scop, cele trei principii care sunt inseparabil asociate cu succesul în toate aspectele vieții.

Recompensa unei relații de cuplu

O relație de cuplu: este de departe cea mai importantă alianță pe care o poate avea cineva în întreaga viață.

Este importantă din punct de vedere financiar, fizic, mental și spiritual, pentru că este o relație legată prin toate aceste elemente.

Căminul este locul unde ar trebui să înceapă majoritatea alianțelor Minții Supreme, iar persoana care și-a ales cu înțelepciune un partener, dacă e înțeleaptă și din punct de vedere economic, își va face alesul primul membru al grupului care va forma Mentea sa Supremă.

Alianța de acasă ar trebui să includă nu doar cuplul, ci și alți membri ai familiei, dacă locuiesc în aceeași casă, în special copiii.

Principiul Minții Supreme pune în funcțiune forțele spirituale ale celor care sunt astfel aliați pentru un scop clar, iar puterea spirituală, deși poate părea imaterială, este totuși cea mai mare dintre toate puterile.

Persoana aflată într-o relație loială care este în raporturi corecte cu partenerul – de armonie, înțelegere, simpatie și unicitate a scopului de care sunt interesați amândoi – are un bun neprețuit sub forma acestei relații, care o poate ridica pe culmile realizării personale.

Discordia în cuplu este impardonabilă, indiferent care ar fi cauza. Este impardonabilă deoarece poate distruge șansele de succes ale cuplului, chiar dacă ambii parteneri au toate atributele necesare atingerii succesului.

Și aș putea interpola aici o sugestie în beneficiul ambilor parteneri?

Sugestia, dacă este studiată și urmată, face diferența între o viață în sărăcie și suferință și una în bogăție și prosperitate.

Partenerul are o influență mai mare asupra partenerului de viață decât orice altă persoană. Când doi oameni aleg să se dedice unul altuia, preferându-se reciproc tuturor celorlalți, acești doi oameni au parte de iubirea și încrederea reciprocă.

Iubirea este prima pe lista celor nouă forțe motivaționale fundamentale care inspiră toate acțiunile voluntare ale oamenilor. Prin emoția iubirii, doi oameni se

pot trimite reciproc la muncă într-un spirit ce respinge ideea de eșec. Dar nu uita că cicalăla, gelozia, cârcoteala și indiferența nu alimentează emoția iubirii. O ucid.

Dacă un cuplu este înțelept, își va rezerva zilnic câte o oră de comunicare ca Minte Supremă, interval în care vor strânge toate interesele reciproce și le vor discuta în detaliu, în spiritul iubirii și al înțelegerii. Perioadele cele mai potrivite pentru această discuție de Minte Supremă sunt cele de după masa de dimineață sau seara, imediat înainte de culcare.

Și fiecare masă ar trebui să fie o perioadă de relaționare prietenoasă în cadrul cuplului. Acestea nu trebuie transformate în perioade de anchetă și căutare de greșeli, ci ar trebui transformate mai degrabă în perioade de prețuire a familiei, când oamenii ar trebui să se simtă bine și să discute subiecte plăcute, de interes reciproc pentru ambii membri ai cuplului. Mai multe relații de familie se strică la masă decât cu orice altă ocazie, pentru că aceasta este ora pe care familia o dedică rezolvării diferențelor de opinie dintre membri sau disciplinării copiilor.

Fiecare persoană ar trebui să fie interesată de ocupația celuilalt, să se familiarizeze cu fiecare aspect al acesteia. Când doi oameni se căsătoresc, fiecare investește în firma uniunii lor. Dacă fiecare se raportează la celălalt prin aplicarea cu adevărat a principiului Minții Supreme, acțiunile în care a investit fiecare vor crește ca valoare.

Partenerul înțelept va gestiona afacerile firmei prin intermediul unui buget atent pregătit, având grijă să nu cheltuiască mai mult decât permite venitul. Multe căsnicii eșuează pentru că firma nu mai are bani. Și nu este doar o axiomă să spunem că atunci când sărăcia bate la ușa din față, dragostea o ia la goană pe ușa din spate. Iubirea, la fel ca un tablou frumos, trebuie pusă în valoare de o ramă corespunzătoare și amplasată într-o lumină adecvată. Ea trebuie hrănită și alimentată, la fel ca trupul. Iubirea nu prosperă din indiferență, cicalăală, șicanare sau dominare de către oricare dintre părți.

Iubirea prosperă cel mai bine acolo unde un cuplu o alimentează cu unicitatea scopului. Cel care-și amintește acest lucru poate rămâne pentru totdeauna cel mai influent om din viața partenerului său. Partenerul care uită acest lucru va ajunge să observe cum celălalt începe să privească în jur, în căutarea unei ocazii „de a negocia achiziționarea unui model mai nou“, ca să spunem așa. Deși unul sau ambii parteneri pot avea responsabilitatea de a aduce bani în casă, fiecare ar

trebui să poarte răspunderea atenuării șocurilor și rezistențelor pe care cuplul le va întâmpina în legătură cu munca – o responsabilitate care poate fi ușurată prin planificarea unei vieți casnice plăcute, cu ajutorul oricăror activități sociale adecvate carierelor celor doi membri ai cuplului.

Dragostea față de partenerul de cuplu, dacă este genul potrivit de iubire, este suficient de abundentă pentru a servi întregii familii, iar un partener fericit este capabil să-și împartă dragostea în jur în mod egal, fără vreo preferință care să favorizeze fie partenerul, fie copiii.

Unde abundă iubirea ca bază a relației Minții Supreme a familiei, este foarte mică probabilitatea ca finanțele familiei să constituie cauza unor tulburări, pentru că iubirea are un mod al ei de a învinge toate obstacolele, rezolvând toate problemele și depășind toate dificultățile.

Probleme de familie se pot ivi, și se ivesc în orice cuplu, dar iubirea ar trebui să le rezolve. Păstrează flacăra iubirii aprinsă, pentru ca ea să emane o lumină strălucitoare și totul să se modeleze după cele mai nobile dorințe ale voastre.

Știu că acest sfat este sănătos pentru că l-am urmat în propria relație de familie și pot spune într-adevăr că a fost responsabil pentru toate succesele materiale pe care le-am avut.

(Nota autorului: Faptul că domnul Carnegie recunoaște sincer asta devine impresionant, când luăm în calcul faptul că el a acumulat o avere de peste 500 de milioane de dolari. Domnul Carnegie a făcut o avere colosală, dar cei care cunoșteau relația sa cu soția știu că doamna Carnegie l-a făcut ceea ce a fost!)

Alte exemple de succese ale relațiilor de tipul Minții Supreme

Continuând subiectul relațiilor Minții Supreme de familie de unde l-a lăsat domnul Andrew Carnegie, se pare că e un moment potrivit să atrag atenția asupra faptului că experiența sa nu este în nici un caz una izolată.

Nu era nici un secret printre prietenii intimi ai lui Henry Ford și ai soției acestuia că relația Minții Supreme dintre ei a fost un factor important în clădirea marelui imperiu industrial al lui Ford. Publicul a auzit foarte puține despre doamna Ford, dar rămâne valabil faptul că ea a exercitat o influență puternică în viața domnului Ford, din primele zile ale căsniciei lor până la final.

Thomas A. Edison recunoștea fără ocolișuri că doamna Edison a fost sursa majoră de inspirație pentru el. Ei aveau zilnic reuniuni de Minte Supremă, de obicei aproape de sfârșitul zilei de lucru a domnului Edison. Și nimic nu trebuia să tulbure aceste întâlniri. Doamna Edison avea grijă să nu fie deranjați, pentru că își dădea seama de valoarea interesului ei puternic în toată activitatea experimentală a domnului Edison.

Domnul Edison lucra adesea până noaptea târziu, dar când venea acasă își găsea soția așteptându-l nerăbdătoare să afle de la el despre succesele și eșecurile din acea zi. Ea cunoștea fiecare experiment desfășurat de el și era interesată de toate.

Ea îi servea domnului Edison drept un fel de „cutie de rezonanță“, prin care el avea privilegiul de a-și privi munca în ansamblu, și se spunea că ea îi furniza adesea veriga lipsă în cazul multora dintre problemele sale nerezolvate.

Mulți cred că doamna Edison a fost răspunzătoare de Mintea Supremă formată și menținută între domnul Edison, Henry Ford, Harvey Firestone și John Burroughs, naturalistul. Aceste întâlniri erau suficient de notabile pentru a fi fost menționate de ziarele importante ale vremii. Dacă relația Minții Supreme era considerată de o asemenea valoare pentru oameni de acest calibru, ar trebui privită cu siguranță ca atare de cei care se luptă să-și găsească locul în lume.

Prinții iubirii și romantismului au jucat un rol important în viețile tuturor celor care au fost lideri adevărați. Povestea lui Robert și Elizabeth Barrett Browning este plină de dovezi că aceste entități nevăzute, pe care ei le recunoșteau și le respectau, au fost în mare măsură responsabile pentru operele literare inspirate ale acestor mari poeți.

Istoria îi atribuie ascensiunea militară a lui Napoleon Bonaparte influenței primei sale soții, Joséphine. Succesele militare ale lui Napoleon au început să pălească atunci când i-a permis setei sale de putere să o îndepărteze pe Joséphine, iar înfrângerea și exilul pe insula izolată Sf. Elena au urmat nu la multă vreme după aceea.

Nu trebuie să uităm să menționăm că mulți dintre cei care activează în lumea afacerilor, considerați „Napoleoni” ai acestor vremuri, au suferit aceeași înfrângere și din aceleași motive. Cu rata mare de divorțuri din prezent, partenerii păstrează relația de Minte Supremă până ajung să aibă putere, faimă și avere, după care „își înlocuiesc partenerii cu modele mai noi”, după cum s-a exprimat domnul Andrew Carnegie.

Povestea lui Charles M. Schwab a fost diferită. Și el a ajuns să dobândească faimă și avere prin alianța de Minte Supremă cu Andrew Carnegie, ajutat de o relație asemănătoare cu soția sa, care a fost invalidă pe o mare perioadă a căsniciei lor. El nu și-a abandonat însă soția din cauza bolii ei, ci i-a stat alături, loial, până la moartea acesteia, pentru că era convins că loialitatea este prima cerință a unui caracter integru.

Pentru că tot suntem la subiectul loialitate, nu ar fi deplasat să sugerăm că lipsa de loialitate între cei angrenați într-o relație de Minte Supremă în afaceri este printre cele mai frecvente cauze ale eșecului afacerii. Atât timp cât partenerii de afaceri își păstrează spiritul loialității unul față de altul, în general găsesc un mod de a depăși înfrângerile și handicapurile.

S-a spus că prima trăsătură de caracter pe care Andrew Carnegie a căutat-o la tinerii profesioniști pe care i-a promovat din rândurile lucrătorilor săi până în posturi de directori a fost loialitatea. Acesta spunea adesea că dacă un muncitor nu ar avea inherent calitatea de a fi loial, nu ar avea baza adecvată pentru un caracter integru în alte sensuri.

Metodele sale de testare a loialității angajaților erau și ingenioase, dar aveau și scopuri multiple. Testarea avea loc înainte și după promovare, până nu mai era nici un dubiu în privința loialității angajatului. Și este un tribut adus perspicacității deosebite pe care o posedă domnul Carnegie faptul că a făcut doar puține greșeli în judecarea loialității angajaților.

Câteva recomandări și contraindicații finale

Nu dezvălui scopul Minții tale Supreme celor din afara alianței și asigură-te că și

membrii alianței tale fac la fel, pentru că cei leneși, zeflemiştii și invidioșii stau pe marginea vieții, căutând o ocazie de a planta semințele descurajării în mințile celor care le sunt superiori. Evită această capcană păstrându-ți planurile numai pentru tine, cu excepția măsurii în care pot fi dezvăluite de acțiunile și realizările tale.

Nu te îndrepta spre întâlnirile tale de Minte Supremă cu o atitudine mentală negativă. Nu uita, dacă ești liderul grupului Minții tale Supreme este responsabilitatea ta să menții vii interesul și entuziasmul fiecărui membru al alianței. Nu poți face asta când ai o atitudine negativă. Mai mult, alții nu vor urma cu entuziasm un lider care are o tendință spre îndoială, indecizie sau lipsă de încredere în obiectul unui scop major definit. Păstrează-ți membrii Minții tale Supreme entuziasmați, rămânând tu însuși la fel.

Nu neglija să ai grijă ca fiecare membru al Minții tale Supreme să fie recompensat în mod corespunzător, într-o formă sau alta, proporțional cu contribuția fiecăruia la succesul tău. Nu uita că nimeni nu face vreodată ceva cu entuziasm dacă nu are de câștigat din asta. Familiarizează-te cu cele nouă forțe motivaționale fundamentale care inspiră toate acțiunile voluntare ale oamenilor și ai grijă ca fiecare dintre membrii Minții tale Supreme să fie motivat în mod corespunzător pentru a-ți oferi loialitate, entuziasm și încredere totală.

Dacă legătura dintre tine și membrii Minții tale Supreme este motivată de dorința de câștiguri financiare, ai grijă să dai mai mult decât primești, adoptând și urmând principiul de a face un efort suplimentar. Fă acest lucru benevol, înainte să ți se ceară, dacă vrei să ai câștiguri maxime în urma acestui obicei.

Nu include rivali în Mintea ta Supremă, ci urmează politica celor de la Rotary Club de a te înconjura cu oameni care nu au nici un motiv de a fi unul împotriva celuilalt – cei care nu sunt în competiție între ei.

Nu încerca să-ți domini Mintea Supremă prin forță, teamă sau coerciție, ci păstrează-ți poziția de lider cu diplomatie, bazându-te pe un motiv clar pentru loialitate și cooperare. Vremurile conducerii bazate pe forță au trecut. Nu încerca să revii la aceste practici, pentru că nu își au locul în viața civilizată.

Nu rata să iei toate măsurile necesare pentru a crea spiritul fraternității printre membrii Minții tale Supreme, pentru că munca prietenoasă în echipă îți va da o putere pe care nu o poți dobândi pe altă cale.

Cea mai puternică Minte Supremă din istoria omenirii a fost formată de Națiunile Unite în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Liderii acestora au anunțat întreaga lume că scopul lor major definit se baza pe hotărârea de a readuce libertatea și independența tuturor oamenilor din lume, atât învingătorilor, cât și învinșilor deopotrivă!

Acea declarație a adus o mie de victorii pe câmpul de luptă, pentru că a avut efectul de a inspira încredere în mințile oamenilor care erau afectați de rezultatul războiului. Fără încredere nu poate exista o relație de Minte Supremă, nici în domeniul operațiunilor militare, nici în alt domeniu.

Încrederea este baza tuturor relațiilor armonioase. Nu uita acest lucru când pui bazele Minții tale Supreme, dacă dorești ca aceasta să dureze și să-ți servească eficient scopurilor.

Ți-am dezvăluit acum principiul de funcționare al celei mai importante surse de putere personală pentru toți oamenii – Mintea Supremă.

Combinând primele patru principii ale acestei filosofii – obiceiul de a face un efort suplimentar, definirea clară a scopului, Mintea Supremă și cel care va urma –, poți intuit secretul puterii pe care o poate descătușa Marea Cheie a Bogățiilor.

Prin urmare, nu este deplasat să te avertizez să abordezi analiza următorului nostru seminar cu atenție, pentru că e posibil să marcheze cel mai important punct de cotitură din viața ta.

Îți voi dezvălui acum adevărata abordare pentru o completă înțelegere a unei puteri care a sfidat analizele unei întregi lumi științifice. Mai mult, sper să-ți ofer formula prin care îți poți însuși această putere și o poți folosi în vederea atingerii scopului tău major definit în viață.

Capitolul 9. credința

Participanții la conferință, care deveniseră deja destul de apropiați între ei, erau intrigați de ultima frază a vorbitorului. La ce putere se referea acesta? La cina din acea seară, unii au speculat că vorbea despre energia solară. Alții se gândeau că poate vorbea despre un nou tip de putere care încă nu fusese anunțată în lume. Orice putere ar fi fost, participanții aveau încredere că vorbele oratorului urmau să fie la fel de captivante ca până atunci.

Era dimineața celei de-a șaptea zile a conferinței, penultima. Pe măsură ce oamenii se strâneau în sală, cu cafeluțele de dimineață, în aer plutea un aer grav. Distinsul domn era deja acolo, absorbit de notițele sale. Părea să fie profund îngândurat și extrem de serios. La un moment dat a închis ochii pentru câteva minute. Când i-a redeschis, părea însuflețit și înviorat.

CREDINȚA ESTE UN oaspete REGAL, ce intră doar în mintea care a fost pregătită în mod corespunzător pentru ea, în mintea care a fost ordonată prin autodisciplină, a început el. Captase cu siguranță atenția tuturor.

În maniera tuturor capetelor încoronate, Credința comandă cea mai bună cameră – ba nu, cel mai rafinat apartament – din sălașul gândirii. Nu va fi exilată în camerele servitorilor și nu se va asocia cu invidia, lăcomia, superstiția, ura, răzbunarea, vanitatea, îndoiala, îngrijorarea sau teama.

Înțelege semnificația deplină a acestui adevăr și vei fi pe calea înțelegerii acelei puteri misterioase care i-a uluit pe oamenii de știință de-a lungul timpului. Apoi vei recunoaște necesitatea de a-ți condiționa mintea, prin autodisciplină, înainte să te aștepți să ai Credința drept oaspete permanent.

Îmi amintesc vorbele înțeleptului din Concord, Ralph Waldo Emerson, care spunea: „În fiecare om există ceva ce pot învăța de la el și prin asta sunt elevul său“. Îți voi prezenta acum un om care a fost un mare binefăcător al omenirii, ca să observi cum se intră în legătură cu condiționarea propriei minți pentru exprimarea credinței.

Acestea fiind zise, distinsul domn a scos o carte îngălbenită de vreme, învelită în piele maro, și a răsfoit-o până a ajuns la pagina pe care o însemnase.

„Să-l lăsăm să-și spună singur povestea“, a spus el și a început să citească cu voce tare:

În timpul Marii Crize care a început în 1929, am fost la un curs postuniversitar la Universitatea din Hard Knocks, cea mai grozavă dintre toate școlile. Atunci am descoperit o comoară ascunsă pe care o aveam, dar pe care nu o folosisem. Am făcut descoperirea într-o dimineață, când a venit înștiințarea că banca mea se închisese și urma să nu se mai redeschidă poate niciodată, și abia atunci am început să-mi fac inventarul bunurilor imateriale neutilizate. Însoțește-mă în timp ce-ți voi descrie ce mi-a dezvăluit inventarul.

Să începem cu cel mai important articol de pe listă, credința neutilizată!

Când am căutat adânc în inima mea am descoperit, în pofida pierderilor mele financiare, că-mi rămăseseră din abundență credința în Inteligența Infinită și încrederea în ceilalți.

Odată cu această descoperire am mai făcut una de și mai mare importanță: am descoperit că încrederea poate realiza ceva ce toți banii din lume nu pot cumpăra.

Când aveam toți banii de care aveam nevoie, am făcut eroarea cumplită de a crede că banii sunt o sursă permanentă de putere. Acum a venit uluitoarea revelație că banii, fără credință, nu înseamnă decât o materie inertă, care în sine nu are nici un fel de putere.

Recunoscând, poate pentru prima dată în viața mea, puterea uluitoare a credinței durabile, m-am analizat atent pentru a-mi da seama cât de mult din această formă de bogăție am. Analiza a fost atât surprinzătoare, cât și plăcută.

Am început analiza făcând o plimbare prin pădure. Doream să mă retrag din mulțime, departe de zgomotul orașului, departe de distragerea civilizației și de temerile celorlalți, ca să pot medita în liniște.

Ah! Câtă satisfacție este în cuvântul „liniște“!

În călătoria mea am cules o ghindă și am ținut-o în palmă. Am găsit-o în apropierea rădăcinilor giganticului stejar din care căzuse. Am apreciat că vârsta copacului era atât de mare încât acesta trebuie să fi avut deja o mărime apreciabilă pe când era George Washington mic copil.

Stând acolo și privind enormul copac și micul său vlăstar embrionar pe care-l țineam în mână, mi-am dat seama că acel copac crescuse tot dintr-o ghindă mică. Mi-am mai dat seama că nimeni de pe planeta asta nu ar fi reușit să producă un asemenea copac.

Am conștientizat faptul că o formă de Inteligență intangibilă a creat ghinda din care a crescut copacul, făcând-o să germineze și să-și înceapă ascensiunea din pământ.

Apoi mi-am dat seama că puterile cele mai mari sunt cele intangibile, nu cele care constau în solduri bancare sau lucruri materiale.

Am luat o mână de sol negru și am acoperit ghinda cu el. Am ținut în mâna mea partea vizibilă a substanței din care a crescut magnificul copac.

De la rădăcina giganticului stejar am cules o ferigă. Frunzele ei erau foarte frumos desenate – da, desenate – și mi-am dat seama, în timp ce studiam feriga, că și aceasta a fost creată de aceeași Inteligență care a produs stejarul.

Mi-am continuat plimbarea prin pădure până am ajuns la un pârau curgător cu apă limpede, lucioasă. Eram deja obosit, așa că m-am așezat aproape de pârau ca să mă odihnesc și să ascult sunetul ritmat al apei care dansa peste pietre în drumul ei înapoi spre mare.

Experiența mi-a readus în minte amintiri din copilărie. Mi-am amintit cum mă jucam lângă un pârau asemănător. Stând acolo și ascultând susurul apei, am devenit conștient de prezența unei ființe nevăzute – o Inteligență care-mi vorbea din interior și-mi spunea încântătoarea poveste a apei; iată povestea pe care mi-a spus-o:

Apă! Apa pură și strălucitoare. Aceeași care ne-a servit de la răcirea acestei

planete și de când a devenit sălașul oamenilor, animalelor și vegetației.

Apă! Ah, ce poveste ne-ai putea spune dacă mi-ai vorbi limba. Ai potolit setea nenumăratelor milioane de drumeți pământeni, ai hrănit florile; te-ai transformat în aburi și ai pus în mișcare roțile mașinilor, te-ai condensat revenind la forma inițială. Ai curățat canalele, ai spălat pavajele, ai prestat nenumărate servicii în favoarea omului și animalelor, întorcându-te mereu la sursa ta din mări, pentru a te purifica acolo și a-ți reîncepe călătoria.

Când te miști, mergi într-o singură direcție, spre marea din care ai venit. Mergi și vii la infinit, dar pari mereu fericită cu munca ta.

Apă! Substanță curată, pură, strălucitoare. Oricâte munci murdare ai desfășura, te cureți singură la sfârșitul treburilor.

Nu poți fi creată, nici nu poți fi distrusă. Ești legată de toate viețuitoarele. Fără binefacerea ta nu ar exista pe acest pământ nici o formă de viață!

Iar apa pârâului a continuat să unduiască, râzând, pe drumul ei înapoi spre mare.

Povestea apei s-a sfârșit, dar auzisem o măreață predică; fusesem aproape de cele mai mărețe forme ale Inteligenței. Am simțit dovada existenței Inteligenței care a creat marele stejar dintr-o ghindă micuță, a Inteligenței care a modelat frunzele ferigii cu îndemânarea mecanică și estetică pe care nici un om nu o poate reproduce.

Umbrele copacilor deveneau din ce în ce mai lungi; ziua se apropia de final.

În timp ce soarele cobora încet dincolo de orizontul vestic, mi-am dat seama că și el a jucat un rol în acea minunată predică pe care o ascultasem.

Fără ajutorul binefăcător al soarelui nu ar fi existat transformarea ghindei într-un stejar. Fără ajutorul soarelui, apa înspumată a pârâului curgător ar fi rămas eterna prizonieră a oceanelor, iar viața nu ar fi putut exista pe acest pământ.

Aceste gânduri au dus la un punct culminant frumos al predicii pe care am auzit-o; gândurile legate de romantica afinitate care există între soare, apă și toate formele de viață de pe acest pământ, pe lângă care toate celelalte forme de

romantism, par incomparabile și neimportante.

Am luat o pietricică mică și albă, care fusese lustruită cu îndemânare de apele pârâului. În timp ce o țineam în mână am auzit, din interiorul ei, o predică impresionantă și mai importantă. Inteligența care-mi transmitea acea predică în minte părea să spună:

Privește, muritorule, un miracol pe care-l ții în mâinile tale.

Sunt doar o pietricică, dar reprezintă de fapt un mic univers în care există tot ce se poate găsi în bucăți mai mari din univers pe care le vezi acolo, departe, printre stele.

Par că sunt neînsuflețită și nemișcată, dar aparența este înșelătoare. Sunt alcătuită din molecule. În interiorul moleculelor mele sunt miriade de atomi, fiecare fiind în sine câte un mic univers. În interiorul atomilor sunt nenumărați electroni care se deplasează cu viteze inimaginabile.

Nu sunt absolut deloc o masă neînsuflețită de piatră, ci un grup organizat de unități cu o energie neîntreruptă.

Par a fi o masă solidă, dar aparența este o iluzie, pentru că electronii mei sunt separați între ei de o distanță mult mai mare decât masa lor.

Studiază-mă atent, umil drumeț pământean, și nu uita că marile puteri ale universului sunt cele intangibile; că valorile vieții sunt cele care nu pot fi adunate în conturile bancare.

Gândul transmis în acel punct culminant m-a străfulgerat atât de puternic încât m-a lăsat fermecat, pentru că am recunoscut că țineam în mâna mea o parte infime din energia care ține la locul lor și în relație unele cu celelalte soarele, stelele și pământul pe care trăim pentru o scurtă perioadă.

Meditația a scos la iveală frumoasa realitate că există lege și ordine chiar și între granițele infime ale unei pietricele. Mi-am dat seama că în masa acelei pietricele romantismul și realitatea naturii sunt îngemănate. Mi-am dat seama că în acea

pietricică realitatea transcende fantezia.

Niciodată până atunci nu mai simțisem atât de acut importanța dovezii existenței legii și ordinii naturale și a scopului, care se dezvăluie în tot ce poate percepe mintea umană. Niciodată până atunci nu mă mai simțisem atât de aproape de sursa credinței mele în Inteligența Infinită.

A fost o experiență frumoasă, acolo, în mijlocul familiei Mamei Naturi, lângă copaci și pârâul curgător, unde calmul împrejurimilor mi-a copleșit sufletul împovărat, făcându-l să tacă și să se odihnească o vreme, ca să pot vedea, simți și asculta în timp ce Inteligența Infinită îmi dezvăluia povestea realității sale.

Niciodată, în întreaga mea viață, nu mai resimțisem atât de copleșitor conștientizarea dovezii clare a Inteligenței Infinite sau a sursei credinței mele.

Am zăbovit în acest nou-găsit paradis până ce Luceafărul de Seară a început să clipească; atunci am pornit șovăielnic pe urmele pașilor mei înapoi spre oraș, pentru a mă mai amesteca o dată printre cei care sunt conduși, ca sclavii de pe galere, de inexorabilele reguli ale civilizației, într-un iureș nebun spre acumularea lucrurilor materiale de care nu au nevoie.

Am revenit la studiul meu, la cărțile și mașina mea de scris, cu care consemnez povestea experienței mele. Am însă o senzație de singurătate și tânjesc să fiu acolo, afară, lângă acel pârâu prietenos unde, doar cu câteva ore în urmă, mi-am îmbăiat sufletul în realitățile satisfăcătoare ale Inteligenței Infinite.

Știu că propria credință în Inteligența Infinită este reală și durabilă. Nu este o credință oarbă; ea se bazează pe studierea atentă a lucrării Inteligenței Infinite și ca atare a fost exprimată prin ordinea universului.

Căutasem în direcția greșită sursa credinței mele. O căutasem în nevoile umane, în relațiile umane, în conturile bancare și în lucrurile materiale.

Am găsit-o într-o mică ghindă, într-un stejar gigantic, într-o pietricică, în frunzele unei simple ferigi și în solul pământului; în soarele prietenos care încălzește pământul și pune în mișcare apele; în Luceafărul de Seară; în liniștea și calmul măreței naturi.

Și sunt emoționat să sugerez că Inteligența Infinită se dezvăluie mai degrabă prin liniște decât prin exuberanța strădaniilor oamenilor, în graba lor nebună de a

acumula bogății materiale.

Contul meu în bancă dispăruse, banca mea se prăbușise, dar eram mai bogat decât majoritatea milionarilor, deoarece descoperisem o abordare directă a credinței. Susținut de această putere, pot acumula alte conturi bancare care să-mi acopere nevoile.

Sunt mai bogat decât majoritatea milionarilor, pentru că depind de o sursă de putere inspirată, care mi se dezvăluie din interior, în timp ce mulți dintre cei mai bogați consideră necesar să apeleze la conturi bancare și la cotații bursiere pentru stimulare și putere.

Sursa puterii mele e gratuită ca aerul pe care-l respir și la fel de nelimitată! Pentru a mă folosi de ea trebuie doar să am credință, iar asta am din abundență.

Prin urmare, am învățat încă o dată că fiecare nenorocire poartă în ea sămânța unui beneficiu echivalent. Nenorocirea mea m-a costat contul bancar. M-a recompensat însă revelându-mi sursa tuturor bogățiilor!

Domnul s-a oprit din citit și a privit fix publicul. „Spusă cu propriile cuvinte“, a spus el, „ai povestea unui om care a descoperit cum să-și condiționeze mintea pentru a-și exprima credința“.

Și ce poveste dramatică este! Dramatică datorită simplității ei.

Iată un om care a găsit o bază solidă pentru credința durabilă; nu în conturi bancare sau în bogății materiale, ci în sămânța unui stejar, în frunzele unei ferigi, într-o pietricică și un pârâu curgător, lucruri pe care oricine le poate vedea și aprecia.

Dar observarea acestor lucruri simple l-a făcut să-și dea seama că puterile cele mai mari sunt cele intangibile, care ne sunt dezvăluite prin lucrurile simple care ne înconjoară.

Am relatat povestea acestui om pentru că am vrut să subliniez cum îți poți goli mintea, chiar și în mijlocul haosului și al dificultăților insurmontabile, și cum te poți pregăti pentru a-ți exprima credința.

Cel mai important fapt pe care-l dezvăluie această poveste este următorul: când mintea a fost golită de o atitudine mentală negativă, puterea credinței i-a luat locul și a început să ocupe teren!

Cu siguranță, nici o persoană care studiază această filosofie nu poate fi atât de lipsită de noroc încât să rateze această observație importantă.

O analiză a credinței

Să revenim la analiza credinței, deși trebuie să abordăm subiectul recunoscând pe deplin că aceasta este o putere care a sfidat analizele întregii lumi științifice.

Credinței i s-a dat al patrulea loc în această filosofie a succesului pentru că se aseamănă cu reprezentarea celei de-a patra „dimensiuni“, deși aici este prezentată pentru legătura ei cu realizarea personală.

Credința este o stare de spirit ce ar putea fi numită în mod corect „motivația principală a sufletului“, prin care aspirațiile, dorințele și scopurile tale pot fi traduse în echivalentul lor fizic sau financiar.

Anterior am observat că se pot obține mari puteri prin aplicarea (1) obiceiului de a face un efort suplimentar, (2) definirea clară a scopului și (3) Mintea Supremă. Dar acea putere este slabă în comparație cu cea dobândită prin aplicarea combinată a acestor principii cu starea de spirit cunoscută drept credință.

Am observat deja că una dintre cele Douăsprezece Bogății este capacitatea de a crede. Hai să recunoaștem acum mijloacele prin care poate fi exercitată această „capacitate“ care are acea stranie putere ce a reprezentat principalul bastion al civilizației, motivația principală a tuturor progreselor omenirii, spiritul călăuzitor în toate demersurile umane constructive.

Să ne amintim, la începutul acestei analize, că încrederea este o stare de spirit de care se pot bucura doar cei care au învățat arta de a-și lua integral și complet în stăpânire propria minte! Acesta este unica prerogativă asupra căreia i s-a dat individului controlul deplin.

Credința își exprimă puterea doar prin intermediul minții care a fost pregătită să o îmbrățișeze. Dar modul de pregătire este cunoscut și poate fi aplicat de toți cei care vor să găsească încrederea.

Ideile fundamentale ale credinței sunt următoarele:

- a) Definirea clară a scopului susținută de inițiativa sau acțiunea personală.
- b) Obiceiul de a face un efort suplimentar în toate relațiile interumane.
- c) O Minte Supremă formată cu unul sau mai mulți oameni care radiază curaj bazat pe credință și care sunt compatibili spiritual și mental cu nevoile tale privind îndeplinirea unui scop definit.
- d) O gândire pozitivă, eliberată de toate nuanțele negative, cum ar fi teamă, invidie, lăcomie, ură, gelozie și idei preconcepute. (O atitudine mentală pozitivă este prima și cea mai importantă dintre cele Douăsprezece Bogății.)
- e) Recunoașterea adevărului că fiecare nenorocire poartă în sine sămânța unui beneficiu echivalent; că înfrângerea temporară nu este un eșec până nu a fost acceptată ca atare.
- f) Obiceiul de a-ți afirma scopul major definit în viață, într-o ceremonie de meditație, cel puțin o dată pe zi.
- g) Recunoașterea existenței Inteligenței Infinite, care pune ordine în univers, a faptului că toți indivizii sunt expresii de-o clipă ale acestei Inteligențe și că astfel gândirea individuală nu are limite, cu excepția celor pe care le accepți și stabilești în propria minte.
- h) Un inventar atent (retrospectiv) al înfrângerilor și nenorocirilor din trecutul personal, care va dezvălui faptul că asemenea experiențe poartă în sine sămânța unui beneficiu echivalent.
- i) Respectul de sine, exprimat prin armonia cu conștiința proprie.
- j) Recunoașterea unității întregii omeniri.

Acestea sunt ideile fundamentale de importanță majoră care pregătesc mintea pentru manifestarea credinței. Pentru aplicarea lor nu e nevoie de nici un dram de superioritate, ci de inteligență și sete nețărmurită de adevăr și dreptate.

Credința fraternizează doar cu gândirea pozitivă!

Este „elanul vital“ care dă putere, inspirație și împinge la acțiune o minte pozitivă. Este puterea care face o minte pozitivă să acționeze ca un „electromagnet“, atrăgând spre ea echivalentul fizic al gândului pe care-l exprimă.

Credința dă inventivitate minții, permițându-i să scoată „profit din tot ce-i iese în cale“. Recunoaște ocaziile favorabile în orice împrejurare a vieții, prin care poți obține obiectul credinței tale, mergând chiar până la furnizarea mijloacelor prin care poți converti eșecul și înfrângerea într-un succes de proporții egale.

Credința le permite tuturor oamenilor să pătrundă adânc în secretele naturii și să înțeleagă limbajul acesteia așa cum este exprimat prin toate legile naturale.

Din acest gen de revelație au izvorât toate marile invenții utile pentru omenire, dar și o mai bună înțelegere a căii spre libertatea umană prin armonia relațiilor interumane, așa cum a fost garantată de Constituția Statelor Unite.

Credința face posibilă atingerea oricărui scop pe care-l poți plănuși și gândi!

Dacă ai credință, rămâi concentrat pe ceea ce dorești. Și nu uita că nu există credință „oarbă“, deoarece credința este manifestarea exterioară a unui scop clar determinat!

Cum poate fi demonstrată puterea credinței

a) Trebuie să știi ce vrei și să stabilești ce ai de dat la schimb pentru asta.

b) Când afirmi care este obiectul dorințelor tale, prin rugăciune, imaginează-te deja în posesia lui și acționează exact cum ai face-o dacă l-ai avea. (Nu uita,

deținerea unui lucru are loc mai întâi la nivel mental.)

c) Păstrează-ți mintea în permanență deschisă pentru a primi îndrumări din interior, iar când ești inspirat de „presimțiri“ de modificare a planurilor sau de trecere la un plan nou, fă acest pas fără ezitare sau îndoială.

d) Când te simți copleșit de o înfrângere temporară, așa cum probabil ți se va întâmpla de multe ori, amintește-ți că sunt mai multe moduri în care credința este pusă la încercare, iar înfrângerea poate reprezenta doar una dintre „perioadele tale de testare“. Prin urmare, acceptă înfrângerea ca pe o inspirație pentru a depune eforturi mai mari și continuă cu credința că în final vei avea succes.

e) Orice stare de spirit negativă îți distruge capacitatea de a crede. Starea de spirit este totul; deci pune stăpânire pe propria minte și golește-o complet de orice gânduri nedorite, care dăunează credinței, iar apoi menține-o curățată, oricare ar fi costurile acestui efort.

f) Învăță să-ți exprimi puterea credinței făcând o descriere clară în scris a scopului major definit în viață și utilizând-o ca punct de plecare al meditației tale zilnice.

g) Asociază cu scopul tău major definit cât mai multe posibil dintre cele nouă forțe motivaționale fundamentale descrise anterior.

h) Scribe o listă a tuturor beneficiilor și avantajelor pe care speri să le obții prin atingerea scopului tău major în viață și amintește-ți-le de mai multe ori zilnic, făcându-ți astfel mintea „conștientă de succes“. (Acest proces se numește autosugestie.)

i) Asociază-te, pe cât posibil, cu oameni care apreciază scopul tău major definit, oameni care sunt în armonie cu tine, și inspiră-i să te încurajeze în orice mod posibil.

j) Nu lăsa să treacă nici o zi fără a face cel puțin un pas clar spre atingerea scopului tău major definit. Nu uita, „credința fără acțiune este moartă“.

k) Alege o persoană prosperă, cu încredere în sine și curaj ca „stimulator cardiac“ personal și hotărăște-te nu numai să ții pasul cu acea persoană, ci și să o depășești. Fă acest lucru în tăcere, fără a vorbi cu nimeni despre planul tău. (Lăudăroșenia va fi fatală succesului tău, pentru că încrederea nu are nimic în

comun cu vanitatea sau iubirea de sine.)

l) Înconjoară-te de cărți, fotografii, mottouri pe pereți și alte mijloace sugestive care să-ți reamintească mereu că încrederea în sine este bazată pe credință, așa cum a fost demonstrat de alți oameni, creând astfel în jurul tău o atmosferă de prosperitate și realizare. Acest obicei va produce rezultate uluitoare.

m) Adoptă politica de a nu evada niciodată și a nu fugi de situațiile neplăcute, dar recunoaște aceste situații și pregătește un contraatac împotriva lor exact acolo unde te copleșesc. Vei descoperi că recunoașterea unor asemenea situații, fără teama de consecințele lor, reprezintă nouăzeci la sută din lupta pentru a le stăpâni.

n) Recunoaște adevărul conform căruia tot ce merită să-l ai are un preț definit. Printre alte lucruri, prețul credinței este vigilența permanentă pentru respectarea acestor instrucțiuni simple. Cuvântul tău de ordine trebuie să fie perseverența!

Aceștia sunt pașii care duc la dezvoltarea și întreținerea unei atitudini mentale pozitive, singura în care va sălăslui credința. Aceștia sunt pașii care duc atât la bogățiile minții și ale spiritului, cât și la bogățiile materiale. Uplete-ți mintea cu acest gen de hrană mentală.

Aceștia sunt pașii prin care te pregătesc pentru cele mai înalte expresii ale sufletului.

Credința înseamnă îndrumare din interior, forța îndrumătoare este Inteligența Infinită direcționată spre atingerea unor scopuri clare. Nu-ți va aduce ceea ce dorești, ci te va călăuzi spre obținerea obiectivului mult visat.

„Cheia fiecărui om“, spunea Emerson, „este gândirea sa“.

Asta e adevărat. Fiecare persoană este astăzi rezultatul gândurilor sale de ieri!

În dimineața de după marele incendiu din Chicago care a făcut prăpăd în zona comercială a orașului, Marshall Field a venit pe locul unde se afla cu o zi în urmă magazinul său de vânzare cu amănuntul.

În jurul lui erau grupuri de alți comercianți ale căror magazine fuseseră, de asemenea, distruse. Le-a ascultat discuțiile și și-a dat seama că renunțaseră la speranță, iar mulți dintre ei se decisese deja să plece mai spre Vest și să o ia de la capăt.

Domnul Field le-a spus celor din grupul cel mai apropiat:

„Domnilor, puteți face cum doriți, dar în ce mă privește, intenționez să rămân aici. Acolo unde vedeți resturile fumegânde, unde era odată magazinul meu, voi construi cel mai mare magazin de vânzare cu amănuntul din lume.“

Magazinul pe care l-a construit domnul Field din credință există și în prezent în acel loc, în Chicago. A fost recunoscut de multă vreme drept cel mai mare magazin de vânzare cu amănuntul din întreaga lume.

Astfel de lideri și alții ca ei au fost pionierii care au creat mărețul mod de viață american.

Progresul omenirii nu e o chestiune de accident sau de noroc! Este însă rezultatul punerii în practică a credinței, exprimată de cei care și-au condiționat gândirea în acest scop, prin intermediul celor șaptesprezece principii ale acestei filosofii.

Statele Unite constituie o națiune întemeiată pe credință și menținută prin credință. Mai mult, oferă tot ce trebuie pentru a inspira credință, astfel încât și cel mai modest dintre cetățeni să-și poată realiza cele mai înalte ambiții.

Prin urmare, națiunea americană este cunoscută pe bună dreptate ca fiind „țara oportunităților“, cea mai bogată și mai liberă națiune din lume!

Și toată libertatea și toate bogățiile își au rădăcinile într-o credință statornică.

Deși credința este singura putere pe care savanții nu o pot cerceta, metoda prin care poate fi practică este simplă și poate fi înțeleasă și de cel mai modest, fiind prin urmare proprietatea comună a tuturor. Tot ce se știe despre această metodă a fost formulat simplu și nici un pas al acesteia nu-i este imposibil de făcut nici celei mai modeste persoane.

Importanța unei atitudini mentale pozitive

Credința începe de la definirea clară a scopului și funcționează într-o minte care a fost pregătită pentru manifestarea ei, prin dezvoltarea unei atitudini mentale pozitive. Aceasta ajunge la amploarea maximă a puterii sale prin acțiuni fizice direcționate spre atingerea unui scop definit.

Toate acțiunile fizice voluntare sunt inspirate de una sau mai multe dintre cele nouă forțe motivaționale fundamentale. Nu e greu să capeți credință atunci când îți urmărești împlinirea dorințelor.

Când cineva este motivat de iubire, poți vedea cât de repede această emoție îi dă aripi să acționeze prin credință. Și imediat urmează acțiunea ce are drept scop obținerea acelei iubiri. Acțiunea devine o muncă de plăcere, care este una dintre cele Douăsprezece Bogății.

Când cineva își pune inima în slujba acumulării de bogății materiale, poate vedea cât de repede devine fiecare efort o muncă de plăcere. Orele zilei nu sunt suficient de lungi pentru nevoile unei asemenea persoane, și deși lucrează mult, oboseala este atenuată de bucuria exprimării de sine.

Astfel, piedicile vieții se reduc una câte una până la dispariție, pentru persoana care și-a pregătit mintea pentru exprimarea de sine prin credință. Succesul devine inevitabil. Bucuria încoronează fiecare efort. Nu există timp sau înclinație către ură. Armonia vine natural în relațiile interumane. Speranța de realizare este mare și continuă pentru persoana care e deja în posesia unui scop definit. Intoleranța a fost înlocuită de o minte deschisă.

Iar autodisciplina devine la fel de naturală ca și consumarea alimentelor. Această persoană îi înțelege pe oameni deoarece îi iubește, și datorită acestei iubiri este dispusă să-și împartă binecuvântările. Această persoană nu cunoaște frica, pentru că toate temerile i-au fost alungate de credință. Astfel îți poți însuși cele Douăsprezece Bogății!

Credința este o expresie a recunoștinței omului pentru relația pe care o are cu Creatorul. Teama este recunoașterea influențelor răului și semnalează o lipsă de credință în Creator.

Cea mai mare dintre bogățiile vieții constă în înțelegerea celor patru principii pe care le-am menționat. Aceste principii sunt cunoscute sub denumirea de cei „Patru Mari“ ai acestei filosofii, deoarece reprezintă baza și stâlpii fundației Cheii Universale a puterii gândului și a secretelor interioare ale sufletului. Folosește înțelept această Cheie Universală și vei fi liber!

Câțiva dintre cei cărora li s-a dezvăluit Marea Cheie a Bogățiilor

„Cum poți capta acea putere secretă care vine din interior?“, ai putea dori să întrebi. Să vedem cum au procedat alții.

Un tânăr preot pe nume Frank Gunsaulus dorea de mult timp să construiască un nou tip de colegiu. Știa exact ce-și dorește, dar obstacolul care-i stătea în cale era faptul că avea nevoie de un milion de dolari în numerar.

Și-a pus în minte să facă rost de milionul de dolari! Definirea clară a deciziei, bazată pe definirea clară a scopului, a constituit primul pas al planului său.

Apoi a scris o predică intitulată „Ce aş face cu un milion de dolari!“ și a anunțat în ziare că va predica pe acest subiect în dimineața duminicii următoare.

La sfârșitul ceremoniei, s-a ridicat în picioare un om pe care tânărul preot nu-l mai văzuse înainte, s-a îndreptat spre amvon, a întins mâna și a spus: „Îmi place predica ta; poți veni la biroul meu mâine dimineață, iar eu îți voi da milionul de dolari pe care-l dorești“.

Omul era Philip D. Armour, fondatorul Armour & Company, care a transformat ambalarea cărnii într-o industrie. Cadoul său a pus bazele pentru Armour School of Technology, una dintre cele mai bune școli din Statele Unite.

Putem doar presupune ce s-a petrecut în mintea tânărului preot, de i-a permis să intre în contact cu puterea secretă accesibilă prin intermediul minții ființelor umane, dar modus operandi prin care a fost stimulată acea putere a fost practicarea credinței!

La scurtă vreme după naștere, Helen Keller a fost lovită de o boală care i-a răpit vederea, auzul și vorbirea. Având două dintre cele mai importante cinci simțuri fizice afectate definitiv, o aștepta o viață plină de dificultăți, cu care majoritatea oamenilor nu s-au confruntat niciodată.

Cu ajutorul unei femei binevoitoare care a recunoscut existența acelei puteri secrete ce vine din interior, Helen Keller a început să intre în contact cu acea putere și să o folosească. Cu propriile ei cuvinte, ea ne dă un indiciu clar al uneia dintre condițiile în care poate fi dezvăluită puterea.

„Credința“, a spus domnișoara Keller, „înțeleasă corect, este activă, nu pasivă! Credința pasivă nu este o forță mai mare decât vederea dintr-un ochi care nu privește și nu caută. Credința activă nu cunoaște frica. Ea neagă faptul că Dumnezeu și-a trădat creaturile și a lăsat lumea în mâinile întunericului. Ea neagă disperarea. Întărit cu credință, cel mai slab muritor este mai puternic decât nenorocirea“.

Credința, susținută de acțiune, a fost instrumentul cu care Helen Keller a trecut peste boala sa, reușind astfel să revină la o viață plină de însemnătate.

Prin credință, ea a învățat să vorbească. Prin credință, a înlocuit auzul și văzul cu simțul tactil, dovedind astfel că oricât de mare ar fi handicapurile fizice ale unei persoane, există mereu un mijloc de a le elimina sau depăși.

Modul de a face acest lucru poate fi găsit prin puterea secretă a minții tale, pe care trebuie să descoperi singur cum să o accesezi. Răsfoiește paginile istoriei și vei observa că povestea evoluției civilizației umane duce inevitabil la munca unor bărbați și femei care au deschis ușa către puterea secretă din interior, folosind drept cheie universală credința! Observă, de asemenea, că marile realizări se nasc întotdeauna din greutăți, eforturi și obstacole care par insurmontabile, obstacole care nu duc decât la întărirea unei voințe de nestrămutat susținute de o credință trainică!

Și aici, în câteva cuvinte – voința de nestrămutat susținută de o credință trainică –, ai abordarea de importanță majoră care duce la descoperirea ușilor minții în spatele cărora este ascunsă puterea secretă din interior!

Cei care ajung să descopere această putere secretă și să o aplice în soluționarea problemelor personale se numesc uneori „visători“! Observă, însă, că își susțin visele cu acțiuni, dovedind soliditatea afirmației lui Helen Keller: „Credința,

înțeleasă corect, este activă, nu pasivă“.

Un simbol internațional al credinței

Una dintre trăsăturile bizare ale expresiei „credința, înțeleasă corect“ este că în general apare din cauza unei situații de urgență care-i forțează pe oameni să privească dincolo de puterea gândirii obișnuite pentru a găsi soluții la problemele lor.

În aceste situații neprevăzute apelăm la această putere secretă din interior, care nu cunoaște nici o rezistență suficient de mare pentru a o învinge.

Dovadă stă extraordinarul exemplu reprezentat de liderul întemnițat al mișcării pro-democratice din Myanmar (fosta Burma), Aung San Suu Kyi, care s-a implicat în politica țării ei. Tatăl său, Aung San, a fost considerat fondatorul Burmei moderne și a fost asasinat în timpul unei lovituri de stat, pe când Suu Kyi avea doi ani. Mai târziu ea și-a părăsit țara pentru a studia în străinătate.

Abia după ce a terminat colegiul la Oxford, s-a căsătorit cu un englez și a avut copii, Suu Kyi s-a întors acasă, găbind Burma în haos, plină de corupția din politică. Ea a început să vorbească în sprijinul democrației și al non-violenței și și-a atras mulți adepți. În scurt timp guvernul, amenințat de popularitatea ei și furios pe victoria partidului politic al lui Suu Kyi în cadrul unor alegeri democratice organizate la nivelul întregii țări, a arestat-o la domiciliu. I s-a interzis să-și vadă familia și prietenii.

Credința a fost cea care a determinat-o pe Suu Kyi să nu renunțe la convingerile ei și să nu capituleze în fața cererilor guvernului dictatorial, până când i s-a acordat Premiul Nobel pentru Pace, pentru curajul pe care l-a demonstrat. În acel moment, lumea a aflat despre lupta lui Suu Kyi pentru drepturi civile, iar această recunoaștere mondială a protejat-o de alte vătămări din partea juntei militare care conducea țara.

Credința fără riscuri este o credință pasivă, care, așa cum a afirmat Helen Keller, „nu este o forță mai mare decât vederea dintr-un ochi care nu privește și nu

caută“.

Hai să studiem însemnările câtorva dintre cei mai mari lideri. Și ei au descoperit puterea secretă care vine din interior, au extras-o, au aplicat-o și au transformat un teritoriu sălbatic vast în „leagănul democrației“.

Alege calea credinței, nu a fricii

Cunoaștem cu toții realizările acestor mari lideri; cunoaștem regulile artei lor de a conduce; recunoaștem natura și anvergura binecuvântărilor cu care i-a gratificat munca lor pe americani și, mulțumită viziunii lui Andrew Carnegie, s-a păstrat pentru oameni filosofia realizării individuale, prin intermediul căreia acești lideri au ajutat la transformarea Americii în cea mai bogată și mai liberă țară din lume.

Din nefericire, însă, nu toți ne dăm seama de condițiile neprielnice în care au lucrat, de obstacolele pe care au fost nevoiți să le depășească și de spiritul credinței active în care și-au desfășurat activitatea. De un lucru putem fi siguri, în orice caz: realizările lor au fost proporționale cu situațiile neprevăzute pe care au fost nevoiți să le depășească! Ei s-au confruntat cu rezistență tocmai din partea celor care au fost meniți să beneficieze cel mai mult de eforturile lor: oameni cărora le lipsea credința activă și priveau mereu cu scepticism și îndoială tot ce e nou și neobișnuit.

Evenimentele neprevăzute ale vieții îi aduc adesea pe oameni la răspântii, unde sunt forțați să-și aleagă direcția, o cale fiind marcată de credință, iar cealaltă de teamă!

Ce-i face pe cei mai mulți să o ia pe calea fricii? Alegerea depinde de atitudinea mentală a celui în cauză!

Persoana care o ia pe calea încrederii și-a condiționat mintea să creadă; a condiționat-o puțin câte puțin, luând decizii prompte și curajoase legate de detaliile experiențelor zilnice. Persoana care o ia pe drumul fricii a neglijat să-și condiționeze mintea să fie pozitivă.

În Washington, un bărbat stă într-un scaun cu rotile, având în mâini o cană din tablă și un mănunchi de creioane, câștigându-și o existență modestă din cerșit. Scuza pentru faptul că cerșește este că și-a pierdut picioarele. Creierul nu i-a fost afectat. De altfel, e puternic și sănătos. Dar alegerea sa l-a făcut să accepte drumul fricii atunci când o boală înspăimântătoare l-a copleșit, în timp ce mintea i se atrofiaza, pentru că nu o folosește.

Într-o altă parte a aceluiași oraș era un alt om care a fost lovit de același handicap. Nici el nu-și mai putea folosi picioarele, dar reacția sa la această pierdere a fost foarte diferită. Când a ajuns la răspântia la care a fost forțat să ia o decizie, a luat-o pe calea credinței și a ajuns direct la Casa Albă, pe cel mai înalt post la care poate accede un american.

Vorbesc, desigur, despre Franklin Delano Roosevelt. Ceea ce a pierdut din capacitatea membrelor sale a câștigat utilizându-și creierul și voința, și este bine-cunoscut faptul că incapacitatea sa fizică nu l-a împiedicat în nici un fel să devină unul dintre cei mai activi oameni care au ocupat vreodată fotoliul de președinte al Statelor Unite.

Diferența de statut dintre acești doi oameni este foarte mare. Dar nu te lăsa păcălit în ceea ce privește cauza acestei diferențe, pentru că e vorba doar de o deosebire de atitudine mentală. Unul a ales ca ghid frica. Celălalt a ales credința.

Iar când ajungi la circumstanțele care i-au ridicat pe unii pe poziții înalte în viață și i-au condamnat pe alții la sărăcie, este foarte probabil ca statutele lor foarte diferite să reflecte doar atitudinile lor mentale. Cei care au un statut înalt aleg calea superioară a credinței, pe când ceilalți aleg calea inferioară a fricii, renunțând la instruire, experiență și aptitudinile personale, considerându-le secundare ca importanță.

Când profesorul lui Thomas A. Edison l-a trimis acasă de la școală, după primele trei luni, cu un bilet către părinți în care scria că acesta are o minte „smintită” și nu poate fi învățat nimic, el a avut cea mai bună scuză pentru a deveni un ratat, un om bun de nimic, un nimeni, iar pentru o vreme tocmai asta a și fost. A avut slujbe ciudate, a vândut ziare, a meșterit mecanisme ingenioase și s-a jucat cu substanțe chimice până a devenit ceea ce se numește „om bun la toate”, dar nu foarte bun la nimic anume.

Apoi s-a întâmplat ceva în mintea lui Thomas A. Edison, care urma să-i facă

numele nemuritor. Printr-un proces ciudat pe care nu l-a dezvăluit niciodată lumii, și-a descoperit acea putere secretă ce vine din interior, și-a însușit-o și a organizat-o. Brusc, în loc să fie un om cu mintea „smintită“, a devenit extraordinarul geniu al invențiilor din toate timpurile.

Iar acum, oriunde vedem o lumină electrică sau auzim muzică înregistrată sau vedem un film, ar trebui să ne amintim că observăm produsul acelei puteri secrete din interior, de care putem dispune și noi, la fel ca marele Edison. Mai mult, ar trebui să ne simțim extrem de rușinați dacă, din neglijență sau indiferență, nu folosim cum se cuvine această mare putere.

Una dintre trăsăturile ciudate ale acestei puteri secrete din interior este că-i ajută pe oameni să procure tot ceea ce-și propun din tot sufletul, acesta fiind doar un alt mod de a afirma că-ți transpune în realitate gândurile predominante.

Exemplele ar putea fi extrapolate pentru a cuprinde fiecare profesie și fiecare îndeletnicire umană. În cazul fiecărei meserii există câțiva care ajung în top, în timp ce toți cei din jurul lor sunt oameni care nu reușesc să treacă niciodată de mediocritate.

Cei care reușesc sunt numiți de obicei „norocoși“. Este adevărat, sunt norocoși! Dar află faptele și vei descoperi că „norocul“ lor constă în acea putere secretă din interior pe care ei au aplicat-o printr-o atitudine mentală pozitivă; o hotărâre de a urma calea credinței în locul căii fricii și autolimitării.

Puterea care vine din interior nu acceptă bariere definitive.

Transformă înfrângerea în provocarea de a depune eforturi mai mari.

Elimină limitele autoimpuse, cum ar fi teama și îndoiala.

Și, mai presus de orice, nu uita că nu există greșeală din trecutul tău care să nu poată fi ștearsă.

Dacă este abordată prin puterea interioară, fiecare zi aduce la lumină o ocazie nouă de realizare individuală, care nu trebuie împovărată în nici un fel de eșecurile zilei de ieri.

Această putere nu favorizează nici o rasă sau religie și nu este legată de nici un fel de acord arbitrar care te-ar constrânge să rămâi în sărăcie doar pentru că te-ai

născut sărac. Puterea interioară este singurul mijloc prin care pot fi schimbate instantaneu efectele puterii cosmice a obișnuinței, de la o aplicare negativă la una pozitivă. Nu recunoaște nici un precedent, nu urmează nici o regulă dură sau rapidă și oferă unicul drum principal spre independență și libertate personală.

Asta l-a inspirat pe poetul R.L. Sharpe, care a scris în poemul său, intitulat „A Bag of Tools“:

*Nu este ciudat că prinții și regii
Și clovnii care zburdă în ringuri de rumeguș,
Și oamenii obișnuiți, ca tine și ca mine,
Sunt toți constructori pentru eternitate?*

*Fiecăruia i se dă o carte cu reguli,
Un bloc de piatră și o trusă de scule;
Și fiecare trebuie să modeleze, în timpul dat,
Un obstacol sau o treaptă.*

Caută până găsești modul de abordare a acestei puteri secrete din interior, iar când vei reuși, îți vei descoperi adevăratul sine – acel „alt sine“ care folosește fiecare experiență de viață.

Atunci, indiferent dacă faci o capcană mai bună pentru șoareci, scrii o carte mai bună sau o predică mai bună, lumea va face cărare până la ușa ta, cu recunoștință și cu recompensa corespunzătoare, indiferent cine ești sau de ce natură și cât de mari ți-au fost eșecurile din trecut.

Și ce dacă ai dat greș în trecut?

La fel au făcut și Edison, Henry Ford, frații Wright, Andrew Carnegie și toți ceilalți mari lideri americani care au ajutat la crearea modului de viață american. Toți au avut eșecuri într-un sens sau altul, dar nu le-au numit astfel; le-au numit în schimb „înfrângeri temporare“.

Oricine poate renunța la greu!

Oricine se poate autocompătimi când este copleșit de o înfrângere temporară, dar să se ferească de greutatea nu stă în caracterul celor pe care lumea i-a considerat măreți.

Nu îți poți descoperi puterea interioară plângându-ți de milă. Nu ajungi la ea nici prin teamă sau timiditate, nici prin invidie și ură, nici prin avariție și lăcomie.

Nu, „celălalt sine“ al tău nu dă atenție vreuneia dintre aceste trăsături negative. Se manifestă doar prin intermediul minții care a fost curățată de toate atitudinile mentale negative. Înflorește în mintea îndrumată de credință!

Lumea nu are nevoie de o nouă filosofie a realizării! Dar trebuie consacrate principiile vechi și testate anterior, ce duc fără greș la descoperirea acelei puteri interioare care „mută munții“.

Puterea care a scos la iveală mari lideri în toate domeniile de activitate și în fiecare generație este încă disponibilă. Cei care au viziune și credință, care au forțat limitele ignoranței, superstiției și fricii au dat lumii tot ce cunoaștem sub denumirea de civilizație.

Puterea nu este înveșmântată în mister și nu face minuni, ci funcționează prin faptele zilnice ale tuturor și se reflectă în fiecare formă de serviciu prestat în beneficiul omenirii.

Are mii de denumiri, dar natura ei nu se schimbă niciodată, indiferent sub ce nume este cunoscută. Funcționează printr-un singur mijloc, iar acesta este mintea. Se exprimă prin gânduri, idei, planuri și scopuri, iar cel mai important lucru care poate fi spus despre ea este că e la fel de gratuită ca aerul pe care-l respirăm și de imensă ca întinderea și spațiul universului.

Capitolul 10. Puterea cosmică a obișnuinței

Obișnuința este ca o frânghie; împletim zilnic câte un fir în ea și într-un final nu o mai putem rupe.

– Horace Mann

În ultima zi a conferinței, participanților li s-a cerut să se adune devreme. Distinsul domn (publicul nu i-a aflat niciodată numele) promisese că prezentarea din această zi urma să fie mai importantă pentru ei decât toate celelalte de până atunci. Multora nu prea le-a venit a crede și, după ce luaseră cu meticulozitate notițe toată săptămâna, încercau să ghicească subiectul din acea zi, pornind de la cele aflate în zilele trecute. Mulți erau siguri că aceasta urma să fie ziua în care vorbitorul avea să dezvăluie în fine misterioasa „Cheie Universală” pe care o menționase toată săptămâna.

Ei au umplut încet sala, mulți pur și simplu pentru că era o oră mult prea matinală ca să arate prea mult entuziasm. În timp ce-și ocupau locurile, au observat o pancartă colorată sprijinită de un suport aflat chiar lângă scenă. Era o imagine a universului și mulți s-au întrebat dacă lecția de azi urma să aibă caracter științific. Când domnul a apărut și a început să vorbească, toate întrebările lor au dispărut.

Am ajuns deci la analiza celei mai importante dintre legile naturii, legea puterii cosmice a obișnuinței!

Descrisă succint, legea Puterii Cosmice a Obișnuinței este metoda naturii de a fixa toate obiceiurile, astfel încât acestea să poată fi efectuate automat odată ce au fost puse în mișcare – obiceiurile ființelor umane, la fel ca și obiceiurile universului.

Toți oamenii se află acolo unde se află și sunt ceea ce sunt datorită obiceiurilor consacrate ale gândirii și faptelor. Scopul acestei întregi filosofii este să-i ajute pe oameni să-și formeze acel gen de obiceiuri care-i vor duce din locul unde se află acolo unde vor să ajungă în viață.

Toți oamenii de știință, dar și mulți oameni obișnuiți știu că natura întreține un echilibru perfect între toate elementele materiei și energiei din întregul univers; că întregul univers este pus în mișcare printr-un sistem inexorabil de ordini și obiceiuri care nu variază niciodată și nu pot fi modificate prin nici o formă de efort uman; că cele cinci realități cunoscute ale universului sunt (1) timpul, (2) spațiul, (3) energia, (4) materia și (5) inteligența, care modelează și pun în ordine celelalte realități cunoscute, într-un sistem bazat pe obiceiuri fixe.

Acestea sunt cărămizile naturii, cu care ea creează un grăunte de nisip sau cele mai mari stele care plutesc în spațiu și toate celelalte lucruri cunoscute oamenilor sau pe care mintea umană le poate concepe.

Acestea sunt realitățile cunoscute, dar nu toți și-au dedicat timpul sau interesul pentru a afla că puterea cosmică a obișnuinței este aplicarea particulară a energiei cu care natura întreține relația dintre atomii materiei, stelele și planetele într-o neîncetată mișcare către o destinație necunoscută, anotimpurile anului, noaptea și ziua, boala și sănătatea, viața și moartea. Puterea cosmică a obișnuinței este mijlocul prin care sunt păstrate cu grade diferite de permanență toate obiceiurile și relațiile interumane, precum și mijlocul prin care gândul este tradus în echivalentul său fizic ca răspuns la dorințele și scopurile indivizilor.

Acestea sunt, însă, adevăruri care pot fi demonstrate și poți considera sacră acea oră în decursul căreia descoperi adevărul ineluctabil că ființele umane sunt doar un instrument prin care puterile superioare se proiectează pe ele însele. Întreaga filosofie este menită să te conducă la această importantă descoperire și să-ți permită să folosești cunoștințele pe care le dezvăluie, punându-te în armonie cu forțele nevăzute ale universului, care te pot duce inevitabil la succes.

Momentul acestei descoperiri ar trebui să-ți ușureze accesul la Marea Cheie a tuturor Bogățiilor!

Puterea cosmică a obișnuinței este contabilul naturii, care coordonează, organizează și pune în funcțiune toate legile naturii, prin ordine și sisteme. Prin urmare, este cea mai importantă dintre legile naturii.

Vedem stelele și planetele mișcându-se cu o precizie atât de mare încât astronomii pot determina locul lor exact și relația dintre ele peste mai mulți ani începând de acum. Vedem anotimpurile anului venind și plecând cu precizia unui ceasornic. Știm că un stejar crește dintr-o ghindă și că un pin crește din sămânța strămoșului său; că o ghindă nu greșește niciodată, producând un pin; nici o sămânță de pin nu produce un stejar. Știm că nimic nu a fost produs vreodată fără a avea în antecedenta sa ceva asemănător care l-a precedat; că natura și scopul gândurilor tale produc roade asemănătoare, la fel de sigur ca faptul că focul produce fum.

Puterea cosmică a obișnuinței este mijlocul prin care fiecare ființă vie este forțată să preia și să devină o parte din influențele mediului în care trăiește și evoluează. Astfel, este evident că succesul atrage mai mult succes și că eșecul atrage mai mult eșec – un adevăr cunoscut de multă vreme, deși puțini au înțeles motivul acestui fenomen ciudat.

Se știe că persoana care a avut un eșec poate avea un succes extraordinar printr-o asociere strânsă cu cei care gândesc și acționează în termeni de succes, dar nu toți știu că asta este adevărat deoarece legea puterii cosmice a obișnuinței transmite „conștiința succesului” de la mintea omului realizat la mintea celui ratat, dar care e foarte strâns legat de persoana de succes în treburile zilnice ale vieții.

Ori de câte ori două minți intră în contact, din acest contact se naște o a treia minte, modelată după cea mai puternică dintre primele două. Cei mai de succes oameni își dau seama de acest adevăr și recunosc sincer că succesul lor a început o dată cu asocierea strânsă cu o altă persoană a cărei atitudine mentală pozitivă au asimilat-o, conștient sau inconștient.

Puterea cosmică a obișnuinței este tăcută, nevăzută și imperceptibilă pentru toate cele cinci simțuri fizice. De aceea nu a fost recunoscută pe scară mai largă, întrucât cei mai mulți oameni nu încearcă să înțeleagă forțele intangibile ale naturii, nici nu se interesează de principii abstracte. În orice caz, aceste chestiuni intangibile și abstracte reprezintă adevăratele puteri ale universului și constituie adevărata bază a tot ce e tangibil și concret.

Dacă înțelegi principiul de funcționare a puterii cosmice a obișnuinței nu îți va fi greu deloc să interpretezi eseul lui Ralph Waldo Emerson despre Compensații, pentru că el își tocea coatele cu legea puterii cosmice a obișnuinței atunci când l-

a scris.

Iar Sir Isaac Newton s-a apropiat, de asemenea, de recunoașterea completă a acestei legi când a descoperit legea gravitației. Dacă ar mai fi continuat puțin cercetările de unde s-a oprit descoperirea lui, ar fi putut ajuta la descoperirea aceleiași legi care ține micul nostru Pământ în spațiu și-l leagă sistematic de toate celelalte planete, în spațiu și timp, aceeași lege care face legătura între ființele umane și le raportează pe toate la sine prin intermediul obiceiurilor de gândire.

O descriere a „puterii obișnuinței“

Termenul de „putere a obișnuinței“ este evident. Este o forță care funcționează prin obiceiuri consacrate. Și fiecare ființă vie care are nivelul de inteligență inferior omului se reproduce și își îndeplinește misiunea pe Pământ ca răspuns direct la puterea cosmică a obișnuinței, prin ceea ce numim „instinct“.

Doar ființelor umane li s-a dat privilegiul de a-și alege obiceiurile de viață, iar pe acestea oamenii și le pot fixa prin tiparele lor de gândire – unicul privilegiu asupra căruia oricărui individ i s-a dat dreptul de control total.

Oamenii pot gândi în termeni de limite autoimpuse ale fricii, îndoielii, invidiei, lăcomiei și sărăciei, iar puterea cosmică a obișnuinței va traduce aceste gânduri în echivalentul lor material. Sau pot gândi în termeni de abundență și prosperitate și aceeași lege le va transpune gândurile în echivalentul lor fizic. Astfel, îți poți controla destinul pământesc într-o măsură uluitoare – pur și simplu exercitându-ți privilegiul de a-ți modela gândurile. Dar odată ce aceste gânduri au fost modelate și au o formă definitivă, ele sunt preluate de legea puterii cosmice a obișnuinței, devin obiceiuri permanente și vor rămâne ca atare până ce vor fi înlocuite de tipare de gândire diferite și mai puternice.

Acum am ajuns la luarea în considerare a unuia dintre cele mai profunde adevăruri: faptul că majoritatea oamenilor care ajung pe treptele superioare ale succesului arareori reușesc înainte să fi trecut printr-o tragedie sau o situație-limită care le-a pătruns adânc în suflet și i-a adus în acea situație din viață pe

care o numim „eșec“.

Motivul acestui ciudat fenomen este recunoscut ușor de cei care înțeleg legea puterii cosmice a obișnuinței, deoarece constă în faptul că aceste dezastre și tragedii ale vieții servesc la despărțirea de obiceiurile stabilite anterior – care au dus în cele din urmă la eșecuri inevitabile –, descătușându-se astfel din strânsoarea puterii cosmice a obișnuinței și permițând acestor „eșecuri“ să ducă la formarea unor obiceiuri noi și mai bune.

Vedem același fenomen în rezultatele de pe câmpul de luptă. Când națiuni sau grupuri largi ale populației se raportează unele la altele astfel încât eforturile lor nu se armonizează cu planul divin al naturii, ele sunt forțate să-și încalce obiceiurile, prin război sau prin intermediul altor circumstanțe la fel de tulburătoare, cum ar fi crize economice sau epidemii, pentru a se putea da un nou start, care se potrivește mai bine cu schema supremă și generală a naturii.

Această concluzie nu e menită să ofere o justificare a războiului, ci mai degrabă să servească drept rechizitoriu împotriva omenirii acuzate de necunoașterea unei legi care, dacă ar fi înțeleasă și respectată la nivel universal, ar face războiul inutil și imposibil!

Războaiele apar în urma neadaptării relațiilor interumane. Aceste neadaptări sunt rezultatele gândurilor negative care s-au dezvoltat până au ajuns la proporții de masă. Spiritul oricărei națiuni nu este altceva decât suma totală a obiceiurilor de gândire dominante ale oamenilor care o alcătuiesc.

Același lucru este valabil și la nivel individual, pentru că și în acest caz spiritul individului este determinat de obiceiurile sale dominante de gândire. Majoritatea indivizilor sunt în război, într-un fel sau altul, pe tot parcursul vieților lor. Ei se războiesc cu propriile gânduri și emoții intrate în conflict. Sunt în război în relațiile de familie și în relațiile lor profesionale și sociale.

Dacă recunoști acest adevăr, vei înțelege adevărata putere și beneficiile care sunt la dispoziția celor care trăiesc respectând Regula de Aur, pentru că această regulă extraordinară te va scuti de conflictele pe care le implică războaiele personale.

Recunoaște-l și vei înțelege, de asemenea, adevăratul obiectiv și beneficiile unui scop major definit, pentru că odată ce acest scop este fixat în conștiință de către obiceiurile tale de gândire, va fi preluat de puterea cosmică a obișnuinței și

îndeplinit până la final, prin orice mijloace practice care-ți stau la dispoziție.

Puterea cosmică a obișnuinței nu sugerează ce ar trebui să-ți dorești, sau dacă obiceiurile tale de gândire ar trebui să fie pozitive sau negative, dar acționează asupra tuturor obiceiurilor tale de gândire, cristalizându-le în grade diferite de permanență și transpunându-le în echivalentul lor fizic, prin motivația inspirată de a acționa.

Puterea „gândirii în masă“

Puterea obișnuinței fixează nu doar obiceiurile de gândire ale oamenilor, ci și pe cele ale grupurilor și maselor de oameni, în conformitate cu tiparul stabilit de preponderența gândurilor lor individuale dominante. De exemplu, întreaga lume a început, imediat după încheierea Primului Război Mondial, să vorbească despre „următorul război“, până când acel război s-a cristalizat în acțiune.

În mod asemănător, epidemiile sunt gândite, apoi discutate, iar într-un final prind viață. În trecut, când Departamentul de Sănătate al unui oraș american începea să lipească prin oraș afișe mari, scrise cu litere roșii, avertizându-i pe oameni să fie atenți la izbucnirea diverselor molime, următoarea manifestare a acestei exprimări a gândului era o epidemie. Va izbucni aproape sigur.

Și în acest caz se aplică aceeași regulă pentru individul care gândește și vorbește despre boală. Mai întâi, persoana este considerată ipohondră – adică suferă de o boală imaginară –, dar când obiceiul continuă, în general se instalează boala sau o boală foarte asemănătoare cu cea închipuită. Puterea cosmică a obișnuinței e cauza acestui lucru! Pentru că e adevărat că orice gând păstrat în minte, prin repetare, începe imediat să fie tradus în echivalentul lui fizic, prin toate mijloacele practice disponibile.

Este un comentariu trist la adresa inteligenței oamenilor să observi că peste trei sferturi dintre cei care se bucură de toate beneficiile faptului că trăiesc într-o țară măreață cum e America, trăiesc toată viața în sărăcie și lipsuri, dar motivul pentru care se întâmplă acest lucru nu este greu de înțeles, dacă recunoști principiul funcționării puterii cosmice a obișnuinței.

Sărăcia este rezultatul direct al unei „conștiințe a sărăciei“ ce rezultă din gândirea în termeni de sărăcie, teama de sărăcie și discuțiile pe tema sărăciei.

Ar fi dificil să ne imaginăm oameni de succes gândind în termeni a ceea ce nu-și doresc sau în termeni de sărăcie! Educația și aptitudinile generale nu au nici o legătură cu succesul lor, pentru că unii oameni de succes au avut la început mai puțin decât au milioane de alți oameni care trăiesc în sărăcie toată viața, unii dintre ei având o mulțime de titluri universitare înșirate după numele lor.

Lumea s-a gândit atât de mult timp la cancer și a vorbit despre el ca fiind o boală incurabilă, încât puterea cosmică a obișnuinței a transformat acest tipar de gândire într-o fixație majoră de care este dificil să ne debarasăm. Dar va veni timpul când grupuri de oameni mai bine informați vor începe să deprindă tipare de gândire care pot servi ca antidot al acestei boli.

Când acest gen de „gândire în masă“ va deveni suficient de răspândit, cancerul o va lua pe drumul tuturor bolilor care au fost eradicate deoarece oamenii au încetat să se mai gândească și să mai vorbească despre ele.

O sănătate puternică este rezultatul unei „conștiințe a sănătății“ atent cultivate, creată prin gânduri constante la o sănătate bună și permanentizată prin legea puterii cosmice a obișnuinței. Dacă-ți dorești o sănătate puternică, dă-i ordine gândirii tale subconștiente să o creeze, iar puterea cosmică a obișnuinței îți va îndeplini ordinul.

Dacă-ți dorești bogăție, dă-i subconștientului tău ordinele de a produce bogăție, dezvoltând astfel o „conștiință a prosperității“, și vezi cât de rapid se va îmbunătăți situația ta economică.

Mai întâi vine „conștiința“ a ceea ce-ți dorești; apoi urmează manifestarea fizică sau materială a dorințelor tale. „Conștiința“ e responsabilitatea ta. Este ceea ce trebuie să crezi prin gândurile zilnice sau prin meditație, dacă preferi să-ți faci cunoscute dorințele în această manieră. Astfel te poți alia nici mai mult, nici mai puțin decât cu puterea Creatorului tuturor lucrurilor.

„Am ajuns la concluzia“, a spus un mare filosof, „că acceptarea sărăciei sau acceptarea bolii este o recunoaștere deschisă a lipsei de credință“.

Facem foarte multe pentru a ne proclama credința, dar acțiunile noastre ne contrazic cuvintele. Credința este o stare de spirit care se poate permanentiza

doar prin acțiuni. Doar credința nu este suficientă, pentru că, așa cum a spus marele filosof, „credința fără acțiune e moartă“.

Legea puterii cosmice a obișnuinței este creația naturii. Este singurul principiu universal prin care sunt obținute ordinea și armonia întregii funcționări a universului, de la cea mai mare stea care atârână în ceruri și până la cei mai mici atomi de materie.

Este o putere aflată deopotrivă la dispoziția celor slabi, cât și a celor puternici, a celor bogați și a celor săraci, a celor bolnavi și a celor sănătoși. Oferă rezolvarea tuturor problemelor omenești.

Scopul major al celor șaptesprezece principii ale acestei filosofii este să-i ajute pe oameni să se adapteze la puterea cosmică a obișnuinței prin autodisciplină – mai ales când vine vorba despre formarea obiceiurilor de gândire.

Cum se armonizează cele șaptesprezece principii cu puterea cosmică a obișnuinței

Hai să facem acum o succintă trecere în revistă a acestor principii, ca să le putem înțelege relația cu puterea cosmică a obișnuinței. Să observăm cum se leagă între ele aceste principii, contopindu-se și alcătuind Cheia Universală care deschide ușile către soluțiile tuturor problemelor.

Analiza începe cu primul principiu al filosofiei:

a) OBICEIUL DE A FACE UN EFORT SUPLEMENTAR

Acest principiu este enunțat primul deoarece ajută la condiționarea minții pentru a presta un serviciu util. Iar această condiționare pregătește calea celui de-al doilea principiu.

b) DEFINIREA CLARĂ A SCOPULUI

Cu ajutorul acestui principiu poți da îndrumări organizate principiului de a face

un efort suplimentar și te poți asigura că acesta merge în direcția atingerii scopului tău major și că efectele sale sunt mereu în creștere. Numai aceste două principii sunt suficiente pentru a te duce foarte departe pe scara realizării, dar dacă vizezi scopurile cele mai înalte ale vieții vei avea nevoie de mult ajutor pe parcurs, iar acest ajutor este disponibil prin aplicarea celui de-al treilea principiu.

c) MINTEA SUPREMĂ

Prin aplicarea acestui principiu vei începe să ai un nou și accentuat simț al puterii, care nu este disponibil minții individuale, deoarece îți învinge carențele personale și-ți furnizează, atunci când ai nevoie, orice parte din cunoștințele combinate ale omenirii, care s-au acumulat pe parcursul veacurilor. Dar acest simț al puterii nu va fi complet până când nu dobândești arta de a primi îndrumări prin cel de-al patrulea principiu.

d) PRACTICAREA CREDINȚEI

Acum individul începe să se armonizeze cu puterile Inteligenței Infinite, acesta fiind un beneficiu accesibil doar celor care și-au condiționat mințile să-l primească. Acum indivizii încep să-și ia în stăpânire propria minte, gestionându-și toate temerile, grijile și îndoielile, recunoscând „unitatea“ lor cu sursa întregii puteri.

Aceste patru principii au fost denumite pe bună dreptate „Cei patru mari“, deoarece sunt capabile să asigure mai multă putere decât are nevoie un om obișnuit pentru a fi transportat pe culmile realizării personale. Dar sunt potrivite doar pentru acei foarte puțini oameni care au alte calități necesare succesului, cum ar fi cele furnizate de al cincilea principiu.

e) PERSONALITATEA PLĂCUTĂ

O personalitate plăcută îți permite să te „vinzi“ pe tine și ideile tale celorlalți. Prin urmare, este un principiu esențial dacă dorești să devii o persoană influentă într-o Minte Supremă. Observă, însă, atent cât de clar tind anterioarele patru principii să-ți ofere o personalitate plăcută. Aceste cinci principii sunt capabile să-ți confere o uluitoare putere personală, dar nu destulă putere pentru a te proteja de înfrângeri, pentru că înfrângerea este o situație cu care se întâlnesc toți de mai multe ori pe parcursul vieții; de aici necesitatea de a înțelege și aplica al șaselea principiu.

f) OBICEIUL DE A ÎNVĂȚA DIN ÎNFRÂNGERI

Observă că acest principiu începe cu cuvântul „obicei“, ceea ce înseamnă că trebuie acceptat și aplicat ca un obicei, în toate situațiile în care suferi o înfrângere. În acest principiu poți găsi suficientă speranță pentru a te inspira să o iei de la capăt când planurile tale se duc de râpă, pentru că într-un moment sau altul ele o vor lua inevitabil la vale.

Observă cât de mult a crescut sursa puterii personale prin aplicarea acestor șase principii. Cei care le aplică au descoperit încotro se îndreaptă în viață și au beneficiat de cooperarea prietenoasă a tuturor celor de ale căror servicii a fost nevoie pentru a-i ajuta să-și atingă scopul; au devenit plăcuți, acest fapt asigurându-le continua cooperare a celorlalți; au deprins arta de a se baza pe sursa Inteligenței Infinite și de a exprima acea putere prin practicarea credinței și au învățat să transforme în trepte bolovanii prăvăliți ai înfrângerii personale. În pofida tuturor acestor avantaje, dacă scopul tău major definit duce spre cele mai înalte trepte ale realizării personale, vei ajunge de mai multe ori în carieră într-un punct în care vei avea nevoie de beneficiile celui de-al șaptelea principiu.

g) VIZIUNEA CREATOARE

Acest principiu îți permite să privești în viitor, să-l judeci prin comparație cu trecutul și să ții planuri noi și mai bune pentru a-ți materializa speranțele și a-ți atinge scopurile prin intermediul atelierului imaginației. Iar acum, poate pentru prima dată, poți descoperi al șaselea simț și începe să te bazezi pe cunoștințele care nu-ți parvin din sursele organizate ale experienței umane și din cunoștințele acumulate. Dar pentru a te asigura că acest beneficiu este pus în practică, trebuie să îmbrățișezi și să aplici al optulea principiu.

h) INIȚIATIVA PERSONALĂ

Acesta este principiul care pune și menține lucrurile în mișcare, pentru atingerea scopurilor finale. Te protejează împotriva obiceiurilor distructive ale amânării, indiferenței și lenei. O aproximare a importanței acestui principiu se poate obține prin recunoașterea faptului că el este „producătorul de obiceiuri“ legate de anterioarele șapte principii, pentru că e evident că aplicarea nici unui principiu nu poate deveni un obicei decât prin aplicarea inițiativei personale. Importanța acestui principiu mai poate fi evaluată prin recunoașterea faptului că este singurul mijloc prin care se poate exercita controlul deplin asupra singurului

lucru pe care Creatorul l-a pus sub controlul nostru, puterea propriilor gânduri.

Gândurile nu se organizează și nu se direcționează singure. Ele au nevoie de îndrumare, inspirație și ajutor, care pot fi date doar prin propria inițiativă.

Dar inițiativa personală este uneori direcționată greșit. Prin urmare, are nevoie de îndrumare suplimentară, disponibilă prin cel de-al nouălea principiu.

i) GÂNDIREA PRECISĂ

Gândirea precisă te protejează împotriva greșitei direcționări a inițiativei personale, dar te și asigură împotriva erorilor de judecată, a presupunerilor și a deciziilor premature. De asemenea, te protejează împotriva influenței propriilor emoții înșelătoare, modificându-le prin intermediul puterii rațiunii.

Dacă stăpânești aceste nouă principii vei avea o putere uriașă, dar puterea personală poate fi, și adesea este, periculoasă dacă nu este controlată și direcționată prin aplicarea celui de-al zecelea principiu.

j) AUTODISCIPLINA

Autodisciplina nu poate fi însușită prin simpla decizie și nici nu poate fi dobândită rapid. Este produsul obiceiurilor atent stabilite și grijului întreținute, care, în multe cazuri, pot fi deprinse doar în mai mulți ani de efort minuțios. Am ajuns deci la un punct în care puterea voinței trebuie pusă la treabă, deoarece autodisciplina este doar un produs al voinței.

Nenumărați oameni au dobândit puteri mari aplicând precedentele nouă principii, doar pentru a se confrunța cu un dezastru, sau i-au dus pe alții la eșec prin lipsa autodisciplinei lor în utilizarea propriei puteri.

Acest principiu, când e stăpânit și aplicat, îți oferă controlul deplin asupra celui mai mare inamic al tău, propria persoană!

Autodisciplina trebuie să înceapă cu aplicarea celui de-al unsprezecelea principiu.

k) CONCENTRAREA ASUPRA ÎNCERCĂRII

Puterea de concentrare este tot un produs al voinței. Este atât de strâns legată de

autodisciplină, încât cele două au fost numite „gemenii“ acestei filosofii. Concentrarea te salvează de la dispariția energiilor și te ajută să-ți păstrezi mintea axată asupra scopului tău major definit până ce acesta va fi preluat de subconștientul tău și pregătit acolo pentru transpunerea în echivalentul lui fizic, cu ajutorul legii puterii cosmice a obișnuinței. Este obiectivul camerei foto a imaginației, prin care este înregistrată structura detaliată a țelurilor și scopurilor tale în subconștient; deci este indispensabilă.

Acum privește din nou și vezi cât de mult ți-au crescut puterile personale prin aplicarea acestor unsprezece principii. Dar nici acestea nu sunt suficiente în orice situație în care te pune viața, pentru că sunt ocazii când ai nevoie de cooperarea prietenoasă a mai multor oameni, cum ar fi consumatorii, în afaceri, sau clienții, într-o profesie, sau votanții, în alegerile pentru un post în administrația publică, toate acestea putând fi obținute prin aplicarea celui de-al doisprezecelea principiu.

l) COOPERAREA

Cooperarea diferă de principiul Minții Supreme, întrucât este o relație interumană necesară și care poate exista fără a stabili o alianță clară cu ceilalți pe baza unei fuziuni complete a minților, în vederea atingerii unui scop definit.

Fără cooperarea celorlalți nu se poate obține succesul pe treptele cele mai înalte ale realizării personale, întrucât cooperarea este mijlocul de o importanță majoră prin care poți crește spațiul pe care-l ocupi în mințile celorlalți, concept cunoscut uneori sub denumirea de „bunăvoință“. Cooperarea prietenoasă îți readuce, de exemplu, clientul într-un magazin, transformându-l într-un client fidel. Prin urmare, vorbim despre un principiu care aparține categoric filosofiei oamenilor de succes, indiferent de profesia pe care o au.

Cooperarea se obține liber și benevol prin aplicarea celui de-al treisprezecelea principiu.

m) ENTUZIASMUL

Entuziasmul este o stare contagioasă a minții, care te ajută nu doar să câștigi cooperarea celorlalți, ci, mai important decât atât, te și inspiră să te bazezi pe puterea propriei imaginații și să o folosești. El inspiră la acțiune și în cazul exprimării inițiativei personale și duce la obiceiul de concentrare asupra încercării. Mai mult, este una dintre calitățile importante care intră în alcătuirea

unei personalități plăcute și facilitează aplicarea principiului de a face un efort suplimentar. Pe lângă toate aceste beneficii, entuziasmul dă forță și convingere cuvântului rostit.

Entuziasmul este produsul motivării, dar e dificil să-l păstrezi viu fără ajutorul celui de-al paisprezecelea principiu.

n) OBICEIUL DE A-ȚI ÎNGRIJI SĂNĂTATEA

Sănătatea fizică robustă asigură un sălaș adecvat pentru funcționarea minții, deci reprezintă o condiție esențială pentru succesul durabil, pornind de la premisa că în cuvântul „succes” ar trebuie să fie incluse toate condițiile fericirii.

Și în acest caz iese din nou în evidență cuvântul „obicei”, pentru că sănătatea robustă începe cu o „conștiință a sănătății” care poate fi dezvoltată doar prin obiceiuri corecte de viață, susținute de autodisciplină.

O stare de sănătate puternică asigură baza entuziasmului, iar entuziasmul încurajează sănătatea bună; așa că acestea două sunt ca oul și găina; nimeni nu poate spune care a existat primul, dar toți știu că fiecare este esențial pentru producerea celuilalt. Sănătatea și entuziasmul sunt astfel. Ambele sunt esențiale pentru progresul și fericirea umană.

Acum fă din nou inventarul și numără câștigurile de putere pe care le-ai obținut prin aplicarea acestor paisprezece principii. Puterea a ajuns la proporții atât de uluitoare, încât îți tulbură imaginația. Totuși, nu e suficientă pentru a te asigura împotriva eșecului; deci va trebui să adaugi al cincisprezecelea principiu.

o) GESTIONAREA TIMPULUI ȘI A BANILOR

Te apucă durerea de cap când auzi de economia de timp și de bani. Aproape toți vor să aibă timp liber și să cheltuiască neîngrădit, dar să gestioneze și economisească aceste două resurse, niciodată! În orice caz, independența și libertatea corpului și a spiritului, cele două mari dorințe ale omenirii, nu pot deveni realități durabile fără autodisciplina unui sistem strict de gestionare. Așadar, acest principiu este imperios necesar, fiind un element esențial al filosofiei realizării individuale.

Acum am ajuns la elementul suprem în dobândirea puterii personale. Am învățat care sunt sursele de putere și cum le putem aborda și aplica în voie, în orice scop

dorim; iar acea putere este atât de mare încât nimic nu-i poate rezista, exceptând faptul că indivizii o pot aplica prosteste spre distrugerea lor și a altora. Deci, pentru a te ghida în vederea folosirii corecte a propriei puteri este necesar să adăugăm al cincisprezecelea principiu.

p) APLICAREA REGULII DE AUR

Observă accentul pus pe cuvântul „aplicare“. Credința în soliditatea Regulii de Aur (Orice lucru atrage ceva asemănător lui) nu este suficientă. Pentru a produce beneficii durabile și pentru a servi drept ghid sigur în utilizarea puterii personale, trebuie aplicată, ca un obicei, în toate relațiile interumane.

Deși poate părea o acțiune destul de dificilă, beneficiile aplicării acestei reguli profunde a relațiilor interumane merită eforturile necesare transformării ei într-un obicei. Sancțiunile pentru nereușita respectării acestei reguli în viață sunt prea numeroase pentru a fi descrise în detaliu.

Acum am atins nivelul suprem de putere personală și ne-am asigurat împotriva oricărui abuz. De acum încolo avem nevoie de mijlocul prin care această putere poate fi permanentizată pe parcursul întregii noastre vieți. Vom completa această filosofie, prin urmare, cu singurul principiu cunoscut prin care putem atinge acest scop dorit – al șaptesprezecelea și ultimul al acestei filosofii.

q) PUTEREA COSMICĂ A OBIȘNUINȚEI

Puterea cosmică a obișnuinței este principiul prin care toate obiceiurile sunt fixate și permanentizate în diferite grade. După cum am afirmat, este principiul ce controlează această întreagă filosofie în care precedentele șaisprezece principii se contopesc și se integrează. Și este principiul care controlează toate legile naturale ale universului. Este principiul care asigură fixarea obiceiului de a aplica principiile precedente ale acestei filosofii. Astfel, este factorul care controlează condiționarea minții individuale pentru dezvoltarea și exprimarea „conștiinței prosperității“, atât de importantă pentru atingerea succesului personal.

Simpla înțelegere a precedentelor șaisprezece principii nu te va duce la dobândirea puterii personale. Principiile trebuie înțelese și aplicate sub forma unui obicei strict, iar obișnuința este singura lucrare a legii puterii cosmice a obișnuinței.

Puterea cosmică a obișnuinței este sinonimă cu marele fluviu al vieții la care m-am referit frecvent anterior în activitatea mea, pentru că are un potențial negativ și unul pozitiv, la fel ca toate formele de energie.

Aplicarea în sens negativ se numește „ritm hipnotic“, deoarece are un efect hipnotic asupra tuturor lucrurilor cu care intră în contact. Îi putem vedea efectele, într-un fel sau altul, asupra fiecărei ființe umane. Este singurul mijloc prin care „conștiința sărăciei“ devine un obicei fixat!

Este constructorul tuturor obiceiurilor fricii, invidiei, lăcomiei, răzbunării și dorinței de a primi ceva fără a da nimic la schimb. Fixează obiceiurile de neajutorare și indiferență.

Și este constructorul obiceiului ipohondriei, prin care milioane de oameni suferă toată viața de niște boli imaginare.

Este, de asemenea, constructorul „conștiinței eșecului“, care subminează încrederea în sine a milioane de oameni. Pe scurt, fixează toate obiceiurile negative, indiferent de natura sau efectele lor. Prin urmare, este latura „eșecului“ a marelui fluviu al vieții.

Latura „succesului“ a fluviului – latura pozitivă – fixează toate obiceiurile constructive, cum ar fi obiceiul definirii clare a scopului, obiceiul de a face un efort suplimentar, obiceiul de a aplica Regula de Aur în relațiile umane și toate celelalte obiceiuri pe care un om trebuie să le dezvolte și aplice pentru a obține beneficiile precedentelor șaisprezece principii ale acestei filosofii.

O analiză a „obiceiului“

Acum, hai să studiem cuvântul „obicei“. În dicționar sunt mai multe definiții ale cuvântului, printre care: „Deprindere individuală câștigată prin repetarea frecventă și îndelungată a aceleiași acțiuni; fel particular de a se purta sau de a face ceva“.

Definiția din dicționar dă multe alte detalii, dar nici unul nu pare să descrie cât

de cât legea care fixează toate obiceiurile, această omisiune datorându-se fără îndoială faptului că legea puterii cosmice a obișnuinței nu a fost dezvăluită editorilor acestui dicționar. Observăm însă un cuvânt important și semnificativ din dicționar, anume „repetarea“. Acesta este important deoarece descrie mijloacele prin care începe orice obicei.

Obiceiul de a-ți defini clar scopul, de exemplu, devine un obicei doar prin repetarea gândului îndreptat spre acest scop, prin readucerea în minte a acestui gând în mod repetat, prin transmiterea repetată a gândului spre imaginație, cu o dorință arzătoare de a-l împlini, până ce imaginația creează un plan practic pentru îndeplinirea acestei dorințe; prin practicarea credinței în acea dorință și făcând asta atât de intens și de frecvent încât te poți vedea deja în posesia obiectului dorit, încă înainte să-l atingi.

Crearea de obiceiuri pozitive voluntare necesită aplicarea autodisciplinei, perseverenței, puterii voinței și a credinței, toate acestea fiind disponibile persoanei care a asimilat cele șaisprezece principii precedente ale acestei filosofii. Formarea de obiceiuri voluntare este autodisciplină în cea mai înaltă și nobile formă a sa de aplicare! Toate obiceiurile pozitive voluntare sunt produsele puterii voinței îndreptate în scopul atingerii unor obiective definite. Ele își au originea în puterea obișnuinței individuale, nu în cea cosmică. Și trebuie ținute în minte prin repetarea gândurilor și faptelor până ce acestea sunt preluate de puterea cosmică a obișnuinței și sunt fixate, după care acționează automat.

Cuvântul „obicei“ este un cuvânt important legat de această filosofie a realizării individuale, pentru că reprezintă cauza reală a situației economice, sociale, profesionale, ocupaționale și spirituale de viață a fiecărui om. Ne aflăm unde ne aflăm și suntem ceea ce suntem datorită obiceiurilor noastre fixe. Și putem fi acolo unde ne dorim să fim și ceea ce dorim să fim doar prin dezvoltarea și întreținerea obiceiurilor noastre voluntare.

Vedem prin urmare că această întreagă filosofie duce inevitabil la o înțelegere și aplicare a legii puterii cosmice a obișnuinței. Scopul major al fiecăruia dintre precedentele șaisprezece principii ale acestei filosofii este de a te ajuta să-ți dezvolti o anumită formă specializată, de obicei necesară pentru a-ți lua în stăpânire propria minte! Și asta trebuie să devină un obicei!

Puterea minții este mereu angajată în mod activ de o parte sau de cealaltă a fluviului vieții. Scopul acestei filosofii este să-ți permită să-ți dezvolti și să-ți

păstrezi obiceiuri de gândire și de acțiune care-ți țin mintea concentrată asupra laturii de „succes“ a fluviului. Aceasta este singura povară a filosofiei.

Stăpânirea și asimilarea filosofiei, la fel ca a oricărui alt lucru dorit, are un anumit preț ce trebuie plătit înainte să te poți bucura de beneficiile sale. Printre altele, se numără eterna vigilență, determinarea, perseverența și voința de a face viața să te recompenseze în termenii tăi în loc să accepți ca înlocuitori sărăcia, suferința și deziluzia.

Există două moduri de a te raporta la viață. Unul este să fii calul pe care călărește viața. Celălalt este să devii călărețul care călărește pe viață. Alegerea de a deveni calul sau călărețul este privilegiul fiecăruia, dar un lucru e sigur: dacă nu alegi să încaleci viața, vei fi categoric forțat să devii calul. Viața călărește sau este călărită. Nu stă nici o clipă.

Relația dintre ego și puterea cosmică a obișnuinței

Ca om care studiază această filosofie, ești probabil interesat de metoda prin care poți transforma puterea gândirii în echivalentul ei fizic. Și mai ești probabil interesat să înveți cum să te raportezi la ceilalți în spiritul armoniei.

Din nefericire, școlile noastre publice au păstrat tăcerea în legătură cu aceste nevoi importante. „Sistemul american de învățământ“, a spus psihologul dr. Henry C. Link, „s-a concentrat asupra dezvoltării mentale și a uitat să explice felul în care sunt dobândite și corectate obiceiurile emoționale și de personalitate“.

Acuzația sa nu este lipsită de o bază solidă. Sistemul american public de școlarizare nu și-a îndeplinit obligațiile, conform dr. Link, deoarece legea puterii cosmice a obișnuinței a fost descoperită abia recent și nici măcar până acum nu a fost recunoscută de marea masă a educatorilor.

Toți știu că practic tot ceea ce facem, de când începem să vorbim, este rezultatul obișnuinței. Mersul și vorbitul sunt obișnuințe. Maniera noastră de a mânca și de a bea este un obicei. Activitățile noastre sexuale sunt rezultatul unui obicei.

Relațiile noastre cu ceilalți, indiferent dacă sunt pozitive sau negative, sunt rezultatul obiceiurilor noastre, dar puțini oameni înțeleg de ce sau cum se formează obiceiurile.

Obiceiurile sunt legate în mod inseparabil de ego-ul uman. Prin urmare, să revenim la analiza acestui subiect extrem de greșit înțeles al ego-ului. Mai întâi să recunoaștem că ego-ul este mijlocul prin care funcționează credința și toate celelalte stări de spirit.

Pe parcursul acestei filosofii s-a pus un mare accent pe diferența dintre credința pasivă și credința activă. Ego-ul este mijlocul de exprimare a tuturor acțiunilor. În consecință, trebuie să știm ceva despre natura și posibilitățile sale pentru a-l putea folosi cât mai bine. Trebuie să învățăm să stimulăm ego-ul pentru a acționa și să știm cum să-l controlăm și să-l ghidăm în vederea atingerii anumitor scopuri definite.

Mai presus de toate, trebuie să ne dezbrăăm mințile de eroarea frecventă de a crede că ego-ul este doar un mijloc pentru exprimarea vanității. Cuvântul „ego“ este de origine latină și înseamnă „eu“. Dar are, de asemenea, conotația de forță motrice care poate fi organizată și determinată să servească drept mijloc de transpunere a dorinței în credință, prin acțiune.

Puterea neînțeleasă a ego-ului

Cuvântul „ego“ se referă la toți factorii personalității cuiva. În consecință, ego-ul este supus dezvoltării, îndrumării și controlului prin intermediul obiceiurilor voluntare – obiceiuri pe care le dezvoltăm în mod deliberat și cu un anumit scop.

Un mare filosof, care și-a dedicat întreaga viață studiului corpului și minții umane, ne-a oferit o bază practică pentru studiul ego-ului când a afirmat:

„Organismul tău, viu sau mort, este o colecție de milioane de micuțe energii care nu vor putea muri niciodată.

Aceste energii sunt separate și individuale; uneori ele acționează relativ

armonios.

Organismul uman este un mecanism în derivă al vieții, capabil, dar nu obișnuit să-și controleze forțele interioare, exceptând faptul că obiceiurile, voința, cultivarea sau însuflețirea deosebită (prin emoție) pot canaliza aceste forțe pentru realizarea unui scop important.

Suntem mulțumiți că mai multe experiențe au demonstrat faptul că puterea de canalizare și utilizare a acestor energii poate fi cultivată în mare măsură, în fiecare om.

Aerul, lumina soarelui, hrana și apa pe care le primești sunt agenții unei forțe care provine din cer și din pământ. Tu plutești alene pe valul situațiilor pentru a-ți construi viața de zi cu zi, iar oportunitățile de a deveni un om mai bun decât ești trec pe lângă tine și nu le mai poți apuca.

Omenirea este îngrădită de atât de multe influențe încât, din vremuri imemorabile, nu s-a făcut nici un efort real de a căpăta controlul asupra impulsurilor care aleargă libere prin lume. A fost și este în continuare mai ușor să lași lucrurile să meargă în voia lor în loc să-ți exerciți voința pentru a le direcționa.

Dar linia de demarcație dintre succes și eșec se află acolo unde încetează deriva fără scop (unde începe definirea clară a scopului).

Suntem cu toții ființe emoționale, pasionale, circumstanțiale și accidentale. Ce va deveni mintea, ce va deveni inima, ce va deveni corpul, toate acestea sunt probleme modelate de valurile vieții, chiar dacă acordăm o atenție specială oricăreia dintre ele.

Dacă te vei opri și te vei gândi puțin, vei fi surprins să afli cât de mult din viața ta a fost o simplă plutire.

Privește orice formă de viață creată și observă-i eforturile de a se exprima. Copacii își trimit ramurile spre lumina soarelui, se luptă să inhaleze aer prin frunzele lor, ba chiar își întind rădăcinile sub pământ în căutarea apei și mineralelor de care au nevoie pentru a se hrăni. Îți numești natură statică; dar ei reprezintă o forță care vine dintr-o sursă și acționează într-un anumit scop.

Nu există pe glob vreun loc unde să nu existe energie.

Aerul este atât de plin de ea încât în nordul rece pe cer strălucește aurora boreală; și oriunde se întâlnește temperatura polară cu cea caldă, se produc descărcări electrice care pot alarma oamenii. Apa nu este decât o uniune lichidă de gaze și este încărcată cu energii (electrică, mecanică și chimică), fiecare dintre ele fiind capabilă să facă mult bine, dar și mari distrugerii.

Până și gheața, la cea mai scăzută temperatură, are energie, pentru că nu este supusă, nici măcar imobilă; forța ei a spart rocile munților în fragmente. Nici o moleculă chimică nu este lipsită de energie, nici un atom nu poate exista în absența energiei. Suntem o combinație de energii individuale.“

Oamenii constau din două forțe, una materială, care ia forma corpului fizic, cu miriadele sale de celule individuale, fiecare înzestrată cu inteligență și energie, iar cealaltă imaterială, care ia forma unui ego – dictatorul organizat al organismului, care controlează gândurile și faptele.

Știința ne învață că partea materială a unui om care cântărește 72,5 kilograme este alcătuită din aproximativ șaptesprezece elemente chimice, toate fiind cunoscute. Acestea sunt: 4,08 kilograme oxigen, 17,23 kilograme carbon, 6,80 kilograme hidrogen, 1,81 kilograme azot, 2,04 kilograme calciu, 170 grame clor, 113,39 grame sulf, 99,22 grame potasiu, 85,04 grame sodiu, 7,08 grame fier, 70,87 grame fluor, 56,69 grame magneziu, 42,52 grame siliciu, mici urme de arsenic, iod și aluminiu.

Aceste componente tangibile ale oamenilor au valoarea comercială de aproximativ 80 de cenți și pot fi achiziționate de la orice combinat chimic modern. Aducă la aceste elemente chimice un ego bine dezvoltat și corect organizat și controlat și toate pot valora orice preț pe care-l stabilește proprietarul pentru ele. Ego-ul este o putere care nu poate fi cumpărată cu nici un preț, dar poate fi dezvoltată și modelată pentru a se încadra în orice tipar dorit. Dezvoltarea are loc prin obiceiuri organizate, care sunt permanentizate cu ajutorul legii puterii cosmice a obișnuinței, ce realizează tiparele de gândire dezvoltate de om prin gândire controlată.

Marii noștri creatori, inventatori, artiști și lideri în afaceri își dezvoltă, ghidează

și magnetizează cu toții în mod intenționat ego-urile pentru a acționa în domeniile lor. Drept urmare, toți bărbații și femeile care au contribuit la marșul progresului au demonstrat lumii puterea unui ego bine dezvoltat și atent controlat.

Una dintre diferențele majore dintre cei care au adus contribuții valoroase pentru omenire și cei care nu fac decât să ocupe spațiu în lume este în principal o diferență de ego-uri, deoarece ego-ul este forța motrice care stă la baza tuturor formelor acțiunii umane.

Libertatea și independența corpului și ale minții – cele două dorințe majore ale tuturor oamenilor – sunt disponibile în cantitate direct proporțională cu dezvoltarea și utilizarea ego-ului fiecăruia. Fiecare om care s-a raportat în mod corect la propriul ego are atât libertate, cât și independență în orice proporție dorește.

Un ego determină maniera în care te raportezi la toți ceilalți oameni. Mai important decât atât, el determină metoda prin care te raportezi la propriul organism și la propria minte și care modelează fiecare speranță, țel și scop prin care-ți este fixat destinul în viață.

Un ego este cel mai important activ sau cel mai important pasiv, în funcție de modul în care te raportezi la acesta. Ego-ul este suma obiceiurilor tale de gândire, care au fost fixate prin operarea automată a legii puterii cosmice a obișnuinței.

Cum se dezvoltă o conștiință a succesului

Fiecare om de mare succes posedă un ego bine dezvoltat și extrem de disciplinat, dar există un al treilea factor asociat cu ego-ul, care-i determină puterea de a face bine sau rău – autocontrolul necesar pentru a permite transmiterea puterii în orice scop dorit.

Punctul de start al tuturor realizărilor individuale este un plan potrivit căruia ego-ul tău poate fi inspirat cu o „conștiință a succesului“. Pentru a reuși trebuie să

faci acest lucru prin dezvoltarea adecvată a ego-ului tău, impresionându-l cu obiectul dorinței și îndepărtând din el toate formele de limitare, orice teamă și îndoială care ar duce la disiparea puterii ego-ului.

Autosugestia (sau autohipnoza) este mijlocul prin care-ți poți armoniza ego-ul cu orice rată de vibrații dorești și-l poți încărca, la alegere, cu ideea atingerii oricărui scop dorit.

Dacă nu sesizezi întreaga semnificație a principiului autosugestiei, vei rata cea mai importantă parte a acestei analize, deoarece puterea ego-ului este fixată integral prin aplicarea autosugestiei.

Când această autosugestie te aduce la statutul de credință, ego-ul devine nelimitat ca putere.

Ego-ul este păstrat viu și activ și i se dă putere prin alimentare constantă. La fel ca organismul fizic, ego-ul nu poate și nu va subzista fără hrană.

Trebuie hrănit cu definirea clară a scopului.

Trebuie hrănit cu inițiativa personală.

Trebuie hrănit prin acțiune continuă, prin planuri bine organizate.

Trebuie susținut cu entuziasm.

Trebuie hrănit cu atenția controlată, îndreptată spre un scop definit.

Trebuie controlat și orientat prin autodisciplină.

Și trebuie susținut cu gândire precisă.

Nimeni nu poate deveni stăpân peste ceva sau cineva până nu-și stăpânește propriul ego.

Nimeni nu-și poate exprima sinele în termeni de bogăție câtă vreme cea mai mare parte a puterii gândului este dedicată întreținerii unei „conștiințe a sărăciei“. Cu toate acestea, nu ar trebui pierdut din vedere faptul că multe dintre marile bogății au pornit din sărăcie – un fapt care sugerează că aceasta și toate celelalte temeri pot fi învinse și spulberate, pentru a nu interfera cu ego-ul.

Într-un cuvânt, „ego“ poate conține efectele compuse ale tuturor principiilor realizării individuale descrise în această filosofie, coordonate într-o singură unitate de putere care poate fi orientată în orice scop dorești, dacă ești stăpânul total al ego-ului tău.

Te pregătesc să accepți faptul că puterea cea mai importantă care e la dispoziția ta – unica putere care va stabili dacă ai reușit sau ai eșuat în ambiția ta de viață – este cea reprezentată de propriul tău ego.

Te pregătesc, de asemenea, să măhuri din drumul tău acea convingere străveche care asociază ego-ul cu iubirea excesivă de sine, cu vanitatea și vulgaritatea, care recunoaște realitatea că ego-ul reprezintă tot ce este o persoană în afară de substanțele chimice, care valorează 80 de cenți și care alcătuiesc corpul fizic.

Sexul este marea putere creatoare a oamenilor. Este categoric asociat cu ego-ul și este o parte importantă a acestuia. Atât sexul, cât și ego-ul își extrag proasta reputație din faptul că ambele sunt supuse atât aplicării distructive, cât și celei constructive și ambele au fost abuzate de ignoranți, încă de la începuturile istoriei. Egoiștii care devin ofensivi prin exprimarea ego-ului sunt cei care nu au descoperit cum să se raporteze la ego-ul lor într-o manieră care-i dă o utilizare constructivă.

Aplicarea constructivă a ego-ului este realizată prin exprimarea speranțelor, dorințelor, țăelurilor, ambițiilor și planurilor, nu prin lăudăroșenie sau excesul iubirii de sine. Mottoul celui care are ego-ul sub control este: „Fapte, nu vorbe“.

Dorința de a fi un om de seamă, de a fi recunoscut și de a avea putere personală este o dorință sănătoasă; dar exprimarea deschisă a credinței tale în propria importanță este un indicator al faptului că nu ți-ai luat în stăpânire propria minte, că i-ai permis ego-ului să te conducă; și poți fi sigur că orice proclamare a importanței proprii este doar o mască cu care ascunzi o frică sau un complex de inferioritate.

Relația dintre ego și atitudinea mentală

Dacă înțelegi adevărata natură a ego-ului tău, vei înțelege și adevărata semnificație a principiului Minții Supreme. Mai mult, îți vei da seama că, pentru a-ți servi cel mai bine, membrii Minții tale Supreme trebuie să-ți aprobe pe deplin speranțele, țelurile și scopurile; ei nu trebuie să se afle în concurență cu tine în nici un fel posibil. Trebuie să fie dispuși să-și subordoneze integral propriile dorințe și personalități atingerii scopului tău major în viață.

Ei trebuie să aibă încredere în tine și în integritatea ta și trebuie să te respecte. Trebuie să fie dispuși să-ți admire virtuțile și să-ți îngăduie greșelile. Trebuie să fie dispuși să-ți permită să fii tu însuși și să-ți trăiești viața în felul tău mereu. În cele din urmă, trebuie să primească din partea ta o formă de beneficiu care te va face să fii la fel de benefic pentru ei pe cât îți sunt și ei ție.

Dacă nu reușești să îți dai seama de ultima condiție pe care am menționat-o, atunci ea va pune capăt alianței Minții tale Supreme.

Oamenii se asociază în orice calitate ar fi vorba, dintr-un motiv sau mai multe. Nu poate exista o relație interumană permanentă bazată pe un motiv nedefinit sau vag ori pe nici un motiv. Incapacitatea de a recunoaște acest adevăr i-a costat pe mulți diferența dintre sărăcie și bogăție.

Puterea care îți preia ego-ul și-l îmbracă cu echivalentele materiale ale gândurilor ce-i dau formă este legea puterii cosmice a obișnuinței. Această lege nu-i dă calitate sau cantitate ego-ului; ia pur și simplu ceea ce găsește și traduce totul în echivalentul său fizic.

Cei care au mari realizări sunt și au fost mereu aceia care și-au alimentat, modelat și controlat în mod deliberat propriile ego-uri, nelăsând nici o parte a sarcinii la voia întâmplării sau a norocului, sau diverselor vicisitudini ale vieții.

Fiecare om poate controla formarea ego-ului său, dar din acel punct nu mai are legătură cu ceea ce se întâmplă, la fel cum fermierul nu mai are de-a face cu sămânța pe care o pune în pământ. Legea inexorabilă a puterii cosmice a obișnuinței face ca fiecare ființă vie să se perpetueze în felul său și transpune de fapt imaginea ego-ului pictat de fiecare om în echivalentul său fizic, la fel de clar cum o ghindă dă naștere unui stejar, fără vreun ajutor din afară, cu excepția timpului.

Din aceste afirmații devine clar nu numai că susținem dezvoltarea și controlul deliberat al ego-ului, ci atragem, de asemenea, categoric atenția că nimeni nu

poate spera să reușească în vreo profesie în condițiile în care nu are acest control asupra ego-ului său.

Definiția unui ego dezvoltat corespunzător

Ca să nu fie vreo neînțelegere legată de ceea ce vrem să spunem prin expresia „un ego dezvoltat corespunzător“, voi descrie succint factorii care influențează această dezvoltare.

Mai întâi, trebuie să te aliezi cu una sau mai multe persoane care-și vor coordona mințile cu tine, în spiritul perfecte armonii, în vederea atingerii unui anumit scop, iar această alianță trebuie să fie continuă și activă.

Mai mult, alianța trebuie să cuprindă oameni ale căror calități spirituale și mentale, educație, sex și vârstă sunt adecvate pentru sprijinirea atingerii scopului alianței. De exemplu, alianța Minții Supreme a lui Andrew Carnegie era alcătuită din peste 20 de oameni, fiecare dintre ei aducând în cadrul alianței o calitate a minții, experiență, pregătire sau cunoaștere care era legată direct de obiectul alianței și care nu era disponibilă prin intermediul nici unui alt membru al alianței.

În al doilea rând, punându-te pe tine sub influența asociaților adecvați, trebuie să adopți un plan clar definit prin care să atingi obiectivul alianței și să treci la punerea acelui plan în practică. Planul poate fi compus, creat prin eforturile comune ale tuturor membrilor grupului Minții Supreme.

Dacă un plan se dovedește șubred sau nepotrivit, acesta trebuie suplimentat sau înlocuit de ceilalți, până se găsește un plan funcțional. Nu trebuie însă să se facă nici o modificare a obiectivului alianței.

În al treilea rând, trebuie să ieși din sfera de influență a oricărei persoane sau situații care are o oricât de ușoară tendință de a te face să te simți inferior sau incapabil să-ți atingi obiectivul propus. Ego-urile pozitive nu cresc în medii negative. La acest capitol nu există scuze în caz că faci un compromis, iar incapacitatea de a realiza acest lucru se va dovedi fatală șanselor de succes.

Linia trebuie trasată atât de clar între tine și cei care exercită orice formă de influență negativă asupra ta, încât ușa trebuie să fie închisă etanș față de fiecare asemenea influență negativă, indiferent de anterioarele legături de prietenie, obligații sau rudenie care au existat între ei și tine.

În al patrulea rând, trebuie închisă etanș ușa în fața oricărui gând legat de experiențe sau situații trecute, care tind să te facă să te simți inferior sau nefericit. Ego-urile puternice, vitale nu pot fi dezvoltate din gânduri legate de experiențe neplăcute din trecut. Ego-urile vitale prosperă pe baza speranțelor și dorințelor obiectivelor încă neatinse.

Gândurile sunt cărămizile din care este construit ego-ul uman. Puterea cosmică a obișnuinței este cimentul care unește aceste cărămizi la un loc, permanentizând structura prin obiceiuri fixe. La încheierea sarcinii, reprezintă, până în cele mai mici detalii, natura gândurilor care au stat la baza construcției.

În al cincilea rând, trebuie să te înconjori de toate mijloacele fizice posibile prin care să-ți întipărești în minte natura și scopul ego-ului pe care-l dezvolți. De exemplu, un scriitor ar trebui să-și configureze un atelier într-o cameră decorată cu tablouri și lucrările autorilor pe care acesta îi admiră cel mai mult. Rafturile pentru cărți ar trebui să fie pline de volume legate de munca acestuia. Ar trebui să se înconjoare de toate mijloacele posibile prin care-i transmite ego-ului imaginea exactă a sinelui pe care respectiva persoană se așteaptă să o exprime, deoarece acea imagine este tiparul pe care legea puterii cosmice a obișnuinței îl va prelua, imaginea pe care o va transpune în echivalentul ei fizic.

În al șaselea rând, ego-ul dezvoltat corespunzător este mereu sub controlul individului. Nu trebuie să existe vreo suprainflație a ego-ului în direcția „egocentrismului”, prin care unii se autodistrug.

În dezvoltarea ego-ului, motto-ul tău ar trebui să fie următorul: „Nu prea mult, nici prea puțin din orice”. Când oamenii sunt cuprinși de setea de control asupra celorlalți sau încep să acumuleze sume mari de bani pe care nu-i pot folosi sau nu-i folosesc în mod constructiv, ei pășesc pe un teren periculos. Puterea de această natură crește de capul ei și devine curând incontrollabilă.

Natura le-a oferit oamenilor o supapă de siguranță prin care dezumflă ego-ul și scade presiunea influenței acestuia când un individ depășește anumite limite în dezvoltarea ego-ului. Emerson o numea legea compensației, dar orice ar fi,

funcționează inexorabil.

Din cauza ego-ului său strivit, Napoleon Bonaparte a început să moară încă din ziua în care a ajuns pe insula Sf. Elena. Oamenii care renunță la muncă și se pensionează în urma oricărei forme de activitate, după ce au dus vieți active, se atrofiază în general și mor la scurtă vreme după aceea. Dacă trăiesc, de obicei sunt chinuiți și nefericiți. Un ego sănătos este cel care este mereu în uz și sub control complet.

În al șaptelea rând, datorită naturii obiceiurilor tale de gândire, ego-ul trece în mod constant prin schimbări, spre mai bine sau mai rău. Cei doi factori care forțează aceste schimbări sunt timpul și legea puterii cosmice a obișnuinței. Îți atrag atenția asupra importanței timpului ca factor semnificativ în funcționarea puterii cosmice a obișnuinței. Așa cum semințele care sunt plantate în sol necesită o anumită perioadă pentru germinare, dezvoltare și creștere, la fel și ideile, impulsurile gândirii și dorințele plantate în minte necesită o anumită perioadă în care legea puterii cosmice a obișnuinței să le dea viață și să le dea un impuls.

Nu există un mod adecvat de a descrie sau determina perioada exactă necesară pentru transformarea unei dorințe în echivalentul ei fizic. Natura dorinței, circumstanțele legate de ea și intensitatea dorinței sunt, toate, factori determinanți care influențează timpul necesar transformării din stadiul de gând în stadiul fizic.

Starea de spirit cunoscută sub denumirea de credință este atât de favorabilă schimbării rapide a dorinței în echivalentul ei fizic încât se știe că produce schimbarea aproape instantaneu.

Oamenii se maturizează fizic în aproximativ 20 de ani, dar mintea – adică ego-ul – are nevoie de 35 până la 60 de ani pentru a se maturiza. Acest fapt explică de ce mulți încep arareori să acumuleze bogății materiale extrem de mari sau să atingă recorduri extraordinare privind realizarea într-o direcție sau alta înainte de 50 de ani.

Ego-ul, care-i poate inspira pe oameni să dobândească și să păstreze mari bogății materiale, este obligatoriu unul care are deja autodisciplină, prin care se obțin încrederea în sine, definirea clară a scopului, inițiativa personală, imaginația, acuratețea raționamentelor și alte calități, fără de care nici un ego nu are puterea

să procure și să păstreze bogăția abundentă.

Aceste calități vin în urma utilizării corecte a timpului. Observă că nu am scris că vin odată cu trecerea timpului. Prin acțiunea puterii cosmice a obișnuinței, obiceiurile de gândire ale fiecărui individ, indiferent dacă sunt negative sau pozitive, indiferent de opulență sau sărăcie, sunt întretesute în tiparul ego-ului și acolo se definitivează, fapt care determină natura și proporțiile stării fizice și spirituale a cuiva.

Povestea unei soții care a gestionat ego-ul soțului ei

Pe la începutul Marii Crize din 1929, proprietara unui mic salon de înfrumusețare a transformat camera din spatele salonului, dăruind-o unui om bătrân care avea nevoie de un loc unde să doarmă. Omul nu avea bani, dar știa destul de bine cum se amestecă ingredientele produselor cosmetice.

Proprietara salonului i-a dat un loc unde să doarmă și i-a dat ocazia să-și plătească odaia compunând produsele cosmetice pe care ea le folosea în afacerea sa.

Curând, cei doi au s-au aliat într-o Minte Supremă, menită să le aducă amândurora independența economică. Mai întâi, au intrat într-un parteneriat de afaceri, care avea ca obiect producția cosmeticelor ce urmau să fie vândute din ușa în ușa, femeia asigurând banii pentru materiile prime, iar bărbatul desfășurând munca.

După câțiva ani această alianță a Minții Supreme s-a dovedit a fi atât de profitabilă încât cei doi s-au decis să permanentizeze relația printr-o căsătorie, deși între ei diferența de vârstă era de peste 25 de ani.

Bărbatul lucrase în industria cosmeticelor, în perioada cea mai prolifică a maturității sale, dar nu avusese niciodată succes. Tânăra femeie abia câștiga atât cât să trăiască din salonul ei de frumusețe. Combinația fericită dintre cei doi le-a dat o putere pe care nici unul dintre ei nu o cunoscuse înaintea alianței lor, iar împreună au început să aibă succes financiar.

La începutul crizei produceau cosmetice într-o odaie mică și-și vindeau produsele personal, din ușă în ușă. La sfârșitul crizei, cu vreo opt ani mai târziu, își produceau cosmeticele într-o fabrică mare pe care o cumpăraseră și o achitaseră, și aveau peste 100 de angajați care lucrau în permanență, precum și peste 4 000 de agenți care le vindeau produsele pe tot teritoriul Statelor Unite. În acest interval au acumulat o avere de peste două milioane de dolari, în pofida faptului că activau într-o perioadă de criză, când produsele de lux cum sunt cosmeticele erau evident greu de vândut.

Într-un final s-au pus la adăpost de sărăcie pentru toată viața. Mai mult, au câștigat libertate financiară folosind aceleași cunoștințe și aceleași ocazii pe care le avuseseră și înainte de alianța Minții lor Supreme, când ambii erau săraci lipiți.

Aș vrea să pot dezvălui numele acestor doi oameni interesanți, dar din cauza circumstanțelor alianței lor și a naturii analizei cu care voi continua, nu e practic. În orice caz, sunt liber să descriu ceea ce îmi închipui eu că este sursa realizării lor uluitoare, ținând cont de fiecare aspect al relației lor, exclusiv din perspectiva unui analist obiectiv, care nu caută decât să prezinte tabloul real al faptelor.

Motivația care i-a unit pe acești doi oameni într-o Minte Supremă a fost categoric de natură economică. Femeia fusese căsătorită anterior cu un bărbat care nu reușea să-și câștige existența și care o părăsise pe când copilul lor era încă foarte mic. Și bărbatul fusese căsătorit anterior.

Nu a existat nici cel mai vag semn că emoția iubirii ar putea fi motivul căsătoriei pentru vreuna dintre părți. Motivul amândurora era exclusiv libertatea economică. Afacerea și sofisticata locuință în care trăia cuplul erau dominate integral de bătrânul domn, care credea cu sinceritate că răspunde de amândouă. Numele bărbatului era pe fiecare pachet de produse care ieșea din fabrică. Era tipărit cu majuscule pe fiecare camion cu care se făcea livrarea, deținut de ei, și era scris cu litere de-o șchioapă în fiecare reclamă tipărită și în fiecare anunț pe care-l publicau. Numele soției era remarcabil prin totala sa absență.

Bărbatul credea că el construise afacerea, că el o conducea, că nimic nu putea funcționa fără el. Adevărul era exact invers. Ego-ul lui a clădit afacerea, a condus-o, iar afacerea ar fi continuat să meargă la fel de bine sau chiar mai bine fără ca el să fie prezent, pentru motivul foarte bun că soția sa i-a dezvoltat ego-ul, iar ea ar fi putut să facă asta pentru orice alt om în condiții similare.

Răbdătoare, înțeleaptă și având scopul dinainte stabilit, soția acestui bărbat i-a alimentat ego-ul cu acea hrană care a eliminat din el orice urmă din complexul său de inferioritate resimțit anterior, care se născuse dintr-o viață de privațiuni și eșecuri. Ea și-a hipnotizat bărbatul, făcându-l să se considere cel mai mare mahăr în domeniul afacerilor.

Orice dimensiune ar fi avut ego-ul acestui bărbat înainte să ajungă sub influența unei femei inteligente, acesta a murit de foame. Ea i-a reînsuflețit ego-ul, l-a crescut, l-a hrănit și l-a dezvoltat într-o putere de proporții uluitoare, în pofida naturii excentrice a omului și a lipsei sale de abilitate în afaceri.

În realitate, fiecare politică de afaceri, fiecare mișcare în afaceri și fiecare pas înainte făcut de firmă era rezultatul ideilor femeii, pe care ea le planta atât de inteligent în mintea soțului ei, încât el nu reușea să le recunoască sursa. De fapt, ea era creierul afacerii, iar el era o simplă decorațiune în vitrină, dar combinația era imbatabilă, după cum arătau uluitoarele lor realizări financiare.

Maniera în care această femeie s-a pus total în umbră pe sine nu a fost doar dovada convingătoare a deplinului ei autocontrol, ci a fost și o dovadă de înțelepciune, pentru că ea știa probabil că nu ar fi obținut aceleași rezultate singură sau prin alte metode decât cele pe care le-a adoptat.

Această femeie avusese parte de o instruire formală precară și habar nu am cum sau de unde a învățat atât de mult despre prelucrarea minții umane încât să o inspire să-și fuzioneze întreaga personalitate cu cea a soțului ei, cu scopul de a dezvolta în el ego-ul pe care a ajuns să-l aibă. Poate intuiția naturală pe care o posedă multe femei a fost răspunzătoare pentru procedura ei de succes. Orice ar fi fost, a făcut o treabă foarte bună, ce a servit scopurilor ei, aducându-i siguranță economică.

Aceasta este deci dovada faptului că diferența majoră dintre bogăție și sărăcie este pur și simplu diferența dintre un ego dominat de un complex de inferioritate și unul dominat de un sentiment de superioritate. Acest om bătrân ar fi murit ca un sărac fără acoperiș dacă o femeie isteță nu și-ar fi unit mintea cu el astfel încât să-i hrănească ego-ul cu gânduri și încredere în capacitatea sa de a se îmbogăți.

Aceasta este o concluzie de netăgăduit. Mai mult, acest caz este doar unul dintre numeroasele care ar putea fi citate și care dovedesc că ego-ul trebuie hrănit,

organizat și orientat spre scopuri clare, dacă vrei să reușești în viață.

Uimitorul ego al lui Henry Ford

Ego-ul lui Henry Ford – renumit pentru ceea ce nu știe publicul larg despre el – a fost de fapt o combinație a propriului ego cu cel soției sale. Claritatea și unicitatea scopului, perseverența, încrederea în sine și autocontrolul – părți atât de evident importante din ego-ul lui Ford – ar putea fi datorate în mare măsură influenței exercitate de doamna Ford.

Ego-ul lui Ford – foarte diferit de cel al cosmeticianului pe care l-am descris anterior – a funcționat fără vreun fel de strălucire sau ostentație. A funcționat într-un spirit evident al modestiei.

Pe parcursul vieții sale, nu au existat tablouri mari ale lui Henry Ford care să atârne pe pereții biroului său, dar nu lăsa asta să te înșele: influența domnului Ford era resimțită de fiecare persoană care avea vreo legătură directă sau indirectă cu vastul său imperiu industrial și până și astăzi ceva din Henry Ford intră în componența fiecărui automobil care părăsește fabricile Ford.

Acestea sunt mijloacele prin care și-a manifestat ego-ul: perfecțiunea mecanică; servicii de transport de încredere, la un preț accesibil; satisfacția pe care a avut-o creând locuri de muncă, direct și indirect, pentru milioane de bărbați și femei.

Pe domnul Ford nu-l deranjau deloc cuvintele de laudă, dar nu s-a abătut niciodată de la calea sa pentru a le atrage. Ego-ul său nu necesita răsfățul constant de care beneficia cosmeticianul din partea soției sale.

Metoda domnului Ford de a atrage cunoștințele și experiența altor oameni era complet diferită de cea a lui Andrew Carnegie și de a celor mai mulți dintre magnații din domeniul afacerilor. Ego-ul său a fost atât de modest și de rezervat încât nu încuraja comentariile favorabile pe marginea muncii sale și nici nu se abătea de la calea sa pentru a exprima vreo formă de apreciere a complimentelor care i se făceau.

Henry Ford avea una dintre mințile cu adevărat extraordinare ale lumii.

Avea o minte extraordinară pentru că a învățat să recunoască legile naturii și să se adapteze la ele într-o manieră benefică pentru el însuși, dar mulți cred că măreția sa era derivată în mare măsură din influența soției sale și din asocierea lui cu alte minți luminate, inclusiv cu cele ale lui Thomas A. Edison, Luther Burbank, John Burroughs și Harvey Firestone, cu care a avut o alianță a Minții Supreme pentru mulți ani.

Ani de zile acești cinci bărbați aveau anumite perioade când își lăsau din când în când afacerile și plecau departe, într-un loc liniștit, unde făceau schimb de idei și-și hrăneau ego-urile cu hrana spirituală care le era necesară tuturor și după care tânjeau.

Personalitatea lui Henry Ford, politicile sale de afaceri și chiar și aspectul său fizic au început să prezinte o îmbunătățire clară de la an la an datorită asocierii sale cu acești patru bărbați. Influența lor asupra lui a fost clară, profundă și durabilă.

Henry Ford avea ego-ul total sub controlul lui. Studiindu-i pe cei cu mari realizări, se poate observa că importanța pe care o au aceștia în lume este direct proporțională cu măsura în care și-au dominat ego-ul.

Producătorul de cosmetice a ocupat și controlat doar spațiul legat de propria afacere și de gospodăria sa. Nu s-a extins dincolo de aceste limite și nu ar fi putut face niciodată acest lucru. Propria atitudine mentală i-a fixat aceste limite, iar puterea cosmică a obișnuinței a permanentizat fixarea.

Henry Ford a ocupat, într-un fel sau altul, practic tot spațiul din lume și a influențat în multe privințe întreaga civilizație. Deoarece a fost stăpânul ego-ului său, Henry Ford a reușit să obțină orice lucru material care-i mergea la inimă.

Producătorul de cosmetice și-a exprimat ego-ul în mai multe forme de egoism copilăros, neînsemnat. În consecință, și-a limitat influența la simpla acumulare a câtorva milioane de dolari și la dominarea (fără consimțământul lor) a câtorva sute de oameni, inclusiv din propria gospodărie și angajații săi.

Henry Ford și-a exprimat ego-ul în termenii beneficiului din ce în ce mai mare pe care-l aducea omenirii și, fără să facă mare caz de acest lucru, s-a transformat într-un factor de influență pentru întreaga lume. Acesta este un gând uluitor! Îți

oferă sugestii de o importanță vitală privind tipul ego-ului pe care ar trebui să te străduiești să ți-l dezvolti.

Henry Ford și-a dezvoltat un ego ce s-a extins în planuri care au cuprins întreaga lume. El gândea în termenii fabricației și distribuției a milioane de automobile. Gândea în termenii zecilor de mii de bărbați și femei care lucrau pentru el. Gândea în termenii milioaneilor de dolari de capital de lucru. Gândea în termenii unei afaceri pe care a dominat-o prin stabilirea propriilor politici de procurare a capitalului de lucru cu ajutorul căruia și-a păstrat afacerea departe de controlul altora. Gândea în termeni de economie prin coordonarea eficientă a eforturilor a mii de bărbați și femei care lucrau pentru el, creând planuri de salarizare și condiții de muncă mult mai favorabile pentru angajații săi decât ar fi putut cere aceștia în mod rezonabil. Gândea în termeni de cooperare armonioasă între el și asociații săi de afaceri și-și puneă gândurile în practică eliminându-i din organizația sa pe toți cei nu erau complet de acord cu el.

Acestea sunt calitățile și trăsăturile de caracter care au hrănit și întreținut ego-ul lui Ford. Nu e nimic dificil de înțeles la aceste calități. Ele sunt calitățile pe care le poate avea oricine, prin simpla adoptare și utilizare a lor.

Întoarce reflectorul spre cei mulți care au început să construiască automobile după Henry Ford; studiază-l atent pe fiecare dintre ei și vei învăța rapid de ce ne amintim doar de câțiva dintre ei sau de mărcile de automobile pe care le-au produs temporar.

Vei descoperi că toți concurenții lui Ford care au dispărut de pe piață pe parcurs au ajuns în această situație din cauza limitărilor autoimpuse sau a disipării ego-ului. Vei descoperi, de asemenea, că practic toți acești inventatori uitați au fost aparent la fel inteligenți ca Henry Ford. Cei mai mulți dintre ei aveau nu doar o pregătire mai bună decât a lui, ci și personalități mai dinamice.

Diferența majoră dintre Henry Ford și concurenții săi din trecut era următoarea: el și-a dezvoltat un ego care s-a întins mult dincolo de realizările sale personale; ceilalți și-au limitat atât de mult ego-ul încât curând au fost ajunși din urmă de aceste limite, iar planurile lor s-au dus de râpă din cauza lipsei acelui ceva cu care ego-ul extins, flexibil te împinge înainte.

Ego-ul bine echilibrat nu este supus unor influențe serioase nici prin laude, nici prin critici. Cine are un ego echilibrat își îndreaptă singur pânzele pentru a

naviga în direcția unui scop major definit, acționând în baza inițiativei personale în direcția atingerii aceluia scop, fără a privi vreodată în stânga sau în dreapta. Acesta acceptă atât înfrângerea, cât și victoria ca elemente esențiale naturale ale vieții, dar nu-i permite nimănui să-i modifice planurile.

Și tu, care înveți să asimilezi această filosofie, ai putea atinge acea stare procedând în aceeași manieră. În cele șaptesprezece principii ale acestei filosofii ai tot ce-ți trebuie pentru a intra în posesia Cheii Universale a Bogățiilor!

Acum posezi toate cunoștințele practice care au fost folosite de oameni de succes începând din zorii civilizației și până în prezent.

Aceasta este o filosofie completă de viață – suficientă pentru a acoperi toate nevoile umane. Ea deține secretul soluției tuturor problemelor omenești. Și a fost prezentată în termeni pe care-i poate înțelege și cea mai modestă persoană.

Poate nu aspiri să devii un star corporatist sau guvernamental, dar poți și ar trebui să aspiri să te faci util pentru a ocupa un loc cât mai important în lume, în funcție de ceea ce-și dorește ego-ul tău. Toți ajung în cele din urmă să se asemene cu aceia care produc cea mai puternică impresie asupra ego-ului lor. Suntem cu toții ființe cu spiritul imitației și ne îndeletnicim în mod natural cu imitarea eroilor pe care ni-i alegem. Aceasta este o trăsătură naturală și sănătoasă.

Cei ai cărui eroi sunt persoane de mare cinste sunt norocoși, deoarece admirarea eroilor aduce cu sine ceva din natura celui pe care-l admirăm.

Grădina fertilă a minții

În concluzie, să rezum ce s-a spus despre ego, atrăgând atenția asupra faptului că acesta reprezintă grădina fertilă a minții unde-ți poți dezvolta toți stimulii care inspiră credința activă, iar dacă neglijezi să faci asta îți permiți acestui sol fertil să producă o recoltă negativă de teamă și îndoială și indecizie, care vor duce la eșec.

Spațiul pe care-l ocupi în lume ține acum doar de alegerea ta. Marea Cheie a Bogățiilor se află în mâinile tale. Stai în fața ultimei porți care te separă de fericire. Poarta nu ți se va deschide dacă nu-i ceri acest lucru. Trebuie să folosești Marea Cheie a Bogățiilor, însușindu-ți cele șaptesprezece principii ale acestei filosofii!

Acum ai în stăpânirea ta o filosofie completă de viață, care este suficientă pentru soluționarea oricărei probleme individuale.

Este o filosofie a principiilor, a căror combinație a fost responsabilă pentru succesul fiecărui individ, indiferent de ocupație sau vocație, deși mulți au folosit cu succes filosofia fără a recunoaște cele șaptesprezece principii după denumirile pe care le-am dat noi.

Nu a fost omis nici un factor esențial al obținerii succesului. Filosofia îi cuprinde pe toți și-i descrie în cuvinte și comparații care pot fi foarte bine înțelese de majoritatea oamenilor.

Este o filosofie a concretului, care atinge doar în treacăt noțiunile abstracte și doar când este necesar. Nu cuprinde termeni și expresii academice, care mult prea adesea nu fac decât să îl deruteze pe omul obișnuit.

Scopul general al filosofiei este să-ți permită să ajungi de la stadiul în care te afli până acolo unde dorești să fii, atât din punct de vedere economic, cât și spiritual; astfel te pregătește să te bucuri de viața prosperă de care Creatorul a dorit să se bucure toți oamenii. Și duce la dobândirea „bogățiilor“ în cel mai larg și mai deplin sens al cuvântului, inclusiv a celor mai importante douăsprezece bogății dintre toate.

Lumea a fost cu mult îmbogățită de filosofii abstracte, de pe vremea lui Platon, Socrate, Copernic, Aristotel și a multor alți gânditori profunzi, de calibru, până în zilele lui Ralph Waldo Emerson, William James și ale celor care le urmează exemplul.

Acum lumea are prima filosofie completă, concretă a realizării individuale, ce le oferă indivizilor mijloacele practice prin care își pot lua în stăpânire propria minte și o pot direcționa spre dobândirea liniștii sufletești, armoniei în relațiile interumane, a siguranței economice și a unei vieți mai împlinite, cunoscute în ansamblu sub denumirea de fericire.

Nu ca o scuză, ci pentru a servi drept explicație, îți voi atrage atenția asupra faptului că pe parcursul acestei analize a celor șaptesprezece principii, le-am subliniat pe cele mai importante dintre ele, referindu-mă încontinuu la ele. Repetiția nu a fost întâmplătoare!

A fost intenționată și necesară datorită tendinței tuturor oamenilor de a nu fi impresionați de ideile noi sau de noi interpretări ale unor adevăruri vechi. Repetiția a mai fost necesară și datorită interrelaționării celor șaptesprezece principii care sunt conectate ca verigile unui lanț, fiecare prelungindu-se cu și devenind o parte din principiul care-l precedă și din cel care-l urmează. Și, în cele din urmă, să recunoaștem că repetarea ideilor este unul dintre principiile de bază ale predării eficiente și esența întregii promovări eficiente. Prin urmare, nu numai că este justificată, ci este categoric necesară ca un mijloc de progres uman.

Când vei asimila această filosofie vei avea o pregătire mai bună decât majoritatea celor care ies de pe băncile facultății cu titlul de licențiat. Vei fi în posesia tuturor cunoștințelor utile care au fost organizate pe baza experiențelor oamenilor cu cel mai mare succes pe care i-a dat vreodată America, și le vei avea într-o formă în care le poți înțelege și aplica.

Reține, însă, că responsabilitatea pentru utilizarea corectă a acestor cunoștințe îți aparține. Simplul fapt că deții aceste cunoștințe nu îți va folosi cu nimic. Utilizarea lor e cea care va conta.

Capitolul 11. Autodisciplina

Omul care dobândește capacitatea de a-și stăpâni complet mintea poate dobândi toate celelalte lucruri pe care este îndreptățit să le aibă.

– Andrew Carnegie

După discuția de dimineață pe tema legii puterii cosmice a obișnuinței, participanții la conferință s-au simțit înviorați. Schimbarea obiceiurilor părea un sfat înțelept pentru cei care doresc să aibă succes.

Pe măsură ce mergeau încet prin sala de mese, participanții și-au dat seama că aceasta urma să fie ultima dată când aveau să fie unul în compania celuilalt. Pe parcursul săptămânii se legaseră rapid prietenii și mulți vorbeau între ei să formeze grupuri proprii de Minte Supremă, astfel încât să poată continua să se ajute reciproc pentru a-și atinge scopurile în viață. Cineva a adus în discuție faptul că se apropia finalul conferinței și încă nu era cunoscută identitatea secretă a distinsului vorbitor. În acel moment, a intrat în încăpere un bărbat tânăr, fluturând o coală de hârtie.

„Am informația“, a strigat el. „Știu cine este distinsul domn și îi voi publica identitatea în ziarul de mâine.“ Mulți și-au dat seama că acest tânăr era, de fapt, un reporter care tocmai obținuse primul său pont mare. Mai mulți s-au adunat vociferând în jurul lui, implorându-l să le dezvăluie secretul, dar el s-a ținut tare pe poziție. „În nici un caz nu voi strica această știre“, a răspuns el. În schimb, s-a îndreptat spre barul unde erau salate și a început să-și pregătească mâncarea pentru prânz.

Când zgomotul din sala de mese s-a redus până la nivelul unui zumzet slab, moderatorul care îl prezentase în prima zi pe distinsul vorbitor a intrat în încăpere. „Doamnelor și domnilor“, a început el. „A sosit momentul să aflați ceea ce v-am promis încă din ziua începerii acestei conferințe. Vă cer tuturor să

terminați repede masa și să reveniți în sală, unde vi se va prezenta adevărul final pe care-l așteptați cu toții: ultimul pas care vă va ajuta să dobândiți Marea Cheie a Bogățiilor.“

„Ce emoționant“, i-a spus o femeie prietenului ei în timp ce se îndrepta spre scaun. Unii au revenit în sală cu o mină oarecum sceptică, de parcă se îndoiau de faptul că cineva, inclusiv vorbitorul, le-ar putea spune ceva care să fie atât de impresionant încât să le schimbe direcția în viață.

Oratorul era deja așezat pe marginea scenei. Părea adâncit în gânduri și și-a dres vocea de mai multe ori înainte să înceapă să vorbească:

Acum aș vrea să vă dezvălui metodele prin care putem pune stăpânire pe propria minte. Încep cu un citat din cel care a dovedit prin realizări uluitoare că această afirmație este adevărată. Domnul Carnegie nu a dobândit doar mai multă bogăție materială decât avea nevoie, ci și celelalte unsprezece bogății și cea mai importantă dintre cele Douăsprezece Bogății ale vieții.

Iar cei care l-au cunoscut cel mai bine, care au colaborat cu el cel mai strâns spun că cea mai extraordinară trăsătură de caracter a sa consta în faptul că și-a luat pe deplin în stăpânire propria minte la o vârstă fragedă și nu a renunțat niciodată la vreo parte din dreptul său de a avea propriile gânduri.

Ce realizare și ce binecuvântare ar fi dacă fiecare om ar putea spune sincer: „Sunt stăpân pe destinul meu; sunt stăpânul sufletului meu“! Creatorul a dorit probabil ca lucrurile să stea astfel! Dacă ar fi intenționat să fie altfel, oamenii nu ar mai fi fost limitați doar la dreptul de a controla o singură putere – puterea propriilor gânduri. Trecem prin viață căutând libertatea trupului și a minții și totuși majoritatea nu o găsim niciodată! De ce? Creatorul ne-a furnizat mijloacele prin care putem fi liberi și ne-a dat tuturor acces la aceste mijloace și ne-a inspirat, de asemenea, pe toți cu motive mobilizatoare pentru dobândirea libertății.

De ce trecem atunci prin viață închiși într-o închisoare construită de noi înșine, când cheia ușii acesteia ne este atât de ușor accesibilă? Închisoarea sărăciei, închisoarea sănătății șubrede, închisoarea fricii, închisoarea ignoranței. Dorința de libertate a trupului și minții este o dorință universală a tuturor oamenilor, dar puțini o obțin vreodată, întrucât cei mai mulți o caută oriunde, numai în sursa

unică din care poate proveni nu – în propriile minți.

Dorința de a te îmbogăți este o dorință universală, dar cei mai mulți nici măcar nu ajung să vadă undeva la orizont adevăratele bogății ale vieții, deoarece aceștia nu recunosc faptul că toate bogățiile încep să se acumuleze mai întâi în propriile minți.

Mecanismul minții este un sistem profund de putere organizată, care poate fi descătușată doar printr-un singur mijloc, iar acesta acționează prin autodisciplină strictă.

Mintea disciplinată corect și direcționată spre scopuri definite este o putere irezistibilă, ce respinge ideea eșecului definitiv. Ea gestionează înfrângerea și o convertește în victorie; construiește trepte spre înălțimi din simpli bolovani prăvăliți; își cuplează aspirația la o stea și folosește forțele universului pentru a o duce aproape de împlinirea fiecărei dorințe.

Iar cel care se stăpânește pe sine prin autodisciplină nu va putea fi stăpânit vreodată de alții! Autodisciplina este una dintre cele Douăsprezece Bogății, dar este mai mult decât atât; este o condiție prealabilă importantă a obținerii tuturor bogățiilor, inclusiv libertatea corpului și a minții, putere și faimă, dar și toate lucrurile materiale pe care le numim în ansamblu avere.

Este singurul mijloc prin care-ți poți concentra mintea asupra scopului major definit până ce legea puterii cosmice a obișnuinței preia tiparul acelui scop și începe să-l traducă în echivalentul său material.

Este cheia puterii voinței și a emoțiilor inimii, pentru că este mijlocul prin care acestea pot fi stăpânite și echilibrate una cu cealaltă și îndreptate spre scopurile clare ale gândirii precise.

Este forța directoare care ajută la păstrarea unui scop major definit. Este sursa întregii perseverențe și mijlocul prin care-ți poți dezvolta obiceiul de a-ți îndeplini planurile și atinge scopurile. Este puterea cu care sunt întipărite și încurajate toate obiceiurile de gândire până ce sunt preluate de legea puterii cosmice a obișnuinței și duse la apogeul lor logic. Este mijlocul prin care preiei controlul complet și deplin asupra propriei minți și o direcționezi spre orice scop dorești. Este indispensabilă în arta conducerii.

Și este puterea prin care-ți poți face din conștiință un colaborator și un ghid în

loc să fie un conspirator.

Este polițistul vigilent care-ți golește mintea pentru ca tu să-ți poți exprima credința prin stăpânirea tuturor temerilor. Îți golește mintea ca să-ți manifesti imaginația și viziunea creatoare. Înlătură indecizia și îndoiala. Te ajută să-ți crezi și să-ți susții „conștiința prosperității“, esențială pentru acumularea bogățiilor materiale, și „conștiința sănătății“, necesară pentru întreținerea unei sănătăți fizice robuste. Acestea operează, de asemenea, integral prin sistemul funcțional al minții. Prin urmare, să examinăm acest sistem ca să înțelegem factorii din care este compus.

Cei zece factori ai „mecanismului“ gândirii

Mintea acționează prin zece factori. Unii dintre ei funcționează automat, pe când alții trebuie orientați prin efort voluntar. Autodisciplina este singurul mijloc prin care se realizează această orientare.

Cei zece factori sunt:

1. **INTELIGENȚA INFINITĂ:** Sursa tuturor puterilor gândirii, care acționează automat, dar care poate fi organizată și direcționată spre scopuri precise, prin definirea clară a scopului.

Inteligența Infinită poate fi comparată cu un mare rezervor cu apă, care dă pe dinafară încontinuu, curgând în micuțe șiroaie îndreptate în mai multe direcții, dând viață întregii vegetații și tuturor viețuitoarelor. Acea parte a cursului de apă care le dă viață oamenilor ne dă, de asemenea, puterea gândirii.

Creierul poate fi asemuit cu robinetul, în timp ce apa care curge prin robinet reprezintă Inteligența Infinită. Creierul nu generează puterea gândirii; pur și simplu primește acea putere de la Inteligența Infinită și o aplică oricăror scopuri dorește individul.

Și, reține, acest privilegiu al controlului și direcționării gândurilor este singura prerogativă asupra căreia omului i s-a dat controlul deplin. Acesta poate fi utilizat pentru a construi sau poate fi folosit pentru a distruge. Îi poți da o direcție, prin definirea clară a scopului, sau poți neglija să faci acest lucru – e alegerea ta.

Exercitarea acestui mare privilegiu se obține doar prin autodisciplină.

2. MINTEA CONȘTIENTĂ: Mentea individuală funcționează prin două departamente. Unul este cunoscut ca fiind secțiunea conștientă a minții; celălalt, drept secțiunea subconștientă. Psihologii consideră că aceste două secțiuni sunt comparabile cu un aisberg, partea vizibilă de deasupra apei reprezintă secțiunea conștientă, partea invizibilă reprezintă secțiunea subconștientă. Prin urmare, este evident că secțiunea conștientă a minții – acea parte cu care punem în funcțiune în mod conștient și voluntar puterea gândului – este doar o parte mică din întreg, reprezintă nu mai mult decât o cincime din puterea mentală disponibilă.

Partea subconștientă a minții funcționează automat. Ea îndeplinește toate funcțiile necesare legate de construirea și întreținerea corpului fizic; face inima să bată pentru a pompa sângele, asimilează hrana printr-un proces chimic perfect și livrează nutrienții prin întregul organism; elimină celulele moarte și le înlocuiește cu unele noi; îndepărtează bacteriile dăunătoare pentru sănătate; creează noi ființe fizice prin contopirea celulelor protoplasmei (baza oricărei celule animale) cu care contribuie masculul și femela organismelor vii.

Acestea și multe alte funcții esențiale sunt îndeplinite de partea subconștientă a minții, care, în plus, face legătura între mintea conștientă și Inteligența Infinită.

Ea poate fi asemuită cu un robinet al minții conștiente, prin care (controlată prin autodisciplină) se poate pune în mișcare mai multă putere a gândului. Sau poate fi asemuită cu o grădină bogată în care poate fi plantată și germinată sămânța oricărei idei dorite.

Importanța secțiunii subconștiente a minții poate fi estimată recunoscând faptul că este singurul mijloc de abordare voluntară a Inteligenței Infinite. În consecință, este mijlocul prin care sunt transmise toate rugăciunile și sunt primite toate răspunsurile la acestea. Este mijlocul care transpune scopul tău major definit în echivalentul său material, proces care constă integral în a te

îndruma spre folosirea corectă a mijloacelor naturale de a atinge obiectul dorințelor tale.

Partea subconștientă a minții acționează la toate impulsurile gândirii, ducând până la finalul lor logic toate gândurile modelate clar de gândirea conștientă, dar acordă prioritate gândurilor inspirate de emoții, cum ar fi frica sau credința; de aceea ai nevoie de autodisciplină ca mijloc de a-i furniza subconștientului doar acele gânduri sau dorințe care duc la atingerea oricăror scopuri dorești.

Subconștientul dă prioritate, de asemenea, gândurilor dominante ale minții – acelor gânduri pe care le crezi prin repetarea ideilor sau dorințelor. Acest fapt explică importanța adoptării unui scop clar definit și necesitatea fixării acelui scop (prin autodisciplină) ca gând dominant.

3. VOINȚA: Puterea voinței este „șeful“ tuturor departamentelor minții. Are puterea de a modifica, schimba sau echilibra toate obiceiurile de gândire, iar deciziile sale sunt finale și irevocabile, în afara cazului în care ea însăși le revocă. Este puterea care pune sub control emoțiile inimii și este supusă doar controlului prin autodisciplină. În acest context, poate fi asemuită cu președintele unui consiliu director, ale cărui decizii sunt finale. Primește ordine de la mintea conștientă, dar nu recunoaște nici o altă autoritate.

4. RAȚIUNEA: Acesta este „judecătorul suprem“ al secțiunii conștiente a minții, care poate supune judecății toate ideile, planurile și dorințele și va face acest lucru dacă este îndrumat de autodisciplină. Dar deciziile rațiunii pot fi respinse de puterea voinței sau modificate de puterea emoțiilor când nu intervine voința. Și ține minte că gândirea precisă necesită cooperarea rațiunii, deși este o cerință pe care nu o respectă mai mult de un om din 10 000. Asta explică de ce există atât de puțini gânditori preciși.

Cea mai mare parte din așa-numita gândire este lucrarea emoțiilor în absența influenței îndrumătoare a autodisciplinei, fără legătură cu voința sau cu rațiunea.

5. EMOȚIILE: Aceasta este sursa celor mai multe dintre acțiunile minții, sălașul

majorității gândurilor eliberate de partea conștientă a minții. Emoțiile sunt înșelătoare, nu sunt de încredere și pot fi foarte periculoase dacă nu sunt modificate de rațiune sub îndrumarea voinței.

În orice caz, emoțiile nu trebuie condamnate pentru că nu poți avea încredere în ele, întrucât reprezintă sursa întregului entuziasm, a întregii imaginații și viziuni creatoare și le poți îndruma prin autodisciplină înspre dezvoltarea acestor elemente esențiale ale realizării personale. Le poți direcționa modificându-le cu ajutorul voinței și al rațiunii.

Gândirea precisă nu este posibilă fără stăpânirea deplină a emoțiilor. Poți obține asta plasându-ți emoțiile sub controlul voinței, pregătindu-le astfel pentru orientarea spre atingerea oricărui scop ar dicta voința, modificându-le când e necesar prin puterea rațiunii.

Cel cu gândire precisă nu are opinii și nu ia decizii care nu au fost prezentate voinței și rațiunii și nu au fost acceptate de acestea. El își folosește emoțiile pentru a inspira crearea de idei prin propria imaginație, dar își rafinează ideile prin voință și rațiune înainte să le accepte definitiv.

Aceasta este autodisciplina de cel mai înalt grad. Procedura este simplă, dar nu e ușor de urmat și nu e urmată niciodată decât de gânditorul exact care acționează în baza propriei inițiative personale.

Cele mai importante dintre cele Douăsprezece Bogății, cum ar fi (1) atitudinea mentală pozitivă, (2) armonia în relațiile cu alți oameni, (3) eliberarea de frică, (4) speranța de realizare, (5) capacitatea de a crede, (6) mintea deschisă la orice și (7) sănătatea fizică bună, pot fi obținute doar printr-o riguroasă îndrumare și un control strict al tuturor emoțiilor. Asta nu înseamnă că emoțiile trebuie reprimare, ci că trebuie controlate și orientate spre scopuri definite.

Emoțiile pot fi asemuite cu aburul dintr-un boiler, a cărui putere constă în eliberarea și orientarea acestuia prin mecanismul unui motor. Aburul necontrolat nu are nici o putere și, deși poate fi controlat, trebuie eliberat cu ajutorul unui regulator care este un dispozitiv mecanic asemănător autodisciplinei în cazul controlului și eliberării puterii emoționale.

Cele mai importante și mai periculoase emoții sunt: (1) emoția sexuală, (2) emoția iubirii și (3) emoția fricii. Acestea sunt emoțiile care determină cea mai mare parte a tuturor acțiunilor umane. Emoțiile iubirii și sexului sunt creatoare.

Când sunt controlate și direcționate, te pot inspira cu o imaginație și o viziune creatoare de proporții uimitoare. Dacă nu sunt controlate și orientate, te pot duce la complacerea în patimi distructive.

6. IMAGINAȚIA: Este atelierul în care sunt modelate și șlefuite toate dorințele, ideile, planurile și scopurile, împreună cu mijloacele de a le atinge. Prin utilizare organizată și autodisciplină, imaginația poate fi dezvoltată până la statutul de viziune creatoare.

Dar imaginația, ca și emoțiile, este înșelătoare și nesigură dacă nu este controlată și orientată prin autodisciplină. În absența controlului, disipă adesea puterea gândirii în activități inutile, ineficiente și distructive, care nu merită menționate în detaliu aici. Imaginația necontrolată este materialul din care sunt croite visurile.

Controlul imaginației începe cu definirea clară a unui scop, pe baza unor planuri clare. Controlul este completat de obiceiuri stricte de autodisciplină, care dau o direcție clară emoțiilor, pentru că puterea emoțiilor este cea care inspiră imaginația la acțiune.

7. CONȘTIINȚA: Conștiința este ghidul moral al minții, iar scopul ei major este să-ți modifice scopurile și țelurile astfel încât acestea să se armonizeze cu legile morale ale naturii și ale omenirii. Conștiința este frate geamăn cu rațiunea, întrucât îi oferă acesteia din urmă discernământ și îndrumare atunci când are o îndoială.

Conștiința funcționează ca îndrumător cooperant doar atât timp cât o respecti și o urmezi. Dacă o neglijezi sau dacă-i respingi mandatul, se transformă în final într-un conspirator în locul unui îndrumător, și adesea se oferă voluntar pentru a justifica cele mai distructive obiceiuri ale tale. Astfel, natura duală a conștiinței duce la nevoia de a fi orientată prin autodisciplină strictă.

8. AL ȘASELEA SIMȚ: Aceasta este „stația de emisie-recepție“ a minții, prin care trimiți și primești automat vibrația gândului cunoscută în general sub

denumirea de telepatie. Este mijlocul prin care sunt primite toate impulsurile gândurilor cunoscute sub denumirea de „presimțiri“. Și este strâns legată cu sau poate face parte din secțiunea subconștientă a minții.

Al șaselea simț este mijlocul prin care acționează viziunea creatoare. Este mijlocul prin care sunt dezvăluite în esență toate ideile noi. Și este bunul cel mai de preț al minții tuturor celor care sunt recunoscuți ca fiind „genii“.

9. MEMORIA: Acesta este „dulapul cu dosare“ al creierului, în care sunt stocate toate impulsurile gândirii, toate experiențele și toate senzațiile care ajung aici prin cele cinci simțuri fizice. Și poate fi „dulapul cu dosare“ al tuturor impulsurilor gândirii care ajung în minte prin cel de-al șaselea simț, deși nu toți psihologii sunt de acord cu această teorie. Memoria este înșelătoare și nesigură dacă nu este organizată și orientată prin autodisciplină.

10. CELE CINCI SIMȚURI FIZICE: Acestea sunt „brațele“ fizice ale creierului, prin care acesta intră în contact cu lumea exterioară și dobândește informații de la ea. Simțurile fizice nu sunt demne de încredere și necesită, în consecință, o autodisciplinare constantă. În condițiile oricărui tip de activitate emoțională intensă, simțurile sunt derutate și nu te poți baza pe ele.

Prin cea mai simplă scamatorie, cele cinci simțuri fizice pot fi înșelate. Și sunt înșelate zilnic de către experiențele obișnuite ale vieții. Sub emoția fricii, simțurile fizice adesea creează „fantomе“ monstruoase, care nu există decât în imaginație, și nu există nici un fapt al vieții pe care acestea să nu-l exagereze sau deformeze când predomină frica.

Astfel am descris pe scurt cei zece factori care intră în componența tuturor activităților mentale ale oamenilor. Dar am furnizat suficiente informații privind elementele „mecanismului“ minții pentru a arăta cu claritate necesitatea autodisciplinei în manipularea și utilizarea lor.

Autodisciplina se obține prin controlarea obiceiurilor de gândire. Iar termenul de „autodisciplină“ se referă doar la puterea gândirii, deoarece toată disciplinarea

sinelui trebuie să aibă loc în minte, deși efectele sale pot avea legătură cu funcții ale corpului fizic.

Puterea gândului

Te afli unde te afli și ești cel care ești datorită obiceiurilor tale de gândire. Permite-mi să repet acest lucru, ca să poți absorbi într-adevăr informația. Te afli unde te afli și ești cel care ești datorită obiceiurilor tale de gândire.

Obiceiurile tale de gândire sunt singurele situații ale vieții tale asupra cărora ai control deplin, acesta fiind cel mai profund dintre toate faptele vieții tale, deoarece demonstrează clar următoarea idee: Creatorul tău a recunoscut necesitatea acestei mari prerogative. Altfel El nu ar fi făcut din obiceiurile de gândire singura situație asupra căreia ni s-a dat control exclusiv.

Alte dovezi ale dorinței Creatorului de a le da oamenilor dreptul inalienabil de control asupra obiceiurilor lor de gândire au fost dezvăluite clar prin legea puterii cosmice a obișnuinței – mijlocul prin care sunt fixate și permanentizate obiceiurile de gândire, astfel încât ele să poată deveni automate și să acționeze fără efort voluntar.

Pentru moment, vreau doar să-ți atrag atenția asupra faptului că Creatorul minunatului mecanism cunoscut sub denumirea de creier l-a dotat în mod ingenios cu un dispozitiv prin care sunt preluate toate obiceiurile de gândire și li se dă automat expresie.

Autodisciplina este principiul prin care-ți poți modela în mod voluntar tiparele de gândire, pentru a le armoniza cu țelurile și scopurile tale.

Acest privilegiu este însoțit de o mare responsabilitate, deoarece este singurul care determină, mai mult decât toate celelalte, locul în viață pe care-l va ocupa fiecare persoană. Dacă neglijezi acest privilegiu, nereușind să-ți formezi în mod voluntar obiceiuri menite să ducă la atingerea anumitor scopuri clare, atunci circumstanțele vieții, care sunt în afara controlului tău, vor face acest lucru în locul tău; și adesea acestea fac o treabă foarte proastă.

Fiecare dintre noi este un cumul de obiceiuri. Unele sunt croite de noi înșine, pe când altele sunt involuntare. Ele sunt alcătuite din frici și îndoieli, din griji și anxietăți, din lăcomie și superstiție, din invidie și ură. Autodisciplina este singurul mijloc prin care obiceiurile de gândire pot fi controlate și orientate până ce sunt preluate și li se dă automat expresie prin legea puterii cosmice a obișnuinței. Cântărește atent această idee, pentru că este cheia destinului tău mental, fizic și spiritual.

Îți poți determina obiceiurile de gândire să preia comanda, iar ele vor realiza atingerea oricărui scop pe care-l dorești și-ți este accesibil. Sau poți permite circumstanțelor incontrolabile ale vieții tale să-ți modeleze obiceiurile de gândire în locul tău și te vor duce categoric la eșec.

Îți poți ține mintea axată pe ceea ce îți dorești de la viață și vei obține acel lucru. Sau o poți alimenta cu gânduri legate de ceea ce nu dorești și îți va aduce negreșit acel lucru. Obiceiurile tale de gândire evoluează pornind de la hrana cu care îți alimentezi mintea. Acest lucru este la fel de sigur ca faptul că noaptea urmează după zi!

Pornește la maximum motoarele voinței și preia controlul total asupra propriei minți. Este mintea ta! Ți-a fost dată pentru a-ți îndeplini dorințele. Și nimeni nu poate intra în ea și nu o poate influența nici în cel mai mic grad fără consimțământul sau cooperarea ta. Ce adevăr profund este acesta!

Amintește-ți acest lucru când circumstanțele asupra cărora păreai să ai control încep să se schimbe și să-ți agraveze situația. Amintește-ți asta când frica, îndoiala și grija încep să se instaleze în dormitorul de rezervă al minții tale. Amintește-ți asta când teama de sărăcie începe să se instaleze în spațiul minții tale care ar trebui să fie plin de conștiința prosperității. Și mai amintește-ți, de asemenea, de autodisciplină – singura metodă prin care îți poți lua complet în stăpânire propria minte.

Nu ești vierme făcut să se târască prin țărână. Dacă ai fi, ai fi dotat cu mijloacele fizice prin care te-ai fi târât pe burtă în loc să mergi pe cele două picioare ale tale. Corpul tău fizic a fost astfel conceput încât să-ți permită să stai în picioare și să mergi și să-ți gândești drumul pentru a atinge cele mai înalte țeluri pe care ești capabil să le concepi.

De ce să te mulțumești cu mai puțin? De ce ți-ai insulta Creatorul prin

indiferență sau neglijând folosirea celui mai prețios cadou al Său – puterea propriei tale minți?

Puterile potențiale ale minții umane sunt dincolo de înțelegere. Și unul dintre marile mistere care au rezistat pe parcursul veacurilor constă în faptul că am neglijat să recunoaștem și să folosim aceste puteri ca pe un mijloc de a ne modela destinul pe pământ!

Cele 20 de mari puteri ale minții umane

Mintea a fost dotată în mod inteligent cu o poartă de acces spre Inteligența Infinită, prin secțiunea sa subconștientă; iar această poartă de acces a fost aranjată astfel încât să poată fi deschisă pentru folosirea voluntară, prin pregătirea realizată cu ajutorul acelei stări de spirit numite credință.

Permite-mi să enumăr aceste puteri mai detaliat.

1) Mintea a fost dotată cu o capacitate de imaginație prin care pot fi modelate moduri și mijloace de traducere a speranței și scopului în realități fizice. I s-a oferit capacitatea stimulatorie a dorinței și entuziasmului, prin care planurile și scopurile tale pot fi puse în acțiune. I s-a dat puterea voinței, prin care pot fi susținute pe termen nedefinit atât planul, cât și scopul.

2) I s-a dat capacitatea de a crede, prin care voința și rațiunea pot fi biruite în timp ce întreaga mașinărie a creierului este predată forței îndrumătoare a Inteligenței Infinite; și a fost pregătită, printr-un al șaselea simț, pentru legătura directă cu alte minți (în condițiile principiului Minții Supreme), prin care poate adăuga la propria putere forțele stimulatorie ale celorlalte minți, care stimulează atât de eficient imaginația.

3) I s-a dat capacitatea de a raționa, prin care faptele și teoriile pot fi combinate în ipoteze, idei și planuri.

4) I s-a dat puterea de a se proiecta în alte minți, prin ceea ce se numește telepatie.

5) I s-a dat puterea de deducție, prin care poate prevedea viitorul prin analiza trecutului. Această capacitate explică de ce filosoful privește în urmă pentru a vedea viitorul.

6) I s-au dat mijloacele selecției, modificării și controlului naturii gândurilor sale, dându-ți astfel avantajul de a-ți clădi caracterul pentru a-l ordona, a-l potrivi în orice tipar dorești, precum și puterea de a determina genul de gânduri care-ți vor domina mintea.

7) I s-a oferit un uimitor sistem de evidență pentru primirea, înregistrarea și reamintirea fiecărui gând care a fost exprimat, prin ceea ce se numește memorie, iar acest sistem miraculos clasifică și înregistrează automat gânduri înrudite, astfel încât reamintirea unui anumit gând să ducă la reamintirea gândurilor asociate.

8) I s-a oferit puterea emoției, prin care poate stimula corpul după voie, pentru orice acțiune dorește.

9) I s-a dat puterea de a funcționa în secret și silențios, asigurând astfel intimitatea gândurilor în toate circumstanțele.

10) Are o capacitate nelimitată de a primi, organiza, stoca și exprima cunoștințe pe toate subiectele, în domeniul fizicii și al metafizicii, al lumii exterioare și al lumii interioare.

11) Are puterea de a ajuta la întreținerea unei sănătăți robuste și, aparent, este singura sursă de însănătoșire fizică, toate celelalte surse fiind pur și simplu contributory; și întreține un sistem de reparare perfect pentru păstrarea într-o formă bună a corpului fizic – sistem care funcționează automat.

12) Întreține și pune în funcțiune automat o chimie uimitoare, prin care convertește alimentele în combinații adecvate, pentru întreținerea și repararea organismului.

13) Pune în funcțiune automat inima, prin intermediul căreia fluxul sangvin distribuie hrana fiecărei părți din corp și elimină toate reziduurile și celulele moarte din organism.

- 14) Are puterea autodisciplinei, prin care poate forma orice obicei dorit și-l poate menține până e preluat de legea puterii cosmice a obișnuinței și i se dă expresie automată.
- 15) Este terenul de întâlnire unde putem intra în comuniune cu Inteligența Infinită, cu ajutorul rugăciunii (sau al oricărei alte forme de exprimare a dorinței sau de definire clară a scopului), prin simpla acțiune de deschidere a porții de acces spre abordarea secțiunii subconștiente a minții prin credință.
- 16) Este singurul producător al fiecărei idei, fiecărui instrument, fiecărei mașini și fiecărei invenții mecanice create pentru tot ce este necesar traiului în lumea materială.
- 17) Este unica sursă a întregii fericiri și tuturor necazurilor, atât a sărăciei, cât și a bogățiilor de orice natură, și-și dedică energiile exprimării oricăreia dintre acestea care domină mintea prin puterea gândului.
- 18) Este sursa tuturor relațiilor umane și a tuturor formelor de interrelaționare a oamenilor, constructorul prieteniiilor și creatorul de inamici, în funcție de maniera în care este orientată.
- 19) Are puterea de a rezista și de a se apăra împotriva tuturor situațiilor și condițiilor externe, deși nu le poate controla întotdeauna.
- 20) Nu are limite raționale (nici alte limite, cu excepția celor care intră în conflict cu legile naturii) în afara celor pe care le acceptă individul din lipsă de credință. Cu adevărat, „orice poate să conceapă și să creadă mintea, ea poate realiza“.
- Aș putea continua să dau cel puțin alte douăzeci de exemple prin care să arăt cât de uimitor de puternică este mintea. Și totuși, în pofida întregii acestei puteri uluitoare a minții, cei mai mulți oameni nu încearcă să-și ia în stăpânire propriile minți și se supun suferinței de a deveni intimidați de frici sau dificultăți care nu există decât în imaginația lor.

Absurditatea fricii

Principalul inamic al succesului este FRICA! Ne temem de sărăcie când suntem în mijlocul unei supraabundențe de bogății. Ne temem de boală în pofida ingeniosului sistem pe care natura ni l-a oferit, cu care este întreținut, reparat și menținut în funcțiune automat corpul fizic.

Ne temem de critici când nu există critici în afara celor formulate în mintea noastră, prin utilizarea negativă a propriei imaginații.

Ne temem să nu pierdem iubirea prietenilor și rudelor, deși știm prea bine că propriul nostru comportament poate fi suficient pentru a întreține iubirea în toate circumstanțele obișnuite ale relațiilor umane.

Ne temem de îmbătrânire în loc să o acceptăm ca pe o etapă a unei înțelepciuni superioare și a unei înțelegeri mai profunde.

Ne temem să nu ne pierdem libertatea, când știm că libertatea e o chestiune de relație armonioasă cu ceilalți.

Ne temem de moarte, deși știm că este inevitabilă, deci în afara controlului nostru.

Ne temem de eșec, nereușind să recunoaștem că fiecare eșec poartă în sine sămânța unui beneficiu echivalent.

Și ne temeam de fulger până când Franklin și Edison și alți câțiva oameni deosebiți, care au avut curajul de a-și lua în stăpânire propriile minți, au dovedit că fulgerul este o formă fizică de energie care poate fi descătușată și folosită în beneficiul omenirii.

În loc să ne deschidem mințile pentru a fi îndrumate de Inteligența Infinită, prin credință, ne închidem mințile etanș, cu fiecare umbră de îndoială pe care ne-o putem imagina și fiecare grad de limitare autoimpusă, bazate pe niște frici inutile.

Știm că oamenii stăpânesc toate celelalte viețuitoare de pe acest pământ și totuși nu reușim să privim în jur și să învățăm de la păsările cerului și de la sălbăticiunile junglei că până și animalele lipsite de inteligență au primit în mod înțelept hrană și toate cele necesare existenței lor, prin intermediul planului

universal care face ca toate fricile să fie lipsite de temei și prostești.

Ne plângem de lipsa de oportunități și strigăm împotriva celor care îndrăznesc să-și ia în stăpânire propria minte, fără să recunoaștem că oricine are o minte sănătoasă are dreptul și puterea de a obține orice lucru material de care are nevoie sau pe care-l poate folosi.

Ne temem de disconfortul durerii fizice, dar nu recunoaștem că durerea este un limbaj universal prin care suntem avertizați de relele și pericolele care trebuie remediate.

Din cauza temerilor noastre, ne îndreptăm spre Creator cu rugăciuni legate de detalii meschine, pe care am putea și ar trebui să le rezolvăm singuri, apoi renunțăm și ne pierdem credința (dacă am avut-o vreodată) când nu obținem rezultatele pe care le-am cerut, nerecunoscând datoria noastră de a oferi rugi de mulțumire pentru generoasele binecuvântări care ne-au fost date prin puterea minților noastre.

Vorbim și ținem predici despre păcat, nereușind să recunoaștem că cel mai mare dintre păcate este pierderea credinței într-un Creator preaînțelept, care le-a oferit copiilor Săi mai multe binecuvântări decât orice părinte pământean s-ar gândi vreodată să le ofere propriilor copii.

Transformăm revelațiile invențiilor în instrumentele distrugerii prin ceea ce numim politicos „război“, apoi strigăm și protestăm când legea compensației ne răsplătește cu foamete și crize economice.

Abuzăm de puterea minții în prea multe moduri ca să le mai menționez, pentru că nu am recunoscut că această putere poate fi valorificată prin autodisciplină și folosită pentru a servi nevoilor noastre.

Astfel trecem prin viață, mâncând coji și aruncând miezul bogat!

Câteva lucruri cunoscute despre natura gândirii

Înainte să ne desprindem de analiza autodisciplinei, care are legătură doar cu „mecanismul” gândirii, permite-mi să descriu succint câteva dintre faptele și obiceiurile de gândire pe care le cunoaștem pentru a dobândi arta gândirii precise.

1. Toate gândurile (indiferent dacă sunt pozitive sau negative, bune sau rele, corecte sau greșite) tind să se transpună în echivalentul lor fizic și fac acest lucru inspirându-te cu idei, planuri și mijloace de a-ți atinge scopurile dorite, prin metode logice și naturale.

După ce gândul asupra oricărui subiect dat devine un obicei și a fost preluat de legea puterii cosmice a obișnuinței, secțiunea subconștientă a minții continuă să-l ducă până la final, cu ajutorul oricărui mijloc natural care ar putea fi disponibil.

E posibil să nu fie literalmente adevărat că „gândurile sunt lucruri”, dar este adevărat că gândurile creează toate lucrurile, iar lucrurile pe care le creează sunt duplicate fidele ale tiparelor de gândire pe baza cărora sunt modelate.

Unii cred că fiecare gând pe care-l emit pornește o serie nesfârșită de vibrații cu care cel care lansează gândul va fi nevoit să se confrunte mai târziu; că nu suntem decât o reflexie fizică a gândului pus în mișcare și cristalizat în formă fizică de către Inteligența Infinită.

Mulți cred, de asemenea, că energia cu care gândim nu este decât o infimă parte proiectată a Inteligenței Infinite, însoțită din rezerva universală prin intermediul creierului. Nici un gând contrar acestei idei nu s-a dovedit solid.

2. Prin autodisciplină, gândirea poate fi influențată, controlată și orientată prin transmutație într-un scop dorit, dezvoltând unele obiceiuri voluntare adecvate atingerii oricărui scop dat.

3. Puterea gândirii (cu ajutorul secțiunii subconștiente a minții) are control asupra fiecărei celule din corp, realizează toate reparațiile și înlocuirile celulelor vătămate sau moarte, le stimulează creșterea, influențează acțiunea tuturor organelor corpului și le ajută să funcționeze prin obicei și ordine și asistă la combaterea bolii prin intermediul sistemului imunitar. Aceste funcții sunt îndeplinite automat, dar multe dintre ele pot fi stimulate prin ajutor voluntar.

4. Toate realizările încep sub forma gândurilor, organizate în planuri, țeluri și scopuri și exprimate în termeni de acțiune fizică. Toate acțiunile sunt inspirate de unul sau mai multe dintre cele nouă forțe motivaționale fundamentale.

5. Întreaga putere a minții operează prin cele două secțiuni ale acesteia, cea conștientă și cea subconștientă.

Secțiunea conștientă se află sub controlul individului; cea subconștientă este controlată de Inteligența Infinită și servește ca mijloc de comunicare între Inteligența Infinită și mintea conștientă.

Cel de-al „șaselea simț” se află sub controlul secțiunii subconștiente a minții și funcționează automat în anumite situații, dar poate fi influențat să funcționeze astfel încât să execute instrucțiunile minții conștiente.

6. Atât secțiunea conștientă, cât și cea subconștientă a minții funcționează ca răspuns la obiceiurile fixe, ajustându-se în funcție de orice obiceiuri de gândire ai avea, indiferent dacă sunt obiceiuri voluntare sau involuntare.

7. Cele mai multe dintre gândurile pe care le emiți sunt inexacte, deoarece sunt inspirate de opinii personale la care ajungi fără examinarea faptelor, sau datorită tendințelor, prejudecăților, fricii și rezultatului excitării emoționale, în condițiile în care rațiunea a primit prea puține ocazii sau nici una de a le modifica rațional.

8. Primul pas al gândirii corecte (pas făcut doar de cei cu o autodisciplină corespunzătoare) este cel al separării datelor reale de ficțiune și de dovezile din auzite. Al doilea pas este cel al separării faptelor (după ce au fost identificate ca atare) în două clase: importante și neimportante. Un fapt important este orice fapt pe care-l poți folosi pentru a te ajuta să-ți atingi scopul principal sau orice scop minor care duce la atingerea scopului tău major.

Toate celelalte fapte sunt relativ neimportante. Omul obișnuit își petrece viața ocupându-se de „deducții logice” bazate pe surse de informații care nu sunt demne de încredere și pe fapte neimportante. Prin urmare, acesta ajunge arareori să aibă acea formă de autodisciplină care solicită fapte și care face distincția între fapte importante și fapte neimportante.

9. Dorința, bazată pe un motiv clar, este începutul tuturor acțiunilor voluntare gândite legate de realizarea individuală. Prezența în minte a oricărei dorințe intense este menită să stimuleze capacitatea de imaginație cu scopul de a crea căi

și mijloace de a atinge obiectul dorinței. Dacă dorința este păstrată continuu în minte (prin repetarea acelui gând), ea este culeasă de secțiunea subconștientă a minții și dusă automat la îndeplinire.

Acestea sunt câteva dintre cele mai importante fapte cunoscute referitoare la cel mai mare mister dintre toate, misterul gândirii umane, și ele arată clar că gândirea precisă poate fi dobândită doar prin cele mai stricte obiceiuri de autodisciplinare.

O femeie din public a ridicat mâna. Ea a întrebat: „Unde și cum poate cineva începe să-și dezvolte autodisciplina?”

„Bună întrebare“, a răspuns domnul. „Poate începe foarte bine prin concentrarea asupra unui scop major definit. Nimic măreț nu a fost realizat vreodată fără putere de concentrare.“

Cum poate fi aplicată autodisciplina

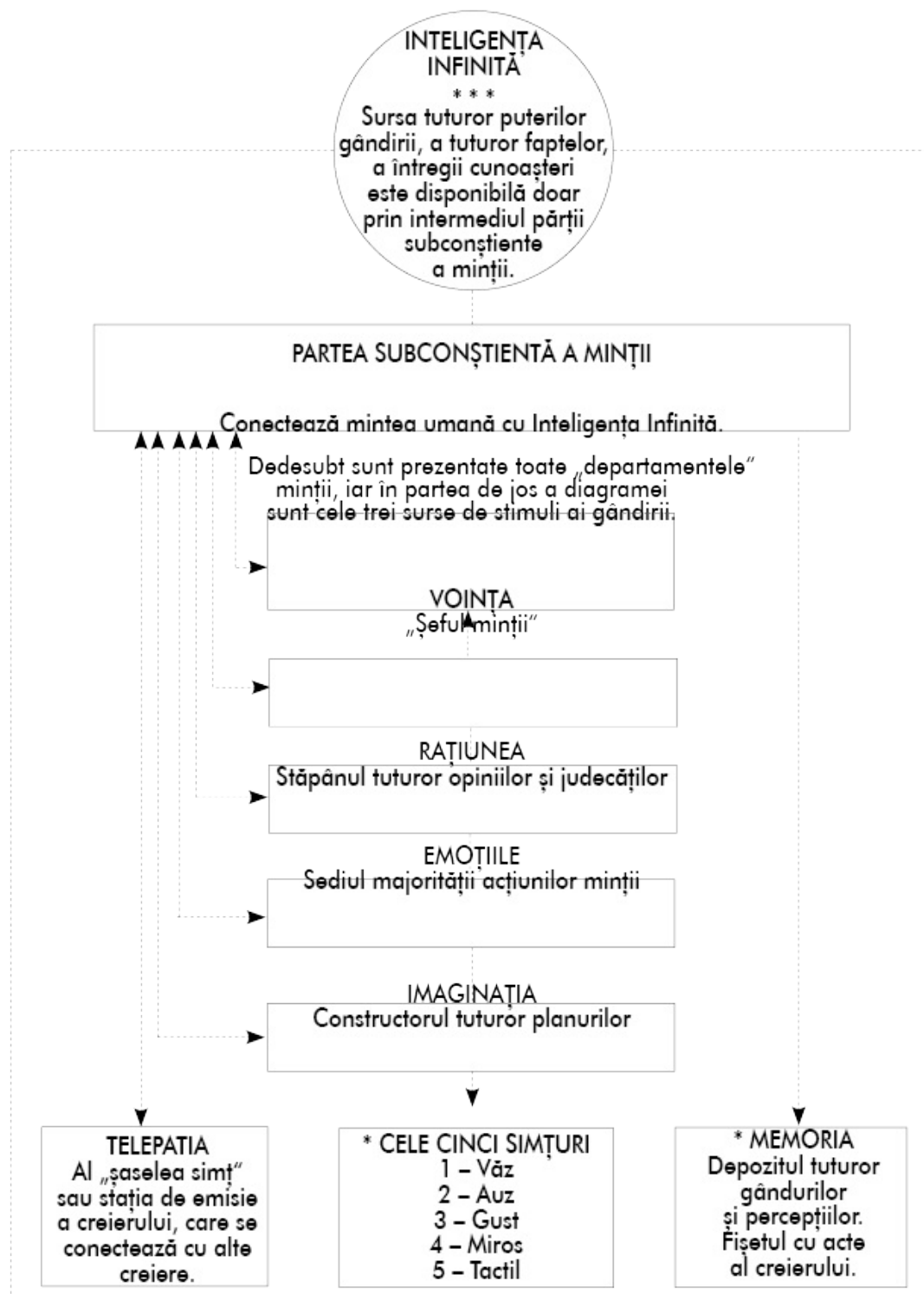
Diagrama nr. 1 de la pagina următoare prezintă o descriere completă a celor zece factori prin care se exprimă puterea gândului. Șase dintre acești factori sunt supuși controlului prin autodisciplină:

1. Puterea voinței
2. Puterea emoțiilor
3. Puterea rațiunii
4. Puterea imaginației
5. Puterea conștiinței

6. Puterea memoriei

DIAGRAMA NR. 1

Diagrama celor zece factori care alcătuiesc „mecanismul” gândirii. Observă că partea subconștientă a minții are acces la toate „departamentele minții”, dar nu este controlată de nici unul dintre ele.

* Acestea devin de încredere numai printr-o strictă autodisciplină.

Ceilalți patru factori acționează independent și nu sunt supuși controlului voluntar, exceptând faptul că cele cinci simțuri fizice pot fi influențate și controlate prin formarea de obiceiuri voluntare.

DIAGRAMA NR. 2

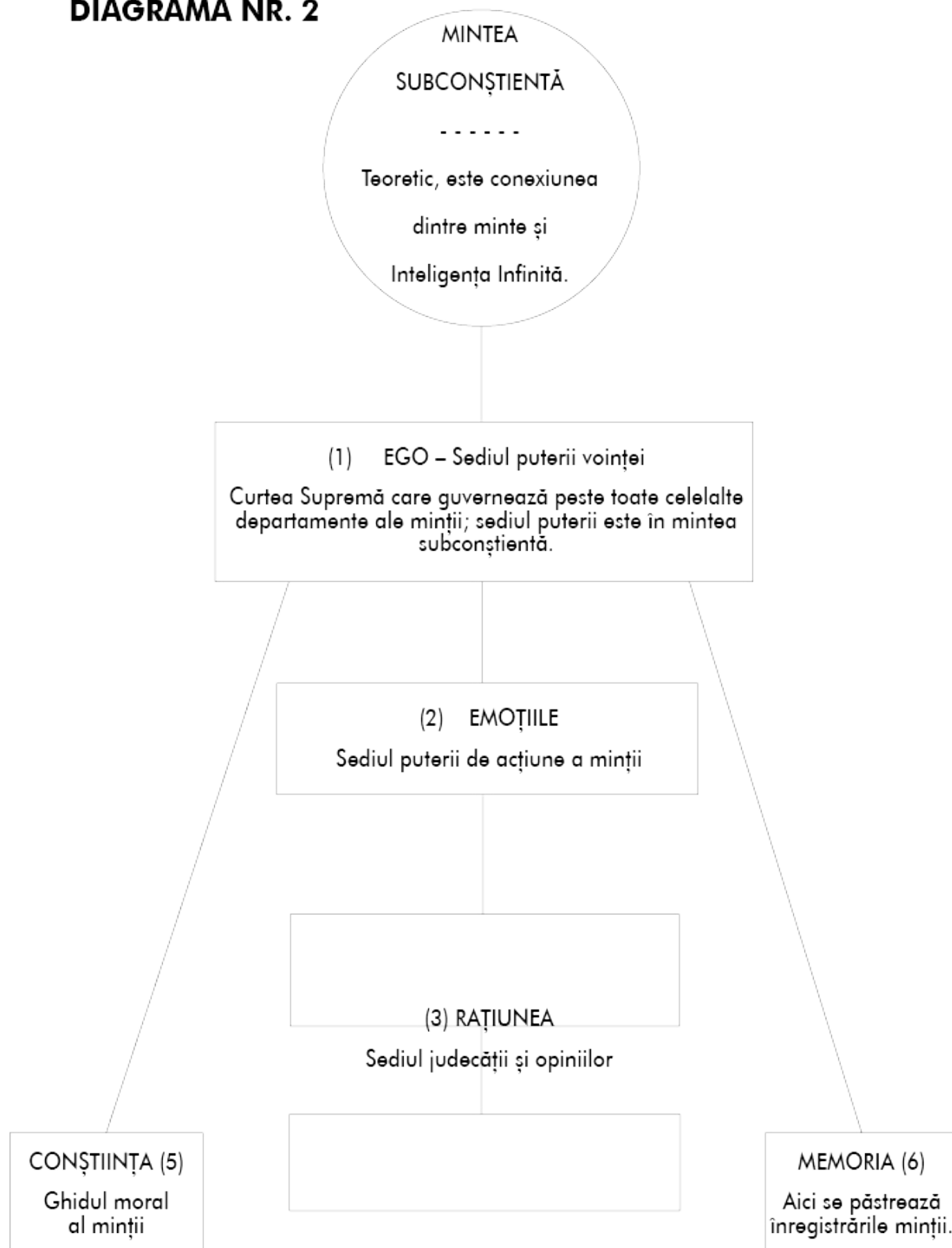

DIAGRAMA CELOR ȘASE DEPARTAMENTE ALE MINȚII supuse controlului
prin autodisciplină, numerotate în ordinea importanței lor relative.

În diagrama nr. 2 am prezentat cele șase „departamente“ ale minții asupra cărora poate fi menținută cu ușurință autodisciplina.

Departamentele au fost numerotate în ordinea importanței lor relative, deși este imposibil pentru cineva să spună clar care este cel mai important dintre aceste departamente, pentru că fiecare este un factor esențial în manifestarea gândului.

Nu am avut altă variantă decât să punem ego-ul, sălașul puterii voinței, pe prima poziție, deoarece puterea voinței poate controla toate celelalte departamente ale minții și a fost denumită foarte corect „Curtea Supremă“ a minții, ale cărei decizii sunt finale și nu se supun recursului la vreo instanță mai înaltă.

Emoțiile ocupă locul al doilea, deoarece se știe prea bine că cei mai mulți oameni sunt conduși de emoțiile lor; prin urmare, locul acestora este imediat după „Curtea Supremă“.

Rațiunea ocupă locul al treilea ca importanță deoarece este influența modificatoare prin care acțiunea emoțională poate fi pregătită pentru a fi folosită în siguranță. Mintea „bine echilibrată“ este cea care reprezintă un compromis între emoții și rațiune. La un asemenea compromis se ajunge de obicei prin puterea „Curții Supreme“ – voința.

Voința dă uneori sentințe în favoarea emoțiilor; alteori își exercită influența de partea rațiunii, dar are mereu ultimul cuvânt, și partea pe care o sprijină va ieși învingătoare în toate controversele dintre rațiune și emoții. Ce sistem ingenios!

Imaginației i s-a dat locul al patrulea deoarece este departamentul care creează idei, planuri și moduri de a atinge obiectivele dorite, toate fiind inspirate de emoții sau voință.

Am putea spune că imaginația îi servește minții ca „un fel de comitet al metodelor și mijloacelor“, dar acționează adesea pe cont propriu și face tururi de explorare fantastice în locuri unde nu are nici o treabă oficială trasată de puterea voinței. În aceste tururi inspirate de sine, imaginația se bucură adesea de asentimentul total, de cooperarea și stimulentele emoțiilor, acesta fiind motivul principal pentru care toate dorințele care-și au originea în emoții trebuie analizate atent de rațiune și contramandate, dacă e cazul, de voință.

Când emoțiile și imaginația ies de sub supravegherea rațiunii și de sub controlul voinței, se aseamănă unui cuplu de elevi poznași care au decis să tragă chiulul de la ore și să se îndrepte spre vechea bulboană la înot sau spre grădina de pepeni a vecinului.

Nu există formă de trăsnaie pe care aceștia doi să nu o încerce! Prin urmare, au nevoie de mai multă autodisciplină decât toate celelalte puteri ale minții la un loc.

Celelalte două departamente, conștiința și memoria, sunt adjuncții necesari ai minții și, deși ambele sunt importante, se află la capătul listei, unde le este locul.

Secțiunii subconștiente a minții i s-a dat un loc mai presus de toate celelalte șase departamente deoarece este piesa de legătură între mintea conștientă și Inteligența Infinită, mijlocul prin care toate departamentele minții primesc puterea gândului.

Secțiunea subconștientă a minții nu este supusă controlului, dar este expusă la influențe, prin mijloacele descrise aici. Ea acționează de capul ei și în mod voluntar, deși acțiunea sa poate fi accelerată de intensificarea emoțiilor sau de aplicarea puterii voinței într-o formă extrem de concentrată.

O dorință arzătoare în spatele unui scop major definit poate stimula acțiunea secțiunii subconștiente a minții și-i poate accelera funcționarea.

Cum se raportează subconștientul la părțile minții

Relația dintre secțiunea subconștientă a minții și celelalte șase departamente ale acesteia, indicate pe diagrama nr. 2, este asemănătoare în multe privințe cu un fermier și legile naturii prin care se dezvoltă recoltele sale.

Fermierul are anumite operațiuni fixe de efectuat, cum ar fi pregătirea solului, plantarea semințelor la momentul potrivit și plivirea buruienilor, după care munca sa se încheie. De aici încolo, natura preia conducerea, germinează semințele, le dezvoltă până ajung la maturitate și produc o recoltă.

Secțiunea conștientă a minții poate fi comparată cu fermierul, în sensul că pregătește calea prin formularea planului și scopurilor, sub coordonarea voinței. Dacă această muncă este efectuată corect și se realizează o imagine clară a ceea ce se dorește a fi creat (imaginea fiind germenul scopului dorit), subconștientul preia imaginea, extrage din puterea Inteligenței Infinite inteligența necesară pentru transpunerea imaginii, obține informațiile necesare și le prezintă secțiunii conștiente a minții sub forma planului practic de urmat.

Spre deosebire de legile naturii care germinează semințele și produc o recoltă pentru fermier într-un interval de timp clar, predeterminat, subconștientul preia semințele ideilor sau scopul care-i este prezentat și stabilește propriul ritm de creare a planului pentru atingerea acestuia.

Voința, exprimată în termeni de dorință arzătoare, este singurul mijloc prin care acțiunea subconștientului poate fi accelerată. Astfel, prin exersarea voinței, îți poți lua complet în stăpânire mintea, intrând astfel în posesia unei puteri de proporții uluitoare. Iar actul de a stăpâni voința, astfel încât să o poți îndrepta spre atingerea oricărui scop dorit, este autodisciplină de cel mai înalt grad. Controlul voinței necesită autodisciplină, credință și definirea clară a scopului.

În domeniul vânzărilor, de exemplu, este un fapt bine-cunoscut tuturor agenților de vânzări experți că agentul perseverent este fruntaș la vânzări. În unele domenii ale vânzării, cum ar fi cel al asigurărilor de viață, perseverența este bunul cel mai de preț al agentului de vânzări. Iar perseverența, în domeniul vânzărilor sau în orice alt domeniu, este o chestiune de strictă autodisciplină!

În domeniul publicității se aplică aceleași reguli. Cele mai de succes agenții de publicitate acționează cu o perseverență nestrămutată, repetându-și eforturile lună după lună, an după an, cu o nesfârșită regularitate; iar experții profesioniști în publicitate au dovezi convingătoare că aceasta este singura strategie care va produce rezultate mulțumitoare.

Pionierii care au colonizat America atunci când această țară era doar o vastă pustietate au demonstrat ce se poate realiza când voința este aplicată cu perseverență.

Într-o perioadă mai recentă din istoria Americii, după ce pionierii au stabilit o aparență de societate civilizată, George Washington și mica sa armată de soldați subnutriți, pe jumătate dezbrăcați, prost echipați, au dovedit încă o dată că voința

aplicată cu perseverență este imbatabilă.

Iar pionierii industriei americane, cum sunt marii Henry Ford, Thomas A. Edison și Andrew Carnegie, ne-au oferit un alt exemplu privitor la beneficiile voinței susținute de perseverență. Acești pionieri și toți ceilalți care, la fel ca ei, au adus contribuții mari la stilul de viață american au avut autodisciplină și au obținut-o prin puterea voinței susținută de perseverență.

Întreaga carieră a lui Andrew Carnegie oferă un excelent exemplu în ce privește beneficiile autodisciplinei. Acesta a venit în America pe când era foarte tânăr și a început să lucreze ca muncitor. Avea doar câțiva prieteni, nici unul dintre ei nefiind bogat sau influent. Dar a avut o capacitate uriașă de exprimare a voinței.

Făcând munci manuale în timpul zilei și studiind noaptea, el a învățat telegrafie, iar în final a avansat până pe postul de operator privat pentru șeful de divizie de la compania feroviară Pennsylvania. Câtă vreme a ocupat acest post a aplicat atât de eficient câteva dintre principiile acestei filosofii, printre care principiul autodisciplinei, încât a atras atenția unor bărbați cu bani și influență, care erau în postura de a-l ajuta să-și împlinească scopul său major în viață.

În acest moment al carierei sale a avut precis aceleași avantaje de care s-au bucurat sute de alți operatori de telegraf, nimic mai mult. Dar a avut un bun neprețuit pe care ceilalți operatori aparent nu-l aveau: dorința de a învinge și o idee clară privind ceea ce-și dorea, dublată de perseverența de a continua până ce-și atinge obiectivul.

Și aceasta era rezultatul autodisciplinei!

Extraordinairele calități ale domnului Carnegie erau puterea voinței și perseverența, la care se adaugă o autodisciplină strictă prin care aceste trăsături au fost controlate și orientate spre atingerea unui scop definit. În afară de acestea nu avea alte calități extraordinare pe care să nu le aibă o persoană cu inteligență medie. Exercițându-și puterea voinței, el a adoptat un scop major definit și s-a agățat de acest scop până ce s-a transformat în cel mai mare lider din industria americană, ca să nu mai menționăm uriașa avere personală pe care a acumulat-o. Din voința sa, autodisciplinată în mod corespunzător și îndrumată spre atingerea unui scop clar, s-a născut măreața United States Steel Corporation, care a revoluționat industria oțelului și a oferit locuri de muncă unei armate uriașe de muncitori calificați și necalificați.

Vedem astfel că o persoană de succes începe cu aplicarea autodisciplinii în urmărirea unui scop definit și continuă până ce este atins acel scop, cu ajutorul aceluiași principiu.

Dobândirea puterii personale

Când Andrew Carnegie a spus că „voința este o forță irezistibilă, ce nu recunoaște eșecul“ înțelegea fără îndoială că e irezistibilă când este corect organizată și orientată spre un scop definit, în spiritul credinței depline. Evident, intenționa să sublinieze trei principii importante ale acestei filosofii, ca bază a întregii autodisciplină dobândite de el, cum ar fi:

- a) Definirea clară a scopului
- b) Credința
- c) Autodisciplină

Ar trebui să ne amintim, însă, că starea de spirit care poate fi dezvoltată prin aceste trei principii poate fi atinsă cel mai bine și mai rapid prin aplicarea altor principii ale acestei filosofii, printre care:

- a) Minte Supremă
- b) Personalitatea plăcută
- c) Obiceiul de a face un efort suplimentar
- d) Inițiativa personală

e) Viziunea creatoare

Combină aceste cinci principii cu determinarea clară a scopului, credința și și autodisciplina și vei avea la dispoziție o sursă de putere personală de proporții uriașe.

Începătorului în ale acestei filosofii poate să i se pară dificil să preia controlul asupra puterii sale a voinței fără a aborda acest control, pas cu pas, prin stăpânirea și aplicarea celor opt principii.

Stăpânirea se poate obține într-un singur fel, prin aplicarea constantă, perseverență a principiilor. Ele trebuie întrețesute în obiceiurile zilnice și aplicate în toate relațiile interumane și în soluționarea tuturor problemelor personale. Puterea voinței răspunde doar la un motiv urmărit cu perseverență! Și devine puternică la fel cum brațul unui om devine puternic – prin utilizare sistematică.

Cei a căror putere a voinței a fost dobândită prin efort propriu, prin autodisciplină, nu renunță la speranță și nu se dau bătuti când dau de greu. Cei fără puterea voinței vor renunța.

Un modest general trecea în revistă o armată de soldați obosiți, descurajați, care tocmai fuseseră învinși rău de tot în timpul Războiului de Secesiune. Și el avea un motiv să fie descurajat, pentru că părea să piardă războiul.

Când unul dintre ofițerii lui a sugerat că perspectiva pare descurajantă, generalul Grant și-a ridicat capul istovit, a închis ochii, a strâns pumnii și a exclamat: „Vom lupta de-a lungul acestor linii chiar dacă va dura toată vara!“ și a luptat de-a lungul liniilor pe care le alesese. Astfel e foarte probabil ca în baza deciziei ferme a unui bărbat, dublată de o voință neînfrântă, să se fi ajuns la victoria finală care a dus la păstrarea uniunii statelor americane.

O școală de gândire spune că „dreptatea face puterea!“ O altă școală de gândire afirmă că „puterea face dreptatea!“ Dar cei care gândesc corect știu că puterea voinței face tăria, indiferent dacă e corect sau greșit, iar istoria susține această credință.

Studiază-i pe oamenii cu mari realizări, oriunde-i găsești, și vei afla dovezi că puterea voinței, aplicată în mod organizat și perseverent, este factorul dominant

al succesului lor. De asemenea, vei descoperi că oamenii de succes se dedică unui sistem mai strict de autodisciplină decât în orice altă situație care le-ar fi impusă de circumstanțe ce depășesc sfera lor de control.

Ei lucrează atunci când alții dorm! Ei fac un efort suplimentar, iar dacă e nevoie mai fac unul și încă unul, și nu se opresc niciodată înainte de a contribui cu tot ce pot.

Mergi pe urmele lor doar timp de o zi și te vei convinge că nu au nevoie de nici un șef care să-i împingă de la spate. Ei acționează în baza propriei inițiative, deoarece își desfășoară eforturile cu cea mai strictă autodisciplină. Pot aprecia lauda, dar nu au nevoie de ea pentru a-i inspira să acționeze. Ascultă criticile, dar nu se tem de ele și nu sunt descurajați de ele.

Și uneori eșuează sau suferă înfrângeri temporare, la fel ca toți ceilalți, dar eșecul nu face decât să-i ambiționeze să depună eforturi mai mari.

Ei întâlnesc obstacole, la fel ca toți ceilalți, dar le transformă în beneficii prin care continuă să-și urmeze scopul ales.

Trec prin perioade de descurajare, la fel ca și alții, dar închid bine ușile minții lor în urma experiențelor neplăcute și-și transpun dezamăgirile în energie reînnoită cu care luptă pentru victorie.

Când moartea lovește în familiile lor, ei își îngroapă morții, dar nu voințele lor de neînfrânt.

Ei caută sfatul celorlalți, extrag din el ceea ce pot folosi și dau la o parte restul, deși întreaga lume le poate critica judecata. Știu că nu pot controla toate situațiile care le afectează viețile, dar își controlează starea de spirit și reacțiile mentale la toate circumstanțele, păstrându-și mereu gândirea pozitivă. Sunt încercați de emoții negative, la fel ca toți oamenii, dar își păstrează ascendentul asupra acestor emoții, făcând din ele servitorii lor regali.

Și să nu uităm faptul că prin autodisciplină poți face două lucruri importante, ambele esențiale pentru realizările de excepție. Mai întâi, poți controla integral emoțiile negative, transpunându-le în eforturi constructive, utilizându-le ca inspirație pentru un efort mai mare. În al doilea rând, poți stimula emoțiile pozitive, orientate spre atingerea oricărui scop dorit. În consecință, controlând atât emoțiile pozitive, cât și emoțiile negative, lași să funcționeze libere rațiunea

și imaginația.

Controlul asupra emoțiilor este obținut treptat, prin dezvoltarea obiceiurilor gândirii care favorizează controlul. Asemenea obiceiuri ar trebui formate în micile situații neimportante ale vieții, pentru că este adevărat, așa cum a spus cândva judecătorul de la Curtea Supremă Brandeis, că: „Creierul este la fel ca mâna. Se dezvoltă prin folosire“.

Controlul celor șase departamente ale minții

Unul câte unul, cele șase departamente ale minții care fac obiectul autodisciplinei pot fi aduse total sub control, dar trebuie să începi cu obiceiurile care-ți oferă mai întâi control asupra emoțiilor, întrucât e adevărat că cei mai mulți oameni sunt victimele emoțiilor necontrolate pe parcursul întregii lor vieți. Cei mai mulți oameni sunt servitorii, nu stăpânii emoțiilor lor deoarece nu au deprins obiceiuri clare, sistematice de control asupra lor.

Dacă ți-ai pus în minte să controlezi cele șase departamente ale minții tale, printr-un sistem strict de autodisciplină, ar trebui să adopți și să urmezi un plan clar pentru a-ți menține mereu în atenție acest scop.

O persoană care studia această filosofie a scris un crez pentru acest scop, pe care l-a urmat atât de atent încât i-a permis în curând să devină extrem de conștientă de autodisciplină. A funcționat atât de bine, încât este prezentat aici în beneficiul altor persoane care studiază această filosofie.

Crezul era semnat și repetat cu voce tare de două ori pe zi, o dată la trezire dimineața și o dată când mergea la culcare seara. Această procedură a ajutat-o pe persoana respectivă să beneficieze de principiul autosugestiei, prin care scopul crezului a fost transmis clar unor secțiuni subconștiente ale minții sale, de unde a fost cules de Inteligența Infinită și pus în practică automat. Am inclus o copie a crezului în pachetul orientativ. Pentru a te ajuta să începi, îl voi recita în cele ce urmează. Crezul este următorul:

CREZUL PENTRU AUTODISCIPLINĂ

Puterea voinței:

Recunoscând că puterea voinței este Curtea Supremă peste toate celelalte departamente ale minții mele, o voi exersa zilnic, când am nevoie de imboldul de a acționa în orice scop, și-mi voi forma obiceiuri menite să pună în practică puterea voinței mele cel puțin o dată pe zi.

Emoțiile:

Recunoscând că emoțiile mele sunt atât pozitive, cât și negative, îmi voi forma obiceiuri zilnice care vor încuraja dezvoltarea emoțiilor pozitive și mă vor ajuta să transform emoțiile negative într-o formă de acțiune utilă.

Rațiunea:

Recunoscând că atât emoțiile mele pozitive, cât și emoțiile mele negative pot fi periculoase dacă nu sunt controlate și canalizate spre atingerea unor rezultate dorite, voi prezenta rațiunii toate dorințele, țelurile și scopurile mele și voi fi îndrumat de ea în exprimarea acestora.

Imaginația:

Recunoscând nevoia de planuri și idei solide pentru îndeplinirea dorințelor mele, îmi voi dezvolta imaginația apelând la ea zilnic pentru ajutor în conturarea planurilor mele.

Conștiința:

Recunoscând că emoțiile mele greșesc adesea din cauza entuziasmului excesiv și că abilitatea mea de a raționa este adesea lipsită de căldura sentimentul necesar pentru a combina dreptatea cu mila în judecățile mele, îmi voi încuraja conștiința să mă îndrume și să-mi arate ce e corect și ce e greșit, dar nu voi lăsa niciodată neaplicate verdictele pe care le dă aceasta, indiferent de costurile îndeplinirii lor.

Memoria:

Recunoscând valoarea unei memorii vii, o voi încuraja pe a mea să devină alertă având grijă să o impresionez clar cu toate gândurile pe care doresc să mi le reamintesc și prin asocierea acestor gânduri cu subiecte înrudite pe care mi le pot aminti frecvent.

Subconștientul:

Recunoscând influența minții mele subconștiente asupra puterii voinței mele, voi avea grijă să-i prezint o imagine clară și precisă a scopului meu major în viață și a tuturor scopurilor minore care duc la scopul meu major și voi păstra această imagine constant în prim-planul minții mele subconștiente, repetând-o zilnic.

Poți dobândi disciplina asupra minții, încetul cu încetul, prin formarea obiceiurilor pe care le poți controla. Obiceiurile încep în minte; de aceea repetarea zilnică a acestui crez te va face conștient de tipurile de obiceiuri necesare pentru dezvoltarea și controlarea celor șase departamente ale minții.

Simplul act de a repeta numele acestor departamente are un efect important. Te face conștient de faptul că aceste departamente există, că sunt importante, că pot fi controlate prin formarea obiceiurilor de gândire, că natura acestor obiceiuri îți determină succesul sau eșecul în materie de autodisciplină.

Este o zi extraordinară în viața oricui când acesta recunoaște faptul că succesul sau eșecul pe parcursul vieții este în mare măsură o problemă de control asupra emoțiilor!

Înainte să putem recunoaște acest adevăr, trebuie să recunoaștem existența și natura emoțiilor noastre, precum și puterea disponibilă celor care le controlează – o formă de recunoaștere pe care mulți oameni niciodată nu o acceptă pe parcursul întregii lor vieți.

Emoțiile negative: inamicul suprem

Este bine cunoscut faptul că un inamic care a fost recunoscut este un inamic pe jumătate învins. Iar acest lucru se aplică și inamicilor care operează în mintea ta, precum și celor care operează în exteriorul ei și se aplică în special inamicilor reprezentați de emoțiile negative. Odată ce recunoști acești inamici, începi, aproape inconștient, să-ți formezi obiceiuri, prin autodisciplină, cu care să-i contracarezi.

Același raționament se aplică beneficiilor emoțiilor pozitive, deoarece este adevărat că un beneficiu recunoscut este un beneficiu ușor de utilizat. Emoțiile pozitive sunt benefice, pentru că fac parte din forța motrice a minții, dar sunt utile doar atunci când sunt organizate și îndreptate spre atingerea unor scopuri definite, constructive. Dacă nu sunt suficient de bine controlate, ele pot fi la fel de periculoase ca oricare dintre emoțiile negative.

Metoda de control este autodisciplina, aplicată în mod sistematic și voluntar prin intermediul obiceiurilor de gândire. Să luăm spre exemplu emoția credinței: această emoție, cea mai puternică dintre toate, poate fi utilă doar când e exprimată prin acțiune constructivă, organizată, bazată pe definirea clară a scopului.

Credința fără acțiune este inutilă, deoarece se poate transpune doar în visare cu ochii deschiși, speranțe deșarte și optimism stins. Autodisciplina este mijlocul prin care poate fi stimulată emoția credinței, prin definirea clară a acopului aplicată cu perseverență.

Disciplina ar trebui să înceapă prin stabilirea obiceiurilor care stimulează utilizarea puterii voinței, pentru că ego-ul este sălașul puterii voinței unde își au originea dorințele. În consecință, emoțiile dorinței și credinței sunt categoric

înrudite. Oriunde există o dorință arzătoare, există și capacitatea de a crede care corespunde exact intensității dorinței. Cele două sunt mereu asociate. Stimulează-o pe una și o vei stimula pe cealaltă. Controlează-o și orientează-o pe una, prin obiceiuri organizate, și o vei controla și orienta pe cealaltă. Aceasta este autodisciplina de cel mai înalt grad.

Autodisciplina unuia dintre cei mai mari premieri ai Marii Britanii

Benjamin Disraeli, cunoscut din toate cărțile de istorie ca fiind unul dintre cei mai mari premieri pe care i-a avut vreodată Anglia, își rezuma marile realizări într-o singură propoziție: „Secretul succesului constă în statornicia scopului“.

El și-a început cariera ca autor, dar nu a înregistrat un succes notabil în acel domeniu. Nici una dintre cele vreo duzină de cărți nu a impresionat prea tare publicul. Apoi a intrat în politică, cu mintea fixată pe ideea de a deveni premierul a ceea ce era pe atunci un imperiu vast.

El a devenit membru al Parlamentului reprezentând ținutul Maidstone, dar prima sa cuvântare în Parlament a fost considerată de marea majoritate un eșec.

Continuând lupta, a devenit liderul Camerei Comunelor și mai târziu Cancelar al Trezoreriei. Apoi și-a atins scopul său major definit, devenind prim-ministru. A întâmpinat o opoziție acerbă, suficientă pentru a-l face să demisioneze.

Dar și-a pregătit revenirea și a fost ales a doua oară prim-ministru, după care a devenit un mare constructor de imperii. Cea mai mare realizare a sa a fost construirea Canalului de Suez. Nimic din toate acestea nu s-ar fi întâmplat dacă întreaga carieră a lui Disraeli nu ar fi fost clădită pe autodisciplină.

Disraeli a reușit să se propulseze și să depășească cel mai mare dintre obstacolele spinoase pentru majoritatea oamenilor!

Majoritatea renunță când lucrurile devin complicate și adesea abandonează când sunt doar la un singur pas de victoria triumfală.

Puterea voinței este necesară cel mai mult atunci când vicisitudinile vieții sunt la apogeu. Iar autodisciplina va asigura puterea voinței în cazul fiecărei situații de criză, mai mici sau mai mari.

Fostul președinte american Theodore Roosevelt este un alt exemplu care ne arată ce se poate întâmpla atunci când un lider este motivat de voința de a învinge în pofida unor mari handicapuri.

În tinerețe el a fost afectat puternic de astmul cronic și vederea slabă. Prietenii săi nu mai sperau să se însănătoșească, dar el nu le împărtășea punctul de vedere, pentru că și-a dat seama de puterea autodisciplinei.

S-a îndreptat spre Vestul Statelor Unite, s-a alăturat unui grup de muncitori în aer liber și și-a impus un sistem clar de autodisciplină, prin care și-a întărit trupul și și-a dezvoltat o minte dârză. Unii doctori i-au spus că nu va reuși, dar el a refuzat să le accepte verdictul.

În lupta sa de a-și recăpăta sănătatea, el a dobândit o disciplină atât de deplină asupra sa, încât s-a întors în Est, a intrat în politică și și-a continuat eforturile până ce dorința sa de a reuși l-a făcut președinte al Statelor Unite.

Cei care-l cunoșteau cel mai bine afirmău că extraordinara sa calitate era o voință care refuza să accepte înfrângerea și o privea cel mult ca pe un imbold de a depune mai multe eforturi. În afară de asta, capacitatea, educația, experiența lui nu erau cu nimic mai presus de calitățile asemănătoare ale celor care-l înconjurau și despre care publicul auzise prea puțin sau chiar deloc.

În perioada în care a fost președinte, unii oficiali din cadrul armatei s-au plâns de un ordin dat de el, prin care le cerea să se păstreze într-o formă fizică bună. Pentru a arăta că știe foarte bine despre ce vorbește a călărit 160 de kilometri pe drumurile proaste din Virginia, cu oficialii armatei înșirați după el, încercând din greu să țină pasul.

La baza tuturor acestor acțiuni fizice era o minte activă decisă să nu se lase copleșită de fragilitatea fizică, iar acea activitate mentală s-a reflectat pe parcursul tuturor celor patru mandate ale sale la Casa Albă.

Când mintea spune „mergi înainte“, corpul fizic răspunde la comenzile acesteia, dovedind astfel valabilitatea afirmației lui Andrew Carnegie: „Singurele noastre limite sunt cele pe care ni le stabilim în propria minte!“

O expediție franceză a încercat să realizeze Canalul Panama, dar nu a reușit.

Theodore Roosevelt spunea „canalul va fi construit“ și a trecut la treabă pe loc, exprimându-și credința prin acțiuni. Canalul a fost construit! Puterea personală este înfășurată în voința de a învinge! Dar poate fi descătușată doar prin autodisciplină, nu prin alt mijloc.

Perseverența te răsplătește

Robert Louis Stevenson a fost un tânăr delicat de la naștere. Sănătatea l-a împiedicat să se dedice serios învățaturii până după vârsta de șaptesprezece ani. La douăzeci și trei de ani sănătatea sa a devenit atât de șubredă, încât medicul său l-a trimis în Sud.

Acolo a întâlnit o femeie și s-a îndrăgostit. Iubirea pentru ea a fost atât de mare, încât i-a dat un nou imbold de a trăi, un nou motiv de acțiune și a început să scrie, deși trupul său abia dacă era suficient de puternic pentru a-l purta de colo-colo. El a continuat să scrie până a îmbogățit lumea cu scrierile lui, recunoscute în prezent la scară mondială drept capodopere.

Același motiv, iubirea, a dat aripi gândurilor multor altor oameni, ca Robert Louis Stevenson, pentru a face lumea mai bogată și mai bună. Dacă nu ar fi existat motivația iubirii, Stevenson ar fi murit fără îndoială fără să-și fi adus contribuția la omenire. El și-a transpus iubirea pentru femeia aleasă în lucrări literare, prin obiceiurile autodisciplinei, punând sub control cele șase departamente ale minții sale.

Într-o manieră similară, Charles Dickens a convertit o tragedie în dragoste în lucrări literare care au îmbogățit lumea. În loc să fie distrus de lovitura dezamăgirii suferite în prima sa legătură amoroasă, și-a înecat suferința prin intensitatea acțiunii în scris. Astfel el a închis ușa după acea experiență, pe care mulți alții ar fi folosit-o ca portiță de scăpare de obligații – un alibi al ratării lor.

Prin autodisciplină el a transformat această mare supărare în cea mai mare comoară a sa, pentru că a dezvăluit prezența celui „alt sine“ în care zace puterea

geniului pe care l-a reflectat în lucrările sale literare.

Există o regulă imbatabilă a dominării suferințelor și dezamăgirilor, iar aceea este transformarea frustrărilor emoționale, printr-o muncă planificată cu rigurozitate. Este o regulă inegalabilă.

Iar secretul puterii ei este autodisciplina.

Libertatea corpului și a minții, independența și siguranța economică sunt rezultatele inițiativei personale exprimate prin autodisciplină. Prin nici un alt mijloc nu pot fi îndeplinite aceste dorințe.

Ne apropiem de sfârșitul călătoriei noastre

Călătoria pe care am făcut-o împreună este pe cale să se sfârșească. Trebuie să parcurgi restul drumului singur. Dacă ai urmărit instrucțiunile pe care ți le-am dat, cu atitudinea mentală potrivită, ești acum în posesia Cheii Universale care îți va deschide poarta spre succes.

Acum îți voi dezvălui un mare adevăr, de cea mai mare importanță: Marea Cheie a Bogățiilor constă integral în cea mai mare putere cunoscută omului – puterea gândirii!

Poți intra în posesia cheii punând stăpânire pe propria ta minte, prin cea mai strictă autodisciplină.

Prin autodisciplină te poți implica sau extrage mental din orice situație de viață!

Autodisciplina te va ajuta să-ți controlezi atitudinea mentală. Atitudinea ta mentală te poate ajuta să stăpânești orice situație a vieții și să convertești orice vicisitudine, orice înfrângere, orice eșec într-un avantaj de aceeași anvergură. De aceea o atitudine mentală pozitivă este în capul listei celor Douăsprezece Bogății ale vieții.

Prin urmare, ar trebui să-ți fie deja evident că această Mare Cheie a Bogățiilor nu

e decât autodisciplina necesară pentru a te ajuta să intri total în posesia minții tale!

Începe exact de unde ești și transformă-te în propriul tău stăpân. Începe acum! Termină o dată pentru totdeauna cu acel vechi sine care te-a ținut în nefericire și lipsuri. Recunoaște și îmbrățișează acel „celălalt sine“ care îți poate da toate lucrurile după care îți tânjește inima. Nu uita, este extrem de important faptul că singurul lucru asupra căruia ai controlul deplin este propria ta atitudine mentală!

Luminile s-au stins. Distinsul domn a dispărut în întuneric la fel de misterios precum venise, dar între timp făcuse să renască speranța, încrederea și curajul în fiecare om din acel public uriaș.

Când luminile s-au mai aprins o dată, o mare parte a publicului a rămas lipită de fotolii, încercând să înțeleagă cele tocmai auzite. Toți și-au dat seama că avuseseră norocul să aibă ocazia de a petrece timp în prezența unui om extrem de înțelept și minunat.

Și sperăm sincer că lectura acestei povești te-a ajutat să împărtășești acele binecuvântări. Sperăm că, începând din acest moment, vei fi mereu stăpânul absolut al atitudinii tale mentale, singurul lucru asupra căruia ai controlul deplin, și că o poți adapta oricărei situații de viață pe care o alegi.

Dacă această carte nu ți-a adus decât acest mare adevăr, tot înseamnă că ți-a oferit o sursă de bogății de o incomparabilă valoare; pentru că aceasta este Marea Cheie a Bogățiilor!

Despre autorI

Napoleon Hill s-a născut în 1883 în Virginia și a murit în 1970, după o lungă și strălucită carieră de consultant al liderilor în afaceri, lector și autor. Gândește și vei fi bogat este cea mai de succes carte a tuturor timpurilor din acest domeniu, fiind vândută în peste 100 de milioane de exemplare în întreaga lume și stabilind standardul gândirii motivaționale din prezent.

Dr. Arthur R. Pell, care a actualizat Gândește și vei fi bogat, este autorul a numeroase articole și cărți de management, planificare a carierei și relații interpersonale. Printre cărțile sale se numără The Complete Idiot's Guide to Managing People și The Complete Idiot's Guide to Team Building.

Patricia Horan, care a actualizat Scara magică spre succes și Calea spre bogăție, a lucrat treizeci de ani în industria editării de carte și reviste din New York, fiind în același timp o autoare care a câștigat premii prestigioase, editor, redactor și dramaturg. Cel mai recent a fost editor al lucrării Break-through, jurnalul trimestrial al Global Education Associates, o organizație nonguvernamentală a Națiunilor Unite, înființată în 1973. Este autoarea cărților 177 Favorite Poems for Children și Haiti: Vibrant Land of Joy and Sorrow.